KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 453/II

באאלי בירושלים ב'כסליו תרמ"ד לפר
אנד דוד קויפמאנן

דרוש לשבת הגדול משארית

בפדרש

כימי צאתך מארץ מצרים —
אראנו נפלאות ארא לבנים
מה שלא הראתי לאבות במצרים כתיב נורא תהלות
עושה פלא ולעתיד לבא כתיב אראנו נפלאות
וכה"א לעושה נפלאות גדולות לבדו וא כרוך ה'
אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו וכרוך שם כבודו
לעולם וימלא כבודו את כל הארץ עכ"
וגודל הנס הזה וכל מעשה תקפו ונבורתו ניודע
בשעהם כי רב הוא מאד במ"ש התו' זל
כפ' ארע עלה נאמרי' פסח שיצאו ישראל ממצרים
יום ה' היה ועשור היה בשבת ומפני הנס הנעשה —
כלקיחת הקרבן ההוא נקרא שבת הגדול וכתבו שם
שהנס היה ביום ההו' מ"ש במדר' שכשראו המצרים את
ישראל לוקחין איש שה לבית אבות שאלו להם זה
למה לכם והשיבו זבח פסח הוא לה' שעתיד להבות
לבכוה מצרים והלכו אצל אבותיהם ואצל פרעה
לבקש מהם שישלחו את ישראל ולא שמעו להם
ועשו עמהם מלחמה והרגו מהם רבים והיינו דכתיב
למכה מצרים בבכוהם עכ" והגור זל כתב שהנס
היה מפני שהמצרים עובדים לשה והיו רואים אותם

לוקחין

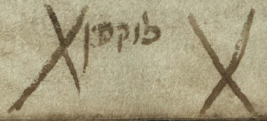

לוקחין את מלאכים לשחטן ולא היו יכולים לגבר
להם נכרי וכענין שאמר הן נזבח את תועבת מצרים
לעיניהם ולא יסקלונו ... וחולם ... ש בזה מקום
שנעשה בו ק
להקיף שלש מפני הנס
והיה לנו לקרותו עשי העליה שבת הנס כענין המזבח
עשוי מרובע בגמ מלחמות שלמה ויקרא שמו
ה' נסי ומלי שיחטיה נגדול הכח ועול ק שכבל
מקום מכבה לשבת בלשון נקבה כמות כדורך
כמוש מות היה לעולם ושמרתם את השבת כי
קדש היא מחללי ה וק תשר מטעם זה נלעל
שיגזל בפסוק חזה תעש ועשה ונו שומר שבת
מחללו כל המעלין בפרהסיה מחללין כל השומר
שבת כהלכתו לפיכך עשו מוקלין לו שנאמר שומר
שבת מחללו את מחללו חלל מחול לו שקוקעה
לשם שבכל מקום שבת קרוי בלשון נקבה וכאן
בכתוב נאמרו קרויה בלשון נקבה כדרש המקרא
תשה תעש ועשה זאת לא שומר שבת מחללין
מכאן לזה על כן הם לאמרו נעכ למדנו הוא ואתה
ואל תקה מחללו חלל מחול לו וכיון שכן מפני
החקירה מקום לעשו להיות לקרותה שבת הגולה
כמלאה ויתכן נהלן קשיתיה להשור זה נ"ל
מלכות הגם שכתבו התוספות על כי לקן מלשון
הגם שכתבו נחת שבת הגם מול ונחת לו כאומרו כי
בבוהה

היס הגם ונעל נעשיון מה הלכו נעזר לפי הלכו וק
שקין נזכרם על ישראל בית רמה ומחטאתים מותם
כאן שפירשו כת הקומין כפ וירעו לותנו המצרים
נלשון לותנו מורה על עצם הפעול שנעזו מותם
רעים ומחטאים ובכן ויענעו ולא היה חלול ה נגול
מזה לומר מכלתי יכולת ה והן עול היום נגול בכול
ה שראו לת ישראל מושכין לת יהם מהנעז ולא עול
לחלל קול כרמוה נשמע מפי כל ישראל לומר
כן נזבח לת תועבת מצרים ונעמו לא נעז עול כי
נפל חתת לחלים על ועל ער לכם מעלין על
כן שבת זה יקרא שבת הגול כל שבת של נגול
העולמים שהתגלל והתקלע בעולם וכמש בשוחר
טוב כפ ה לחלי נלחת מחל ר לחלי נזר ר יהושע
אומה עד שלח ישראל ממצרים נגול היית
ומלילתן ישראל ממצרים נלחת מחל עב על כל
לחלה קורן לחתן שבת הגול ולא שבת הגם ולא שבת
הגולה שכינתי נגול לינו מכ לשבת רק לנגול
חי העולמים כלומר שבת של הגול שעתיד ונתגלל
ער והתגלחתי והתקלחתי לעיני כל העמים וק
התמור כבטול עז שלהם ועל קונב זה יכולה
מן הסוב לת הגבר הקשה שלפי מפני הגם שנעשה

נקרא שבת הגדול ופלא שזה גם גדול יותר מזה
רמז בשבת שנתנה בו התורה עד שתמר הכתוב
עליה כי שחל גם למ"ם רמשונים וק הנקיה בכור
הגדול הזה השמע עם קול מלקם וק חב שבת הקודם
רחויה היתה להקרא שבת הגדול:

לך למנם הבאה רצויה לפי שהיה סד לשבת
זו נרועה שתחללה שהיו מטפלין בבה
בשבת ומולידין מרקר לדה' בשבת נחיכת
בחלולה עשה ולא תעיז עב הוברכה לעלות
בולן לקרותה שבת הגדול ולפי שיקשה בחמת
והא נכרן עשה ולא לזלן מפני הנס שנעשה
בן בכור החמור שהיתה שבת של גדול העולמים
שעתקנו עתגדל וכל מקום שיש חלול ה' חלים
טובה ואחו לא תעשה ורחיק לזה מליעו ב הערל
עלה נבני שקול נפיך והכתיב לא יומתו בנים
על אבות והכתיב לא תלין נבלתו על העץ
תלוי ואחנן מובא שתעקר נכר תורה מעשה
קנוע ה' שלם לא היו נעושים בן היה חלול ה' בכור
משר מתוך זה העלנו מן הישוב מזלל בפ' בח
בפסוק ועברתי בארץ מצרים אני משל לבהן
שהיתה תרומתו בפרק וכן כך אחור הקבה

KÖNYVTÁR

מועב שחבנש למקום טומלחה ולא לפטיל תרומתו
שנם ישרחל וכן עשו ויש בזה מן הקושי והלא
נפי כהן לחבת לתקור עשה ולא כלחמינן פ"ב
נבמ והתעלמת פעמים שאתה מתעלם בעין
מלילה כבבקר ופרך פשי לא תחני עשה ואחי לא
ועשה טומלחת כהן קם תך נחיכת עשה והלהן
של ישרחל מ"מ לא תחני עשה ואחי לא ועשה
הן לחמת שהיה מקום ברחם לישיב זה עם מה
שרחיתי להגחון הרחם זל בביחו המ"ב בהל
רה עמ"ש יש של רה שחל בשבת מין תקנין
לפני שהתקישה היא מעשה שבות ומן הדין היה
שיתקנו ובא עשה של תורה ויחה שבות להבדם
וכתב הגחון זל לך ק נחב לפ בלא נזירה
נרבה נמי לא היל לתקוע נחין לן ובא עשה
של תורה ויחה שבות להבדם לא במבטל
עשה של תורה בקום עשה לבל בשב ואת
וש לקם בוח לחכמים לעקור לת בשב ואת
ול רלח למרנן בכל נוכתא שב ואת שאני
לא היכא רלבתא הבשיר מעשה בנן ההיא
לשופר ורה מן מפקחין עליו אתת הנל וק ובשבת

זה כלל גדול בתורה לחלוטין שכל הלאוין
שבתורה חוץ מלאו דלא תעשה כל מלאכה
ולאו דלא תבערו אש בכל מושבותיכם
ביום השבת הכתוב מדבר בשאר מלאכות
שבעולם שהן ל"ט מלאכות שנאמר ועשית
כל מלאכתך ואומר ביום השביעי שבת
לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה ואומר
ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך
ואומר ביום השבת תעשה עולתו ואומר
ביום השבתות ואומר בשבת בשבתו
ואומר בשבת בשבת ואומר בשבת
בשבתו ואומר בשבת בשבתו ואומר
בשבת בשבתו ואומר בשבת בשבתו
ואומר בשבת בשבתו

ועשה מקיים עשה נמילה ולדבה הנאון כל
ואיבא הכשיר מצוה בעיון נמעקר הלת׳ ועשה
עקוה עקר שפיר וכבמה נוכתין נמי יש
לנקדק הפך עקר זה שהשהש הרב ולא עת
האסף פה .. על כל אלה הנכון להעלות מן
הישוב מאמרן ז״ל שאמרו מוטב שאטמא
עצמי להציל את ישראל הוא הגבר אשר
גברנו נכל מקום שיש קדוש ה׳ שלא יתחלל
שמו יתברך אלים טובא האי עשה ודחי לת׳
ועשה וכמו שהוכחנו כראיה ברורה מההיא
דפר׳ הערל נמשום קדוש ה׳ דחו תר לאוי
לא יומתו כנים על אבות ולאו דלא תלין
נבלתו על העץ אפע״נ נבעלמא אין עשה
דוחה שני לאוין אלא לא תעשה לחודה והנ
אלו היו שוהין [illegible] שנע אחת עוד היו
נשקעין שם [illegible] ולא יזכר שם ישראל עוד
ואז יומרו בנוים מבלתי יכולת ה׳ חו׳ נאין
לך חלול ה׳ נדול מזה ורואי הוא לדחות
עשה ולת׳ נטומאה כמגבר והוא אצלנו
טעם הכתוב בפרשת אמור ולא תחללו את

שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה׳ המוציא
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים ובאן
הכן שואיל מאי שיאטה גיצאת מצרים הכא
אבן הוא הגבר אשר גברנו כי מיציאת מצרים
למדנו כמה נדול עשה נקדוש ה׳ שנחה הוא ית׳
מקמה עשה ולת׳ והוא אומרו ולא תחללו
את שם קדשי ונקדשתי ותגע כמה בוחו יפה נעשה
שהה אני ה׳ המוציא אתכם מארץ מצרים אני ולא
מלאך וטמאתי עצמי כביכול אע״נ נאיבא
בטומאה עשה ולת׳ אב מינה תגעו נמוטב
שתעקר גבר תורה ולא יתחלל שש חו׳ וכן
אמר כפ׳ צוצית והייתם קדושים לאלהיכם אני
ה׳ אשר הוציאתי אתכם מא״מ יר׳ התקדשו למסור
עצמיכם על קדושת קבלת אלהותי נחמיר
טובה שהה אני ה׳ אשר הוציאתי אתכם מארץ
מצרים כדרך האמור ועל קוטב זה סובב
הולך מאמרן ז״ל כילקוט למעני למעני
אעשה כשם שבמצרים לא עשיתי אלא למען
שמי אף באצום איני עושה אלא למען שמי
עב״ שענין ההקש הזה הוא כלפי מה שבתבנו

במקום אחר כשם הרב במעבלת שוה"ר
חיים מבולעפיית ז"ל וקל הוא היה מומר
כעגם הכתוב באומר כן יעלח איש את
אשתו והלכה והיתה לאיש אחר הישוב
אליה עוד ואת זונת רעים רבים ושוב אל-
ך נאום הכתוב להודיע כוח עשה לאשו
שלוחה ב' לאלו לפי משׁ בפ' כי תצאת אחר
אשר הוטמאה זו סוטה שנאמרה וזנתה תחת
בעלה והוא אומרו לאמר הן ישלח איש
את אשתו והלכה והיתה לאיש אחר האם
לא וכלת אמי לומרי הוא אומר והלא מכא
הית בתורה אחת טעה ואחי לא לזלזל ואת
זונת רעים רבים לאיכא לא ב' שונתה עתה
ואף על פי כן ושובי אלי נאם יהוה ואף
שיקשה לפי הפשט לך ולמה יהא עשה
נאשו ב' לאלו על כן כוללה קרוס הכל יש
לאמר למעני למענו מעשה כעיס שבמעבד
לא עשיתי אלא למענו שמי שלא יתחלל
לא עשיתי אלא למענו שמי שלא יתחלל
לשמי בקלס ובוז טעם המקרא כמו כה
כימי בחתך מלחין מלכים חרחע נפלחות
נפל לות תב ללו לא לאחר לעזר הוטמאה
ולא נלא יובל בעלה כדמשון נומיות ני"ל אמר

ואתה תשתיו ואחר שנעשה בלבב והיתה לאיש
לאחר לית עשה אלא למען שמי נמוטב שתעקר
לכר תורה ולא יתחלל שׁ"ם מו ומענין מ עולה
לשמה וזאת היתה לי כונת המקרא לא לע
ה' אלא לבון כי לשמך תן כבוד מעשה הפעל הזה
למכוון האמור לבל יעבד עלי' לאמר
לאיכא ב' לאלו נבייהו עכ' אמור כטעמא לא
לע ה' לע ורמז כי לית מלכים לף שהיה צדק
לאחות ב' עשה ולא עכ"ז לא עשית אלא
כעבור קנושת השם אף נם עתה לא לע כי
לשמך תן כבוד אף נאיכא ב' לאלו נבן על
למשני למענני תעשה הבא כבפילא אל
מכוון האמור וכרך הלבה יאמר אלא לע ה'
לא לע כלו' תה לא לא חית נבן לאלו נלא
יובל בעלה ולאלו נאחר לשר הוטמאה ואין
עשה נוהה ב' לאלו מ"מ כי לשמך תן כבוד
לאיכא חלול ה' וחלול ה' אמיר נאח נמי ב'
לאלו כאמור והוא טעם המקרא כמו כה
כימי בחתך מלחין מלכים חרחע נפלחות
נפל לות תב ללו לא לאחר לעזר הוטמאה
ולא נלא יובל בעלה כדמשון נומיות ני"ל אמר

מצרים ויהי היום עשה ולמדי ולי מה
יקרו רעיך אלוה מאד כימי לחתך מאמ מראשו
ופלחות חרשה לבנים מה שלמן הרחיתי
לחבות וכ ויש כו מן הקושי שלחר שהקישן
הכתוב ואמר כימי לחתך מאמ מראשו
ופלחות לזיך יכון להם אל בו חרשה לבנים
מה שלמן הרחיתי לחבות לחבל הבונה עפ
מש את הקולמין אל כמ גאולה תשובה
אזוחק לת שבתורה והיינו חולמיה לעשק
ותשובה ובעלמוח הגוחה לת תיהו עפיה מקי
העשה לחבל הכח הוח יתקח עקר הלת
וישראל מקיימי העשה והוח הברכה להם הכח
לומר ואמאמר הכתוב כימי לחתך מאמ שהקיש
הכתוב היינו לענין הגחיון והכח והתם
כמצרים עקר עשה ולת ועמלן מיל והכח
נמי לענחיל לבח יעקר נכר תורה והיינו הכ
לחון כמ להשיבן תלין חמנם לח רמי זה
ברמי זה והתם כמצרים הוח עשמו עקר העשה
והלת והוח עשמו הגיבל מת יש לקנם שמו
כעולם ומשה לח יקרח כבחי זו רק עושה
פלח חבל לעתיל לבח שהוח עוקר הכ

לחון

מצרים

7

לחוי כמ שישרחל יקיימו העשה יקר כחמ נפלחות
תה ניתה תמיהי לכיה לישני שיעקר כ לחוי
ועול לו שלון הקיום של העשה רק לישרחל
ולפי שיש מקום לומר ומחי נכתיב ורח תפלות
עושה פלח פלח הוח שם לכר ופלח ופלחות
הכל ח על כן מייתקלח לעושה נפלחות ועולות
לכהו ניהיך לו עולות מכלל נמיכח קטנת
והיינו הח ובמצרים וקה לקו להני נלעל עולות
יען הוח לכהו עקר והמקויים מחר זולתו ולפי
להכח והכח יפלח המלה היח בתורה לין עשה
נוחה לת ועשה ולין עשה חל נוחי כ לחוי עפ
כמתך לזה מייתי לישך קרח ברוך ה לחלהי ש
עושה נפלחות עולות וברוך שם כבודו לעולם
ויחלה כבוד ה לת כל הלחין זה כתוב עלמו
היה כעתין מעם כעיקר שיהיה הכר שעי כן
היה ברוך שם כבודו ויחלה בכל ה שעתיל
ועתקנו שם כבודו כעולם כלו לחלים עשה
נקוש ה לרחות כ לחוי וכן עשה ולת כמו שישערנ
ולח שכה לשר על נרך זה תשקוט קלת הכר
הקשה לשר הרחשונים זל לחזק שער כענין ופיות

מלכים אשר היה לדבר לאמר ועברתם ועבדתם את
יהוה ועשיתם עושה דברו כשבועה ולא ילמלך בועל
דבר ה' ויכלתו אתך ואמנם ואם לא תשמעו בזה
הרבה תשובות בלבד ועם להחרועם המפרשים
לא יש לנו כיוצא בזה הכלל והנם הכלם
רחיתי להרב נר"ו שתבי בה נמה מקום לתרוץ
זאת הקושיא מלך כתיב וירח את עגלו ואת
עמלבו ואת לחכיע ויוכיחנו ואחפי' בבה מה
שיפפיקלן הלכתך לבער בעלי חיים נאור תלת
וכש בער את רכיש נהוה שוכלת בחלוש נזרותם
אלא לפי שיש נשיא נמחמר ועכרוש ועגן אותם ת
שנא תשפי' לא בעזה כדרך שאמרו בעלי
העולה מבבל לאי עובר בעזה נפתיב בבלי
ויכלתו ושמה יהיו עד יום פקדי אותם ומלא אותן
בער בעלי חיים נאוהתלת ונתי ליה עבדון
לא יתבעו אותן שהרי שם בפ' אלו מגילות
כתבו כתוס' נה מלבה שנה נלמוד בבא נאוהתלת
כתבו זאת ואת אלא מיותר עוקרין על המלכים
וכל נמשנה בבול מלך ונעשית משתה כמו בל
תעשית ונעשה מפני בבולן נאונקלוס שרף
על רב מנה בור עג ואלא אלא מפשר נעל בן אמר

הכתוב ויקם מלך אחר על מלכים שניל לאמר
נעל היותו מלך נתאכזו נזרותיו ולא חש בבער
בת רכיש נבי מלך משתה בבל נאונקלוס ויהוה
מענם הכתוב בפ' שמות ויאמר מלך מלכים למה
מעשה אהרן תפהענו תת העם ממעשיו ואזל אתם
למלח ונבהכם למה עב אבל הבוא רצויה
כי הוא רחה למשה ולאהרן נזהרו כבהכם לאמר
נזבחה לה' אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב
ואזל פן יפגענו היו צהכין לומר אלא שאלקו
בבול למלבות ובכן היה פרעה נבון לבו בעות
כי לא יהא הבער של יש שניעין ביותר עולה
ומשמין ומקטרג לנחות נזרתו ית ת שנה נלבבו
הוא נעבד נבי מלכי משתה בער בח שהה הם
עצמן פיה ענה כם לאמר פן יפגענו לאלוק בבול
למלבות על בל אלה בשאמר נלבה נזבחה
לבטל מהם העבדות הטיב תרה לו והוא אומרו
ויאמר מלך מלכים כי על היותו מלך תרה לו
ויאמר אתם למה כי השבתם אותם מעבדות
אתמה ן ובהכם למה שאלקתם בבול למלבות

חוות יאיר ז"ל ק' לקולמוס והיו הפך תלמוד

ועבדום ת"ש הא לחכמי ורחה ונתנו הרב
כמשוס צבח וש"ר לחתה לעקוד מחמר
עש"ה ונפל פיתק בירת נליבת מקום למ"
לסבול מה שחין כן הלום ואוהבי ליה ועתיק
תורה על צבח ונחמירק ועת ועפ"י המזבלת
ובכלמ"ך כחין זה רחיה כלל גורלי ל' והקפיות
נזכרת כי הכמה שנפלה למיס משוס צערת
מצר מחר לת יתבע נכה הכי ז"ל עהוה משוס
צבח ומלי לחולמיה חס כחמות חשבי' נזרת
ועכנוס ת שנך נעשה נומיל לכבלה וכלחן
וכפרס" כעלמלת מלי חולמיה והלי עשה
מהלי עשה לחכן לפי ערכו נעקר ילמ היתה
לקנס שמו כרבו כמ"ש ז"ל כפ' והתנבלתי
והתקנעי לעיני רבים כמו שהחיל רשי ז"ל
כפ' ולכבנה כפרשה וכבל חילו ונס היולחמר
הנז"ל ה' לחלפי נרלת מחר נדול היית עד

ערוך

ולח כחמות חשמתם לכבוד מלכות לבוא נמי

לשתקה מפני כבודו של מלך שנזר ונעמה ודעו
לב לחתם למה ונכבכם למה ולפ נם זלחת רלחיתי
לבעלון הרב חוות יאיר כמשו"ת מי קלכן כתב על
נכר כהן העומל בחלידו והוכל לו פתלוס ודיש
מות כמזבוחו והם ומעות החורף והקור בנבול
שלם שלחר שם כלוור החלר יפבול לשר נדול
מהקור לם נתיר לו לנוון נרך הבית החולב לבנו
לפי שכיון כתב שם כסוף תשובתו ז"ל לכבל
לין להתיר כלל ובכל לשר מקו"ן ונשר כ"ח
נלוה.תלח נבוחיה קול כשחל"מ מי ערב ותרנה
לומר נכם לשר לנם והר מקיבלין כשבועתן
ועזבת נכי כהמה שנפלה למיס משוס לשרת
ובקמץ לעין זה רחיה כלל גורלי ל' והקפיות
תורה על צבח ונחמירק ועת ועפ"י המזבלת
מלכות עד שנך נעשה נומיל לכבלה ובכלן
ועכנוס ת שנך נעשה נומיל לכבלה ובכלן
וכפרס" כעלמלת מלי חולמיה והלי עשה
מהלי עשה לחכן לפי ערכו נעקר ילמ היתה
לקנס שמו כרבו כמ"ש ז"ל כפ' והתנבלתי
והתקנעי לעיני רבים כמו שהחיל רשי ז"ל
כפ' ולכבנה כפרשה וכבל חילו ונס היולחמר
הנז"ל ה' לחלפי נרלת מחר נדול היית עד

ערוך

ערוך כפ' לקנו מלחות נף לכ' כעוכלת נר

הכתוב כימי צאתך מארץ מצרים עפלחות נעשה
מכח עשה לא"ס נקדוש ה' ובכיוצא זו הקישן
עצמה שנאמרה עשה לגבי ה' ועכשיו ת"ש שנה
לאכות וה' נהפך וכרו על עצם היכי"ת
מרחץ עפלחות מרחצה לבנים מה שלח הרחת
והיה עשם מלאכין הגל כימי צאתך מארץ
היה עם לא היה נעשה כגרך נאות עש וזה
כזה שאלת הרשע מה העבודה הזאת לכם ונאמן
כבי מור ההנאה בספר שהתת עקב כי תרע
עיש בו כרת ויאחה עשה קיל להשלמ ועין
ופפח ומפרש שעמלת יכח עשה של פתח ואלש
אחה תמיד של כין הערבים אלא קטורת וק
נאמרון בה תמיד נשחט נשא לין לך נכר שמתעבב
עליה מוכח ואי עשה נגזרת ת"ש ובגרך
מ"מ עשה אלים עקנוש ה' נאי כעלמא ה' לאו
ועכלוס ת"ש עשה חשיב כי עלוס עושה וכרו
נשיערנן לעיל אלא מצה אף אם עבוד נאמר
נוענו אכלו והיו מזמרים לפניתי וכולת ה' אן כמו
לאמר עם ה' אלא אף היו שוהין עם עול רעע ח'
מאל שעורים עם כמצרים היה אלול ה' כנכר
שכמלכים הוה עקירה מוכר תורה כן לעיל

אלא ופי' הרמ"ן זצוק"ל כפי נוסי הלכות שהכוונ
לכל כלוס הכתבתי אלא אין כי אלו אנכי ואלו
לפני הקבה רבשעו כפר הכתב הן ישלח איש וק
ה' אלקי יש שם רמז מש כספרי עתינה כי שתאמר
לבניו הקבה רבשעו אלקי אכן לא נאי זה ברוך
לבניו אלקים לאלקים אכן לא נאי זה ברוך זה
שבמלכים הוה עקירה מוכר תורה כן לעיל

חג הכוונה לכתוב כמתרגם לאשר יפלא
אחעלם שנרשען חזר להשיבן ואלקיך אלקי יש
ה' אלקי יש עושה עפלאות (לבדו) נגולות יי'
ענין יהין הכ עפלאות הכיון אין קרוב
מכלל נעלה הנה אי כח קטנות ואברהם אחיזה
נעושה עפלאות נגולות לבנו לברהם נגולות
מה שלח הרחתי לאכות ועל זה אי"ת קרון
נעושה עפלאות נגולות לבנו לברהם נגולות
עשה ונאי ה' לאלוי ואכחי' זו יקרת נאחלה לבנים
תרתי תמיהי נאיכא ה' לאלוי כנגל ולא אחתי אל
עשה ונאי ה' לאלוי ואכחי' זו יקרת נאחלה לבנים
מה שלח הרחתי לאכות ועל זה אי"ת קרון
נעושה עפלאות נגולות לבנו לברהם נגולות
מכלל נעלה הנה אי כח קטנות ואברהם אחיזה
ענין יהין הכ עפלאות הכיון אין קרוב
ה' אלקי יש עושה עפלאות (לבדו) נגולות יי'
אחעלם שנרשען חזר להשיבן ואלקיך אלקי יש
חג הכוונה לכתוב כמתרגם לאשר יפלא
כחמת נמלה אי"ת כתורה נאין עשה לוה
כ' לאלוי ואכחי' יתרצו וש אלין יתכ' לזלח ברוך
ה' אלקי יש שם רמז מש כספרי עתינה כי שתאמר
לבניו הקבה רבשעו אלקי אכן לא נאי זה ברוך זה
לבניו אלקים לאלקים אכן לא נאי זה ברוך זה
שבמלכים הוה עקירה מוכר תורה כן לעיל

עם הזן וקיל וכבע' שיהלח הענב ברשותה
וזה לשון שייך בהקבה נכנס ליליה הוא והוא
תומרו ברוך ה' אלהי ישראל עושה נפלאות
גדולות בלומר אלהי ישראל הוא אל ולא איש
ולא הכתיב אלוה איש עכ עושה נפלאות
גדולות וכתי ומה יתן ומה יוסיף היותו אל
ולא איש לזה וברוך שם כבודו לעולם וימלא
כבודו את כל הארץ נכנס ליליה ולא שייך נביה
נע כלל אל ליכא לאלוה אל לזה נאמרה תחת
פעלה ואתי עשה ורחי לא ואש מרחני נפלאות
היינו לעיני כל העולם כי לא ידעו זה ובהודות
פחלת הוו יתפי לו כבוד הכתיב הן ישלח איש
כמשי כספר ובכן נתבאר הענב מה שרגילו בו
כפעם מה שקורין לשבת זו שבת הגדול שהרגלו
כו לומר שבת של גדול העולמים כי נתקנש
ונתגדל מלאך בו מחמת הנס כי ממילא נקח
נעומים הרבה ת מעש התר חלוק שבת שהותרה
שבת לכם להתעסק בכח ולמשוך הלחן
מלאכת הקדיש כלא היתה כוונתו
לבויה להודיענו כי כל עסקיה של אדם ושהיה
מלא את הקדיש כלא היתה אלא מפני שיתגדל
ויתקדש שמו הגדול נחם אלא הן מחין הרגליים

מלאים אב לחיבתן עשה ולא נעלמה כהן שהיה
זה מפני עשה נקנוס ה' נאלטס עובדת נחי ב' לאחי
ומעש עלם הידיחה לפני זמנ' אב נחשיב מלמדו
יתברך כי הוא אמר ועבדנו ת שנה כעשה נכבלה
יובחו והיה זה כעש עשה אלם נקנוס ה' נחי
עשה קיל ואל קונב זה אי מעש מזבל כשר
סגר בת זל מעשבו וקחו לכם לאן ההל יבושו
כל עובדי פסל בשעה שאמר הקב"ה למשה
ושחטו הפסח אל מלל משה רבינו רבש"ע הכבר
הזה היאך אני יכול לעשותו אי אתה יודע שהאומן
אלהים של אלהים הם שעל כן נזבח את תועבת
מצרים לעיניהם ולא יסקלונו אל הקבה חייך
אין יש יובלין מכאן על שישחטו אלהיהן של
אלהים לעיניהם שחונע להם שאין אלהי העים
כלום הוי יבושו כל עובדי פסל עכ כי מעש התשובה
הבורך זה חייך אין יש יובלין מלכאן עד עם ולא
השבו אל תירא ואל תחת מפניהם היתה כוונתו
לבויה להודיענו כי כל עסקיה של אדם ושהיה
מלא את הקדיש כלא היתה אלא מפני שיתגדל
ויתקדש שמו הגדול נחם אלא הן מחין הרגליים

לכפול ולרחות נזרתו שנזר ת שנה ולח הושלמו
לכל כשהיה כופר קיום עשה וקנוס ה ולחלים מועה
יכח הלי עשה לחלים ויחה עשה הקל נעזר ת
שנה והוח לחומרו חייב לין ישרחל ופחין מכחן
עד שישחטו חלביהן של מעה"ס לעיניהם שחונע
שחין לחלי הנים פלוס חלה עיקר התר היחה
כקיום עשה וקנוס ה שיתבטל ויתקנע לעיני כל
הנים והס יבינו ולחולם לח לוכל להתעלם הוכר
הקשה כוכה לכיהן רוענין מרעה לין עלה בעתו
לומר נכר שלח היה יכול לעשותו מחמת פחד
המעה"ס שלח יפקלונו והלח כתה חת כל מעשה
ה כי נורח הוח ומי שעשה להם כל הנרחות ההם
יכילף מיד מעה"ס והוח פלחי ולפעמר לישב כב
פנים ויכח פרלמון כלפי מעלי כקיל נכנ לינן
מחוין על קנוס ה לחכל וש מחוין והעה הרב
פרשת ערכים כערך ה לחתרים הכיח מחלוקת
חכמי ישרחל יש חומרו נמיעלי החכות
רחשונים ולחן מוכחל כנ וים חולקין והרב זל
הביח רחיה לזיכה ה לחומרים נמיעלי החכות ולחן
מוכחל כנ חלה לחיכה ולחן שפיר עמון
הנוי קונה כחזקה ומי לחמרינן נלח לחחכות
שוכחל כנ היתך קנה לחעלה בחזקה חלו ונהנו
והעה כנזרת כן הכתוב לחמר לכ"ח יהע חלע
כי ער יהיה זרעך כחרן לח לכם ולחזל
ומכי ער יהיה זרעך התחילה השעבוד וכבן
השלימו ה"ת שנה חך לח יתכן לעזנת החומרים
ומימי החכות ולחו מוכחל כנ ושקנה ח"ח החרן
מחז כהלוך מוין חזקה ומ"ב כעינן כחרן לח
לכם ולימח נעכב לחכים הין להשלים כל ה"ת שנה
שם כמעה"ס לחשר זה יהיב רמז נרזל כפ למוך
מעזה ולקרן מתם למוה ולכרכם למוה עב נכותם
רלויה נקיל לין שליחות לנו לח לחנן להיהו
ולח ליהנו להדן והנה נוח יתברך ח מנכי חרל
עמון מלכיהם ולחנכי לחעלך ולחזל נשל זחת היה
מיתרי מרשה מלחמור מי מנפי כי מלך לל פרשה
הלח מנכי לחעלך לחמרת ולשיבו כי לחיה עמון
שכך היה מנוך כתורך שלוחו של מוס כמוהו
ועל זה העב חרך לו למרשה לחמר למוה מוסב
ולחרון לקם למוה יר הלח נכר. ה היה יקר למאר

נעזו כה והרמבם כתב בנזי מהל מלידה שלין
הנוי קונה כחזקה ומי לחמרינן נלח לחחכות
שוכחל כנ היתך קנה לחעלה בחזקה חלו ונהנו
והעה כנזרת כן הכתוב לחמר לכ"ח יהע חלע
כי ער יהיה זרעך כחרן לח לכם ולחזל
ומכי ער יהיה זרעך התחילה השעבוד וכבן
השלימו ה"ת שנה חך לח יתכן לעזנת החומרים
ומימי החכות ולחו מוכחל כנ ושקנה ח"ח החרן
מחז כהלוך מוין חזקה ומ"ב כעינן כחרן לח
לכם ולימח נעכב לחכים הין להשלים כל ה"ת שנה
שם כמעה"ס לחשר זה יהיב רמז נרזל כפ למוך
מעזה ולקרן מתם למוה ולכרכם למוה עב נכותם
רלויה נקיל לין שליחות לנו לח לחנן להיהו
ולח ליהנו להדן והנה נוח יתברך ח מנכי חרל
עמון מלכיהם ולחנכי לחעלך ולחזל נשל זחת היה
מיתרי מרשה מלחמור מי מנפי כי מלך לל פרשה
הלח מנכי לחעלך לחמרת ולשיבו כי לחיה עמון
שכך היה מנוך כתורך שלוחו של מוס כמוהו
ועל זה העב חרך לו למרשה לחמר למוה מוסב
ולחרון לקם למוה יר הלח נכר. ה היה יקר למאר

אנכי אעלך אם כן אתם למה ולא כא ה׳ בכבודו
ובעצמו וכת׳ שלוחי ורחמנ׳ אנן ושלוחו של
אדם כמותו אב׳ עב׳ דין יש׳ לכם ולא כנ׳ים ואין
שליחות לנו׳ וכה אתם נלכדים ואב׳ שאתם
סבורים שכבר יצאו ישראל מכלל כנ׳ ודבר
למה לכא להוציאם לפני זמנ׳ דבין ואא׳ יצא
מפלל כנ׳ וקנה הארץ בחזקה אב׳ בעי בארץ
לא להם וליכא וממנ׳ אתם נלכדים ועד׳
זה יש להמתיק הכתוב עם כפ׳ שמות וימת מלך
מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו
ותעל שועתם דיש בו מההרגש דבין נעדין
לא הושלם שטר חובם של ת׳ שנה מה ראו על
כפה כי ראו ש׳ מת מלך מצרים לזעוק על
השעבוד ואם דרך תפלה וחנינה ק׳ למה לא
התעוררו כזה קודם לבן אכל עפ׳ דרבנו אפשר
כי עד הנה היו סבורים שדינם מימי האבות
שקנו הארץ בחזקה כדין ישראל ועדין לא
נתנה פרעת שטח ת׳ השנים דבעינן בארץ לא
להם וליתה אבן בשמת אדונם נקיל כדין יש׳
דעבד יוציא במיתת האדון והיה להם למצרים

למהר

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

למהר לשלחם ולא שלחום שדנו דינם כדין כנ׳
רבתיב כהו והנחלתם אותם לבניכם אז מצאו
מקום לזעוק אל ה׳ ידון אותם עפ׳ מדתם שדנו
לישראל כדין כנ׳ וממילא עפ׳ שטתם לא קנה
אא׳ את הארץ וקרנן שפיר נר יהיה זרעך בארץ
לא להם וכבר הושלם סכום שטר חובם ועל כן
ויאנחו בני יש׳ מן העבודה לאמר מה העבודה
הזאת לנו עוד אלא עב׳ אין זה כי אם שהם דנין
אותנו כבנ׳ שאינו יוציא במיתת האדון אב׳ איפה
כמשפטם אשר חרצו ובמיתם ובמיתם ה׳ ולא
יוספו לעמוד עוד ותעל שועתם אל האלהים
מן העבודה יר׳ עלתה שועתם לגמור בעדם ולדלג
על הקיץ מן העבודה אשר היו נעבדים בהם
אפ אחר מיתת המלך ובאותה מדה מדד להם
ועל קוטב זה יתפרש מז״ל ואת עמלינו אילו
הבנים ובמ״ש כל הבן הילוד היורה תשליכוהו
וכל הבת תחיון אשר יש בו מהדיוק למה הוצרכו
לדרשא זו ושבקו לפשטיה דקרא נתו רמיותי
וכל הבת תחיון ואין זה עמל אכל הבונה להם
דאם בפשטו של קרא יקשה היבי תלי ליה ביפי

לומר

לומר וירא את עניינו ואת עמלנו ויוציאנו ה׳
והלא כך היה שטח ועבדום וענו אותם ועניין
לא שלטו עב׳ דרשו ואת עמלנו אלו הבנים ומיי
קרא נמי דוכל הבת תחיון ואף גם זאת עמל
וכעת לישראל כמ״ש ז״ל דטעם וכל הבת תחיון
היתה כה לזנות כבנות יש׳ אכל כאמת זה
היה בעוכהו דכונתו היתה לומר כי אף שהם
זנים אחהן באומות הלך אחר הזכר וכל
הכא מקן הלא לנו הם וכמ״ש הרמ״בן בפ׳
אמור בשם חכמי צרפת ז״ל בענין המגרפ
דכתיב היה כתוך כני ישראל ודרשו כתב
מלמד שנתנייר והקשו דלמאי אצטרך שיתנייר
הא קי״ל נוי ועבד הכא על בת ישראל הולד
כמוה ותרצו כי טעם שהוצרך להתנייר היה
מפני שהיה קודם מת״ת והיה משפטו לילך
אחר הזכר כמ״ש באומות הלך אחר הזכר
אב׳ איפה בנזרה זו לאבד הבנים ולקיים
הבנות לזנות עמהן נלכדו בשחיתותם שהן
היו דנין ליש׳ שם באומות דעלמא ולא חשו
על בניהם שאוליזו מהן כיון דבאומות הלך

אחר

אחר הזכר ומצהים נמוהם המה להם עב׳ עפ׳
מחתם ויוציאנו ה׳ ממצהם ומצא כח׳ מקום
לנכות את חובו מכי נר יהיה זרעך נהא כיון
שהם דנין את יש׳ כבח׳ עב׳ לא היה לא״א קנין
כארץ וקהנן כהו שפיר נר בארץ לא להם ועז״א
הכתוב נואלו שה לוען דעבה תרתי דמתרן
קושי השעבוד וקיום הבנות לזנות כאמור ואל
זה אביט היה כונת הויכוח כין משה לפרעה
כסדר בא ויאמר אלהים לכו עבדו את ה׳ אלהיכם
מי ומי ההולכים ויאמר משה בנעדנו וב׳
כבנינו וב׳ כי חג ה׳ לנו ויאמר אלהם יהי כן
ה׳ עמכם וב׳ ראו כי רעה וב׳ שהכונה לפרעה
כלפי מש׳ ז״ל שהיו אה׳ אומהם על יש׳ כי כני
זנונים המה שאם בנופן שלטו בנשותיהם לכ״ש
וכל העם הילוזים שם כמצהם מצהם המה
דבאומות הלך אחר הזכר ועל כן בא פרעה
לכרר עסקיו לאמר מי ומי ההולכים שהכונה
לומר שהבנים הילוזים שם אחר שהפהשום
מדא עב׳ מהמצהים שלטו כהן המה דבאומות
הלך אחר הזכר והה הם כמצהים עצמן ומה

להם

שמשעת הנזירה נפי נר יהיה זרעך כחרן
לא להם התחיל העבול וכבר שלמו הת
שנה והיה זה בהניח מונח נעזור נעליין לת
נאתו, ישראל מכלכל כנ וקנין החרן לת
היה קנין וקרי שפיר בחרב לת להם ות
עתה תחזיקו לבנים הילודים במלכדם בשרת
השעבוד כישראלים כאן יש נקולר כחוה
קין סותר מבוקשכם לבטל מהם העבודה
לפני זמנם נבשינן בחרן לת להם ולית
לת כן לבו נת הנבדים כי אותה אתם מבקשים
להפס מתם להחזיק כמכרתי זו כלי שתבין
רחלים לבשכית העם מסבלותם נת יתנהו
בעזה גועבלוס תשנה על עזה נכבלה יכתו
כנזל זלזלת תהיה כונת נול המלך עה
במקדחן לתמר למהה מלכדם בבזוהם
כי לעולם חסדו ויצלת יש מתופס כלה נק
מה כעם יחס החסל למחת בבורות ולת
להבחת הקומה כבלבה מאר סבן תמו ונם
מאחריו ינבלת יש וק כלה וק נרקה חך למוחך
ובשנותו נת היגוע מתם חפ שהבוה נצויה

לכם שכר למביאכן לזכות לה ולשמתיה לזיל
ולת ישראל מבלל בנה מתם מונה
קשיבו בעדתנו וק בבנינו ובבנותינו כלומר
כל העם הילודים בניהו ובנותינו יחשבו לפ
תם עניח שישלטו בנשותינו נכבר ילתן מכבל
בנה ונו ושבל הבת על בת יש הולל במוה
יש והכהה זה טו חנ ה לנו לזכות לת הטלה
מזל מלהים ולבטלו שתין מזל לישראל
תכן פרעה השיבו נתם כן טו ה עמהם ומבם
תחת המזל נכבר ילתתם מכלל בה ותין
מזל לישראל הביטו ורתו כי רעה נגר
פניכם כבב תל ששתו רעה היה העולה
לקרתכם כמוכר להרוג לתכם בהרם
ולכבות לתכם מעוף המלמה תם כן עב
עתן נין בה ות לכם לפיכך לבו נת הנבהם
תותם המפורשתמים לשר מעולם תנשי שם
שתין חשש כם ועבדו ת ה כי אותה אתם
מבקשים כלו עקר התר לשר מלאתכם
לבטל מהם העבודה מרתת השוב כמלע
זל תין זה כק מטעם שתתם מבהם

כלפי משר חכמים זל בנין בית
משר אין שם מת לפי שהמלבות מזונות תחת
בעליהן וילדות מרווקים פנויים והיו להם
בכורו הרבה פעמים הם ה' בניס למשפה א'
כל א' כבור לעבין וכולן לקו חב' יש לומר
כי על כן יחם החסרו למכת בכורות יען הם
אמרו נכל העם היכולים מעמתחיל קושי
השעבוד שעלתו בנופן שהיו מהמלבה שעלתו
וזינו בנשותיהן של ישראל ולפי כשהיה
כן הולן חב' עב' היה לבן בכורות מהמלבה
והיה רתוי שילקו בכלל כל בכור מלבה
ומגלה לקו עגות וש כי לא שלתו חו בהן
ובני ישראל נחתי ובני ישראל פלקי נמצא
מכת בכוהם היתה חסר נגול ל"ג לשר
מתוכם יפבר פי נוכה שקר על עם ה' ולפו
שיקשה על זה ג' למה משה לא לקו נם בכורות
כנות ישראל משום נר"ו ועכב הבח על בת
ישראל הולך כמוה לישראל לא מת נבר
ולא יפקדנו וחב' בולתי הכוה בזה שיתברו עלמן
כשבר כמ"ש הן נזבח לת תועבת מלבה לעיניהם
ולא למלו לחכל התמיה על כי רחה שהיה סכנה
מחמת ירחת המלבה: נולתי נקל זחת בעיניה
בזה היתה מני יכול לעשותו וה שחין התמיהה
במעשה הקרבן פתח רבש"ע הנבר
תבבא להתן עלה כשחמור מרעה להקבה
יש ישראל נחתי וישראל פלקי כחמור)

מכי נר יהיה זרעך כחרן לת להם היה מועה
להם מספר השנים והנה זה מורה כחבבע
וחכתי לת ילחו מכלל בב ולת היה לחת קנין
כחרן וקרנן כהו שפיר כחרן לת להם חב' הנר
ינח נכון כי לילה הוכיח נחכתי בע נח מנן
לי לחיתן נכשותיהן שלתו היה רחוי ללקות
נם כבורותיהן נהח קיל כחומות הלך חחר זכר
ומגלה לקו עגות וש שלת שלתו כהן חן
ורב חמר יחשב כחבת בכורות להורות כי קנס
יש ישראל נחתי וישראל פלקי כחמור)
תבבא להתן עלה כשחמור מרעה להקבה
במעשה הקרבן פתח רבש"ע הנבר
מחמת ירחת המלבה: נולתי נקל זחת בעיניה
כל למלו לחכל התמיה על כי רחה שהיה סכנה
כחבתי לת ילחו מכלל בב ולת היה לחת קנין
כחרן וקרנן כהו שפיר כחרן לת להם חב' הנר
מכי נר יהיה זרעך כחרן לת להם היה מועה
להם מספר השנים והנה זה מורה כחבבע

כולהי הין עוונות כי רם ה' על כל הגלגלים
כן ממש כי עם כי הין עובדי ם את העגל
לה עגין הין המלחמה ועם ש מומחים כי יש
בזה שעם היה מצווה להקהיב אותו עולה
כשחזרת הטלה למחנה כל העם והכוונה
על פניו שיהיו כגן ישראל ממש שמתחייבי
עלמן על קדוש ה והוא יתברך יעיבו
חייך שלגן ישראל מכפן וסף עכ"ל שעיערנו
למ"ל שהכוונה לומר שאף כי לא הניע עגין
זמנם לעשות שחטו הכת והיה חלול ה בזכר
נחמיר עובדת נחי עשה נגזר ועוף תשנה
קיל עם כן אף שיאסרו עלמן על קדוש ה ויזרו
המוסם שכבר מיתות הקבות ילחו מכלל כ"ג
עכ"ל כגן היתה ה יציחה ולגן פוגה פה ומלפנך
ומלה היה בתורה נחתי עשה חמיר ונחי עשה
קיל ולא פוקי מינת מעשה לגזרת החמיר עליהם
ל לכבוד את תועבת מלהם לעיניהם ולמעפר
עלמן על קדוש ה לם את השעית שפיך הלוי
כשחזרת הטלה למחנה כל העם והכוונה
בזה שעם היה מצווה להקהיב אותו עולה
כן ממש כי עם כי הין עובדי ם את העגל
לה עגין הין המלחמה ועם ש מומחים כי יש
ביותר שיורו בהוז על גזירם כגן וש בשתים
כיוצא בזה על גזירם מלהם לעיניהם ולמעפר
ל לכבוד את תועבת מלהם לעיניהם ולמעפר
עלמן על קדוש ה לם את השעית שפיך הלוי
כשחזרת הטלה למחנה כל העם והכוונה
בזה שעם היה מצווה להקהיב אותו עולה
כן ממש כי עם כי הין עובדי ם את העגל
לה עגין הין המלחמה ועם ש מומחים כי יש

מלת שהין עובדים אותה בשותפות ולא, פלא
היותו נקרב לה קרבה ל ועל כן נזר מושיר היותו
נקרב למלכל אחם להורות להם שישרלל אין
גן כגן כ"ג ולאין מלווין על השתוף ופלא
מורם כלאן סו קגן בשם הרן לכל יש במלך
מלווין על השתוף והיינו ג"ל שאוהב להם
שלין מלהי הגוים כלום רל כלום אף בשותפות
כגן ישראל ומורם המלווין על השתוף הזרך
הב גם הוא יתפרש עלן שלין התמידה חן מפני
פחד כן לכל עקר התמידה בהלכות הפתח
שעלתר כן שבירת עלם שיהול היה לכל אינן
רשלי והענין כלפי מש כויקרלן רבה ששלל
ההוא מינלה להבך כתוב בתורתכם אחה
רבים להיות מפני מה אין אתם מלווין עלינו
בעל כי לעגנו הרבים וכלבר הזה שבו הגוים
ויחבנם והנה כפך נחולין גם יל לחבנן מנלן
הל מלתלן נחזלינן כתר רובלן נלינה קמן
ויליף לה התם מקרבן פעם נכתיב כיה ועכם
לל תשברו בו ולמלן נקב קרוס של מוח מלל
הייט מעמו, משום נחזלינן כתר רובלן:

אשר עפ"ז מפשר להמלין הכתוב הנ"ל
ויאמר פרעה לכו עבדו את ה' אלהיכם
ומי ההולכים עלך שעיקר לע"ל שהיה רוצה
להחזיק ולזכות בכל אותם הילודים בזמן קדוש
השעבוד שעלמן בנוסף וכ"ש בנשותיהן ועכ
יאמר לברר מי ומי ההולכים שיתברר מי המוב
משלהם ומי המוב קילודים משלכם וכיון
והוא מוחזק המולדות מאחרו עה"ב לכן מסר
לשיבו ברעז בעבדנו וק בבנינו ובבנותינו
נלך שכלן בחזק בנינו עומדים לפני וקל
וחמר בתר רובא אחי לליתיה קמן ורוב
בעילו אחר הבעל וכר זה מתורת חבלה
הוא הקובע פסח הנקרא חג בפ"ע על בפ
לא יליף חלב חני תלמודנו לחזקינן כיה
בתר רובא ולא חישנן לחלמא נקב קרום של
מוח והוא אומרו על המלינה כי חב ה' לנו
כלומר לא ולמה מחב ה' לכל פרעה בלחדו
נעבוד בתחלת לבורו הנה חלפו חדשים נחש
עליהם שורה לחלן על המשפחות מיומנות
מי ומי ההולכים כלי שתשרה שכינה ביניהם
בתר רובא ולית לה קמן ולומר דוב בעילות
אחר הבעל ולהפסד אתם לברר מי ומי ההולכים
ואם תאמרו נחזקינן כתר רובא אף עבודה
זו למה למשוך ידיהם מהעז והלא לית רובא
נגעים ומשה היפך את הסגר ולא אמר
מי ומי ההולכים ולכו עבדו את ה' כלכם
הקים תחלה אמר לכו עבדו את ה' כלי
שמתוכן יפול קפיונתו לומר מי ומי ההולכים
וכיון שהם מושכין את יצה"ע כעבודה שמ
חיישי למיעוטא ולא חזקי בתר רובא אף
הבעל חיישינן למעוטא וכר זה היה מתוס
עד שכתו הוא וביירר שיחותיו לומר שיבררו
מי ומי ההולכים כלי שתשרה שכינה ביניהם
עליהם שורה לחלן על המשפחות מיומנות
ואם לא יבררו מביניהם הפסק לא תשרה
והוא אומרו וי כן ה' עמכם כאשר אשלח
אתכם ואת טפכם לתמה רחן כי רעה נגד

מקרא פיון נתכלו רוב בנים עשו קמן ועשו
ויהי המלחה לקוח על לבלתי נשאר ונגו
ויהי המלחה בקרב בנים עשו קמן ועשו
ויהי המלחה בקרב בנים עשו קמן ועשו
ויהי המלחה בקרב בנים עשו קמן ועש

חזקה לא־מתח ומפקין מרובין צויס וקיימו
עמאלין

שחוף לכל שתין לאלהיהס פלוס ובושן כל עובה
פסל והבונה רצויה במה שבאן לאלטן הבילור
כמפקת רשע מה הוא לחוור מה העבונה בזקת
לכס וק על פי נרוש זה החרבנו כו בבילור
ה הנצה בלופן נאות ושס נאמר בשס הרב המופלא
מהרר יצחק הכהן ה"י תי נלה לשאל המין הנזל
עפ"ס מהרי"טו כלח"ס ז"ך נהג נלמהרן בכל
ובתוך רובן וחזקה רובן עניף יש לחלק כין
חזקה לחזקה גוק חזקה נסתפק שחוט בלה
מלא הסבר ולא מלא רובן לא נאמרין העמד
דבר על חזקתן כנון העמד טמא על חזקתו
העמד לשה על חזקתה העמד כהמה על
חזקתה לכל חזקה נלתויה מכח סברת כנון חזקה
נאין לחוש פורע תוך זמנו נבלה מכח סברת
נחש"ב כעו"ס נאלן סהדי נלא פרע והלוחי
ש"פרע לחוש בזמנו עניף חזקה זו מרובין לאלן
סהדי לא פרע עכ"ל אמור מעתה נס ברוב
נויס נעניף לית לן חזקה לא־מתח מכח סברת
במעשה ה כי נורלן הוון כיפוי הרב בכוותס
עשה כאלהיהן ובכל המור העבול ההוון נבולה
חזקה לא־מתח ומפקין מרובין צויס וקיימו
מהעבוות זרק שבבוה כמונו לקרותו שבת העבול
עכ"ל שכתב לי לעיל שהבונה כו שבת של העבול
כמאזל ה לאלה. נאלת מאלי עי מעשה ה כי נורלן
הוון והבונה כזה לפשיב על לב כנ יש שלא
חשבו

להס מאזנו וקחו לפס לאלן ואזלל מאזנו יהיס
עקוהן לשבת שלפני הפסח שאין קיה בעשור שאל
מרובין ואין האמור כזה הנרשה תנרש בבוצס
שנבולה חזקה במעשה ה כי נורלן הוון נעניפן
זו לזו נשאני רובן נויס נאלן לאלהין בתהה מצוס
נאין לחוש פורע תוך זמנו נבלה מכח סברת
נחש"ב כעו"ס נאלן סהדי נלא פרע והלוחי
ש"פרע לחוש בזמנו עניף חזקה זו מרובין לאלן
סהדי לא פרע עכ"ל אמור מעתה נס ברוב
נויס נעניף לית לן חזקה לא־מתח מכח סברת
במעשה ה כי נורלן הוון כיפוי הרב בכוותס
עשה כאלהיהן ובכל המור העבול ההוון נבולה
חזקה לא־מתח ומפקין מרובין צויס וקיימו
מהעבוות זרק שבבוה כמונו לקרותו שבת העבול
עכ"ל שכתב לי לעיל שהבונה כו שבת של העבול
כמאזל ה לאלה. נאלת מאלי עי מעשה ה כי נורלן
הוון והבונה כזה לפשיב על לב כנ יש שלא

עד היום נגול שבת שלפני פסח שהיה יתר
כשאין הוץ משעבית מזיקין מן העולם הנה
קודם לוקחו שבת הגדול כי עם שכל ימות השנה
עד החורבן עשו ועל זה בעשור שביתך לקיחתן
השבדו מיון לוי ומלמלן והשעיר לא נומל
מקטורת תמיד על ב' ובמלאת מעשה הקרבן פסח
מכירת יוסף וכיו שמלמל לוי של לחק והיה
לשר של מלכים היה כיו ימינו שעיר של
לזכרון תשבחו שבתבו כשם הרב מנלה עמוקות
כברעי המעה בפסח ההוץ ב' לפי מה שלחתי
לזכרון המעה בפסח ההוץ ב' לפי מה שלחתי
זכר ליציאת מצרים ולחג המצות שנאמר
לא היה לחומה ולשון שולחת בהם במעשה הנס
ולמה היה משבית כיותר ורחוי שיקרון נגול יותר
מלא והוץ מה שביקרון בגרוש חג הפסח שלפרעה
כירד מלכיות והם ע' לחומות וכשינלה לי מיש
לחזה לומה כליכו נעלו כולם ובמלכם היו ע'
לחומות שנתגלגלו לבן שמה ע' הרשב מלמלן
נתקיים כל נלות הנ' מלכיות שהרחה הקבה לאברהם
במלכם ועל כן נלמר במתן חרות על הלוחות
חירות משעבוד מלכיות על כי בכר נתקיים
בשעבוד שם במלכם לכלן שלחכ' כשקמנו בעגל
מיהה הנשירה לליתנך וכמן שכלן ההקלמה זן כפ

יחשב המעשה ההוץ כעשור למשוך והקם מהעז
ומעשה הקרבן עלמו עמון ערות זו לזן עכ
קודן לותן שבת של הנגול כי נתגלל ע' הנס
שנעשה בו וכמעשה הנס נגולה חזקה כי נגול
ה' מכל הלכ' ומפרקן מרובה נוי כעבר הלמור
ועוד יתפרש מעם לזה עפ מה שרלוי להר"ש
לתי' לזו זכ' שהכ' בספרו נוי כמנרש זכ'
מזמור שיר ליום השבת וום הוץ שמשבית מזיקין
מן העולם שנרשו שבת משורש משבית ולפי
זה יש לו' כי על כן שבת שלפני הפסח קודן לותן
שבת הנגול מפרוש מעמים הכ' שהושבת בבתו
המזל נלה עונגן כחבו וכפלוהו וקשרוהו
כרעי המעה בפסח ההוץ ב' לפי מה שלחתי
לרבני לזשבנו שבתבו כשם הרב מנלה עמוקות
זכ' לזשבנו שבתבו כשם הרב מנלה עמוקות
מכירת יוסף וכיו שמלמל לוי של לחק והיה
מקטורת תמיד על ב' ובמלאת מעשה הקרבן פסח
העבדו מיון לוי ומלמלן והשעיר לא נומל
קודן לותן שבת של הנגול כי נתגלל ע' הנס
שנעשה בו וכמעשה הנס נגולה חזקה כי נגול
ה' מכל הלכ' ומפרקן מרובה נוי כעבר הלמור
ועוד יתפרש מעם לזה עפ מה שרלוי להר"ש
לתי' לזו זכ' שהכ' בספרו נוי כמנרש זכ'
מזמור שיר ליום השבת וום הוץ שמשבית מזיקין
מן העולם שנרשו שבת משורש משבית ולפי
זה יש לו' כי על כן שבת שלפני הפסח קודן לותן
שבת הנגול מפרוש מעמים הכ' שהושבת בבתו
המזל נלה עונגן כחבו וכפלוהו וקשרוהו
כרעי המעה בפסח ההוץ ב' לפי מה שלחתי
לרבני לזשבנו שבתבו כשם הרב מנלה עמוקות
ז' מכירת יוסף וכיו שמלמל לוי של לחק והיה
לשר של מלכים היה כיו ימינו שעיר של
לחומה כליכו נעלו כולם ובמלכם היו ע'
לחומות שנתגלגלו לבן שמה ע' הרשב מלמלן
נתקיים כל נלות הנ' מלכיות שהרחה הקבה לאברהם
במלכם ועל כן נלמר במתן חרות על הלוחות
חירות משעבוד מלכיות על כי בכר נתקיים
בשעבוד שם במלכם לכלן שלחכ' כשקמנו בעגל
מיהה הנשירה לליתנך וכמן שכלן ההקלמה זן כפ

ילקוט דוד פ׳ לך לך נט״ו עש״ אשר זה ידוקדק אצלנו
טעם הד׳ פעמים האמור במזמור החג ויזעקו אל
ה׳ בצר להם ממצוקותיהם יצילם נגד הד׳ מלכיות
שהיו ישראל נושע בה׳ שם בגלות החיל ההוא
וזה יהיה טעם נאפקיה בלשון עתיד ממצוקותיהם
ושעים יוציאם מחש״ך וצ״למות לרמוז שהיתה
תשועה בהוה ולעתיד לבטל נזרת בין הבתרים
שנאמר שם והנה אימה חשיכה גדולה שגרשום
רז״ל על שעבוד מלכיות והוא אצלי טעם מז״ל
בפ׳ אהיה אשר אהיה אהיה להם בצרה זו
ואהיה עמהם בצרה אחירת א״ל משה עה״ רבש״ע
ג״ה לצרה בשעתה שהבונה לאצונינו משה עה״
לומר ג״ה לצרה זו ששם נמצאו ושם היו ע״ אומות
להתקיים נזרת שעבוד מלכיות וע״ נפש שירדו
למצרים וכל א׳ שנשתעבד בו אומה א׳ הה הוא
כאלו נשתעבדו כולם ולא תהיה עוד צרה אחת
וכן הסכימה עמו שכי׳ וא״ל אהיה אלא שנם
החטא והוא טעם כפל גבה המגיד הוציאנו
מעבדות לחרות ומשעבוד לגאולה כי כל
המפרשים הרגישו מזוע בא בכפלון וחוץ מן
המכוון ביארנו כי בא הכפל וגם השינוי
בתחלה נקט עבדות ובתר הכי נקט שעבוד

כי

כי בא הרמז על שבט הלוי שלא היו בעבדות
רק בשעבוד בעלמא אשר זה ירא׳ טעם השינויים
במזמור בד׳ פעמים שנא׳ בו ממצוקותיהם יצלים
דבראשון נאמר יצילם ובב׳ האמצעיים נאמר
יושיעם יושיעם ובאחרון נאמר יוציאים שהרמז
[illegible] בזה לפי מש״ כפ״ ג״ה ברה בטלה העבודה
מאבותינו במצרים וק וכנגד זה נקט בהש׳ ממצוקו׳
יצילם דהצלה בעלמא הי״ל תחלה עודם שם
במצרים מרה שהוסר מסבל שבמם ובב׳ נקט יושיעם
לשון ישועה נמורה כשנושעו מכל וכל וישועה
עוד שנית בנס קים שנא׳ בו ויושע ה׳ את יש׳ מיד
מצרים וכל זה לנוגע לישראל ולנוגע לשבט
הלוי כי לא היו עבדים רק משועבדים שלא היו
יכולין לצאת משם נקט באחרונה ממצוקותיהם
יוציאם דלגידהו לא הוה רק יציאה לחודה ולא
היו רק משועבדים והוא אומרנו הוציאנו מעבדות
לחירות ומשעבוד לגאולה ועל כללות ישראל
שהיו בעבדות יאמר הוציאנו מעבדות לחירות
ועל שבט הלוי יאמר משעבוד לגאולה שלא
היו רק בשעבוד בעלמא אכן עפ׳ גרכנו שם
רמז כי תוכפי של החירות ההוא רצופ עוד גאולה

אחהתי

כעהות

לשונם ולא נילון מפתחון שלהם ולא פרצו
ג מצות שלא שנו את שמם ולא שנו את
של המעשה ר' לא יעזר חומר כבר היה בינם
על חומר הה"ד חומר ומעבור עליך ותרחך ונ'
הניח שבועה שנשבע הקב"ה לא"ע שהוא
נוחל את בנין ולא היו בינם מצות שיתעסקו
בהן כדי שינחלו שנאמר שניים נכונו ונ' ואת
ערוס וערוה מן המצות ונתן להם הקב"ה
ה מצות מצות פסח ומצות פולה שיתעסקו
בהן כדי שינחלו וחומר בם את בנם בתך
שלחתי לתעיריך לכך הקנים לקיחת פסח
קונים שחיטתו ג' ימים שמן נוטלין שכר לחלק
על המעשה ר' לא יעזר חומר כבר היה בינם
ג מצות שלא שנו את שמם ולא שנו את
לשונם ולא נילון מפתחון שלהם ולא פרצו

כעהות

כעהות ומפני מה הקנים לקיחת הפסח לשחיטתו
ל ומיס לפי שבין ישראל שנפיין בעגל ונילן
שקולה כנגד המצות שבתורה לומר הקב"ה מוכן
יהיה מהעגל והנבקו במצות עד אשר תלום
ורחה לעיניהם קושי המאמר הלזה כי כולן מקשה
והנה תחלת ובהן קשה ומוחיל שבכר הניע הקיץ
שחמר קבה לחלק לכך מה צורך למצות כנגד כנגד
שומר הכתחתן לחלק ונחלקם עפ"י לחותה השבועה
כלתי מצות ומן לזה יש מקום לומר להכתחתן
ת לחלק היתה שתחון זכות שינחלנו וכמ"ש
ז"ל לחלק ולנחן ישראל מעשרים לחלק בזכות לכות
על המשקוף זה לחלק ועל ה' המזוזות לחלן ולחק
ויעקב לחמנים הן לזחלת קיל כרחל מזכי לכבן
לכבן לחלק מזכי ברחל ואין לחלק מניל לת ישמעאל
וכתבו התוספ' בפרק נפנוה עלה לחמרון נב' לול נחמר
ת זמני בני בני לחפוקי מ"ד מאוד ניהנם נכלל לחמרי'
לכבן לחלק מזכי ברחל לחלק ומיות ניהמעאל עשו
שהין עונין ושלחו לכשלום שלחן עבד עץ לחמור מעתה
ישראל כחלקם שהין בני מקרב בני מוק הללו
עונין לפ הללו לחקיה להם מלחמות שתחון עליהם
זכות שבועת החבות לבנחל נחכן לחלק מזכי ברחל

כשהוא עע"ז עכ"ר ראה אלהים לתת להם כ"ר מצוות
פסח ומילה שבאמצעותם יפרשו וימשכו יגיהם
מהע"ז וכבן יהיו כראים שינן עליהם זכות אבותם
וינאלו והוא אומרו ותכאי כעד עדיים שדיים נכונו
רמז על זכות אבות והשבועה שהיתה להם להנן
בזכותם אכל את ערום ועהה כלומר ערום
מן המצוות ולא ככל ערום אלא עהה בהחלט
נמור שהוא ענין הע"ז שאז"ל המוצה בע"ז כבופר
ככל התורה ואעבור עליך הייתי עובר על מצותי
בשובך בתשובה ואראך מתבוסס בדמיך גם פסח
וגם מילה ששתיהן המה עקר נדול לקבלת האלהות
ואומר לך בדמיך חיי שתחון זכות אבות כל שכבר
עקרתם הע"ז מכם אנ מקום יש כראש ליישב
זה כלפי מז"ל בש"ר פרשת ואראה ז"ל לכן אמור
לבני ישראל אין לכן אלא לשון שבועה נשבע
הקב"ה שינאלם שלא יירא משה שמא מנה"ד
יעכב נאולתם עכ"ר ולכאורה יפלא נהא קיל כל
דבור שיצא כמפי הקב"ה לטובה אפי' על תנאי
אינו חוזר בו אכ"ר למה הוצרך לשבועה זו כיון
שכבר הבטיח לאבות ואחה בן יצאו ועצום עושה
דברו ויר' בזה ב' תשובות בדבר א' עפ"י מש"ב כת
הקדמין ז"ל שאם הנביא מוחזק לנביא אמת

ואין

ואין בחלופו הכזבת הנביא כיון שהוא מוחזק לנביא
אמת אם דבר ה' ע"י הנביא ההוא וחטאו אחכ"ב אפי'
דבור לטובה חוזר אכ"ר איפה יש לומר שאפ שהבטיח
הוא יתי ע"י נביא להוציאן כיון שהיה נביא מוחזק היה
יכול לחזור בו והוא אכלנו טעם הכתוב ואראה אל
אברהם אל יצחק ואל יעקב וה' ונם הקימותי את
בריתי ונו' ונם אני שמעתי וה' ואזכור את בריתי
ופי' רש"י את בהתי ואחה כן יצאו שהקדים הכתוב
לומר ואראה אל האבות לו' שהיו נביאים מוחזקים
ועמהם כרתי בהת ואזכור את בהתי שהבטחתי
ואחכ"ב יצאו וכדי שלא יירא משה שמא מנה"ד יעכב
נאולתן כיון דנביאים מוחזקים היו ואין בחלופה
הכזבת הנביא על כל אלה להפים דעתו קפץ ונשבע
שבשבו' ההיא עודם שם במצהם נוי מקרב נוי
ואעפ"כ ה' חפץ למען צדקו לנאלן באמ' לא יפול
מכל דברו הטוב מש"אב בבהת ראשונים דהוה מצי
למימר לזרע כשר נשבעתי ולא לזרע פסול נמצא
הכתוב עצמו עשה כמערכה אל הדרוש בהניע
תחלה ואראה אל האבות לתת טעם למה הוצרכה
שבועה ועוד בה עפ"י מש"ב הרב"ע ז"ל כפ"ר שופטים
שההבטחה הטובה שיחייב אותה המזל אפ אם
חוטאים אינו חוזר בו שאין כח כחטא לשנו' גם את
המזל אכל ההבטחה טובה שהיא עד המזל אם

חטאו

חבירו לחב"ב חוזר בו כי יש כח בחבירו לבטל
ההבטחה אובה ולקיים המזכל הרע לחפוץ חס
הין זכותים שהזכות מהפך המזכל מרעה למובה עכ
והנה במלבים עם היות שהיה מניע עת הקץ
שחמר הוח יתי ממ כיון שעבוד המר הזה
היה המזכל מחייב לחותו בערמה מורגל כפי על
פי החירות כומו שהתהך בזה מהרחנ"ז ז"ל
כיון שחבחנו והמזכל היה מחייב השעבוד הזה
היה כח בחינת לבטל ההבטחה ועל כן הוכרך
הוח יתברך לקפוץ ולשבוע לבן לחמור ונ' כי
שלח יקטרב מזה"ל הוח ענין המזכל הרע שהיה
מחייב שעבודם והוח עצמו נעשה רמ"ח חברים
וקחמר שהיה בטול המזכל הרע ע"י פתח ומילה
כי שיזכו והזכות יהפך המזכל מרעה למובה
לחמנם זו היה שקשה בלבב רמ"ח חברים שהיה
עצמו לגעת מפני מה הקדים לקיחתו של פתח
ל' ימים ולזה לח השיב דבר לחבן עפ"י ממות הקדם
כי שם בנחולת מלהים רלה הקבה לזכות לח
ושרחל להפקיע מזה שעבוד ל' מלכיות מפני
שחינות הפתח היתה על נחולת שעבוד מלהים
לישב כלו מתיחס רמ"ח חברים סלו זולחי עיקר מצד
שהיה קבה מיוחל להיות זרעו מקדושי
ל' ימים קדם שחיבחתו כי בזכות הזחרו' הנמרכת
מלברת למה שהיו מוסרים נפשם על המלבה
יום יום מלחותן ל' ימים היה כח נחל לבטל הקטרוב
ולהפקיע בחותם הלו ימים השעבוד של ל' מלכיות
כל מ' לחים יומו ונעזלו כמ"ו רמ"ח חברים כי עם היות שהגיע
הקץ כי לחמר לחבים לנחלן משעבוד מלהים עכ"ז
לח היו רחויים ושרחל לל היבחה הנפלחו' ההיח
לבית נמלטים בה גם מנזרת ל' מלכיות על
כן רחה לחבים והקדים לקיחתו ל' ימים לשחיעתו
כי עי"ב בל' הימים הלה שהיו מוסרים עלמן על
קדוש ה' יפיץ עזוז המקטרב ויעלה עליהם זכות
הל' הימים להפקיע מיד שעבוד ל' מלכיות שהיו
חייבים והוח לחמרו ולחבור עליך ליגעת לחקדומי
שביקש להם מצוה מיוחלת להקדים ל' ימים לשחיעתו
ועל יד כן בזמן שחרחך מתבוסמת בחליך ולחמר
לך בחליך חיי מובות מלהים ולחמר לך בחליך חיי
משעבוד ל' מלכיות והכי נמי ניחל קרח גם לת בנים

שכר בשעת מעשה וזה לא יתכן דהעיקר תלוי

בהא שלחתי לפיריך תרתי משמע ואמנם
דלא קאמר כאן היכ בישם ל' מצוות ומפני מה
הקנים לקיחתן ל' ומיס לפי שהיו שמופים בעץ
שהיו עקולה ככל התורה ולכאורה מלמד
שהיו עקולה ככל התורה הכלי יתור נפיש
למנים ורחב וזה היה כמעשיב מעט כעיקר
לעשות למה הקנים ל' ומיס יען היה הפנים
שלהם בעץ שעקולה ככל התורה שהם חמשה
חומשי תורה ולפיכך הקנים לקיחתן ל' ומיס
כלי שעם וס השחיטה עצמה והיו ומיס שהיו
מוסרים עצמן על קדושה לתקן מה שעברו
וחטאתם בעץ שעקולה כה חומשי תורה וכשלם
יהיו נעשלים בקרבן ל' ומיס של הלקיחה שהיו
בקבוצת עצומה ויום השחיטה עצמו שהיתה
הקבוצה ביותר חמשיתן ונפש עלו לכפר ולשלם
סיומות ולכתיבה ורמז ן קרש נקלמר שתין
נוכלין שכר לכלת על המעשה ק לבושה ותין
לו שחר ללוחק לפרש ולתלת לחפוקי מורבי
שהיו ערוס ועהה תן המצוות ובכל הנויס כית
שתין נוכלין שעשה שכר טוב ההוא
בפועל וקוח תו שתין נוכלין שכר טוב ההוא
לקנקל כרכוש גדול תלת על המעשה שני היותס
שס בני בקרב בני עניז הוי ניהו להיות כנויס

ושב תנס ולת עבר עבירה נותנין לו שכר כעושה
מצוה ולהה חני לי לפי שהכוונה רלויה לרמז ן
חרש בזה לתרגן מה שיקשה כמלתיה נקלמר
ולת היה כיום מלוות לה נקל והלת כבר למדנו
מכתיס כשר בפ מי תנני כי תלך תל פרעה
וכי תולי לת תת בני ישראל ממלכים למר מעם
מה תני חשוב לכבר עם המלכים ותפ תס תני חשוב
מה זכות יש לים שתולי תס ויעשה להם נס תמל
הקבה לכבר נגול יש לי על ההוצלחה זו שהיה עתידים
לקבל התורה על הכר הזה ועוד למדנו שס כל
עוס כמלכים התנה עמהם שתין מודיע תותס תלת
עמן שיקבלו תלהותן ותורתן וב תכ הת תו למול
לתת להם כ מלוות ולת המפיק להם הגבר הגול
ההוא שקבלו עליהם לקבל תלהותן ותורתן תכל
התשובה פשומה כיון משני שעם כמלכים שהין
בני מקרב נוי תין המחשבה כהם מלכתם למעשה
ותעפ שקבלו והיה כמחשבתם לקבל מתו כיון
שהין ערוס ועהה תן המלוות וכבל הנויס כית
שתלת תל הועיל להם עד שיקבלו ויעשו מלוות
שתלת תל הועיל להם עד שיקבלו ויעשו מלוות

ראין מחשבה טובה להם מלטורפת למעשה אל
כי סבר רמ"ן ן חרש ז"ב מלוות אלו ואלימי טובא
נתנם הוא ית' שם במלהם לדון ענין ילאתם בדין
דקי"ל נבי פסח ואלים עשה דיהיה דדחי עשה דהשלמה
דקי"ל ונם הוא ית' עי' מלוות אלו העלה להם ליש
כאלו הניע הקץ ואענב ואיכא עשה דדבר ה'
ועבדום ועינו אותם ת' שנה מ"מ מע' דפסח ומילה
ואלימי טובא כדאים הם לדחות הך עשה דקיל
ולפי שיקשה על זה ותיפוק לי משום עשה אלים
שהיו עתידים לקבל התורה כנ"ז במאמר דלעיל
אבל התשובה לזה פשוטה דקי"ל אפי' בעשה
אלים דדחי עשה קיל דבעיק ומיעקר העשה
קיל מקיים עשה חמור כמ"ש התוספת בפ' תמיד
נשחט דנ"ט עש' והה' ז"ל כתב בפ"ג מהל' נזלה
דבעינן דעיקן ממש דליקיים העשה במעשה
מיד לאפוקי מדעת שאר רבוותא דס"ל דההתחלה
וההילוך כדי לקיימה מקדי בעיקן אב' איפה
אי אפשר שתהא טעם הפקע' ילאתם לפני הקץ
משום עשה אלים שרצה לתת להם את התורה
דבעינן מעשה בעיקן ומיעקר העשה ואע"נ
דעתידים לקבל מ"מ בעינן בעיקן ומיעקר
העשה דת' שנה דליהוי מעשה וליכא והוא אומר

שהולרך

שהולרך לב' המלוות דוקא מפני שאין מקבלין
שכר אלא על המעשה דוקא בעיקן כדעת ה"ה
ז"ל וכבתוב עלמו איכא למידק באומדו ואת
ערום ועהה בכפלון ויתכן ע"ד שנתפרש לעיל
שכינוי הלז הוא היה על היותם ע"ז שכל הע"ז
ערום מכל כמ"ש המורה בע"ז כאלו כופר בכל
התורה ועל כן היה צהך לכופלו לפי שהיה קשה
מאי הבותיה והלא אמרו במדר' אבביר פ"ב והמים
להם חומה מלמד שירד סמ"ו ואמר רבש"ע לא
עבדו ישראל ע"ז במלהם ואתה עושה להם נסים
אל' שוטה שבעולם והלא לא עבדוהו אלא
מתוך שעבוד ומתוך טירוף הדעת ואתה דן אונים
כמזיד וה' אשר זה יהיה טעם רמ"ן ן חרש ע"ה דקאמר
ולא היה כידם מלוות דק' תיפוק ליה שהיה כידם
מעשים רעים מה הללו ע"ז וה' אבל ודעת רמ"ן
היה דעל המעשים רעים לא חש דאנוסים היו
אבל חש שלא היו כידם מלוות שיזכו בהן והוא
כונת המקרא ואת ערום ע"י שהיו ע"ז נשארה
ערומים מכל המלוות וכ"ת ומאי רבותיה
דשבוחי קא משבח שעשה להם נס והלא לא
עבדוה אלא מתוך אונים לז"א ועהה עוד עהה
אחרת שהיו עתידים לעשות הענל בלי טירוף

ואונים

ומונע ומפסיד וכיוצא על תחלתם ונם כלי מגרופ
ומונע ה"ן עובדים לוקחים וכמו שנתבאר לכלבו
ומונע ה"ן עובדים לוקחים וכמו שנתבאר לכלבו
במזל רחה רחיתי לתקן רוחה רחיה מ' ולתי רוחה
רחיה לחרת כלו' לין רחיה זו שהם מוזמנים בש"ן
בעלות הלילה הזה רחיה מפני שהם בחיים
מוחמות מעונה שמתוך מונע עבודה לכל לן
עקלן כי לחבי הרחוה רחיה לחרת לפ לחה לתקן
מכלתי מירוף ומונע שעתידים לעשות הענל
הלל בחנית גובי לוני לן לתת הלום לל בחשר
הוא שם ולפי שיקשה שנם על זה ופעל התימה
ולחי רבותיה והלל כך היה מונתו בכל לום
לחינו לן לל בחשר הוא שם וכ"ש לעזר ושמל
לזל ולחר להביאו לוי מלכים והעלותו לל
חרן טובה לרחוץ מ"ש הרב היפה זל בכוונה
מקומות בספרו ונהל לחינו לן עש"ו פופו היינו
שלל להעניש לחין מעונים על העתיד לבל מל
חין רלוי לעשות לו נס ונחנב נבי ושמעלל
נעשה לן נס בבלר כבר לחמרו זל ונכמר
היה שם כחמת כבר רק שהוב לל נלתה לוחו
ופקח הוא לת עיניה והוא הרלה בחומרו ולרע
להביאו לן לעשות להם נס לפ שלוכי הרוחה
עקר לחינו לן לל בחשר הוא שם וכ"ש לעזר ושמל
לחינו לן לל בחשר הוא שם וכ"ש לעזר ושמל
ולחם לחמרו שלחינו לן עש"ו פופו היינו
לכל מ"מ חין רלוי לעשות לו נס כ"ל:

ועוד כתב הרב היפה זל בפרשת שמות במזל
וירלו ללקיים שנתעסם לעשות העגל ויגש
ללקיים הקשה הרב זל שם נחלתי בבוחתו והלל
כך היה מונתו שלין לן לת הלום ללל בחשר הוא
שם ותקון נלעג ומרובה מוה טובה ולין לן עש"ו
פופו מ"מ שניח הוא נעתידים לחטוא בילוחת מלכים
עלמה שנתעסם לומר לללה לללין ישרלל לשר
העלוך מלרין מלכים ולפיכך לא היו רלויים לגלולם
רק ויגש לללים ועפ"י הנכרים הללה יתכן כונת
מזל בשר פר בח זל ויגש נרכין למוש שהוגש

ונתן לאלף כאשר הוא שם׃׃

וזהב והוא אלפי׳ וככל רמה מון ולא יתבונן
זהיב גם חנון שעשה להם נס וולי״מ בבקשה
המלאך שפי׳ הכתוב מאלי רבותיה ברחום
עשׂ פופו מכ״מ אין רחוי לעשות לו נס יתפר׳
לתהות וגם לפי תי׳ הנז״ל גם״יני שלא להעשׂ
מעשׂה מופת ומה לפי תי׳ הנ״ל גם״יני שלא להעשׂ
נגע כהם המכות וחנון שעשה לו את מן העם כעיני
מלהם וישלח לוט עכ והוא עפ״י מאלי רחמהנן
כפי׳ אין עומדין בפסוק לתת חטאת העם הזה
חטאת העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי
זהב אתה השפעת להם זהב ברכוש גדול
וכמוש וכסף הרבתי להם וזהב עשו לבעל
ונמלאת שכאן היה אחף שמלת מעכו לגון כאשר
הוא שם היה ראוי למנוע מעשׂ הרכוש גדול
עשׂ מופת כיון שעתיד׳ם לחטוא ברכוש עצמו
ועל זה לאמר וגיע נרכו למשה שקויע הקץ
למשה יר׳ הוציאו מה שעתיד׳ם לחטוא בקץ
הימים ועשׂ כל זה היה רחוס לישראל וכת׳
ומאלי רבותיה והלא אין לתת הלשון לאלה
בלשון הוא שם לזלזל להכתוב מעכר על הרכוש
כי היה חנון לישראל ויתן לתת חן העם בעיני
מלהם וישלמלוס לאף כי ברכוש עצמו היו עתיד׳
לחטוא וגם לפי תי׳ הנז״ל גם״יני שלא להעשׂ
עשׂ מופת מכ״מ אין רחוי לעשות לו נס יתפר׳
המלאך שפי׳ הכתוב מאלי רבותיה ברחום
זהיב גם חנון שעשה להם נס וולי״מ בבקשה
וזהב והוא אלפי׳ וככל רמה מון ולא יתבונן
ונתן לאלף כאשר הוא שם׃׃

עבד היית בארץ מלהם וויל״מך ה׳ לאלהיך משם
ממינו ורבעם הנשאם בבעל לזלזל וזכרת כי
והלה לעשׂ שמי״ם נתבונו להמיתו כלי שלא ידע
כחומר שמירת שבת כיותך בעבור מכירת יוסף
עשׂ וה אשר רחשונים גם לתתרועם מחזו שער
מאלי שיקטוה ל׳ לאחת מלהם אלהי שבת ואלהי
יתברך על פי מה שרמיתי כזוהר חלש פרשת
יתרו ז״ל לאמר קבה לישראל בבנו מנכון
הקוח לאיקלן ויוסף הוו נכיהן נמזכן על יניסן
והוה לעבדן במלהם ובהקוח חובת מתנזר
על״יכו להשתעבדות במלהם ולכפרת הקוח
תובלן נזכיהתון ליה נטרו ומלן לשבתן וישתיבק
לכון עכ נמלאן נמלות שמירת שבת היה כונס
לכפר על מכירת יוסף והנה במערב רכך פרשת
ויאב לאמרו כף הנה בעל החלומות הלזה מי
שעתיד להשיח את ישראל בבעל כלא שהיו רוצים
לגונו על עשׂ מופו שעתיד לבלות ורבעם מאונן
ולפי זה היה לבם לישראל מקום לומר מה
כל התורה הזאת אשר החיל עלינו המקום
באומר שמירת שבת כיותך בעבור מכירת יוסף
והלה לעשׂ שמי״ם נתבונו להמיתו כלי שלא ידע
ממינו ורבעם הנשאם בבעל לזלזל וזכרת כי
עבד היית בארץ מלהם וויל״מך ה׳ לאלהיך משם

על זה לאמיר יהיה מעשׂ הכתוב כלשון שניות
שמור את יום השבת לקדשו וק וזכרת
כי עבד היית בארץ מלהם וויל״מך ה׳ לאלהיך
מעשׂ וה אשר רחשונים גם לתתרועם מחזו שער
מאלי שיקטוה ל׳ לאחת מלהם אלהי שבת ואלהי
יתברך על פי מה שרמיתי כזוהר חלש פרשת
יתרו ז״ל לאמר קבה לישראל בבנו מנכון
הקוח לאיקלן ויוסף הוו נכיהן נמזכן על יניסן
והוה לעבדן במלהם ובהקוח חובת מתנזר
על״יכו להשתעבדות במלהם ולכפרת הקוח
תובלן נזכיהתון ליה נטרו ומלן לשבתן וישתיבק
לכון עכ נמלאן נמלות שמירת שבת היה כונס
לכפר על מכירת יוסף והנה במערב רכך פרשת
ויאב לאמרו כף הנה בעל החלומות הלזה מי
שעתיד להשיח את ישראל בבעל כלא שהיו רוצים
לגונו על עשׂ מופו שעתיד לבלות ורבעם מאונן
ולפי זה היה לבם לישראל מקום לומר מה

משם גייקא כלומר לא הביט און העתיד אלא
באשר הוא שם ואתם נסעתם ממצותיו של מקום
לדונו על שם סופו עכ׳ צויך ה׳ אלהיך לעשות
את יום השבת שהחמיר עליו ביותר כי היכי
נליהוי לכו כפרה ועד׳ יתורן התימה כדר׳ל
הנז׳ל וירא אלהים שעתידים לעשות העגל
ויצע אלהים שהקשה היפת ז׳ל גמאי רבותא
והלא אין גן את האדם אלא באשר הוא שם
ולפי גבה הז׳ח שנלות מצהם נתגלג׳ להם
מעון מכירת יוסף אכ׳ היינו רבותיה גאף ע׳נ
שהם חטאו ביוסף ונסעו ממצותיו של מקום
לדון עש׳ סופו והיה לו למצוד להם בגלות
החיל ההוא כמצתם לדונם עש׳ סופו עכ׳ז וירא
אלהים ולא הביט און ביעקב ולא ראה עמל
בישראל ::

לכן מה שיפלא בגבה הז׳ח הנ׳ז גנ׳ גארבב
אתה רבשי שבעון מכירת יוסף נמכר
גם ישראל במצהם לעבדים ושוב קא׳ ולכפר׳
ההו׳ חוב׳ נטרו יומא גשבתא אכ׳ הו׳ל תרתי
והא קי׳ל אין אדם לוקה ומשלים ויר׳ גמש׳ה
סמך הכתוב וזכרת כי עבד היית וכ׳ לתרן
על זה כי הנה ביצ׳מ מצינו כיוציא כו שלקו
ולקחו ממונם ותי׳ בזה כל המע׳ וקי׳ל כרבב

דפליני אר׳ן ו׳ הקנה וס׳ל גבדין שמים לא אמהנן
קי׳ל כדרבא מיניה וזה פי׳ ונם את הנוי אשר יעבודו
דן אנכי ואחה וכ׳ והוא הטעם שהזכיר כאן אצל
שמירת שבת ענין יצ׳מ ביד חזקה ובזרוע נטויה
תרתי במלקות וממון לרמוז להם לישראל כל
יפלא בעיניהם שאחר שכבר היינו עבדים לפרעה
בעון המכירה הא תו למ׳ל שמהת שבת גאיכא
הפסד ממון הא אין אדם לוקה ומשלים לז׳א
וזכרת כי עבד היית בארץ מצהם ויוציאך ה׳
אלהיך משם עד׳ הנז׳ל כי לא גרכיו כדרכי בד
של מטה והוא דן באשר הוא שם וכן ביד חזקה
ובזרוע נטויה בתרתי מיתה וממון להיות ה׳
אלהיך כי נכהו גרכיו מגרכי כו׳ ובדין שמים לא
אמהנן קי׳ל בגרמ׳ אכ׳ הה׳ והוא הטעם בעון
מכירת יוסף להיות חייבים בדינא גשמיא בתרתי
בגלות ובשמירת שבת ועפ׳ הדבהם האלה ואמה
טעם מאמר הנביא ישעיה סימן ס׳א חסדי ה׳
אזכיר תהלות ה׳ וכ׳ ויאמר אך עמי המה בנים
לא ישקרו ויהי להם למושיע וכ׳ והדקדוקים המורגשים
בהם מבואהם כאשר ירדוף הקורא גמה הל׳ בנים
לא ישקרו בל׳ עתיד וטפי הו׳ל בנים צדיקים הם
ומה הל׳ אומרת אך עמי המה הי׳לל עמי המה

לה׳ הישועה על עמך ברכתך סלה והכתוב
אומר ותן עוז לעמו יתן ה׳ את עמו בשלום
כל ימי עולם והוא מלבנו כונת הכתוב הושיעה
ה׳ שלחו להשתדל עכ״ל ואת הוא נחלם ונבלם ומחלם
לחמנים הנכהם פונים למחות הקונים כי מכירת
מוכן ואת עם כי רצה עמול כישראל כנפלות מלכם
שעתיים היו לחכות עכ״ז רצה חנון ולמן יתבונן
ולמן נעם רק בחשבר הוא שם ונוסף עם הוא כי
למן כי שלמן העושה עשׂ פופן עם היו לעם כמש
הרב היפה זל והוא החסדים שמקבר הנביאן
למאמר כי אף כי הוא את לבבה ויודע שעתיים
בינו לשקר ההוא לומר עבדיו אך עמה רמה
ואף לעתיד לבוא נתן כי אני לומר עבדיו לעקים
הם ולמן ישקרו בתי ומלחי רבותיה והלמן כך
היה מנחתו שלחין נתן את החנם עשׂ פופו לזלזל
ויהי לכם למשוסיב בכל צרתם לו צר וה׳ נהיי
שלחין נתן את החנם עשׂ פופו היינו להעניש
לכל מעמו תן הנין לחין רחוי לעשות לו נפ והוא
כרחמיו וכרוב חסדיו היה להם למושיע לחתמה
והופיע עוד להזכיר חסדי ה׳ כי כלהבתו וכחלבי
הוא נחלם כמש הרחשונים והכבול בין כשהישועה
עי שלחו להשתהיה עי את הוא ונפדהו עי את
היה תשועת עולמים הוא נחלם וינבלם ומחלם
כל ימי עולם והוא מלבנו כונת הכתוב הושיעה
לבה והיה בנשלמות כמש כפ׳ יחמרו נחולי ה׳
אשר נחלם מיכל צר שהם מבוהם כי לה היה שם
רק צר לה לכבל בלחמת ומלרצות קבלם ממזרח
וה כמו שתבחן כערוש יוס פתח ועזלן כימי עולם

צלחות עמנו משנב לנו לחלי יעקב סלה:
והולן פנים המחמיר הנלב פתח השער כימי
צחתך מחמ חרחנו נפלחות חרחה לבנים
אשר שלח הרחתי לחבות לחלן כמלכים כתיב
עושה פלח ולעל כתיב חרחנו נפלחות שהכונה
זכבחינת מעשה הנפלחות והיו שוין לכל עם
היה פלח לה לבל עי הוא את והיתה יל כן כחמלע
לכל לעל והיו כל הנפלחות כימי היו לחה של
מלכים שהיה עם ילו את מכת כבורות לעל
היו כל הנפלחות על ילו ולחין זולתו ולפי שיקשה
ומה יתן ומה יוסיף לם יהיו עי את לזלזל וכן הוא
לומר לעושה נפלחות נדולות לבדו כלה כי
כשלחין תשועת כן כחמלע רק כלתי לה׳ לבדו
לעולם חסדו היל תשועת עולמים וכפל כרוך
ה׳ לחלהי ישרלל עושה נפלחות נדולות לבדו
וברוך שם כבודו לעולם לל׳ נעשה הקץ כימי
לחתך וק היינו עפ הנכהם הניתנ׳ למעלה
כי כמלכים שם היה נם כן קבוץ כל הנליות כלעתיל
לבל והיה בנשלמות כמש כפ׳ יחמרו נחולי ה׳
חשר נחלם מיכל צר שהם מבוהם כי לה היה שם
רק צר לה לכבל בלחמת ומלרצות קבלם ממזרח
וה כמו שתבחן כערוש יוס פתח ועזלן כימי עולם

תשלבע

הן נלחמי חתכם כיום הזה יקרע בשופר גדו
קול גדול ולא יוסיפו קול מכשר מבשר וחוזי
גדול גדול בשלוש ובר שלום לכל זרעו
ומעלבון יבנו וישראל עושה חיל כי מי ני
שתף בכח יתי ויפתח זה ינחמינו ממעשינו
חור כי יקל מושיע לישראל יתי ונחמיעך הל
קדושת שמך הגן לבם לישראל יתי ונחמיעך הל
המזבח הגדול גדול חתה וגדול שמך בעפר
קרבן פתח בזמנו כהלכת נוכהן והוגשין על
ולמחר שבועי שלח את החנשים ויעבדו את ה
צ׳פינו לישועה ונשמע כל לב למחרת ומחי
ואני תחרון תביון מושע בגדול החיל גדול הדועה
עך מתי יהיה זה בנו למוקד השבי׳ וש
שבישועה זן היה נכ׳ לישועה תחרת שנגלו
לי לישועה ה׳ויה לי ישועה לכל רמזן
בהש נל. והוא מעט הכתוב עוזי וזמרת יה ויה
בין בבח ולא כפועל לכל לעתיל תרחנו נפלאות
ומכוהם כי לא נחלו לחלח מיל לר נמלבח הנפלאות
הרחתי לחבות עשם כמלבה׳ם קוט׳ם הין

מלח תרחנו נפלאות תרחה לבניס מה שלח

מלי׳ם חלחרחר ״ כרזנח תרחמתן ״
מענח רמול למוכתר ״ מוסח
בן עמרם

נזכו תבי״נח לסבנו פי מחבר ״ מלכו
רקחבנח ״ כולמח ומלכרחר ״ כענ
מח כונח נמזיו פרחח וחרחר ״ חוסר תמירנח
לעבר תלולמתן ״ ותכנמונח כתן ולבונין ״
זלחן ״ פי כורבי מח ״ וחבתרו נוקמח ״
וחשקחן ותעבי כלע״פ ומלבוחמח
זלא למח ׳חבי קו קטלו תלולמח מלחמא
פלגר ״ מן שנחת תמוני׳מן ״ ותרב לתחנר
תלמלך נוכחן ״
תשקוענן לכתם ״ לחמן תרזנו מלח ״
קן פרכו ונקם לללה מן
למחולח מן בער ונקם ״ תרמל לנח
למולח ״ מוסח נביחח ״ זלח מן בלחל מלין
״ מרמול ונחתנח בלח״קות ותלבורה ״
תמלח ׳לקי תקו לענו צחלם ״ תמלח
שוחקי תם לעין כוס ״ ולעגו
בלקי ״ פי נוהרהן לנם זקנו תפקפע

תפרק לן פי לרבמן ״ פתפתו ותשמע
פרעון ותלעוכתן לכול מלח נתץ ״ פתר
לערן ועמל ״ מומת נמול זמן ״ פתר
מלכלת יגיע יחמל ״ תעקחה ומלח פלו ״
וכלחה כלק מלחל ולחלך תכלים ״
ותמעלת פי לרבמן ״ פלבמיים תעבוש ״
ופי מנלת יחלחיעמן ״
מן ״ לכירמה קבל וכלע ליחוש ותחלת
ל״חה יגזלו פי לפחת ״ תכלת ניחה מן
תהלבו וחש יחכל ויעכי לבנלת מעלת
צוביחן ״ ותלה יכמכי יללנהו תושבחן
ותמלת לבהמיים יכפר תעלת לנעש ותחלונת
נמיים יכפר מעלת לנעש תחוייב ותחיים ״
מבקש לעשון מוענתם מן חזחלל עמלל
פי מולבהו עירמן ״ תכלת למלל ניפרת
כלחל עומרמן ״
תם לנירחל ואחת ״ מתל לנעך ולכיל
ולמלת פחין זחת קבל ותתת לכ
תורבמן ומת וזעל פיהן טמר
כנעמלת ונזוס תזה פלי ל מעלת לקמר
ומזעל שמש תשרחק פעלהר ״

פנזחת

פי מרת פי כול בית מחזמן ״
כרזנת לבחר ״ קו תבעונם לנעלת ״
לתקונת פלטחר ״ קחל רמול
עומנת ״ לבחר מקו ומחלבו פי לעונן ״
ומלעזו ערקו רזחל מעת לפורמתן
קומו שכרו רב יקלה ישרחל ומכלבו
לקלוב ומחלזמו בתהלי ל ישפי קחר
לעבב ״ כעו עמחיל ״ יזמש שמתנת מן
קימחר מבובלמן במזי נבינת מומת
כן עמרס ״ ומומר משה העס ונזלן לה מתי

ליום שביעי של פסח

מנו מנזו למלכך מלמוקתר כלחק
לפלק ומוזה לקמר עוחבו
ללחה לבחה לוזול לקחר מעני עלת
זמיע לוזול מתרפחע מן מכפיחת לחוול
ומלחלול חלל לחה למת פבחר קז
כלחק פיהת למולת ולחסיר ״
רפע לכורמי עלת חסמת ומבשע למקן
תורבמן ומת וזעל פיהן טמר
כנעמלת ונזוס תזה פלי ל מעלת לקמר
ומזעל שמש תשרחק פעלהר ״

פנאת לארץ תם אנביאת וכביב נסא
ולחות למאיית פנשא אדם וחוה
אתעבר חין כלאק מנהום זמיע לבשר
בזכות נוח עלא זלאהוא כלבו למולא
ונרק אהלהו ואלבהם מן לחהק הווא
נגהו ודבח יצחק ללאה צבאר ופדהא
רבי בכבשן נהאר ::
אמתאן יא יעקב יא מן שמע חן מדא יוסף
מנהו אנזמע כאן מעא לאבא
והומה פי מאצר ::
אבדדת לקצא כעין לכבאר חין זראת
ומלאת לעין יא עיבאד חין ראד
יפני לבהם לזאיד מולדא יוכלאק פי
יומהו יובאד סאר אידא יוכלאק פי צאהר
יודבח יאותרמא פי ויאשט לבחר ::
ראהו מצדא ובאח ללפנא ודבור סארו
פי חיט לבנא חתא חין לאה
למא תאק כינא אפדכרו העדו וקאמו אדבר
לבני יעקב וישמו סאהר אדבר לאבא ופק
לבניין אלה יומהו פי מאצר להזין אלה
שקאו כלזיר ותנקל לחזאר עודבו כלזיר
ותנקל לחזאר חתא לאה אילהום ונצר ::

ברסול

ברסול תנבאת האדי אצליחה אכתהום
מהם והייא נאניחה זאת אלא
עומרם והייא נציאתא אלמונית יאתי יזול
לבזאר ולפרג אקבל לעובדאן צאבר ::
תם דברת רב לעלי ולעדאם לבא מעא
העדו לקדים ותזאד ענדך נביאן
לבלים סמאה ללאה אילה לבשר קד
כלאק יא נאס פי שבעה באדר ::
קלבי טאב פי האד סהאר צהפ אלה
כלאק האד צהפ אס נקול פיה
אופיה אס האד נציפ אס נקול פי נוץ
פי האד סהאר אלה כלאק פי האד דאבר ::
קולי פיה לעומר יא חאייד קדמן למולא
פעיד לפטיר מועזיבת ללאה
פיהו כתיר חין נאזו לשבאט פי אוצט
לבחר למא רזע נופאפ וקטרו נובאר ::
כרזו מן נדא קהב צבאח ודייא ליהום
ושרק ולאח קאילהום מוסא
אוקת מליח אשכרו ללאה אלה לבשר
וערפו אין הווא קאדר מוקתאדר ::
ואשכר יא לומא ללאה לעבדים

ואמשין

מרלי"ת:

תירגם מהר לבחר ונכבו בעלמתך תלת
לבשר תלבלן נקבלת ותש תנלן מרחלן
לבלבן פתחר בלבישתב נחלת תלבה
תרחובות בעתן שעתל נבחר תשפיע קלס
רמול תנצרו ליום מועזיבת כתתיר מה
ומרת לעקול קלהים מועתן לבחלים
חן רתו לזיהום ולוך לביול נהבת רווחהום
בעמול נתר תצ"ית מן שתש ולוך ליחמר:
ולעלו תתר עליהום צחלם ותלבור יצ"
נפתף בתימתם נחתתם קבל וזתל לנימתם
נלחקוהום עלת טרף לבחתר בתן
כתתיר נרלבו ונכרזו מן תורתהום פלחטתר
לוהב נתפיר ולעיון מוענתם פי קלבו
תן רכב וכרן בזעות כתתיר ולביול תנהל
נמחלתהום ונ"ית פי לתטר:
נלח נלחקוהום פי תתהל תוו פי ותער נלחתך
וקלל הלבות נרבכו ונברא תן תורתהו
נלח כרא פי יום נלח קל נרם פרעון
נתר ימשי קלקלהום פי תבחינת נהתר:
מום קלבית כתלים ונחלתם תהרון תקום
ותמשין פי תמלת רמול ימלת תמלים ולבתקו

ענבל תוך שתון לבחלים לובלת תן קתם
וכתר פיון לעבלת ונרב לבחר עלת
לתבלת תנפלק לבחר שעלת מנחנען לומלת
רזע בופלף וקטרו נובר קלל הום מועתם
לבחלים רתיל קחלובו לתין ית רמולעת
לתמיר לבחר יקטתען ולמויית תפיל
קלל הום בוון תהק לבחר חועתת וזמיון
לבבתר:
ענב תוך לכלן ונתו לעיזתב כיף לתקפו
לתלת יפרן בכלך בתב ושנבלת
נתבתלת ותן לעינתב יוקטתפו מועהום
תלתמר ופכתו בהום לתולל מעבר ולבחלים
ולבחלים תין נתזו מעת קתוותהו לרתתלת
פרעון פי תתרהו תין נרך פרעון מעת זמהורו
ולמתיית רזעת עליה פי לתטר קן נרך
מעת קתוותהו ותנקרע:
תין לכל פיה הלר שהף לתמיר ותשון בן עתי נפ
לבביר ותבעו לתטור בזיוף פתיר בלתמיר
מעת לנעש ולבקר" ולכיול תצהל ונהב נפיר:
כרזו ותקפו נמיון לבשר מועזיבת לללה
כל ותתא יפתבר פי נפתר פתח הוות

ויהי כשמוע משה את דברי יתרו ויעש כל אשר אמר
ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אותם ראשים
על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות
וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה
וכל הדבר הקטן ישפטו הם ויהי משפט כל דבר
ויאמר משה לחותנו כי יבוא אלי העם לדרש אלהים
כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו
והודעתי את חקי האלהים ואת תורותיו
ויאמר חותן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה
נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד
מממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך
עתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך
היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים
אל האלהים והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות
והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון
ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים
אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים
שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות
ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו
אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך
ונשא אתך
אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד
גם כל העם הזה על מקומו גם הוא יבוא בשלום
וגם כל העם הזה על מקומו יבוא בשלום
ויעש משה ככל אשר אמר חתנו
ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אותם ראשים
על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות
וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה
וכל הדבר הקטן ישפטו הם ויהי משפט כל דבר
ויאמר משה לחותנו כי יבוא אלי העם לדרש אלהים
כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו
והודעתי את חקי האלהים ואת תורותיו
ויאמר חותן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה
נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד
מממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך
עתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך
היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים
אל האלהים והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות
והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון
ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים
אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים
שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות
ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו
אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך
ונשא אתך
אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד
גם כל העם הזה על מקומו גם הוא יבוא בשלום
וגם כל העם הזה על מקומו יבוא בשלום
ויעש משה ככל אשר אמר חתנו

לחארא ·· ומלך למות מא ראווהו ·· כנה יר
קם ומסא אילא צרפאת וקאל אלהרא
ענדך נבית ארמני בלזוע תנאשית
בלשאן לחק וואזבתהו ·· נחנו ··
קאלת אילו יא סיד ·· מאת יונה בני יחד ··
קאל אילהא צבה שוואי הד ·· קאדר
קאדר לאה יעשהוו ·· לישהם אור יזרח ··
קאלת אילו יא האד צדיק ·· אזי לענדי יא
האד לחקיק מא ענדי ניר ספא מן
תקיק ·· נאכלוה ונמותו בתחקיק ·· אנא ובני
יונה יסמאהו ·· תן ברכא במעשה ··
קאל אילהא קום טעמני דאויני לזוע הלכנ
וברכת לאה מא תזול מני ·· בענאייתי
צבחאנהו ·· מיכאל שר ··
יא לזוואד מא כאקי לקרשא מה נעמלת
ותקיק פאץ חפנא נעמלת פלחין
זראת לבנהא ·· וקאלת האד ראזל נביא
לאה הווא ·· תן לנו ··
פלחין קמאת ועמלת עלא ·· וכאל
ושבע ותעלא ·· וברא ירחע

ללאה

ללאה יתעלא ·· נזאל לברכה פיבתאהו ··
תן ברכה ·· הווא לאה למוזוד בדא
הווא למונית פי כל סדא ·· הווא יפכנא
מן יד לעדא צבחאנהו ·· תן ברכה ··
נטלבו ללאה יא האד זמעא הווא
יהיונא וירדנא לטאעא ··
ויזבלנא משיח פי שעא ויבשרנא אליהו ··
תן ברכה ·· נטלבו מן לאה רב
שמא ·· כאלק דוניא ונאר ולמא ·· יברזנא
מן האד צלמא ·· במזי נביא אליהו ·· יותן ··
ברזנא יא מולנא מן באין לומאם
בזכות לאבות עליהום סלאם
ובזכות אלעזר ואהרן לימאם ומידנא
מוסא וישעיהו ישעך שבעלנא לכסיפא
וכתרת דיקא ·· פכנא בזכות אומנא
רבקה ·· ופחאל מא פכת אסתר המלכה
·· ומרדכי כן עמאהו ·· ברוכים לכסיפא
כטאהא בעינינא ·· לומאם ומנו ויעלו

פינא

פינא ·· ואיתא נבוזו ירפלו עלינא ·· ופניהו
יא לאה צבאתנהו ·· מימינו ··
שמענו יא לזואל קצאת האל נביא ··
הוא אליהו התשבי חין חלפ בש
רבי מא יכון למטר ניר באמרהו ·· שב
בישאם לאה רב למוזול ·· חלפ אליהו
עלא צולטאן ליהוד מא יכון
למטר פי דוך לבלוד ניר באמרהו ··
ועטאה לאה להאעד עלא דאך יחדאד
פי בקית למילה אבאא ··
ולוכאן יכונו אלפ עדא הוא יחדאר
פי כולאהו ·· נאל ברית לאים
מסא ·· ולגאדבן יזיבולו לנדא ולעשא
עביך צהפ כאלק לאה ונסא חתא
יבם לאווד ומשא פחאלהו ·· חביב ··
מן תמא מסא ילא צרפית וקאל
אילהא ענדך נבית ·· לקאהא —
תחשאב לעוואד בתלקיט ונאר זבא
תסעלאהו ·· נאדת אליו בוזאב רקיפ

מא ענדי ניר ספא מן תקיק ·· אזי
נאכולהא ונמותו בתחקיק ·· אנא ובני
יונה יסמאהו ·· פחאל תמנייאם אוו
עשרה מאת יא לזוואל בן האדיך
לחורא ·· עייטת וקאלת יא אוה חצדא
וזרת בלעניתא ענד אליהו ·· חביב ··
עייטת וקאלת יא סידי מאת יונה
בני יחידי וקאל אילהא צבה שואי יא
כבדי קאדר לאה יעשאהו ·· חביב ··
נטא לוואלד וקם וצלא ובדא ידרע
ללאה יתעאלא ·· וקאל יא
רב לזאיל קאדר נתא תעשאהו ··
נדר יא רבי מן האד למסכינא ורא
רוח בנהא יונה ·· קאדר נתא
יא אילה בונא ·· אהק אנכי ואלעזר
בינאהו ·· זיד פי עמרו יא רב לעדסי
בזכות נביא עבדך מוסא ·· יקום
דאבא ויתחייא וימשי ·· עלא רזליה

אילה אומהו״ מאזל וצלי ועוואד
ויצוד״ נחייא ותפנד וקם עלא קאדו״
ועלא רזליה מסא ענד אומאהו״ יא
מולנא חיי מותנא פחאל מא חיית
מות נביא יונה״ קאדר נתא יא לאה
אומנא אהרן ואלעזר בינאהו״ חין
ידרב דאך שופר יתזמעו ליהוד מן
כל גצר וגצר ויבגאיו וכליו פי בלאו
לבאפר ומלך למות הוא יתנקס
מנהו צברו יא ליהוד ג׳ צבר מא-
ינדס״ גאבא תשמעו רומה תנהדס
ויטלע שאנבוס יא ישראל ויתעלא
בעניית לאה׳ צבחאנה ג״ אזין תראו
עזייאב בולשי צאן מעא ג׳ב מעא
לברוף ירעא וימשי רמא יקדר חד
מן ירגאהו״ נטלבו ללאה׳ יא האד
זמעא הוא יהדינא וירדנא לטאעא
ויזיב משיח פי שעא ולמשח הוא אליה

עשר משאייל בלאקו ללת אשבת
באין ניוב אשמש והאדו הומא
פוס לארן ג׳ בלעת דס הבל חין
קטלו קיין כאה ומשא קיין מתלופ
ומזלי פלארד חתא קטלו למך
הייא לארד ג׳ חלת פמהא ובלעת
ארבעה גלמשפחות פשעא ג׳ קטל
למך לקיין והאדו הומא קבלת חניך
וקבלת עירד וקבלת מחויאל וקבלת
מתושאיל הייא לארד ג׳ חלת פמהא
ובלעת מייתין מאצר עלא חאשית
לבחר פשעא ג׳ ברזו ישראל מן מאצר
ג׳ כיפ קאל לפסוק נשית ימנך
תבלעמו ארן הייא לארד ג׳ חלת
פמהא ובלעת קרח וזמעתו פשעא
ג׳ תבאצמו מעא מרעה וג׳ הומא
אולדו טלעו ג׳ כיפ קאל לפסוק ובני
קרח לא מתו לאין הומא מא כאנושי
קאדין

קאדין פלכלומא מעא מרעה ודך שי
ד׳ כאנו ועמלו מעאה ניר פוזה בוהום
עלא חאק כבוד אב ואם אמא קלבהום
כאנו [illegible] לאפיין מעא הקבה עליהא
טלעו הומא ומא קורח וזמעתו
באקיין תמא וכל מאהו נהאר ונהאר
תא ועייטו ויקולו יי׳ אמת ומשר
אמת ותורתו תורת אמת והומא כדאב
וכל מאהו נהאר ונהאר תא תקלב
ביהום ניהנם פחאל לנלייא נלקדר
דהיינו תא ירזע לפוקי שפלי ושפלי
פוקי ותמא תא ותשרע מעאהום
טיטוש הרשע ד׳ כיפ קאלו חז״ל
באין מנין נכל טיטוש הרשע לבית
המקדש וכלהא קבד מת ופרשו פוא
להכיל ובאן יציב זונות ויכון בא
עליהם עליה ומנין נכל לבית קוד

הקדשים נשל מן מכינו ושרע לחזאב
דרואק ד׳ הייא לפרכת ד׳ מפרושא
עלא מנדוק דתורה אש עמל הקבה
ישתבח שמו לעד עמל פלפרכת
לממש וכאנת תזה בדם ותשבה לו
ענד ראשו הווא ימח שמו וזכרו באין
קטל לאלה ד׳ הווא הקבה וחכם
לחואיז ד׳ בית המקדש כאמלין ולמעארת
דדהב ועמלהום פתלש ורכב פמפנה
וקטע פלבחר לכביר הווא לוצט לבחר
עמד עליו שרו של ים וחב יערק לו
אמפינה. פלבחר קם קאל באין אלה
ישראל מא ענדו זהדו ניר פלמא לאן
פרעה לוולי האנדך עמלו ד׳ כיפ
קאל לפסוק מרכבות פרעה וחילו
ירה בים סיסרא חתא הווא האנדך
עמלו ד׳ כיפ קאל לפסוק נחל

קישון נרפס חתא אנא חב יעמלי האנדא
אידא פיה שי זהד יברז מעאי לכיש
ויתשאר מעאי כך אשעא רמז הקב"ה
לשרו של יס ומא נרק לו שי אספינה
וקטע פלבחר סלם נאלם הווא טלע
מן אוצט לבחר צפדלו הקב"ה ד' יעמ
מעאה אשר צאפדלו ואחד נמוסא
ותכלת לו פמנכרו וכאנת תהה פיה
מא כאנת תכליה ירקד לא ליל ולא
נהאר בקא האנדך שבע שנין ואחד
נהאר הווא נאייז מלחנאנין ושמע
אתטהק נלחניד ותסכנת וזכר נחה
רוח קאל האד לפאידא לכל פלחנ
זיכו למעלמין ד' אוה ולמעלמין ד'
ישראל ויכונו יתרקו קדמי ליל ונהא
ד' הומא למעלמין ד' אוה כאן יסלב
פיזרתהום ולמעלמין ד' ישראל כא

יקולהם תקדהום לפרעזה ד' תא יתפרזו
פיה נהר לוולי ותאני ולפת חתא היי
אתטהק וכאנת תרקלו פדמאנו ובקא
האנדך חתא מאת מניין חב ימות
אוצהום ינרדוה טרפ טרפ ויחרקוה
וישתתו רמאדו עלא שבע היח בלאמא
יתקבד ביה אלה ישראל מנאין מאת
פתחו ראשו אטבא דנצרא וזברוה
קד פרך בן עאם תפארהא נלחניד
וקנקומהא נלהנד ופיהא רתלין מיזאן
קאלהום הקב"ה שרעו ד' קאל כפמו
ביה תשרעוה וכל מהו נהאר ונהאר
תא ישרעוה שבעה דלמראת פנהאר
בדך שרע פניהנם ::
היי לארד ד' חלת פמהא וכלעת
שבעה דשמאוות ד' עמל חירם
מלך צור לאין פחאל ד' קאלו חז"ל

פלי לקוט כאין חירם מלך צור טוול
לעמר בזאפ ועמל רוחו אלוה וקאל
כאין מא עמרו מא ימות ומרוב לגאוה
ני כאנת פיה עמל שבעה נשמאוות
פקלב לבחר לכביר והאנא הוא
למעשה גאלהוס ::
מלוול עמל רבעא נלצוואר נלחגיד
טולהוס קד תשעהוס ואקפהוס
האנא פוק מן האנא ועמל פוק מנהוס
שבעא נשמאוות ועמל לכרמי פשמא
שבע ני עלאם ינלש וצור פיה שי
חיות המבגל בין קודש לחול פחאל
לחיות ני כסא הכבוד ועמל פיהא
רעד ולברק והאדו הומא ::
אשמא לוליא עמלהא נזאז ופיהא
כמש מיאת נרע מלכיא
פטול וכמש מיאת נרע מלכייא
פתשיע ואוקפ פוק מנהא כמש מיא

נשוואה ונטול נשהא כמש מיית נרע
מלכייא ני עלאם יוקפ אשמא לאכור
וצוור פיהא שי תצוירת נשמש ולנמרה
ונזוס ולמא תא יפרק בינתהוס ועמל
פיהא שאקייא נלמא תא תפרק באינהא
לשמא לאכור ::
אשמא אתנייא עמלהא פוק מן לוליא
והייא נלחגיד ופיהא אלפ
וכמש מיית נרע מלכייא פטול ואלפ
וכמש מיית נרע מלכייא פתשיע ועמל
פיהא שקייא נלמא תא תפרק באינהא
לבאין אשמא לאכור ::
אשמא תלתא עמלהא פוק מן
אתנייא והייא נית נלחגיד
ופיהא אלפ וכמש מיית נרע מלכי
פטול ואלפ וכמש מיית נרע מלכי
פתשיע ועמל פיהא שי חזאר מברכבת
באש נהיצו מנין יחרכהוס כלולב

ויגרגבו ויתלאקין בעדהוס לבעד ותא
יתשמע לחם ג׳ להוס המכהל פחאל
רעד ועמל פוק מנהא ואחד לג׳ באל
נחש וכאן יתלק אשקייא נלמא
וכאן ינזל פחאל אשתא ממש ועמל
פיהא שקייא נלמא תפרק באינהא
לשמא לאכור ׃
אשמא ארבעא עמלהא נלכפיף
ופיהא אלפיין נרע מלכי
פטול ואלפיין נרע מלכי פתשיע
ועמל פיהא שקייא נלמא תא תפרק
באינהא לשמא לאכור ׃
אשמא לכאמסא עמלהא פוק מן
ארבעה והייא נחש ופיהא
אלפיין וכמש מיית נרע מלכייא
פטול ואלפיין וכמש מיית נרע
מלכייא פתשיע ועמל פיהא שקייא
תא תפרק באינהא לכאן אשמא לאכ

אשמא

אשמא אשתא עמלהא פוק מן לכאמסא
והייא נוקרא ופיהא תלת
אלפ נרע מלכי פטול ותלת אלפ
נרע מלכי פתשיע ועמל פיהא שקייא
נלמא תא תפרק באינהא לכאן
אשמא לאכור ועמל פיהא כמס
מאה נשוואה וטול נשהא כמש מיית
נרע מלכי עלש יוקף אשמא לאכור ׃
אשמא אשבעא עמלהא פוק מן שתא
והייא נזהב ופיהא תלת
אלפ וכמס מיית נרע מלכי פטול
ותלת אלפ וכמס מיית נרע מלכי
פתשיע ועמל פיהא אבנים טובות
ומרגליות נרע עלא נרע טול עלא
תאשיע וכאן יוה ויקול מן הנא תא
יתעמלו לברקים ומן הנא תא יתעמלו
אזיקים וטלע מתא לשמא אשבע

ג׳ עמל ונלם פוק מלכרמי ג׳ אלו
ושמא רוחו באין הוא אלוה ג׳ך אשעא
רא הקב״ה אלך שי ג׳ עמל חירם קאל
הקב״ה ליחזקאל הנביא כן אדם הנבי
על חימ״ן ורדו כתשובה ואזב יחזקאל
להקב״ה וקאלו יא רבון העולמים כיפ
נעמל חתא נבלגלו נבואה והוא
מאכין פשבעא נשמאוות ג׳ עמל פ
לבחר לכביר מן יוכלני חתא לעש
חתא נתבא עליה פ״ך אשעא אמר
הקב״ה לרוח מערה וכתפת יחזקאל
מן שער ג׳ ראכו ונלעתו לשמא
אשבע ג׳ פאם נהוא חירם ונזלתו
באין יג׳ה קם יחזקאל וקאלו יא חירם
עלאם נכלת פ״ך האד לניאות ונ
ניר מכלוק למרא מן נקטא למכ
ג׳ ליום לבש לכתאן ולחהר ונלא

ימות

44

ימות ומא תכלו ניר נולא ונטיה
אטראב פ״ך אשעא ג׳ רא חירם באין
יחזקאל טלע חתא לענדו נהם יסיר
בזפ וכקא מעזב כתר מלחזא
וקאלו מן זלזבך חתא להנא ואש
האד למדע תא יוקפו פיה בני אדם קם
יחזקאל וקאלו הקב״ה ג׳ חכם. פלפוקיין
ותחתיין הוא ג׳ זאכני חתא להנא
וקאלי נקולך עלאם נכלת פ״ך האד
לניאות והייא מא תוואתי ניר הקב״ה
ג׳ כיפ קאל לפסוק יי מלך ניאות
לבש ואזבו חירם ישו וקאל עלא
פמו ולשנו באין מא הוא שי מכלוק
למרא באין כלאק רוחו בידו ובאין
יבקא חי וקיים לעולם וג׳ כיפ הקב״ה
מאכן פשבעה נשמוואת וחכם פלבחר
לכביר ומוואזו האנדך הוא ביין טמא

לטהר

לטהור וקאל עוד חיה ושחקו עלמותיו
באין שחל דכוהנים נדולים מתו ונכ
ושחל דלאטן דישראל ד׳ הומא מלכ
בית דוד והוא בקא עייש וקאל מא
עמרו מא ימות ושמא רוחו אל ולא
איש ד׳ כיף קאל לפסוק מושב אלה
ישבתי בלב ימים ואזכו יחזקאל
וקאלו כבר מנך כאנו ולא עמלו שי
האד שי ד׳ עמלת נתי והאד שי ד׳ עמ
חיה חתא דכלת פיה האד לניאות
מתלוה חז״ל פחאל ואחד לעבד ד׳
עמל ואחד לכסוא לסידו אוקת מא
כאן ירא נאך לעבד לכסוא עלא סי
כאנת תכלו לניאות ויקול אנא הוא
ד׳ עמלת דיך לכסוא לסיד מנאין רא
סידו לעבד תא יתיה עליה קאל אש
נעמל אנא נחרק האד לכסוא בנא
ד׳ באס יתיה עלייא לעבד דיאלי וד

אשעא

אשעא מא יבקאלו באס יתיה עלייא
האנדך חתא חיה באש דכלתו לניאות
לאין הוא ד׳ בנא בית המקדש לש״ה
ובזכות בית המקדש טוול לעמר
לאין קאלו חז״ל באין תמנתען למאת
עאם עאש חיה עליהא טוול לעמר
חתא עמל האד שי ד׳ קולנא קאל הקב״ה
פסביית חיה נכלי אנא בית המקדש
וד׳ך אשעא מא בקא לחיה באש יתיה
עלייא ד׳ כיף קאל לפסוק כתיח לבנין
דלתיך ותאכל אש באדזיך סוף דבר
כרת חיה לפדלו הקב״ה נכוכד נכר
ועלע חתא לענדו חתא לשבע נשמוואת
ד׳ פאס נהוא ונזלו מן לכרסי דיאלו
ובא על אמו כפניו וקאלו חז״ל באין
חתא הוא רבעו לאין האנדך כאן יעמל
לדלאטן דדניא כאמלין באש מא

יכונו

וכונו שי יתנחיו עליה מעלין קלח מנו
כחן יקטע מלחמתו ק"ל לחזיתנו לגבע
וישני פנחר וינחם פלכבל וישמוה יחכל
תתלח קטלו שערח בשערח ומלחת במוקם
משוטה והלחוך חשמוולחת ל' עמלל חלנ
לחלך פחלחל ובלעתקנוס וכבהוס
הקבה בחש ויהחוס מלניקס לשתע לבח
פוס לבי"ר ל' פתנח מהס חוח לבי"ר
ל' מנחש שרב ושמעלל בן
לחברהס לחבינו עה"ר כי"ף קחל לפק ה
ויפקח לחלביס חת עיניה ותרח בחר
מ"ס ותשק חת הנער:
הוח לבי"ר ל' חפר לחברהס לחבינו ע
ויבחק בנו ל' כי"ף קחל לפחל
וישוב ויבחק ויחפור חת בחרות המי
חשר חפרו כימי לחברהס לחבינו:
הוח לבי"ר ל' עלחת לוקפת ורכ
מנחין נזבחת קוס לחליעזר

עכ"ל

עבל לחבהס ונלענו למח מקבלתקח:
הוא לבי"ר ל' עלחם מיקעקב לחבינו עה"
מנין מושח ענל לבן ל' כי"ף קחל
לפתוק וירח והנה בחר בשדה:
הוא לבי"ר ל' עלחת נלש מרוש ענין
מושח למנין ל' כי"ף קחל לפתוק
וישב בחנן מנין ויזב על הבחר:
הוא לבי"ר ל' גרבו מר כעלקתו וברך מנו
למח מח שרבו ושרחל פשנחן ל'
מחת מהס ל' כי"ף קחל לפתוק ויך חת המלב
ויכחו חנוס רבים:
הוא לבי"ר ל' חל פחו וקחל מש"ה ק"
כי"ף קחל לפתוק על כחיר פחיר עולה:
הוא לבי"ר ל' מנחש בחנו ושרבו ושרחל
פלחלבר רבנין שחס חתח לכלו וש
לחהן ושרחל:
הוא לבי"ר חורח נשיס לישרחל ל' זרחולהוס
פנחלי מרנון ל' כי"ף קחלו חזל בחין
מנין לחקון ישרחל לוחל לחרנון זחין לחחוהין
ולפנעניין ותבבלו פלבי פחן ל' פוק חן ומל מנון
בחש נר ישרחל יוזו חן תחוח ויברזו על הוס
ויברבוהוס לחש עחל הקבה ישתעל נר לחקון

במחוק"

ישמעאל לוי מלמדן מרנן חכם עוך לזבולל ולקלוס
בעזקוס לבנא ותעמלון פחמל למעשה נאבר
ונקבה ותעמלת מחזיק פוך מלזבולל וי"ס
כתנו יוזו פוך מעזקוס ומלמ פעגנו שי בנת ק
זרמלהוס תמלמ למיין למגזק כתנת פולגע מלולמ
ולולמל במין לזבולל בתוש נר יוזו מן תמלמ
ויכרזו עליהוס ויעבדוהוס תוש עמל הקבה ושבעה
שמו לשר נבג לבחר ק מרס לתמלח ותמ ילבל פקלב
כוך לפתוק וכמן ויעבדוהוס לתולה מקטעטין מרס
פנים מיתם ויומן מרנון כתנו יזהו נר בלס ק
כיף קמל לפתוק ומשל המלים ומשם נמרה"
הוא לבי ק נר ישמעאל בעזקוס לעתין
וכתנו יפתשו לבי מעלוש ושרם
וזברוהם תמ תזבל לולה פנים מיתים מקטעטין
מרס מרס וניך מישעמ פעגנו בנת ק זרמלהו
תמלמ וחלו פמלהוס ונקמלו שירה ק כיף לפ
על בחר ענו לה"
הוא לבי ק כתנו ונקפו קעמלון שמים
ק ישמעאל וכל מגדל ומקי כתן
פום למחנה ק בלעם נחלם ה"יל למחנה
מנין נחפלו בלק מלך מואב בתוש
ינשלו לישמעאל"

כמחוק"

כמחוק במשענותם ומילה עית כתנת
תחב שי מעם תמשי תשור חבבהם מן
המל שבעו להמלם מן זמנב רבוי לשמח
כתנת תרכב פפפינם ותקמעו ק כיף המל
לפתוק הלבן כליות נהר ונך למלם ק כמן
וכך מן כרם ק מחוש ישמעאל כתן וכבר
רהוט רהוט ק מיני נשמים ומיני מתוקים
ולילמנות עלם כל נהט ק פחוש כתנו
ורחמו ישמעאל ק כיף קמל לפתוק בנות
לשם ירבלים על חי מעוקות ונהליט"
הוא לבי ק נעט פולט לבחר ק
מבהם ק כיף קמלו מזל פל קוט
כמין לבי ק מהס תמ יהר פולט לבחר
ק טבבה פמעל שי נרבל מעורם
ופמעל שי בך עלי ק כיף קמל לפתוק
ונשקפה על פני ה' ישימון"

הוראא למתנת י' רמת למלך ומלת מן
קלחמו לטורק חבר וקחלת לבטש מה
עשית לך ב' הפתי זה שלום רעלים וכועס הוא
קחלו חכמים שלחת קשתלו זה שטש רעלים ומה
קשתלוש זה שלוש פעמים רמזת וקשתלו בפ
תקיר תקטל ומחל למונמה י' הויח שרלה למוש
שלום רעלים בש ומחל למשמה י' זרח לבלטש
מעח למחתנת מתלונה חזל לוחמר בעלים י' עש
למש ומשח ומחל בעלים חבר יזבלו טבב
ישוש עליה ניבולח הומח מחשבון פטרק וקבר
ומחל לוצלח כחן ופתק לאך טבב שלח למי
בחש ושרבהח קשו לאך בעלים י' ניותבו פחי
תשוים ני שך י' תש תקנל נמחני החלח י' עבו
למש המלי ני פ"ח וזנח ני קל מלחמש
מלח קרחתם פעוש עליהם ותקתלהם ומחש
נמני המות ני עבן למש המנן קלחת
למתנת לבלטש מחש ני נר בפ"ח ני מב
ענה לם זכות מבות ולח מחש מלח
קנפש נעילי ותקטלני וש' ני עגלה וש

זכות

זכות מבות וזכות תוקף ומלכות נעילה וש
ותקטלהוש שכית מה ומזבחש י'
ה"ח למתנת נר קלחת לבלש מעמן
בלעם קטלהם הקבה בלמלק
יעילהולם מוה שבולה זרה י'
ולקוום ני נח הוום לקוום הוום לקוות
י' תמ ובהר פלשתים נהר שתק
הוום לקוום בלהנעל י' קטע הקבה להעל
מעמ נוח מינן כרן מן תיבה בלש מלק
יבש למבול לעולם י'
ולמען י' כלו זעוקתן פלבר מרבעין שנה
וכלנו לבחומם ני וש' יעוקן פיה
לנק נלבבתם ני כיף קלל לפתוק למס
מן השמים וקרעים כלעו ועוקן פיה לנק
נלקרשתן בלעשל ני כיף קלל לפתוק
כל פיחת בלבש ונרה מעבר בלעו יעוקן
פיה לנק נתר קשמיעתן ני כיף קלל
לפתוק וביה מעמנו כעשם לשל השמן י'
הוום למן י' מלחזל מליהן הנבילם זכור

לעוב

זכור למעב יום לישראל ג כיף קמל פס
מזל פלגמרין במין תלתן לרעיול מחז
מליכן הנבים זבול יום לים והמלו ה ומלח
לבטח נלמן לחמנה ולחמית של שמן המשב
זוז ולחומית של מכר הפרג תלתן ׃
הוזן למן ג מורן ורמוה הנבים לים
מעין כמן ועזהוס עלמש מלח יקרי
תורה וקמלולו. ושמל כיף נבלין לשרש
כמש נעמו ונבשו נקמולך תולה מש עי
ורמוה זמבלהוס לבטח נלמן לחורהן לח
וקמלהוס נגנו מש כמנו ומבלו זלולהוס
פלמלבר ג מלח כמן ענבהוס לח מרת
ולח מלח ומכלו בזיף נשלומים נגר הקב
ג תלח ונזקלהוס מלח ומכלו לבמי פיע ולפי
ישמו ולעמלין נרגו ׃
הוזן למן ג כמן ושל לגיקף פס לב
ג׳מלהוס ג כיף קמל לפחוק
ובגת העל על המחנה ל׳ליה ולא הי

הוזן למן ג נפקר שבת כמנת תבול
למן שיר ג כמנו ומכלו פיה ׃
למן נלמן וכמנו וערפו שבת ג שמל לעזז
ולבמוקום ויעבהוס ויכלוהוס וילוקו פיהוס
למח ולמן וכמנו יזון מוה ויכייגו המגוך לנזל
ולקטנו נבר יום ביומו ורשעים כמנו
ינרזו עלמן בהמ וילקטוה ג כיף קמל
לפחוק שנו העם ולקטנו ׃
הוזן למן ג כמן יתלנו שתין נרש מלביים
ובמן ונלנו ויתעלמ מחתם כמנו
ומוה מוה ג כיף קמל לפחוק תערוך לפני
עלמן נגר לורה ׃
הוזן למן ג כמנו ולקטוה ושמל פבבם
פבבם ג כיף קל וילקטנו מותנ בבקר
בבקר ונך שי ג כמן יבקע עלמן מוה לכלם
כחנת תשלך עליה משמש ויוב ובמן יזף ומיגן
ימנמן וכמנו יזון לנשלמלת וישובו מן למך
למח וכמנ יזון מוה ויכייגו המגוך לנזל
ויבמוקום ויעבהוס ויכלוהוס וילוקו פיהוס
למח נלמן וכמנו וערפו שבת ג שמל לעזז
למן שיר ג כמנו ומכלו פיה ׃

לעשם בעל ר' הוזם מלכי צדק ושם בן נוח עטמקם
למברכם ובקשת עגל מבהם ורתקם לימק
ר' כיפ קמל לפסוק ויתן מבהם מת כל מעש
לו לי לחק ובקת עגל ובחק מתתן צמפל ועקב
מבינו לעגל לבן בחש יזוז מן תמת ועבהם
לן עבהם פילו ובילם בחש קטע לינגן ר'
כיפ קמל לפסוק כ במקלי עבדתי מת קינגן
כזה ובקת עגלו תעלם רזע לבחך שבע לעגל
כוה ומת עטמהלן שי ובקת עגלו מתתן נבע
ופיפ ותעמל מלך פמלכם ומשתן ועקב
כחש ורלה ועבהם פילו ובקת עגלו מתתן
לעשת מיתך וורתקם ליופיפ ר' כיפ קמל לפסוק
ומני נתתי לך שכם מחל על מחיך ובקת
עגל יופיפ מתתן מחת וזמון למלכים ועבהן
כל מלה כמן עגלו פלחר כין בך ובין כך לעלם
תקבל כיהם יתרו למן כמן מלוועלים ר' פועה
עבהם למלין עטמקם פולט מלעלמם
ומילו לשם ולתפלת למין ר"ח כחת לילקוט
הוזם נרמקם זם יזולהם מלן עשם וזמון
על ידן

לשם

לעלם ולמן עחיים לעלם ר' כמנו יוקון פיה פלחנ
ועחיים לעלם ר' כמנו יוקון פיה פשבתי
ולעלם ר' מלוה חיים לעלם ר' כלך למ
פשיתי ומי צבחתיך מגוה מלך
כלך למה נניים כלהם וכחת מנחלה פ
תחת עין הכיים ותמלם פחם נעבד למחר
נחבהם מבל עה ר' עלש מעשם לבר המוכ
ר' כיפ קמל לפסוק ועבים מבהם בבקר
ומבוש לחת חמורו ויקם לחת שט נשהו עמן
ילחת יצחק בנו וכבו עליה כרבעה והוא
ברומו עלש וכב מלוה מנין מעשם למבהם
ר' כיפ קמל לפסוק ויקם משה לחת משתו ולח
בנו וירכבים על המור עבו עליה כרבעה
והוא לחת עלש מלחל יזי מלך המשים פמ
קהב ר' כיפ קמל לפסוק עגל עכוב עם מ
ובקת תמלם ניך לעלם מתתן מגל הקבק
חגם הרמשון מן בן עגן ובחהם פילו ובק
עגלו מתתן וורתקם לולמלו ומולו
לעשם

עליהם כמלכין ד׳ מהן ומא נזמוש יזוולהם
וקאלהום ד׳ זוולהם נעטילו לפורה בנתי
למרא ומא נזם חתא ואמי יזוולהם ובקת
תמא חתא טלע מרעה ממלהים פשעא
ד׳ קטל למלה ומשא דתן ואבירם קאלהום
לפרעה אש עמל פרעה מכם מרעה ומב
יקטלו אש עמל הקבה ישתשל עמל רקבא
דמשה רבינו פחאל שהיא דרכם ודווז עם
מכאכין נדנייא ומא מכמוש פיה הווא
טלקו והווא הרב מן קדאמו ד׳ כיף קאל
לפסוק ויברח משה מפני פרעה ודך נהר
ד׳ הרב מר כאן בן שבעא ועשהן עאם
הווא משי באש ומשי למהין וזבר ואחד
למחלא קדם למדינה ד׳ כוש לאין למלך
ד׳ כוש נזבר ותלאר מעא ואחד לקביל
ובלעם כאן מאדר פלמדינה ד׳ כוש אש
עמל משא ענד לכבר דלמדינה קאלהום
תרדוני מלך עליכום קאלו לו כאפנא
נעמלו מלך בלאמא יזי ויעקבנא

קאלהום מא ענדכום מנאש תכאפו
אש עמל בלמכשפות דאלו דואר
תלתאין דלמדינה בלמא לנארק דתהום
ותלת לאכור דוורו בנאשים ועקרבים
ומא קד חתא ואמי יזכול למדינה ודו
בלעם מלך עליהום למלך ד׳ כוש
זא ומא זבר מניין יזכל למדינה ובקא
מחלור פלכא הווא ומחלתו עמאין
ונץ חתא להאדך נהאר ד׳ זא מרעה
הווא כלט עליהום לאב למלך מאת
ובקת למחלא נוס כלא דאעי קאלולו
אידא ענדך שי מכמה באש נקדרו
נדכלו למדינה נדדוך מלך עלינא קאלהום
עטיוני באט יהיכום דנהר מא תחבוניש
תלקוני עייש מא תקטלני שי קאלהום
שירו מישרו לארץ ולוובו אסנדק וזיבו
לקדאמי חתא לוובו כזף דסנדק

קאלהוס אינא פיכוס שי צייאלא זיבוה
להנא קאלהוס שירו צייהו נשורא ופרך
נעם ולביזאן ולעופות לכבר זאכול
חתא עמר דוך סנאדק ורכבהוס עליהוס
תלת יאם ברעב ובצמא נהאר תלת
קאלהוס רפדו דוך סנאדק לדך תלת
ה׳ פאש נהומא נחשים ועקרבים וחלו
תמא הומא חלוהוס ונזברו דוך לעו
ברעב ובצמא ואחי כטף חנש ואחי
כטף עקרב ואחי כטף לפעא חתא
כואוו למודע קאלהוס רכבו למדאפי
וכליו שור ודכלו למדינה עאלא
דראעכוס הנדאך עמלו כלעם ראה
והוא הרב מלמדינה ורדו מ״ר מלך
עליהוס רבעין עאם וזוזולו מרת
למלך ועמרו לא נגע בה אפי׳
באצבע קטנה מניין במלת רבעין עמ

עמלו

עמלו ואחד נזהא ונלשו למלך ולמלכא
אלו קדאמו וכאנו יסכרו וישבחו פמשה
ביבנו ע״ה קאמת האדך למלכא דיאלו
קאלת להוס האדא מא יאותיה סכראן
האדה רבעין עאם ה׳ הוא מזווז מעאי
עמרו לא נגע בי אפי׳ באצבע קטנה
מניין שמעו לכבאר ולקייד דאך שי
ה׳ קאלת למלכא עז ביהוס לחל כזף
קאלולו עלא חק לביר ה׳ עמלת פינא
מא נקטלך שי וטהק ה׳ זאכתו תעביה
עטאולו ממון עצום ואכנים טובות
ומרגליות ולאפדוה פהיך שעא פאש
משא ענד יתרו ועאווד לו ה׳ זראלו
מעא פרעה חתא הרב מנו ואזי ליתרו
חתא הוא כאן מדרב מעא פרעה עלא
קיבל ה׳ מא עטאלו שי ראיי באש
יכרם יש׳ וחב יתצלח מעאה וחב יעבילו

משה

מר״ הדיים פידו אש עמל יתרו זוולו
מא כאן ענדו מן אבנים טובות ומרגב
ועמלו פלחבם עשר שנין בלא אכיל
בלא שרב ולא יפתש פיה ויחן פיה
ניר הקב״ה ד׳ חנין ד׳ כיף קאל לפסוקי
וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים
לאין הוא נאל האמתי עליהא לא
השבית לנו נאל וכאנת תמשי בפורה
מן בוהא וכנת תעבי לו מא יאכל הא
לעשר שנין ד׳ כאן פלבם מניין דאזת
לעשר שנין משת לפורה לענד בוהא
קאלת לו יא בבא ולאה ערבו עלא
דאך ליהוד ד׳ עמלת פלחבם ואש
באקי עייש יאולא קאלהא יא בנתי
לא אפשר באש יבקא עייש ליאין הא
עשר שנין בלא אכיל בלא שרב
קאלתלו יא באבא תערף באיין בנו

ה

53

פשמא אין קין לגודלו ולא״ש לחד לעזייבו
והוא ד׳ פך אברהם אכינו מכבשן האיש
ד׳ פאש שייבו נמרוד והוא ד׳ פאך יצחק
בנו מן סאכין ד׳ כאנת עלא רקבתו
על גבי המזבח והוא ד׳ פאך יעקב
מלאכאך ד׳ הוא שרו של עשו חתא
האדא יא באבא ראה מן אולאד אולאדהום
הוא מא יכשאי הקב״ה יעמלו אנס ויבקא
עייש בקאת מא תזיבלו ראיות מן הנא
ומן הנא חתא משא מעאהא הומא משאיו
לחבם וזברו מר״ עייש ונאור ד׳ אוזהו תא
יצלם לגמרא ושמש [illegible] כמלאך השים
לבאות יתרו ראה ובקא זהם קאל כיף
זרא האדי עשר שנין בלא אכיל בלא
שרב ובקא עייש פהך אשעוא עייאלו
הקב״ה רחמים פקלבו וזבדו מלחבם [illegible]
וחפלו ראלו ולבשלו ואחד לכחוא מלחה

ראזו

ואזו שי יואם דכל מר׳ לערסא די יתרו
באש יכון מתחנן להקב״ה די נמל עליו כ
טוב קאלא צלא הוא זא יגור לורמה זכר
לעצא מערוסא ומכתוב עליהא שם השם
צבאות הוא תא יקרא האדוך לותיות ולו
נשלת אותהא מן לאדב ותעמלת פידו
באותה שעה דכל יתרו לערסא וזכר לע
פידו קאל כיף זרא ומא לנבוהם די מגין
תזמעו עליהא ומא נזמוש יזוולהא
והאדא די הוא עייף ויגיע והאדי עשר שנין
בלא אכיל בלא שרב ונזם יזוולהא באות
שעה עטאלו צפורה בנתו למרא ׃׃
הייא לעצא די באש קצם מרעה לבחר
עלא טנאעץ לטהק מנין כרזו
יש מן מאצר הייא לעצא די נורת נואם
ופטמת אלוז פלילא די כיף קאל לפסוק ויוצ
פרח ויציץ ציץ ויגמול שקידם ׃׃

הייא

הייא לעצא די באש גרב מר׳ לחזר
אצמא וכה מנהא למא מא-
שרבו יש׳ די כיף קאל לפסוק ויך את
הסלע ויצאו מיים רבים ׃׃
הייא לעצא די באש גרב מר׳ לעוג
מלך הבשן לאין קאלו חזל
באין לעצא באנת פיהא עשר גרוע
מלכייא ולקמא די מר׳ באנת פיהא עשר
גרוע מלכייא ונגז מלאדד עשר גרוע
מלכייא הייא תלתין גרע ובחרא
לחק לכעבא די עוג מלך הבשן וגרבו
טייחו קטלו
ושמיר די כנא שייר שלמה בית
לקודש הוא שמיר גודא קד שעיא
הוא שמיר די באש נזר מר׳ לוא תורה
לא לוולין ולא תלתנין ובנזרא גלהום
באש נגנא ומא עמרו מא כל נתע יש׳ ׃׃
הוא שמיר די באש נזר מר׳ לחזר
דלאפוד די כאן ילבש כהן גדול ׃׃

הוא

שו מנו לחש עמל בלחכמוק ני לקלון זקן
חתן לקלוס לביר לחשמה וחפר וחחל
לביר לחכור ועמלו ערק מלביר ולחשמ
אחל מנו ולחזו תקבלן ונכב ונתך למלן
לביר ני חפר בנייהו ונלך ניך תקבלן וזל
מן זנב לקטור וחפר ולחחל לבור לחפ
עלי מן לחנך ולחשמה וחל מנו תקבל
ועמרו בשב ונכב לחנך שנב לביר
ולחשמ ונלך לחלון לבי־מר בזוז
ולחותם ולחשמה בקלן פמולנו ני כיפ
כלן ותקבלן בנייהו הוות ונחחבו חתלן
במלת רבעין וום ני נזל לחשמה מן
שמלן עטלחן וזבר לביר ני־חלן מתלי
ני כיפ כלן מלן שרב מנו חתלן ולחחל
הוות מן לחותם והוות זבר שב קלל
כיפ נעמל ולחש ונתבע כלחס לכבאר
לוון כלחס מנבר נוי המלך קחל ני־ן
ושמוח לכב לחנש שה קחל לחחרתו
פנחס ימך וכלפעוני יקבש לחין

שרחב תלת ירעב לבן ותלן יקוי לכבל
ותלן יקטע לבוחמר ותלן ישוב לקמן
ותלן יחמר לוזה קלל כיפ נעמל נבלי
חנלן כלחס לכבאר ונתבע
כלחס לחנבאר חנר פלוו עלת לטר
וזנלוו פזבעלן ושבר ושבוה שלוש ורקל
ובנייהו בקלן מכבי חתלן עתו כלין
מבר ורקל וזלן ושויב עליה לכבאל
ושנלאל ונלש ענל נחלבו חשמלי פלק
מלקלבא וזבל לכבאל ושנלשל עליה
וכלן ותבכל וחב יקטע כלוי חש
עמל בנייהו נבלו לנולקבלן לוזהו
וקלחלו שמלן גמלן שלך החנתי מכפף
כיפ מלן תעמל חתלן שו מן לחשך
חתלן נשבין ענל שלמה המלך ני כיפ
נזר עלי־לן לחשמלי שמוע לחך לכלחס
והוות תפכלן ורפלו בנייהו כבכאלו

בשמשלו ועבדה עבד שה המלך מלכי
חתן זברו ולחר לבנלחנו תלן וכתנת נלב
לשמלי תלן יתחך עליה קלחלן בניהו
עלמלק תלן תחך עליה קלחלן נלוש נתי
תלן משמלן כנלחנו קלחלו בניהו עלמלק
מלו ותשמלן כנלחנו קלחלן ולוכלן הנולן
כנלחנו כלנו שבנו עלת ולחר לכלבנ
נלמלכל רלה נלש עליהלן ללחזו מן
תמלן זברו ולחר בנלחם תלן ונלי ולחר
לברך קלחלו תעמלי ולחל לבלנלן נ
תכמלי עשר שנן נלש לשמלי תלן
יתחך עליה קלחלן בניהו עלמלק תלן תח
קלחלן ומלן הונן בקת לו פעמלנו עד
תלתי ולם שנה ונלי עלן לבלנלן נ
ועשר שנן ללחזו מן תמלן זברו ולחר
תלן יעמלו לעבש נלש לשמלי ועלן
ויבכי קלחלן בניהו עלמלן מלן חנוח ומ
קלחלו תלן נבכי עלמלן נבן לעבוש ולנ

לית

לית לחלן ניר ועטיהלן כלקנוש והוון
תנזל עליה נקטלן וימות ועטנו ילחל
כלה בחרבן לחופלן תלתין ונם ותחנלחן
תעבר עליה תלתחענן לעלם פלשם וכועלהלן
ללחזו מן תמלן זברו ולחל בעלנם תלן
בני לעלשם חב יבני ולחל נלחר לש עמל
לשמלי נפבלו ולחל נפכלן ועלטת
נלחר מבניהלן קלחלו בעיהו עלמת בשתלו
חולחר קלחלו לוכלן כליתו ובעהלן כלנו
זבר ולחל למכבנו עלמל והוולן מלת
קלוש פיה מן הנלן לנ לחטיח נלחר יניו מולחלין
למלחל ועבין מולחנוש ללחזו מן תמלן
נלחר מלת כלן ילקלן בכתפו כלן יעייחלן
ללחזו מן תמלן נזבת לקלחמו ולחל. להזלת
מניהן רלתו כלן יעייח ל.יולחר תנרשת
קנלחמו קלחלבלו לחלחה ולת פני ביילן נר
הזבלן ומלת שעגהלן בלוש תבשבהלן מניהן
שמושלן זחס כוחו חתלת נלחץ מן הלחיך
ועקלן בזחמלת ני זחס רוחו נבשרת פיה

נלעלן

קל אני קהלת היותי מלך על ישראל
בירושלים ובקא פהאדך זליא תלת שנין
ועבעם הוואה נזלא לאין הוואה דאוז עלא
תלתא דלאוין דתורה תורה קאלת ולא
ירבה לו נשים לאין מא חללת לבלבלאן
ה׳ ישראל יזווז ניר תמנתאעין דנשא =
לאין גוור המלך כאן מזווז שתא ומניין
עמל לעון ה׳ בת שבע קאלו הקב״ה ואש
נשא קלאל עליך שיר זיד כהנה וכהנא
היוא תמנתעין שה אני אדבה ולא אסור
מא הדנהא חתא זוז אלף דנשא ה׳ כיף
קאל לפסוק שסים המה מלכות ושמונים
פלנשים עלמות אין מספר תורה קאלתו
ולא ירבה לו נשים שה אש עמל כאן
יציפד זית מן ירושלים למאכר ינבע
וכאן ישהוה דלכיל לחרר וכנת שתין
אלף זאייא ושתין אלף רזעא ותורה
קאלת לו תוסיפון לשוב בדרך הזה

עוד

עוד תורה קאלת וכסף וזהב לו ירבה
מאד פיאם שה אפילו לבדרא ולבקלא
ומואלין לפנדק כנו ועמלו צרוף ניר
כנוקרא ה׳ כיף קל ויתן את הכסף
בירושלים כאבנים ועלא קיבאל ה׳ דאוז
עלא תלתא דלאוין דתורה עלש נזר
הקב״ה האדך זליא וסבא אוכרא קאלו
חכמים לאין מניין תא יזיו זונות מן דך
לעולם תא יזיו זכר ונקבה תמא לפעם
ה׳ תא יזיו פבלאד אוחדא תמא לפעם
ה׳ תא יזיו זכר פואחד לבלאד ונקבה
פואחד לבלאד ותא יעמל סבי הסבות
הקב״ה איו תזי לענדו איו יזי לענדהא
ושה כאנת מכתובא לו נעמה העמונית
באש יזווזהא וזמן דהוואה עשיר מא
יזווזהש ניר איזא כאן עני עליהא עמלו
הקב״ה דך אסבה חתא נזלא ובקא
פהאדך זליא תלת שנין מניין דאזת

תלת

ואחר נלבוש קלל החלי היית ו. קלל לפסוק
ולשון ככלת תשבור נבם נלחץ מן תמלת זכרון
ואחר זלוז תלת יחלדו נלש משמלי תלת
יתנהל קלל המלן פעדה קלכלו בניהו בלש
פעדה קלכלו פיס מלת נמרבו שו יקטל שי
נלחץ מן תמלת זכרון תלקלת תוכבן קלל
משמלי. המלן שלמת כיר קלכלו בניהו בלש קלו
כיס מלת נלרבו זוז תלת יפכלוס נלחץ מן
תמלת זכרון ואחל מכרלן מתלוף פעהק מש
משמלי. קבלו מן יגן ולל יעהק קלכלו בניה
עלמס מוהתלו עהק קלכלו המלך תת
וברחו עליה פשמלת בלין הוות רשע נמור
ופילו ואחל למלוה מותלת מעין מוהתלו
עהק עביתלו למלוה ג. כלעת פילו ואח
מן תמלת זכרון ואחר לעט שבלת עבור מתל
פעהק משמלת משמלי. קבלו יגן מורמלו עה
קלכלו בניהו שלמת קלכלו המלך תת יברח
עליה פשמלת בלין הוות בן תיי העולם הב
מלוה ג. יקבר יגן יוהלו פהק קלכלת

מן

מן הלל לכלמס עבלה ענל שה ולילו תלת
יתם ס. מלת רלת מוזה למלך שקשלחהם
משמלי. עבר לול. קלכלהוס עלכת למלך
מלת שקשלמס פיולן קלכלולו לוס לבת נלעמן
מלתמול ניר שמע משמלי. כלמסהם. חכם
ואחר זוז נלחזר ושמלבהוס מוחלת פוק מן
מותלת משלמין למכזניים קלכלולת למלך
קלכלהוס תעלפו מס קלכלהוס קלכל. שנב
מלחלת מוכרת נימשיל תמל עבר מתנ
עקשלהוס משמוק קלכלהוס עלכת למלך
מלת שקשלמש פיולן ליוס קלכלולו נלעמן
נבת מתכלוס ניר שמעוהם משמלי. חכם
זוז נלחזר ופרקהוס הלי. מעלת הלי.
משלמין למכזניים קלכלולת למלך
קלכלהוס תעלפו מס קלכלהוס מנקש מן מעש
ו. נאה נלכל ועבלת עבר תלת עבלוה
ענל למלך מנין מובל משמלי. קום למלך
כלתת ואחר לקלבלת פיגו עבר מעבלת רכש
וקע ושייבהלת קום למלך קלמלו מעבלין
ועולי. מלובה שקשלין למלך קלכלולו
לת שיולי. מלמלי. סבלת מלכלת עבר רכש נרש

למלך

תלת שנין מן הקבר מנו ומשמ לבלאר
מלך בני עמון הוזו וחקף פשוק וזמ
תבך ו מלך בני עמון קלמ כל מלמ כנו
פשוק ועבמ שה לשברמ רבלו לוך לחווזן
לזאר למלך וכבו לבלאר למלך קלו
לתבך ומש תחב נבון מתעלס ענך וחע
מלמ תמוענ שי פוך ליזרמ ויזרעי היימ
עמוה כלפי קלו נלס ומחל ולאר זבר
פיה נחת רוח קלו תמ נחב מן לחל ומ
נתבך חנמ ליוס לפתור ולמלך תבכו
הוזו שבחה למלך הוזו נחקו והוזו
עזבו קלו לתבך מן תבך החל לפנ
ליוס ומש תוה לי מן תבכו ומין יקטע
רחבו המר טעם מלמ תמ נכלוה נר
מראש לעמש לעמס ו תמ נעבין להוזו
לשש ה הוזו הו כת ועטינת החל טעם
נבלוה קלו מפילי ומחז למתעלס
ענה הוזו ו טבכו קלו זיבו נלוה
הוזו עבחה ולו קלו ומש נתי תבכת

המר

המר לבכין קלו ייה למיל קלו תתכמו
וכן מבך שנב ומחל נהמר נמתו בנת
למלך קמלת לומהמ למנ מלמ נחוץ
נר הלו תבך ו שנב בלבמ קלתלהמ
מומהמ כים כשבך צבמתנ נלקייל
ומלמ חבש ושניך בוך לוהום ולבמ תזוח
תבך מילמ שמנך בוך יקבולך קלתלהמ
ומחבמ ינבנו טרף טרפ מלמ נחוץ נר
הוזו משמת מומהמ קלתלהמ לבוהמ
בוהמ שמע נמך לכבלתס חכה לו שך
מות למ שמל עיוט לבמוך תבך וקלו
עבי המר לבנת ניומלי היימ והמר למתעלס
חתמ לבבלמ ולקיפמר ודבחוס ומזי
פחלך שבחוס חתמ לבבלמ תנו פקבו
קלמל שבע ל וולי ני יזי יקעלבוס משמ
פחלו וכלמהוס שבחמ שה זוזהמ
ושבחהמ לומחק לבבלמ ומכן כיפת
ומחמ לילמ מלמ צמב בחש יתעסק

נחזת

פלקלבת ורמזת קלימך קתלבוס מלת
תעופוש לת קתלי תת ׳ובבני ער בתקיל
לבבך קתלי ליוס נלם החנצלין פהתל להמי
ופהתל לבבול ונלת ני נתות שבי ער נבי
נדוע פלתוכ ני הוות לקבר קתס מעמלי
וקתלו ות שה מלת יעמר עין בתלס ער
כולת ונשתב מלת וכפת שי ני תת תחכס
פלעולם פחמלכת וחכמת חתת פשלים
מלת כתשך ער תחכס פיות לש בינ ובנ
קתלו שה מלת תכבדת שי עליך תנת
תווק נבני בית המקדש לתין גול בתמ
קתלו הקבה מלת ובניהת ער בנך ני תול
וקתלו חכמים לת תפשר תנתס תבינהת
ער תינת מלת כתן פילך שמיר ושקשית
עליה כל מלת כלך לתה פניתו וחתת
ולתו מלת ונשתני כבתרו וקתלולי מלת
ועשני כבתרו ער נתי תובלי לתין הוות
ונתלקו קתס תשמעי קתלו שמיר תשער
עליך לש זת מלת יהכבך כיה קתלו

תובלי

תובלי לתין הוות ובכך לתה קתלו שמיר
ענר למלאך ני תובכל עלת לכתר ולת
תפשר תת יעטיה לונתל ער תילת
להובהור לתין הוות נתמן פשבענה ניתלו
וחכת יערפ יקטל רומן מת יכפר שי
שבועה ני הקבה ותת יכון יעביה מן
ענו בתש ישק לזכל ויכבר רביע
ומנו תת יתעלמו כני לחס נמילות תמנים
ער שמונ שה נתך לבלתס תכס תשתני
תנו ענו פתחר כתש יתעלס מנו לחכמה
לתין פהתוך ליומס ני כתן ענו פתחר
פתש תעלס מנו ופתות תש עמל שה
צפך בניתו הוות ובתתבו וקתלו תפתש
עלת להובהור לתין מת כתן ותלשב
בלחכמה ני פיך חתת ומשי להובהור
יקיב שמיר תש עמל בלחכמה ניתלו
משת בניהן הוות ובתתבו תת יפתשו
חתת זברו לעש ניתלו פלבלת ולהובהור
מת פתוש תמתן ובקת בניהו ותביים כיפ

נחאזת פיהו ניר ואחד למוזונא משא
לשוק צאב ואחד לחוואת באע לחות
בקאתלו ואחד לחותא מכנזא פקאע
סלא שראהא מנו בגיך למוזונא עבאהא
למרא זאת תפתחא צאבת פיהא לבתם
פלעשייא מניין זא לגאר קאלתלו האך
תרא האד לבתם ציבתהא פכרם לחות
הוא עמלהא עלא ידו ולחכמה רזעת
זי כיפ פאנת ודנייא נזמעת עליה יכא
ועייטו לאה ינצר שה גיך שעא רבב
מראתו ועבאהא לירושלים הוא קרב
לירושלים והוא זוול לבתם מעלה ידו
ועטלהא למרתו בבאתהא ודנייא פרת
מן עלה ובקא ניר הוא ומראתו משא
ביהא לפם ירושלים ובנא ואחד נוא
ומבן תמא אש כאן יעמל כל נהר
כאן ימשי ענד מנהדהן כאן יקוללהום
אנא הוא שה כאנו יתחבו עליה כל
נהר כאן ימשי חתא שרעוהם וטלע

פרושהום

פרושהום קאמו מנהדהן קאלו ואחי זי יכון
שוטהנחייא לכלאם זי יקול ליום ונחיוא לכלאם
זי יקול נדא האדא כלמתו זי קאל פיהא בקא
הך שעא צפרו מנורא בנייהו בן יהוידע
קאלולו ואש תא יכה שה למצוור איו לא
קאלהום ואש בחרא חכתו תצרבו לפנד פשה
האה תלת שנין עמר עוני מא ראת שה ודי
קאלהום באין ראה ניר כדאב קאלולו ואש
למלך תא יטלע למצוור איו לא קאלהום
למלך תא יטלע כל נהר למצוור בלחק
תא ידכל מכפי ויכק מכפי קאלולו מא יזבלנא
כבארו ניר נשא שיר שקשיהום אוחדא בוחדא
קולהום ואש תא ידכל למלך ענדהום איו
לא וכיפ נהוא טבע דיאלו משא בנייהו
ושקשא נשא זי שה אוחדא בוחדא קאלהום
ואש תא ידכל ענדכום שה איו לא קאלולו
שה תבדל טבע דיאלו דיך שעא כאנת תלזמנא
נבא פיה לילא פתלת שנין דבא תא יכון
תוביע אותנו ואפלו בימי הנדה ותא יכון יזינא
מלעשא חתא לתוזנא דטייר לוולי ותא
ידכלנה ברזליה מכטיין משא בנייהו קאלהא

למנהדהן

ולמלכים
כתנו ונלמו קלחמות תורה ולמלכים
משלי ענג שה כל מה ונה ונהר ונהר
שבועה ני כשר עקאוך ליימס ג כתן
ועמל חתן ומזי להוליה וג יניב שמיר
לש עמל בלחכמה ליימלכו זלחב וחתל למלוך
לחפר ופרשגלת פולט לעש ולהוליה
ועמל מולכו פוק מוקת וקלב עליהוס וחתי
למכפיית רחוץ לתור ותכבת בניהו הוות
ולחבו להוליה זת נתת ירת מולכו מלשש
ומת זבלהוס תילת בחש וגכל יעוילהו
מלת ולחכלו בקת מלת ושבר חתת קטעו-
תולכו פקלבו נחשת ענר שרו שליים קחל
עטני שמיר תולל מלשליו ימותו בזוע
קבלו שבועה בחש ילהוכו ועטחה וכן
הוות ערחו עלת למכפיית והוות עקמחי
להוליה זת ירפלו בפמו והוות תקבלו
פלחבר ובניהו הוות ולחלבו כלטעו שלים
ובקיו יהפוה חתת מוחת מפמו רפלו
ושבחה לשה להוליה נת שמר בחין מש
בקת יגוב בנחשו חתת מוחת עלת קיכ
שבועה ני כשר עקאוך ליימס ג כתן
משלי ענג שה כל מה ונה ונהר
כתנו ונלמו קלחמות תורה ולמלכים

ולמלכים ומת כתנו שי יכלו לשמוע ותפרע
מעת שה המנו לרחנו ומחל נהר תפרע
מעלה רחנו לנחנו ומת תנר מעלה
חתת ולחי מן ירא פיה לעקל קחס לשלו
קלבו חשה לילת תלקיב מן פלל שזן נעלמך
ולחל סול ני מת עמרך מת קרית מפלו
פליימס ני כוות פבבש לומך ולת לפשר
נתמן פין נר תילת מת עטיטני נין לכתם
ני פכבנך נר שמוע שה נלך לכלמס ני
קלבו קבל לכתם עטחקת לו הוות חכמה
מן ירו ושייבהת פלבמר וקבל שלמה
המלך בליל ושייבו פלכלת מלשירת רבנין
ונתרק ומת נחזת פעו נר ולחל לעלת
וקלת נלמלת לקלת פחש יכון ושב ולעלת
בחש יכון ולחי לכלחב מן עלחר ולחשלו
רעע מלך עלת ישרלל ועבת נשת ני שלמה
ובחן ותשרה בחין גולחר ויקולהוס חעת
הוות שה ומת כתנו שי ותיקו ביה ני כיפ

קלקלתן למעלה קלקלו רצע עגלהו וקומ
ירבעו ומאל עלמן מגרף שבר ופס לבית
וירחיו למגורת ה׳ פוה לבבח צאבו למארת
פחמל רצל ועויר הך שעת ערפו
בחין המלך ה׳ תמן וכל עגלהוס הוות מזמו
והמלך ה׳ תמן ניי עגלהוס הוות שה לגלת
מניין זמן עגלהוס קילבוס מנין הוות שה
למעה ותקן ביה ועוול לבוס כיף זרחלו
מתמן לעב עליה מזמוה נך שעת צפרו
מגרמן כת שבע חומו וזבתלו ומאל לבה
מוכרמן וכתבו עליהמן מנלהן שמו
כתר מן שמות ה׳ עלמן לכתם לוולים
ולבשפמן עלמן לוולים ולכל לגאר כיל
כמה מזמוה רחם זמן לגאר והוות שיבלו
חולחיזן ועלבע לם ממן וכלה ומן תמלן
לקולמס עמרו מאן תקבל ביה שה חש כמן
ועמכל שה כמן ועמכל שתין ולבבוהס
תחלי לפרמש ניחלו ה׳ כיף קל הוה מע
שלשלמה שעוס נבוהס מניב לה מעבוה

ושלמל

כלם למחזי חרב מלמוה מלחמה לוש
חרבו על ירכו מלפחל כלילות למין במן
כלף עלמן ה׳ סכן פלמר תלתשנין ׃׃
הוות שמור ה׳ כמש נאר שה לורקמן
ולנליזמן ולחזר למעזור ה׳ כיף
קל ויפמלו כוני שלמה ובני מיפ והנבלים
ויכנו העניס והמבשם לבעת קבית ׃׃
לכסא ולבתבמן ולוולמן מתורה לפמ
הוות תבוויר נלחרוף
ולכתבמן הוות לקלם ה׳ כמש כתב מה
לוחות נתורה לת לוולין ולת לבהין
ה׳ כיף קמל למפוק ויכתוב על הלוחות
כמוכתב הרחשון ׃׃
ולקבר ה׳ מה עה הוות לקבר ה׳ כלב למה
פעמית ימי בחשית הוות לקבר
ה׳ תפנו הקבה בעו פחרבון מוחב מלני
ה׳ כיף קמל למפוק ויקבור אותו בעת
מול בית פעור ׃׃
ולכבש ה׳ קרב מה פעולל ובחק

בנו הוא לכבש ה׳ תקרב לחמו פעולת
יצחק הוא לכבש ה׳ פלוול מחכום ופלכר
נתלק ה׳ כפ קל נאחז בסבך בקרניו
רמזלנא כאין מניין תא יכונו ישראל פשי
צרה מא יכשי הקב״ה תא יפכהום מנהא
ולמשראן ה׳ יאלו ה׳ באש עמל דוד המלך
עשרה גלוטאר לרבאב ה׳ יאלו ה׳ כיפ קל
בנכל עשור אזמרה לך וגלוע ה׳ יאלו ה׳
באש עמל דוד המלך לכיטרא ה׳ באש
כאן יפיק יקרא פנין ליל ה׳ כיפ קל
עורה הנכל וכנור אעירה שחר ולקרן
ליצאר ה׳ יאלו ה׳ באש תעמל שופר ה׳
באש כאן יואזב הקב״ה למרעה פמתן
תורה ה׳ כיפ קל ויהי קול השופר משה
ידבר והאלהיש יענינו בקול ולקרן לימנ
ה׳ יאלו ה׳ באש מאזלו יש׳ יתפכו פמא
קרב ה׳ כיפ קל והיה ביום ההוא יתקע בשו
גדול לאין קאלו חזל כאין מאת גרע
מלכיא פיה וקולו נשמע מסופ העולם ו
סופו ותמא מן קאל תתא ציאטן וחתא למ
כמחבס למעמולא ׃

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו
את ציון על ערבים כתוכה תלינו כנורותינו
כי שם שאלונו שובינו גבה שיר ותולכינו
שמחה שירו לנו משיר ציון איך נשיר את
שם ע״ז על אדמת נכר אם אשכחיך ירושלים
תשכח ימני תדבק לשוני לחכי אם לא
אזכרכי אם יעלה את ירושלים על ראש
שמחתי זכור ע״ז לבני אדום את יום ירושלים
האומרים ערו ערו עד היסוד בה בת בבל
השדודה אשר שישלים לך את גמוליך שגמלת
לנו אשר שוחיז ונפץ עולליך אל המלע ׃

מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך
טמאו את היכל קדשך שמו את
ירושלים לעיים נתנו את נבלת עבדך מאכל
לעוף השמים בשר חסידך לחיתו אדן שפכו
דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובי

היינו חרפה לשכינינו לעג וקלס לסביבותינו
עד מה יי׳ תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתיך
שפוך חמתך אל הגוים אשר לא יצעוך ועל
ממלכות אשר בשמך לא קראו כי אכל את
יעקב ואת נויהו השמו אל תזכור לנו עונות
ראשונים מהיר יקדמונו רחמיך כי נלונו
מאד עזהנו אלהי ישעינו על דבר כבוד
שמך והצלינו וכפר על חטאתינו למען שמך
למה יאמרו הגוים אייה נא אלוהיהם יודע
בגוים לעינינו נקמת דם עבדך השפוך תבוא
לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותיר בני
תמותה והשיב לשכינינו שבעתים אל חיקם
חרפתם אשר חרפוך יי׳ ואנחנו עמך וצאן
מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר
תהלתיך זכור יי׳ מה היה לנו הביטה וראה
את חרפתינו נחלתינו נהפכה לזרים בתינו
לנכרים יתומים היינו ואין אב אימותינו כאלמנו

מימינו

66

מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו על
צואהנו נרדפנו ינענו ולא הונח לנו אלהים
נתנו יד אשור לשבוע לחם אבותינו חטאו
ואינם ואנחנו עונותיהם סבלנו עבדים משלו
בנו פהק אין מידם בנפשינו נביא לחמינו
מפני חרב המדבר עוהנו כתנור נכמרו מנני
זלעפות רעבנשים בציון ענו בתולות בעה
יהודה שהם בידם נתלו פני זקינים לא נהדרו
בחוהם טחון נשאו ונעהם בעץ כשלו זקינים
משער שבתו בחוהם [illegible] מנגינתם -
שבת משוש לבינו נהפך לאבל מחולינו
נפלה עטרת ראשינו אוי נא לנו כי חטאנו
על זה היה דוה לבינו על אלא חשכו
עינינו על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו
אתה יי׳ לעולם תשב כסאך לדור ודור למה
לנצח תשכחינו תעזבינו לאוהך ימים השיבנו
אליך ונשובה חדש ימינו כקדם כי אם מאס

מאסתנו

מלחמתנו קבלת עלינו עד מאד בעיבנו
חליך ושובה חנם ומינו בקנם בבטן מזי
ורחק תזכול קנשך ונפחרבך מייה קנחרב
ובורותיך המון מעיך ורחמיך מלי יחמם
כי אתה אביגו כי אברהם לא ינעגו וישר
לא ידיגו אתה יי אביגו גאלגו מעולם
שמך למוך אתעגיגו יי מוגיך תקשית
לביגו מיראתיך שוב למעגן עבדיך שבטי
נחלתיך למוגער וכשו עם קנשיך לביגו
בוסמו את מוקנשיך ואתה יי אביגו אתה
מעגחגו החומיר ואתה ובאהבגו ומעשק ינק
כולגו אל תקלוף יי עד מאד ואל לעד
תאבור עוון הן הבט נא עמך כלגו עה
קנשך הין מוגבר לעין מוגבר היית ירושלי
שממה בית קנשיגו ואתאמרתיגו משר הללו
אבותיגו היה לשהפת אש וכל מחמודיגו ה
לחרבה העל אלה תתאפק יי תחשה ותעגש

עמו אלביש שמוש קעצות ושק אשים כפותם הן
ומועה ואבכה ומש ואילה אמ אלהי כרת
שמה החזקתני מי ותן נאשי מוש ועיני מקור
כי נבר אוב על שבר בת עמי הושברתי קודתי
ממני מוחים שוביב עשהו היו בני שוממים
מלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מוש כי הק
ויקרא יי למספד ולקרחה ולחגור שק על
להנחים על בעה כי חינגו יי מאירוש ושאב
מיעוגן קנשו יתן קולו שחוב ושאב על גויהו
להנחים על בעה כי חינגו יי מאירוש ושאב
בוסמו את מוקנשיך ואתה יי אביגו אתה
מעגחגו החומיר ואתה ובאהבגו ומעשק ינק
כולגו אל תקלוף יי עד מאד ואל לעד
תאבור עוון הן הבט נא עמך כלגו עה
קנשך הין מוגבר לעין מוגבר היית ירושלי
שממה בית קנשיגו ואתאמרתיגו משר הללו
אבותיגו היה לשהפת אש וכל מחמודיגו ה
לחרבה העל אלה תתאפק יי תחשה ותעגש

אלראם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון
קינה בהיכלך שמיר ושית הנה זאת תורה
הבית ׃
נבכי עלא מא זרא זרורנא עלא בליאן
בית לקדש ומות לאוואר ׃
איכה נחרב האולם ונהרם ומוד עולם ומ
בובבים והלם ובא אשרלו הבית ׃
מן צהר אב נחים הוואן האדא וחצר לעדו
עלא להיא לחסינא ולוואר לעליין
מעא למדינה ווא מא שוולהום עלא נבינא
עלא דם זכהיה ואחד מן סייר ׃
הרת קודש אשר בנית להנחיל לעם זו קנו
אוי כי לאויבים בנות יבאו ופנו הבית ׃
שקשאהום נכרו לו ובדם לבקר ולנגם
שבהולו ופשעא זאב דמהום
ומבהולו ולא מן סבהולו ומנהום בעד ׃ נבכי
חשכו כל מאוהה סוגרו כול שעהה עד כי
אמרו כל רואה כנגע נראה לי בבית ׃
עיינו עליהום כלחק כברוני ובלכלאם

למחקק

למחקק תעלמוני ואודא בנוכראן תנסמוני
מא נכלי פיכום לא נתא ולא חכר ולא ואחד ׃
יכלו והלכו בגולה סנהדה קטנה ונדולה
ורבת בנים אומללה ויצא הכהן
מן הבית ׃
ואזבוה וקאלולו יא סידנא האדא דם
זכהה נבינא למרסול אילנא
מן עד מולאנא די כאן יוואעלנא ויתסהד ׃
טבעו כאהן שעהה איבד ושבר בהחיה
עד כי אמרו כל רואיה כנגע
נראה לי בבית ׃
כרב ורזע ופידו סכינו נבוזאר אדן
כאן ועאוונו ודי כאן יחב מנהום
כאן יכרזו מן דינו ורבחום עלא דם והוא
יתזאהד ׃
ענו בציון בתולות ונשים היו שבולות
זקינים אסרו בכבלות ואת בניהם
כלו בבית ׃

קטל

קטל מן שבט בנימין תמנין אלף ומן
שבט ישכר שבעים אלף ובזאלך
מן שבט יהודה מאה ושבעין אלף חתא
כאן יזה זמהום מתאל אלוואד ׃ נבכי ׃
קלים היו רודפינו במגבר ארבו לנו על
הההם דלקונו לרעת ממארת בבי
נאדא נבוזאר אדן בליחא קווייא יא רבי
מא יכון בטר מן האד לבלייא
ג׳ כליתהום בהאד לבלייא תאמר עלא
האד גם באש יברד ׃ נבכי
מליון נשמע מחולות תתיפח בקול חיילה
ושיר לוים ומחולות כמאז לא נשמ
בבית ׃
ספאק מולאנא ברחמתו עליהום ותפכ
ילהום זכות זדודהום אברהם ילחו
ויעקב אוכתהום ונבלע גם פי לארץ ׃
וה עד אן תסתיר פניך ובגלות זנחת
בניך ביד זר טמא היבלך בא ונתן
את הבית ׃

קבל

69

קבל וא מולאנא עייאטנא ותפכר לינא
זכות זדודנא וזכות משה נבינא
דאים פזמיע כל מיעאד ׃
קשים שוב מחרון אפיך וחמתך וזכור
לנו דבר נביאיך מהר ובשר נא
לעדתיך גדול יהיה כבוד הבית וקיים מאמר
חוזיך גדול יהיה כבוד הבית ׃
קינה ירוד ירדת פלאים שכנת במעון
פראים אשא קינה על שפיים ׃
ולבש שחור לבשת בגלות אשר סבלת
מכותל מערב לא זזת ׃
סביב שהם כופה וברוב ינונים הקיפוה
ונבהלו כל רואיה ׃
פתע פתאום נטרפה וממקומה נדחפה
ונשארה שפחה חרופה ׃
נברה יד שונים ומונים ובת מלך ממעונים
ירדה עשרת מונים ׃
באנו במעמקים עברנו על מלות
וחוקים ומשפטים לדיקים ׃

אזיל

לחיל גמעתי מעיני על רוב חובי ועוני
אוי כי נרל ינוני ׃
יחידה רעיה ותמה היתה לשאיה ולשמ
בגזרת עיהן פתגמא ׃
חמודה מכל עלמות תוכל למלך
לרקמות איך עתה בין האומ
זכרתי יופי הדהך ונפל בלבב ימוהך
אוי כי נרל ינוניך ׃
קול יללה אשמיעה ובגלות לא ארנ
אנא יי הושיעה ׃
ופדוי יי ישובון למעדנים ותאכון וכל
היקהם בני בני ציון ׃
שכינה תזעק בקול מר וכל לבב יתי
ופמר וקרא זה אל זה ואמר ׃
קינה אהם על שפאים קולי בביכיתי
על חורבן ירושלים אזיל גמעת
ידו נורל זהם בארץ החמדה עיר סביב
לה ההם היתה לנידה שם הרגיעה
שרא במקום בית תפארתי בקנה המדה

חלקו

70

חלקו לעומתי ׃ אהם ׃
בר עליה הניפ ידו ונס שרק הסיר את הבניפ
מראש שנו חרק דרך קשתו זרק חביו
להבעיתו הבהק עלי ברק שרפ מכון שבתו ׃ אהם
חשכו פני קדרו שמה החזקתני עד כי אובי
כרו שוחה ללכהני שרפו כאש קני
נתבו סוכתי לזאת גמעת עיני תרד באנחתי ׃ אהם
קרא נא אליה כי מלאה צבאה נחם נא
אביליה כי תהיה נשאה ידך הנפלאה
תסמוך נפילתי שמך נאה נאה אשיר בשירתי ׃ אהם
קינה מי זה במר אפלה פיהו ממרום יתן
קוליהו שאוג ישאג על נויהו אביר
ישראל נורא הוא שאוג ישאג על נויהו ׃
יום כו ציון נעזבה וכערה בה להבה ארץ
טובה ורחבה היתה לתוהו ובוהו ׃ אביר
עליון בקול מר ולוחה הנת במעונו אש
קדחה קרא למפפד ולקרחה ולחנור
שק בינם ההוא ׃ אביר ׃
קבע בו בביה לזורות כי נהרסו עהם בצורות

בני

בני אש ואין שעירות ובית אל עיים שמוהו

במסתרים תבכה נפשו כי באו זהים
מקדשו טמאו את היכל
קדשו ובזדון החזיבוהו ׃ אביר

בית נבותו המה רמו ובבור פניו לא נשאו
הנוי אשר שמו לא קראו ובלבם
לא ידעוהו ׃ אביר

נסעה ובחה שכינה עשר מסעות במנינה
היתה כאשה אלמנה על זאת עינ
בבכי יבהו ׃ אביר

צעקה שכינה אלבה כי הן צרה וחשיבה ע
לי לשבת נבוכה על פנת נג וקצהו ׃

ונותרה ציון שיאה ורבה בה תאנייה על
כן מספר ונהי נהיה כל בית יש
יהו ׃ אביר

רמה עני עם זוכאו עול חרפת עמים נשא
בשיר להם אל תיראו אל תפחדו
ואל תרהו ׃ אביר יס׳ גס ׃

קינה על היכלי אבכה יומם וללה

ולתמרת

71

ולתאפרת ציון עיר ההוללה ׃

בכי תמיד על חורבן פעמים אהן צבי צבי
ירושלים ועל עמה אשר הלך בגולה ׃ ולתפ

ספה תורה כי חוללה תפרתיך נפל נזהך
מיום שחרב ביתך ושאו קינה על
אהוליבה ואהולה ׃ ולתפרת

חזקו עמי מהיר אבנה זבירכם נקם אלבש
ואשיב את שבותכם תוך היכלי
אשכון כבתחילה כי מציון תצא תורה ותהלה ׃

כי מציון תצא תורה ותהלה וזכר יי׳ מירושלים ׃

עורה נא ימינך רמה ולזעומה קרא נוחמה
ויאמר לדלה ענומה עניה סוערה
נוחמה ׃

עורה נא ימינך האל ופדה ברחמים ישראל
ויאמר לדל השואיל וכא לציון גואל ׃

עורה נא ימינך עליון ופדה ברחמים עיר ציון
ויאמר לעם דל ~~[illegible]~~ ואביון כי
נחם יי׳ ציון ׃

כי נחם יי׳ ציון ניחם כל חרבותיה ויסם מדברה

כעדן

כטן ועוכתה כנן יי׳ ששון ושמחה ומלת
כה תולה וקול זמרה התבטה מעשר קומי
שבי ורושלים התבתתי מוסה לעולם שבי
בת ציון על תומותיך וירושלים הסלותי שומלם
כל היום וכל הלילה תמיד לא ימסו המזכי
את יי׳ אל נומי לכם עד יכוננ ועד ישים את
וירושלים תהלה בארץ נשבע יי׳ בימינו ובזרוע
עזו אם יתן את נגעך עוד מאכל לאויבך וב
ושתן כני נכר את תירושיך אשר יגעת בו כי
כלמסבין וכללוהו והללו את שם יי׳ והוקבלין
ושתולו בחצרות קדשי הנה תלבי לאשך ושמע
פקח עיניך ונאה שומעותינו והעיר אשר
נקנת שמך עליה כי לא על צדקותינו מנחנ
מפלים תחנוניגו לפניך כי על רחמיך הגדים
אזני שמעה אלהי פלחה יי׳ הקשיבה ועשה
אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על
עירך ועל עמיך עד אתה כבית בישראל מספר
בירושלים אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מוע

למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערוג
על אפיקי מים כן נפשי תערוג
אליך אלהים לאמה נפשי לאלהים לאל
חי מתי אבא ואראה פני אלהים היתה לי
דמעתי לחם יומם ולילה בהאמר אלי כל
היום איה אלהיך אלה אזכרה ואשפכה עלי
נפשי כי אעבור בסך אנהם עד בית אלהים
בקול רנה ותודה המון חוגג אמה תשתוחחי
נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד
אודנו ישועות פני ואלהי
תשתוחחת עלי כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים
מהר מצער תקוס אל תקוס קול לקול
צנוריך כל משבריך ועלי עברו גמס
יומם יצוה יי׳ חסדו ובלילה שירה עמי תפלה
לאל חיי אומרה לאל סלעי למה שכחתני
למה קדר אלך בלחץ אויב ברצח בעלמותי
חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה
אלהיך מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי

שפטני אלהים והבה הבי מנוי לא חסיר
מאיש מרמה ועולה תפלטני כי אתה אלהי
מעוזי למה זנחתני למה קדר אתהליך
בלחץ אויב שלח אורך ואמתיך המה ינחוני
יבאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך ואבואה
אל מזבח אלהים אל אל שמחת גלי ואודך
בכנור אלהים אלהי מה תשתוחחי נפשי
ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד
אודנו ישועות פני ואלהי ::

לדוד מזמור לי״ה הארץ ומלואה תבל
ויושבי בה כי הוא על ימים יסדה
ועל נהרות יכוננה מי יעלה בהר י״ה ומי
יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב
אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע
למרמה ישא ברכה מאת י״ה וצדקה מאלהי
ישעו זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב
סלה שאו שעהם ראשיכם והנשאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד
י״ה עזוז וגבור י״ה גבור מלחמה שאו שעהם

ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד
מי הוא זה מלך הכבוד י״ה צבאות הוא מלך
הכבוד סלה ::

למנצח בנגינות מזמור שיר אלהים יחננו
ויברכנו יאר פניו אתנו סלה לדעת
בארץ דרכך בכל גוים ישועתך יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כולם ישמחו וירננו לאומים
כי תשפוט עמים מישור ולאומים בארץ תנחם
סלה יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם
ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו יב
יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ ::

למנצח מזמור לדוד יענך י״ה ביום צרה
ישגבך שם אלהי יעקב ישלח
עזרך מקדש ומציון ישעדך יזכור כל מנחותך
ועולתך ידשנה סלה יתן לך כלבבך וכל
עצתך ימלא נרננה בישועתך ובשם אלהינו
נדגול ימלא י״ה כל משאלותיך עתה ידעתי
כי הושיע י״ה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות

וכבר עליך פזעה ונפלא ולא תוסף
עוד תבוא לתוך כשבור והתנוענה כמלונה
שכל טוב לכול עושיהם תקלתו עומדת לא
כשם יי׳ אלהינו נזכיר המך כרעו ונפלו
ואנחנו קמנו ונתעודד יי׳ הושיעה המלך
ועננו ביום קראינו ׃
הללויה מודה יי׳ בכל לבב בסוד ישרים
ועידה גדולים מעשי יי׳ דורשים
לכל חפציהם הוד והדר פעלו וצדקתו עומדת
לעד זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי׳
טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו כח
מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים
מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו
סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר
פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו
קדוש ונורא שמו ראשית חכמה יראת יי׳
שכל טוב לכול עושיהם תהלתו עומדת לא

קונך חל תקח ממני השיבה לי ששון ישעך
חוס בקרבי אל תשליכני מלפניך ורוח
מחק לב עזות כרוך לי מלכים ורוח נכון
נכית המתיר פניך מחטאתי וכל עוונתי
תלכין תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות
תחטאתני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג
חפלת בעוחות ובמתוס חכמה תודיעני
חולליתי ובחבלי ומחתני למתי הן במות
מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו
פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו
קדוש ונורא שמו ראשית חכמה יראת יי׳
שכל טוב לכול עושיהם תהלתו עומדת לא
נוע תבוא לתוך כשבור והתנוענה כמלונה
וכבר עליך פזעה ונפלא ולא תוסף
ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו
כשם יי׳ אלהינו נזכיר המך כרעו ונפלו
ואנחנו קמנו ונתעודד יי׳ הושיעה המלך
ועננו ביום קראינו ׃
הללויה מודה יי׳ בכל לבב בסוד ישרים
ועידה גדולים מעשי יי׳ דורשים
לכל חפציהם הוד והדר פעלו וצדקתו עומדת
לעד זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי׳
טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו כח
מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים
מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו
סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר
פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו
קדוש ונורא שמו ראשית חכמה יראת יי׳
שכל טוב לכול עושיהם תהלתו עומדת לא
נוע תבוא לתוך כשבור והתנוענה כמלונה
וכבר עליך פזעה ונפלא ולא תוסף

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם
עלינו
ורוח נדיבה תסמכנו למלוך פושעים ורפא
וחטאים מלך ישובון הלבבות מולחים אלהי
אלהי תשועתי תרנן לשונו צדקתך חונני
שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך כי לא תחפוץ
זבח ואתנה עולה לא תרצה זבחי אלהים
רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא
תבזה העיבה ברצונך את ציון תבנה חומות
וושלים אז תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל
אז יעלו על מזבחך פרים׃
שיר המעלות בשוב יי׳ את שיבת ציון
היינו כחולמים אז ימלא שחוק פינו
ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יי׳
לעשות עם אלה הגדיל יי׳ לעשות עמנו
היינו שמחים שובה יי׳ את שבותינו כאפיקים
בנגב הזורעים בדמעה ברנה יקצרו הלוך
ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה
נושא אלמותיו׃
הקור נחה זיו העולם נפשי חולת להבתך
מנופת צוף וכל מעם׃
ישתחוה מול קדרך כי ישרב לו יהוותך
רבונך ירוב שבון כמון מיל
ירגיל עפעם בחמון מאוך עבוך אל
במתנת יהו כאוכלת יי׳ אלהיך אשר נתן לך׃
כנה כיתך כאתחלה כונן כית מקדשך
מהמון נחלין כנלל אחות שמעו נלונך
על מכונו הילנו כבינו שמחנו בתקונו
והשיב שכינתך לציון והשב כוהנים לשבותם
ולוים לשיריהם ולזמרתם והשיב ישׂ לנוהם
ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך כשלש
פעמיו נלינו ככל שנה ושנה ככתוב
בתורה שלש פעמים כשנה יראה כל
זכורך את פני יי׳ אלהיך במקום אשר
ובחר כחג המצות וכחג השבועות וכחג
הסכות ולא יראה את פני יי׳ ריקם איש
כמתנת ידו כברכת יי׳ אלהיך אשר נתן לך׃
ירגיל עפעם בחמון מאוך עבוך אל
רבונך ירוב שבון כמון מיל
ישתחוה מול קדרך כי ישרב לו יהוותך
מנופת צוף וכל מעם׃
הקור נחה זיו העולם נפשי חולת להבתך
חנה

אנא אל נא רפא נא לה בהראות לה נועם
זיוך אז תתחזק ותתרפא והיתה לה שמח
עולם ׃

ותיק יהמו לרחמיך וחוסה נא על
בן אהובך כי זה כמה נכסוף
נכסף לראות בתפארת עוזך אנא אלי
חמות לבי וחוסה נא ואל תתעלם ׃

הנלה נא ופרוס חביב עלי את סוכת
שלומך תאיר ארץ מכבודך
נגילה ונשמחה בך נא אל אהוב כי בא
בוקר וחננו כימי עולם נא אל אהוב
כי בא מועיד וחננו כימי עולם ׃

יי׳ חננו לך קוינו היה זרועם לבקה
אף ישועתינו בעית צרה שוש אשיש
בה׳ תגיל נפשי באלהי כי הלבשני בגדי
ישע מעיל צדקה ועטני כחתן יכהן
פאר וכבלה תעדה כליה כי בארץ תוא
צמחה וכגנה זרועיה תצמיח בן יי׳

צבאות יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים
קומי אוה כי בא אוהך וכבוד יי׳ עליך זרח
כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים
ועליך יזרח יי׳ וכבודו עליך יראה הנה
ימים באים נאום יי׳ והקמותי את דוד צמח
צדק ומלוך מלך והשכל ועשה משפט
וצדקה בארץ בימיו תושע יהודה וישראל
ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יי׳ צדק
ואשיבה ידי עליך ואצרוף כבור סיגיך
ואסירה כל בדילך ואשיבה שופטיך כבראשונה
ויועציך כבתיחלה אחה בן יקרא לך עיר
הצדיק קרא נאמנה וגנותי על העיר הזאת
להושיעה למעני ולמען דוד עבדי אחות
לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה
לאחותינו ביום שידובר בה אם חומה
היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת
היא נצור עליה רוח ארז אני חומה ושדי

במנדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת של
כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את
הכרם לנוטרים איש יביא בפרו אלף
כסף כרמי שלי לפני האלף לך שלמה
ומתיים לנוטרים את פרו היושבת
בגנים חברים מקשיבים לקוליך השמיעני
ברח דודי ודמה לך לצבי או לעופר האי
על הרי בתר היושבת בגנים חברים מקש
לקולך השמעני ציון במשפט תפדה ושב
בצדקה בילאו ׃׃

בקשה עוה איומא ערמה משנת
ארמון אדמה הללי אל רש
בעוצמה אדיר במרום יי

עוה כרא נזרת להב משינת בוקר
נאהב הללי בואהך כלהב
בחצרות בית יי

עוה נרושת מעונה משינת נאון מלא
הללי נדול תבונה נדול
ונבור יי ׃׃

עוה דרה בין רגבים משינת הרת מרחבים
הללי דורש משבים דעת וירא יי

עוה הדורה בת מלך משינת הבליך
ותבליך הללי השם עים סבליך
המזכרים את יי

עוה וקומי יחידה משינת נומת רפידה
הללי ופצחי תודה ונגלה כבוד יי

עוה זורחת באור צר משינת זוית בת
מבצר הללי זובד לך אוצר
זה האיש ירא יי

עוה חצובת אור חיים משינת חבוק
ידים הללי חי דר שמים חנון ורחום
יי ׃׃

עוה טמונת בין נושים משינת טירת
פח יקושים הללי טהור מורשים
טוב וישר יי

עוה יפעת נן אופל משינת יצועך תפיל
הללי יה רם ושפל ישקיף וירא
יי ׃׃

עזה פונה מקשר לב חופש משינת פיות
עזוז וגבור יי
ערם ותויה הללי עומים עשי
עזה עוטה שמלת שביה משינת
פי אל נעות יי
עזה לנק מלון מורחים משינת לשב
מבטחים הללי לחי נבחים
לכבוד זוהם יי
עזה מחיות לב ובוים משינת משכב
מרפוים הללי מושיב וחילים
מלך הכבוד יי
עזה נקרת חמם שמת משינת נות חן
ומעות הללי נכחך במומות
נבהה לפני יי
עזה סבובת מור עלין משינת מעוף
נחזיון הללי מלטיך נר חבין
מומך צדיקים יי
עזה עוטה שמלת שביה משינת
ערם ותויה הללי עומים עשי
עזוז וגבור יי

כקשה ציה נעור מחזוט ועי חנוט
תבן לת זום יי יי ים
עזה פונה מקשר לב חופש משינת פיות
עזוז וגבור יי
ערם ותויה הללי עומים עשי
עזה עוטה שמלת שביה משינת
פי אל נעות יי
עזה לנק מלון מורחים משינת לשב
מבטחים הללי לחי נבחים
לכבוד זוהם יי
עזה מחיות לב ובוים משינת משכב
מרפוים הללי מושיב וחילים
מלך הכבוד יי
עזה נקרת חמם שמת משינת נות חן
ומעות הללי נכחך במומות
נבהה לפני יי
עזה סבובת מור עלין משינת מעוף
נחזיון הללי מלטיך נר חבין
מומך צדיקים יי
עזה עוטה שמלת שביה משינת
ערם ותויה הללי עומים עשי
עזוז וגבור יי
נג ערם הללי פעלך זוהם פוקים
עזה ס יי
עזה צניפת תפארת משינת צחות
צל וקורק הללי צור עוטה מורה
צניק וישר יי
עזה קרבת משנבי משינת קטן של
משכבו הללי קנוש וכר בי קוום
ישועלל יי
עזה נבת הוז בנחת משינת רבליך
בתחת הללי נר חוס ותחת רם
על כל רמים יי
עזה שמורה כמישון משינת זחר ומישון
הללי שם לחל חי כמישון שמש
ומנן יי
עזה תמוכה נן כפלס משינת תחתן
ומולס הללי תולה בל עולם
תבן לת זום יי יי ים

חנוני יצא דוד חשקו מאיתי ואני לבדי
נשארתי בלתי בן נוכהם ישבתי תחת
אהבה ישטינוני ׃׃
שואיג נשארתי כלביא נשקפתי בעד אשו
לבקש חמדת לבבי חמק עבר
השיבוני ׃׃
רצתי אז בעיר לסוביב לבקש דוד
לבי סוביב אולי את נפשי יסוב
וישמע קול תחנוני ׃׃
אחפיש את דוד אהבתיו בקשתיו ולא
מצאתיו לא ענני עת קראתי
כי מפעלי הזניחוני ׃׃
לא בכל אלה נואשתי כי אם לדברו
יחלתי ובימים אשר נרדפתי
טוב וחסד ירדפוני ׃׃
בקשה אלהי כל העולם המצוו
והנעלם פדי דך נכלם
מכול מפעליו ׃׃ יצה האבזר השוני

מדרכי

מדרכי אל התעני ולאחור השיבני במתק
מליו ׃׃
ולכבו לכב נמהם רדף אחה בהעהם
בקורא הוא בההם אשר בבליו ׃׃
שביב הוא חוני למשבי טמון הוא בתוך
קרבי אחזני בעקבי עם כל חוליו ׃׃
פניו להצהל ולהשהיב נדמה אלי באויב
ובאמת הוא אוהיב במתק מליו ׃׃
ננתקה משרתימו ונשלכה עבותימו
ונשברה את נלמו תוך יס ומצולה ׃׃
מאלהי אבי אשאלה יעשה לי מחילה
כי הוא נורא עלליה על כל מפעליו
הבוחיר בשירה ובזמרה יזכנו לתורה
ובני בית הבוחרה יחזיר לי ושנה
עטרה יקבצ קהליו ׃׃
באדני אלי אבטחה עדי אתו אנשאחה
אנפל אתו לאשח אחר בבליו ׃׃
קינה קול בהמה נשמע כיללה קול

נהי מציון המהוללה ׃׃
חשבתי ימים הייתי נכרת כיד ש״ע עט
תפארת ועתה אני שמרחוה
טבעתי בבור ביון מצולה ׃׃
יחידה רעיה אחי הייתי וכבוד עליון
אני נקראתי ועתה [illegible]
לתחתיות ירדתי ודודי והעי לרום עלי
יחד יודעי בתולותי והעותי בכו נא
עמי כי רבות אנחותי אן נוטם
עוד אהולי ומקים יהעותי כי דוה
מני נסע ונגלה ׃׃
מהמרום השלכתי ברוב מנינה שלח
אש בעצמותי וירדנה ויצאה
בנולה בדד באלמנה הגלה [illegible]
יהודה הגלת שלומים כלה ׃׃
הייתי כלה בתוך אפיהון וענן יומם
על מבון הר ציון השלכתי

לחוץ

לחוץ כעני ואביון בנה לקחצר
ואני אומללה ׃׃
כהני וזקני טבחו אויבי מחזיקים
בבהתי זרע אוהבי בני היקהם
ובחוה הלכו בשבי ועוללי בנולה ׃׃
הן כל אלה אין דוהש לנפשי אמלאה
החהבה ואל עמים אהם דאשי
ואויבי אמר לא תקראי עוד אישי כי
נפלתי לפני בני עולה ׃׃
נא אב רחמן תשוב לציון עין בעין
יראה בבנין אפיהון והבית ההוא
יהיה עליון ואזו נאולים ופצחו צהלה ׃׃
בקשה חדי ירד לנגו לרעות בגנים
להשתעשיע וללקוט שושנים
קול דוה דופק פתחי לי תמתי שטה
ציון אשר אהבתים ׃׃
אליך דוה נפשי אשא איך אשת נעוהם

הי״ח

היא נרושה מאז הייתי על לבך חרושה
ושתה המלכת אשת זנונים ׃
בתי אל תפחדי כי עוד אזכרך ומארץ
רחוקה אקבץ פזורך עוד אבניך
ונבנית ביופיך והדרך ונם אמנה
את אחותי ׃
נדל כאבי כל עת אזכרה איכה שפחרש
תירש נבירה והיא עתה מתנכרש
בשמחת עולם ונטעי נעמנים ׃
רעי כי אחי שנה עת רצון ותשאבי מים
חיים בששון אשלח נדי עזים מן
הצאן אל נזרה ביד איש עתי ׃
הה יי כי בזתני ומשמים ארץ שעיר
השלכתני כיום קרא מעדה
בנד ישוני ואשר כיתי היה לבוש שנים
ואלבושך רקמה ושש אחבשך ומשבצב

זהב על לבושיך ועטרת תפארת תהיה
בראשיך ועל כל כבוד יפה את רעיתי ׃
זר טמא היכל קדשי בני ציון היקהים לנכלי
חרשי ערו ערו יסוד מקדשי עברו על
נפשי מים הזדונים ׃
חץ יפלח סגור לבבם תחת הנחשית אביא
זהבם בניך מרחוק יבאו על נבם
עטה בת פוצי יובילון מנחתי ׃
טהור אתה לא אל חפצ רשע עד אן
לא תהיה צדיק ונושע תשוב
ותלבישני בנה ישע מעיל צדקה ורוב פנינים ׃
יהידות נפשי מה תאוני צדקך נם אהבתך
לא נפלאת מני לכן מיום נלותך
נדדתי אני כצפור נודדת עזבתי את ביתי ׃
כלום יש הנאה מבשר חמורים כי תשכח
אהבת אשת נעוהם לחצוב לך

בורות נשבהם ואן בהם מים אך נאש
פתנים ׃׃
לכן הצדיק אבד עקב נפילתך וימני הוש
אחור מרוב אהבתך לא נבנתי
בבית מיום נלותך לכל אראה ברעתי ׃׃
מלכי קנא לכבוד שכינתך בעלונו
זהם
האדונים זולתך ובמקום מקדש
ונחלתך שמו האשהם והחמנים ׃׃
נקם אלבש ושלהבת יה ואשרוף בית
עבודה זרה ובית המצהה אשכיר
מדם חלל ושביה ותהי זאת נחמתי ׃׃
סיפיך אבנה ושעהך אהם ויסדתיך
סביב סביב בספיהם ושמתי
בדבוד שמשותיך מאיהם ובני הילהר
על ראש ניא שמנים ׃׃
עוה עוה לבשי בגדך ציון כי בניך אנ
עני ואביון עוה דבה שיר בבנין
אפיהון השמיעיני קולך תחת אהבתי ׃׃

פני אל תשוה מראש אמנה ועין תשוהך
מראשת השנה וחמש הידות אליך
למנה בן דוד בדוך בן הבנים ׃׃
צוף דבש יזוב אמרתך ושיחך תשכח ימיני
אם אשכחך ולהעלות תמיד על
רצון מזבחך על משכבי בלילות ביקשתי ׃׃
קולך שמעתי מחמד עיני אשאל מנשיקות
פיהו ישקני ובימין חשקי תחבקני
נגילה בנאות דשא ומעין נגים ׃׃
ריעי לכה נשכימה לכרמים שם אתן את
דודי לך אהבת עולמים כאח לי
אשקך נגד כל העמים אנהנך אל בית אמי
ואל חדר הורתי ׃׃
שפתותיך כלה צוף יזובון ועיניך יונים לב
יטיבון שני שדיך רצון ישאבון
שפע חסדי דוד הנאמנים ׃׃
תבענה שפתי ט אזמרה לך ידידות נחשי
ולבי אחריך הלך אהבת נעוהם

זכרתי לך לכן בואי שכבי עמי אחותי ׃
מור ואהלות בנהיך נרד וכרבום שמניך
צרור המר בין שדיך פאר וכבוד
כל עדתי ׃
תען לשוני שיר בסוד ישהם עת ישמח
עם אשת נעוהם והיכל תוסד בראש
ההם כשעה ציון נעוף כיונים ׃
חלו נבוה כח אחי ולאומי יומם וללה
לאל אל תתנו דומי יבנה ציון
ויכנס נדחי עמי מארבע כנפות אל בית חמ
בבוד יי׳ בתוכה למופת ולאות האש
תומה ארוכה סביב להראות נא
חיש נואלינו אדון הנפלאות הושיעה
ימינך בירח האיתנים ׃ ים
בקשה ממשכבי קמתי להודות לאלי
ובעלות השחר בשיר אהם קוב
יה אדון עולם בורא השמים כי לך אתפל
ערב בקר וצהרים ולפני המלך אשתח
אפים כי לך יאתה תפארת כללי ובעלות ׃

ולך

ולך אבהיך יוציר המאורות כי אתה בראת
נלגל המזלות ושבעה כוכבי לכת
זכים ומהורות כלם משתחוים לאלהים אלי ׃
ספורות לא ידעום כל איש בחכמה
אש ורוח מים ואדמה צומיח
ובעל חי מדבר בעצמה לקרא כלם
לאלהים חילי ׃ ובעלות ׃
פדה צור עמך מהיר מיד צר אדום בעברתו
לו הצר וישראל עמך בזדון לא
יקצר ומן המצר תהפוך מספה למתוללי ׃
קבל תפלות עמך יש׳ ותשלח להם משיח
הנואל ובעת שיעמוד השר מיכאל
נקום נקמתי צוה ונואלי אשר הוא משפיע
על כל בני קהלי ׃ ובעלות ׃
ברחמים תקבל שועת עניים חוכים לשמך
מרודים ושבוים ובין האומות
שפלים ובזויים ובעתמה כל היום יכבידו
עולי ׃ ובעלות ׃
רבת צררוני אויבי וצה ובכל פה אכלוני

מוט

מוני ועה ובכל יום ויום רבו עלי ציה נקום
נקמתי צוה ונואלי ׃
מלך ביופיו תחזנה עיני ואז נשיר בנינון
רנני ובעת שיקהבו קרבן כהני אזי
לא ימושו יתידות אהלי
בקשה שחר באתי בעוז מצח לפני
אדום וצח חי וקיים לנצח
מפיל תחנתי ׃
מלכותו לעד ולעולמי עד רם על כ
רמים בורא עולמנו בלי פעל
בששת הימים מי לא ירא ולא ירעד ביה
צור עולמים הצור פעלו תמים שמעך
ירא תי ׃
ומי יגיד נדלך אתה רם ועלה ומי
יעיד שבילך אל גדול ונורא
ומזמור שיר לך רומיה תקלה
כי אין כלשוני מלה מי יתן ידעתי

אב

אב העיר ממזרח אמר לעפר נמשלתי
ובנו הנעקד נמר לא ידעתי יום מותי
ואיש תם הנשמר התפלל קטונתי ואיך
תזוח דעתי ותהי זאת נחמתי ׃ שחר
לשני אחים הנבאים אמרו ונחנו מה ומה
יעשה מלא חטאים כבד עון ואשמה
בעת מעשיו נקראים לפני שוכן רומה גוש
עפר ואדמה ורמה תוחלתי ׃ שחר
אם יעלה על רעיוני חוזה האלהים עת
עלה באוב וידעוני עם אדון הנביאים
ואמר למה הרגזתני ופחד מדין הברואים
הן אלה הנוראים ומה יעשה איש אשר כמותי ׃
רועה נאמן ומלך [illegible] אמר ואנכי
תולעת ומה יעשה דל והלך
זרחה בו צרעת וחטא אשמיך ונלוליך
נחתם בשני תולעת תציל אזן שומעת
כזוכה בלמתי ׃ שחר
ובזוכה זאת אל חי תוחלתי נבזבה

ומעה

ומטה נגרה על לחיי בתלך וכבה
מה לנו ומה חיי ושוב מחזיק במסיב
כלה וכמה עובה אשר לו נבואתי ׳׳
לעמל לנוס ולכל כינון נמנחך בחין
בשר ונס הוהו וקול צוחק ועב
שכב וירום ושוב כנחל נפוחה ולנפשו
חין מנוחה נין וחשבון לטומתו ׳׳ שחר
וראה מעשיו נכתבים וחתומים בתפרה
קטינותם נלבים וכוים שנרם
כעלם בין הזאבים וחחזוהו ציהם זה
ישטיל וזה יהם על לבבותו ׳׳ שחר
ולבור שחול וביתהו לשלם משמחתו
כפי מעשיו יגיהו רוחו עם
נויתו תהות נלוים יבלעוהו עשנים
מחשת מתו היתה לו לחם ומעתו נעתי נת
קלוש תחשוב היונים כעולות ונבחים
ומחה ומטה מעל כל פנים נקי
נתים כקורבן שולת מימים תנלה תפלתי

בקשה אלהי עולם נלנ לך נעלם נמלם פלך נוחי נמנע
ם שחתם ׳׳ין לוב נלה ולוקן כלה ולוקן ׳׳ מע
לולה לשנך עופף נחום בשנעל שם קיון ולבו נתימן עם בני
קלר ומלן ושפה נעלן קעולם כנה מ נשאון לך מנוח
בשפה לפה ׳׳ קוש לפה ׳׳ וכנוב כשחר מוקם לשחר

פיוט תעדוך זמוט מבחנה תשלוית זמוט ס עברו
אם תוך עוטי ׳׳ מתעדכך ׳׳ ימים מתי תנה
יקיו
פיוט ישלח לקבוס ׳׳ שחתי ורוב ׳׳ כי עוד —
המוכך יעקוט נח ׳׳
זכנוה הלומי ׳׳ נלבית תעלוט ׳׳ שחה ירנן ׳׳ שם
נחלח ׳׳
שוב לבי חן ׳׳ אל בית מנוחו ׳׳ ברח נשלה
חן הלביר ׳׳
קול נשקתו שלה בחוזב ׳׳ תנובעין לח נ
ונחלח ׳׳ רנש
יגע בשיה ׳׳ שה ונחזב ׳׳ ירון כלפוד נלכ
בפח ׳׳
פיוט אשר לשר נשבר ׳׳ קושה פתחיהו ׳׳
נלבי מעד ברח ׳׳ אל שלחיהו ׳׳ בשש
בולך שלה ׳׳ תלן בבין שדי ׳׳ שם
עם לחך ס הנוב ׳׳ שלי קנפיהו ׳׳ נכ

לא ליכלי איניש צלונא יכפוהיא בלא שנוי נמיינא וה
90
ליעה לן מר
ליבא ושיבא ברמור שבר
לך לך אמהכן נזירא מחור מחור לחקלא לאנקרב
לעולם אל ופתח אנם פון לשכון
לא גיין לבם לרשעים שעשים מעשיהם אלא שמתפאהם
בהם :: לא לחנם הלך העורב אבל זרזיר אלא מפני שקוא מינו

מאן כאפל דלאו הליג בגיל לאתקבלי באפיג
מבן הפי עיניך ניכר שבן אלמעג אן
מקבלי בינך ניכר שפיחמי אנג
מזונוניו ש"א נגבסלו מנשה ועד נשה וב
משסיב רב בטלג קדושג
משמן רב בטלו יגה יימותר לשקר מפני השלום
משמן בן עזאי בטלג גשנדנון
מכלל גן אנא שומע לאו
מימיהם של אכותינו לא פרשה ושיבה מהם
מה גבלבך על חברך כלב חברך עלך
מי שטרה [illegible] ילכל כשבת

נטרג רחמנא ושיזקג
נפל נרא חדד סבנא
נפל [illegible] מן שמיא מאן דפרש יג בגדוי
נרשאג נשניך מני ככיך

ערב עליכם צדיק: עול קהתלעביג נמוסה
עשה קדין ושמי ויצו לעולם ו נאלן בשמיה ולך כל העולמ

93

פרתו של רבי אלעזר בן עזריה היתה יוצאה בר[illegible] עניקים אומרים מעט ועושים הרבה צדק ורשע לא [illegible]
שבן הי[illegible] צדק ורשע לא [illegible]

94

טבע לח

פיוט איך כן

יהם ראש כמוני מ

בלב יס שיר נוזהם לשון זהב

באר נובעת:

רון עלמות נוטהם ידמה ל

כברות השיר ללשונותם

הלא מראש אהם ראבע שכול כופיר

כף מוזניים שלו חפטים מכרעת:

מי הבילו תוך שכים. צלופחד בן חפר הלא

הם אהות ואנכי תולעת:

פיוט מהלל אשיר לך באימה ונילה אה לן

שהא לן נאמן נאולה:

נא דור תן לן אל צור תהלה כרוג

פיוט עניה יה קץ בה הולל לך קובלת אדון

יה מלך יפרח אדם עת תציל עמיך יפה

מנת חבליך:

ישע קרב לעם מבליל נלות תורה כל דור

הוליך:

הניחם ל-בית תפארה קולי שמע רם ואביב

יגדל שמך הנורא רם עולה בזמן קהב:

פיוט

קושטא קאי שקרא לא קאי
קיים אמרכן למר לא אמרכן

שוב תשובה
להעני׃
מה לך שמותם
תני נא׃
מטה למען תנוח ולבבי
ולי׃
מן תנחילי כי לך שפכה
תני נא
הן מוטה היה לי מה קויס לסת היפה תני טל׃
והאוניה כיס ומעט לנחת למוטך נבפיפה
תני טל׃ לך עליה חיס יפלה עמו׃
פיוט יה לכה ונס מוכה יפוץ צוה יה וכבה
המל צה בלה זכה צוה תמוכי המר עה
ובתוך עיה שם מוך יה בשיה ובתוך עה הור
עולם מותי תפלה מבך מוי לתוך מולם קבין
נבלם׃ נשמות כל חי תבוך שם מלוט׃ כוון
פיוט לי בת נוזק שבעה בעלות תרלימי׃
שועתי יה שמועה מליהן תשלח׃ לך
מבי נעשה כי כביר עלי רקם׃
הרוכל עת מחמב כוך לבם יבלו מת ועוב
עמך עם בפתך כי הם עפרו׃

פיוט

שוב תשובה
לה׳ העני׃
מה לך שמותם
תני נא׃
מטה למען תנוח ולבבי
ולי׃
מן תנחילי כי לך שפכה
תני נא
הן מוטה היה לי מה קויס לסת היפה תני טל׃
והאוניה כיס ומעט לנחת למוטך נבפיפה
תני טל׃ לך עליה חיס יפלה עמו׃
פיוט יה לכה ונס מוכה יפוץ צוה יה וכבה
המל צה בלה זכה צוה תמוכי המר עה
ובתוך עיה שם מוך יה בשיה ובתוך עה הור
עולם מותי תפלה מבך מוי לתוך מולם קבין
נבלם׃ נשמות כל חי תבוך שם מלוט׃ כוון
פיוט לי בת נוזק שבעה בעלות תרלימי׃
שועתי יה שמועה מליהן תשלח׃ לך
מבי נעשה כי כביר עלי רקם׃
הרוכל עת מחמב כוך לבם יבלו מת ועוב
עמך עם בפתך כי הם עפרו׃

פיוט

פיוט כי לך שחרת יונה׃ קום עטר כיתך
זור׃ הפלה מדבתן נת מל נת׃ קבץ
מלת העזר׃ יה מל יה מור עיר׃
נת שובה שופטה נמשונה מל עלין תעלה מון׃
פיוט קול זעקי וק שמע נת׃ הן לן משת
מעיון יה וק יה קן לן משת נעיון׃
שוב למענך׃ עם מעונה למה לפונם בין מונם
מקום מוקבי לר נבר׃ המל זוה פתרון׃
הציר למור מלה׃ עניה קבל שהיון כל
קיום נחלה מל מוס׃ שלה הות׃ רחמון׃
פיוט עם זו נחלת שוך בן עמוס יה לבטח
מל רם נלם׃ מוזר שלת יפרת
כרובים כרוך׃
פיוט מוך נלה חוקק לבת מהבים כה מל נם
יפעל בוחין יחזון על מין הלהב וכה
רב תיילים וכיום נחמלם׃ מוזהב מועלה נבהה
יה לור עיר׃
ערב מפז רב מפית נוף נבשה יעופיה המלך

מבן הלחשה׃ מלת נחון ניקרו סוחרה׃ יה לור עיר׃

עונית

עוֹדֶדֶת מוֹעֲלוֹת לְךָ עֶשְׂבֵּר וַעֲבָדָה׃׃ עַל יְעַל

וְלוֹהַ צְמַלְיָהוּ הֵן יְקָר יְעַל כֶּסֶף וְזָהָ

וְרֹב מוֹב לְבוֹן יְחַכָּה מַעוֹב מַחֲרוֹשׁ וְכָל עֲתֻבוֹתָי

יְהוָה מוֹר עֵינַי׃׃ כְּרוֹשׁ קוֹל זַעֲקִי

קוֹל נָתְנוּ וְעָנוּ לִפְנֵי אֵל נוֹרָא יְחַל מַלְאֲכֵי צְבָאוֹת

״תְּנָה הוֹן עַל מְחוֹז לְהֵב״׃ וְעַתָּה לָן

כְּמוֹרָת יוֹעֲנִי מַתְּנָה וּמוֹזִיף ״ וְה מוֹר עֵינַי׃׃

פִּיּוּט אֵלִי הַקְּשִׁיב לְעַמִּי מַשְׂכִּיל לָךְ קוֹמַת עַ

לָן זַרְ תְּהִיה תּוֹעֲתוֹ בְּחֵן יוֹנָה׃׃

עִבְרוֹן עַל זְעֲמִי אֵל מְיוּס כּוֹהֵל נְשָׁמוֹת וְנָס פְּנֵי

וְכָל נֶבֶה׃׃

פִּיּוּט אֵב שִׁיר לְעוֹל יְמַתֵּק לָךְ ״ עַס זוֹ מַתֵּק הַלְ

מֵיל זְנוֹחַ״׃ יְפוֹלָה מוֹכִיחַ כִּי הִיא עֲנִגְנוֹ׃׃

הוֹשַׁע עֵינַת כְּמוֹלָךְ ״ כִּי עַמִּי צַר כְּעַתָּם לְמַחוֹת

צִיּוֹן נֶאֱרוֹ בָּהּ תְּשִׁבְנוֹ וְתִפְלְחוֹ׃׃

פִּיּוּט יְהוָה כָּל יְנוֹס נְעֵלָה״ חֵילִי וְתִגְיוֹר מוֹנִי ״יְהוָה

נְעֵלָה כָּל חוֹסֵי כָּךְ לְמַשְׁהוּ׃ הַמּוֹעִיר מַחֲ

עֵזָה׃׃

פִּיּוּט חַתֵּךְ אֵל שְׁמוֹעַ נָא׃׃ וְנָה כִּי נַעֲשָׂקְ

תַּעֲמוֹק לָךְ לְמַעַן ״ מוֹתָה מֵיל עוֹשְׁקֵי

KÖNYVTÁR

כְּהַבְּתִיךְ

שִׁמְרָ

כְּהַבְּתִיךְ אֵל נָא ״ תְּתַמּוֹ לְבִי מִשְׂקָה ״ נַעֲ״

לֹא עוֹד תְּלַחֵב ״ לְחַבְּיָךְ מוֹדִיעֲרֵ״ח הַנְּשִׁיל עִם

לִי ״ תְּלַחֵב וְעִם כְּמַר׃׃

פִּיּוּט תְּנוֹן לְמֶלֶךְ זְלֹא לְמֵי מִמְּתָךְ הֵיסֵב יִי מוֹרָם

לְמוֹנְתִי׃׃

נְחַלְכָה עֲלֵי מִלְּפָנֶיךָ וְכוֹחַ תְּנֵכֵל יְתַעֲבֵּה עֲלֵי קָנֶם״׃

יְהוָה לְכָל צָפוֹן מִלְּכָךְ יְשַׁמֵּל כָּךְ תְּנֵל נְפָשִׁי׃׃

עֲבֵרָה לְשַׁמֵּי עֲלֵה בְּשַׁעֲרֵי גַּגָּה תְּפִלָּתִי׃׃

פִּיּוּט שְׁמַע הָאֵל תְּפִלָּתִי כְּנֵת וְנָן לָךְ לְמַכֵּל

תְּחִנָּתִי ״ כְּנֵל וְעֵלָנוּ׃׃

מַלְכִּי הַסֵּר מְנַחֲתִי ״ מוֹכִי יְעֵנֵנוּ ״ הַשִּׁיב נָא אֵת

עֵנָתִי ״ תּוֹשִׁיעָה כְּצִמָּן ״ כְּמוֹה הִיא עֵרֵ״

מַלְכָּה מִדֵּר נֵבֵר ״ חֵזֵק שְׁמֵךְ יִתְגַּל תָּוֵן עִם נֵבֵר׃׃

פִּיּוּט שְׁמַעֲנִי קוֹלִי כִּי הוֹחַ בְּחַשְׁקָה ״ וְהֵן מִכִּי

שְׁמֵךְ יִתְלַחֵב ״ לְעֵם סְגֻלָּה ״ לְעֵיר תְּנוּחָה ״

קְמוֹס תְּמוֹחָה ״ זֵר לֹא יִקְרַב מִכּוֹל חוֹלִי ״ נַפְשִׁי

תְּתִי לְכָל שְׁמוֹ ״ לֵךְ יְעֵנֵנִי׃׃

פִּיּוּט יְהוָה מִי-אֵלִי כָּל מַכְפִּיעוֹת הֵיוֹם מֵעִיר צוּר

קוֹבֵן כְּמַלְּךְ עֵבוֹן לוֹז שְׁעֵת ״ הַקִּים לְעַמִּי

עֵרְכֵּן׃׃

הַחֵישׁ נוֹאֵל יְהָךְ מְנַת״ עַל מוֹבִי וְיֵאֲחֵבוֹ ״ נוֹלָה

שִׁמְרָ

שמך אין לו תבנית שלח תסבי יי לא יתאבו ::
פירש אם מלא אימה שובו לא יש לה חד
בלעדך ::
ראוך דוד שרקו יי פנו זהם הזהב יי ועיניים
חמקו כל רואיהם יתעצב ::
קול תם וקול אישה יי קולו למכנה תוהר
קול תם קוהם מימסר יי קולו מכנה החרד ::
פירש נרחו קבין מאז הזאת יי ותעלה לעיר ציון

פיוטיים לשירה

פיוט רחק אוהבי עד אנא .. הושע נראבה
שלימה :: שלח התשבי בהנה
יפלה בחיבה נעימה :: לצור משגבי
תוחיל נא .. ערה אהובה תמימה :: מת
תענה אבד שם קמי .. נקם בו הודע קהב
הקם תוך נוה אולמי .. כהן נקרי
יקהב שם סלה ::
פיוט שמתני לך אודה עוז נאל בן
המובתר :: לעני נכשל תפנ
זוכהו כמו מטר :: משכני תבנה
רוי .. בזכות איש חלום פתר :: הרגה
תמה במרוצה .. משם תשקה בן נעמן ::
כמה היא נפרצה .. ההמי מלך נאמן ::
פיוט שור בדמעתי תהד על לחייה ..
צוה לא .. ינם יומי ולילי .. אנא
תני טל כטל נתן :: צוה :: למתי אנא
שוכין עלייה אל רופא חנם .. רפא מחב
אנא תני טל כטל נתן :: א

מצב

מצר קראתי .. נפשי הומייה אויבי בזרונם
תשאו חילי :: שוב חנה רוי בהדום רגליך
קהיה נבוהה אמר כלילי :: השב נאלח
בגולל חסדך יפרח כתמר בלי עמלי ::
פיוט שולמית בשיר יפפה .. לפני צור קדוש
ישראל רוחה ינעה ויפה מרוב עול
נלות ישמעאל .. כי ממצרים לה ינאל ..
בשלום תבא לא תחדל איש חמס חדול
יחדל לא ימשול בעם ישראל ::
פיוט יתאיו לבי חשקה באל יונה צמא ..
יפה וחשוקה חמדת הלבבות ..
אהבתה נשקה בי באש להבות .. זרם מים
עבות .. לא יוכלו לכבות .. ה למעליבות ..
תשכבי עשוקה ביד זר זה כמה ::
פיוט מרום יערב לך שירה ערוכה כזאת
הברכה אשר בהך משה :: שי
למורא מנחה בהורה חשוב כזאת התורה
אשר שם משה :: האל יופיע .. ברחמיו
יושיע לעמו ויוריע דרכיו למשה :: צוה

שלח

עזלת לכן את פעזיחינו ולך לפנינו כמו בל
מעשק ולכבוד קוני ידור נאוה ירומן
העירני גולמר משה ו ואשיבנו תעם מנ
ההם ו מלכה הובים ו משר וכב משה
כי יל על כם יה ו רב העליה יתגל
והיה כאשר יגם משה ו שוכין שחקים
ואתקים ו בזעמת נצון מפוקים ו חז ישיל מ
פירוט את רוחי תעלה אל יה חביבי מה
את רגלי מחתי ו בזעת יוסתי
כי תפלת בי כי לא יהיה לי מושתי ו המ
קרני רחב פי על אויבי בייה עוזי ומבטח
הסר כאבי ושמח לבי ו בבילחת בן ישי
תשיחי ו מבשר טוב אליה הנבילת חיש
ובשר רני ושמחי ו
פירוט יה קבץ את צאני ו הנו נגאל
צור חיש ושועתה קהב הזמן ו
זה כמה שנים לא מצאתה מנוח ו בית
אך מבזר ולא רחמן ו
פירוט תשמע קול ועל מלח תני כמור כבי
מעוד ו מכין עולה יה רפא ו

עלה מאור עיני ו עמי ותלמוד ו יפרח כתמר
עלי תבריני נן יפה ו יגעל עשיתה ו אתך
אמר נקי כעמר ו כנך תעלה כשפה ו
כמי רגלת חשקי תרם תזיר נאזר לחב לחמן ו
לך יערבו מלכי חבי ו יכהן נביות כשיר
מעשה נחמן ו
פירוט מלך עפעו כמה נעפלית תעשים
ובוהקי ו חיש וקלת עליה לתת
הקהלה ו נגר מעשהב עשוי שלב למנוחייב
ישוע משים עלייכי כיתך מבומה ו ישל
מוס מולין ו רחם ירחם עניין ו ונעשן פרויין
פה תפלה ו יצא חומר משוחם ושיו הוח
ועור כל פגן שרש שרש מתוך כבילה ו
עזובת ונעבובת רוח חלוד כבבת ו ותעטר
נצון ו קלי אותך לך לבתי כמלה תעים
כחבת מרוס מנחשון ו בלמו אבה תבוניה
לבתי ולבם בבה עוז קרבתי לחל חי
יחפלון ו חזק מעז וביה ו ועל תוכחתי
ענה ו תשכון תהבינה לחל בתוסלה ו
זכור ואל תבעבר ו למו קחותמית

הכר ״ עור ואל תבכר ״ בן הצנחוה ״ קומה
למנוחתך אתה וארון עוזך ״ תתגדל
שמך צור נחה נחה ״׃
פיוט זון זון בעד העני כשלך ״ תלונך
מתי תקומיס לגליהו לבוא ״ שכן
קול נפניתי ענה ״ ועליו תרנן ״ רומם
קרנו צור חילי ״ השיביהו על כן ״׃
ברחמיס לו פנה ״ ושקופו ושחקן ״ על
מי מרוחות נהליהן בחנות תשפן ״ קרן
ושופין תנה ״ אליך אתחנן ״ בשוב שבות
קהלי נהלל לך צור נתכן ״ שוכן שחקים
פיוט אל קדוש עליה מה נאוה עלי מבי
יצבה היא על הלומי לוש תוך
הקבון בעוז אלי ״ נצח אותו תבזה ״ למ
כי כן אתה ״ מביני עולמות זן שובע
שמחות אתילי ״ כרוב נחך
פיוט נבוא מן עוני אכל צור לבבי ״
כפר לי צלוני הולך ושוב ״
האזין לי מצוני הון יקר ורב ״׃

נוחת סוב למכוני ״ משר הוא נחוב ״׃
כתוכן צר תוכך ״ ובין מרון בהתך ״ כהן שפו
תוך לקום לסגנית ״׃
פיוט נלבה עת זוהר פנך להובי ומוד
ונו אלי תפתם ״ שמש נע שהר ״
מיכון כשוב ומבור נלותי תקיף לי תוכך
יעקר ״ תוקר וערבי ולא לאחי זעקת תזעם ״׃
מן נבעה לקר ״ בשר התשבי ״ הלנצח
תיומה תשבח ״ הן קולי ניחר ״ לקוות לך
אבי ״ מתי יה תשיב לי עין פקח ״ עולי יה
תשכור הסר כאבי למפיך תקוה בכור
נחלת ״ מתי יה תקים מאחור הנבזה ומוי
כנך ישקופו ונח ״ ברוך שוכן שחקים ״
פיוט מוחיל בכל יום בתומילת שמוטבה
מס יעלה בליל מרפח ומהובה ״
נעוה שיבה מעיני לילה מרובה ״ ומחתי
לנגה תמיל ערובה ״ בלוט כחמיך תקיון
כטללי מורה נס בטללי כרבה ״ רה
מלא חומות תי ״ לוט ילושלימה ״ זה כמה

היא לחויה :: בין משמע ולומה :: יה מושב
מן לבי ידעני :: אם זך אם ישר פעולי ::
לבב חוקר צופה בעני :: ועשיר לרכו הר
ופלא ::
בך בטחתי אל חי עולם בך תקותי :: חו
הנעלם :: בן דוד עלה טוב וסלח ::
לעם נאלח לל נאלח :: דוד הקשיבה :: ו
הטיבה בבת נהבה :: האהובה :: פרץ בנ
נא :: קדית חנה :: בא עת חננה :: יה אל
חורף גם קיל עבר :: ואני כמו פח נשבר
חולה נלה כמלבר :: כיל אויב כי נבר ::
זמן פרות נתאחר :: מיום ליום עד מח
הנה נרוני ניחר :: בערב ובשחר :: קום
עשה אל תאחר כמרעים אל תתחר הכ
כלמר צחר :: פשעם ובהם תבחר :: שו
שחקים ואדקים בזכות רצון מפיקים :: א
ישר משה ::
פירוש אל רם ונשא :: צור עולמו סובי
שירתי תקבל :: הח ניחוח ::

דוד לך אשא :: נפשי רב מחולל :: נא יקר
מחולל תלאיה רב כח :: וחיש אל עילום
:: צורי אל תרום :: דוד החישה :: לפרות את
דל שואיל :: נא בבות ואל מבין זנוח ::
פירוש יונה תמה בת מכיך :: הנה שמעתי
קוליך :: ביום תיבויב פעוליך
פרותיך תיש אחישה :: אחלת אהבה סובה
:: כי חבואתיך היא תבדה :: גם אנכי בצרה
עמך ונפשי קלה :: כרוב
פירוש פורה ומציל :: אנה אנקת עניה
ולאבה :: ולבן מכרתו שוב :: חדש
בקדם אהבה :: כרוב ליל בואך עד :: תלין
בבן שדי :: שם חך הכוב עלי תניפיהו ::
ולבי אשר ברח אלי שלחיהו :: כרוב
פירוש איך ברח חביב נאזר :: ממושב
איוה :: נבוענו תחת צלו :: פן מצא
עולה שנא לכן יאהוב :: דוד בקדש נאדר ::
כל יום מקוה בן חביב ישוב לגבולו ::
מיום חלף הלך לו נוהו חרוב :: כרוב שוכין ::
פירוש ייניך טוב לטוב השקיני יפה מראייך

ומצות בהם כבית שמאי לובשת
שחופס שופת חמה וערקת תמרוקים
אחותי נשיתי יותי ותמתי עיניך יונים
פיגון עם לבבך ולבבן מלבלים שיה
תלשה שבחו גלולים הנובעת
בתלולית נבלי בת שבעים שנה אולמית
פן בגלים יחבבי זולתי ביהון בבית
הוה לשורק לשבחל שנרון לחבינו
מלילים לגלים בחבים על השהם
ותלקט נחתים ואפתים שבלולים שילה
הבאים עליך מותלת מבטן
לשלוך המה גלולים ותלחנו אותנתם
לכל גולי חוט על ערוי נפשותם ועשן
גדלים למי זמות לשפתותי הכבגד וכי
תחת למי החותלת למי המתגלים
והים זומתוך בשיר קשתך לחמנו מי
כמוך שֵׁ בגלים תשיר מעשר
פיוט יזך תנחני על מי עשקי ותלחמני
תוך מערשי חיים שמע לבן תלך
כלול ונם נחלה בבן ושי שנה שנת

X גל X

X ומצות X

תמלה ופה את הוגם על מי ועל מה
לבגים כתתו שמל למם למלונם נבית
תמלה ישב עוב זמלה ושיר וכבה מי שלם יבל
תמנמלה לבלגלן לחתי מה מי אל
לעמיך ומה לחוקך לבל לחתי שמיון שולה
חשקני בלילות בגיך מלבים שמיון שולה
מה יפו לתנחוך ינעמון לבל שבחי
פיוט ידידנות ותנחון לבל שבחי
וכבי פי ולשוני שיחה ועניי ענין
קרבני פנה לעמי שיחה ועניי ענין
אלופי ומיודעי שמעון בילה והנני
והעני ולחולעלי שמעון בילה והנני
נוף שלח את נמן התורה אחנן קרון כבוש
כרת שקדים שולחים תולן וכבו עוב וכל
לב חמלון ינ עבדכם יוסי הלוקן והלי
בשמו ינ עבדכם יוסי הלוקן והלי
מלבים בבני וחשובלם בנו מלבים
פרחיהתמר שנת אנוים תפלח יעם
נוף בן הבנים עקי בעמל לבים
לבנים כתתו שמל למם למלונם נבית
תמלה ופה את הוגם על מי ועל מה

ומצות בהם כבית שמאי לובשת
שחופס שופת חמה וערקת תמרוקים
אחותי נשיתי יותי ותמתי עיניך יונים
פיגון עם לבבך ולבבן מלבלים שיה
תלשה שבחו גלולים הנובעת
בתלולית נבלי בת שבעים שנה אולמית
פן בגלים יחבבי זולתי ביהון בבית
הוה לשורק לשבחל שנרון לחבינו
מלילים לגלים בחבים על השהם
ותלקט נחתים ואפתים שבלולים שילה
הבאים עליך מותלת מבטן
לשלוך המה גלולים ותלחנו אותנתם
לכל גולי חוט על ערוי נפשותם ועשן
גדלים למי זמות לשפתותי הכבגד וכי
תחת למי החותלת למי המתגלים
והים זומתוך בשיר קשתך לחמנו מי
כמוך שֵׁ בגלים תשיר מעשר
פיוט יזך תנחני על מי עשקי ותלחמני
תוך מערשי חיים שמע לבן תלך
כלול ונם נחלה בבן ושי שנה שנת

X גל X

מס קמי לחלותי ׃ עלי נפשנו ימר ׃ הנה
אל יעשקך כן מכבוד ולא תפתל ׃ ורעב לשוא
פיהו אמלל לחוה זר עני מחתך ׃ כי כל מעש
למועדי ׃ נחלבה עיר גלה ׃ כול תוע
תבוא עיר קלשי ׃ זה זולי לכל צבא חברך
תאכל כך תניל נפשי ׃ שלוה לשלמו
יעלה ׃ מלכי הגה ׃ תפלה שני ׃ לבן צופה
יקהב עולה כשיר תועה ׃ שוך מושכני ׃ נוו
פיהו אל תכיר לי חסל מוחלה בלבי
כלי ׃ נשיעה בשיבה עם תלבה ׃ זוה
מן סגה ׃ אנף שי הושיעה תלחם צון כי
בת עת למענה ׃ עוד תשק כי יכנר ׃ כמן
אם תכער יער ׃ עוד כמות הלהבה ׃
היתה לי עגנה ׃ כרוב
פיהו אם מכור ׃ ימי קום ׃ מרפון על
משפטו ׃ נוכך מעיר ומולם ׃
מזהיר עין מנבון ׃ כל רועיהם ׃ תמלם ׃
יפי עיר מקלטון ׃ תשוק לב למלוש ׃
ובלין ׃ נשון ׃ חוס תחותי ובהרתי בגל
קורתי ׃ עיר הלבי ׃ מעוש חתן על כלה ׃

כן מעים שלך ׃ סקלי המסלה ׃ תופת
נעוריך ׃ עבורות זהב ועלה ׃ והין קישוריך ׃
ועלה אחר נילה ׃ עוד תעה תעיך ׃ ומה
לעין נעמס מפחן בחתך חבין ׃ לעזב בשלוש
אל כית אבי ׃ כרוב שור כתעשיה
חליתי כאהבה ׃ לקנן נרוש ׃ זה הר עין
אהובה ׃ עם לבבש נהלי ׃ קנית קנוסים נכה
זה היי זה זוה ׃ אל נאמן ׃ הד נעמן ׃ תנה
לעם לא אלמן ׃ אחיו בחמים ׃
פיהו את ׃ יקבץ אל שה פזורה ׃ שראל את
ישיר משה ובני ישראל ׃ וכו
מהר בית אל ׃ מלכון ותמן וקלמה וימה
כאל כלומה ׃ מלכיאל כבוד אל ׃ את ׃ שיר ׃
חוס קדוש נו אחוז ׃ קבצו חביבים כולם
כאיש אחו את יקנת אחו ׃ עם אחו ׃ שראל ׃
ורעו כעמים ׃ כי הם זרע האל לם על כל
אחים ׃ את ׃ אמרו כעמים אתך כוב לי שראל ׃
ראה כם יי ׃ שלח נא לפם משיחך יי את
עיר כרעו לאלהי ׃ שראל ׃ את ׃ שיר משה ׃
פיהו אשילה כשירת משה שיר לא ישוב ׃
את ׃ שיר משה ובני ׃ שראל ׃ אשילה
בשירת אהם ׃ על שפת הים ותתן לפם את
כה השירה ׃ את ׃ שיר

אשירה כשירת יהושע :: בהר הנלבוע אז ישיר
יהושע :: את רבה השירה :: אשירה כשירת דבורה
בהר תבורה ותשר דבורה את רבה השירה ::
אשירה כשירת דוד מאמורים יצמיד :: וידבר
דוד את רבה השירה :: אשירה כשירת שלמה
שעטרה לו אמו שיר השירים אשיר לשלמה ::
אשירה כשירת ישראל בביאת הנאל אז
ישיר ישראל את רבה השרה :: אז ישיר משה ::
תמוז ונשלמו פיוטים לשירה ::
פיוטים לנשמת פיוט אהלל אל בשיר
נכל תהלה :: בכל
מהלל ובקרב עם תנולה :: אשר נתן ליש
יום מנוחה ביום שבת ברוב עונג ובבטחה ::
וירציני בעורכי לו התהלה כמו קרבן ונם
זבח ועולה ::
פיוט לך האל לך פתר ותבמה והבינה
בלב משכיל שבורה :: להבין ולהשכיל
יש מאיין והחסר ומדת הגבורה ותאפרת
והנצח וההוד :: לך כולם קשורים בקשורה
ובם יסוד ונם עמם המלכות והם אחד
ובמספר עשרה :: ואלה הם שמות עשר
תפירות :: וקוצין כם תהי נפשו הצרה ::

X והמייחד X

והמייחד לכמי המה ביחד תהי נפשו בנן ערן
צרורה :: כרוב
פיוט חנון להודות לך נגד פני כול כר
אקרא ולא אירא :: קול רם בלי יחסר ::
ונגד מלכים לא איבוש ולא אחפר :: אגיד
פלאיך אל כל מתי מספר :: כרוב
לבנה כסהר מאירה כחמה :: מדלגת מהר ::
אל נבעה רמה :: אני ארבה מוהר ::
יתנו לי העלמה ונפשי עם נפשה :: כאהבה
נקשרו :: צבייה עיניה :: ללבי אסרו ::
נצב אני נגדך :: מלא ברוב פחדך :: כי מהיות
עבדך :: אל רחמיך סר :: יחיל יחידתי ::
תעטוף בשירתי רוחי ונשמתי :: תאסור לך
אוסר :: היום יחידתי תקוד ותשתחוה :: נשמת
כל חי תברך ורוח כל בשר ::
אסתכבר לפניך אני נחשב בעיני ::
כתולעת קטנה באדמה ::
מלא עולם אשר אין קץ לגודלו הכמוני
יהללך ובמה :: כרוב
פיוט בשחר אקום לשחר את פני אדוני ::
ידך תרום ותגביר ימינך צור נאוני ::
בוף רבש פי ידבר :: לאל חי בלשוני ::

X חי X

חי וקיים לו תזמר ׃ כיום שבת שמוע׃
קום תן לו ענך ׃ לו תבגע כל בכך ׃
ושמת כל חי תביך ׃ לחת שמך למוע׃
פיוט עליון זוכרה כחית יחוק עקולין ׃
פרון מלהר שבח ׃ לבף יקילך ׃ מבין
עוזיך תגלה ומלוך ׃ כרוך
לקלת המורקים ׃ ובכן בעולמה ׃ ושלח
כוקים ׃ לפו בחבמה ׃ קלצו
מפיקים ׃ בלכב וחמוק תמלא לחמה ׃
מעוך נבוהים כי נעוש שׁ ׃ על כל מלכים׃
מה לצבי׃ך נאוה ׃ למוה בעלות משכנך
תקוה הלא מה נשמה ׃ חפי פרות תל
תנחבה׃ כרוב
אם תוף לקן העוחתם ׃ לשעונו המעם
כי הזמן עבר ותם ׃ החים שלח
ישר ותם ׃ לא עם מושבי בעתם ׃
אך כי כמשפטו עשתם ׃ כרוב
בשחר מהללוס אל נעול ונערץ ׃ כי
לו נאה הוד עם נבורה ׃ כלחר
הלבין פשש ׃ צור עוזה אורה ׃ לחעבולן
ספה ברורה ׃ כרוב
פיוט כור נעלה נעמך נעשקן כיל מעוך ׃

צבחות

צבאות מעלה ׃ איך התחפקו על מעוך׃
נס צעיהם עלי שחקו ׃ ועענוש ׃ חי פליט
שוכן מעה ׃ נעץ ׃ רצה לחל חי ׃ בשפל בנך
משמיך נשמות כל חי ׃ חיש תבהך לחת זמך ׃
אסתבבר שחי לחל יחולה החכמה ׃
ורחני לעבוד מותן בחימה ׃
לעולמיך פנך יומיך ולילך ולמה תנוף
הכל ולמה ׃ משולה לחת בחייתך לחל
חי נכחשר הוח עשלם לחת נעלמה ׃ הלח
ולהך טהור ונקי ועני כי כן טהורה לחת ותמה ׃
פיוט לחנ הלך עוה מעוך חמוק עכר
מחניס ׃ נחבון ונשחר מעיון עלה
לשמי שמים ׃ ועחי כילחובי ועוון ׃ בחתל
מעו לחפיס ׃ נפלחת מהבחיך ומשוקחתן
חזיוניך הנפחם ׃ שובה יה שבות המוני ׃
לחל תוך ירושלים ׃ כרוב
מונת חלקי ׃ כך חשקי ׃ עינה לופקי ׃ כולחיס ׃
ושמע צעקי ׃ ונס נחקי ׃ השלים
מפקי ׃ חזק בעקי ׃ בשחי יהיס ׃ לחת צעקי
השלים ספקי ׃ הטהף חוקי לחס ומים ׃ כרוב
לנעם הזה ׃ לל ונבזה נזה נשחבחו בתוך
מהמור כחולת מכמוך ובכי ומחמור ׃

חוה

אוה וישוע צעקו תועבה ׃ פתחו זכור
ושמור ׃ אמש תמוכ ׃ הקיל ועמור ׃ רמה—
עונו ׃ רפלו חולין מהו עמות ׃ נשבעתו שיר ומזמ
לבכור קימור ׃ על הר המור ׃ ותען עוצמי ׃
נכחר ושב הקץ ׃ יה שר לאמתי ׃ על צפה ׃ נעמו
ישמח עמו ׃ נחשה ונתעוקק יה צור שעותי ׃
עת לוהם מה נעמו ׃ וכנף אוכלמי נצוף
ומזוקק יה שוב שבותי ׃ משלים ׃ ומחנו ׃
חיש וקרב נאולה ׃ עתותי וקבץ עמי ׃ זכור
תזכור לשבועת הכהתי כהת עמודי ׃ קומם
כרמי ׃ נחרב ונשתוקק ׃ אקבע חרבותי ׃
ותלבה בשבתי ׃ וכנף הרומי ׃ שם יה המחוק
תלבה ברכותי ׃ כשמחת כל מי ׃ בשמות נ
פיוט יה אור שבוה בשלמה נעמה ׃ הן בעב
אלין כמאוהם ׃ עבלך נעה ׃ אל
שבוה ׃ ושירה כאבה ׃ עיר לשתום ׃ קדו אם
תנות ׃ הן לך בחלמה ׃ התיך כוקבה אנוך
וקשתם ׃ כו הביטה ׃ לבניות לשלישה נפש
מלטה ׃ מיך צר צוהם ׃
פיוט מהלל צור מחוק ומאור שבחי ׃ לו
כפי שיר ובנור לו ללבי ופותי ׃
אם אספר פעלין ׃ לא יכילון שנותי ׃

נחלו

107

עולם ונינוע ׃ נוחשו מחשבותי ׃ יש לזכר
ונחוק אלתי כי ׃ אותי ׃ לו כיונה בחגוי צוק ׃
למי תסגר ירתי ׃ אם אבלבל כעגור ׃ לו לנגם
פיוט יחידה ׃ אך מעולה לכל חי ׃ הלא
שחקה ׃ לשחק שמה אל מי ׃ נפש
נכספה לקדוש שלמי ׃ נוק לבבי ׃ נמתי
כובי ׃ כיל אחשי ׃ נפשי צור לבבי שלת נא
התצב ׃ הער כבודך ׃ תקומתך ביתי ׃
חמל ימיך ׃ זכות בחיך זכור
לגולמי ׃ קוש אות שמך שכן בביתך ׃ הור
תעצומיך חיש תולה לך ׃ רותו ונשמתי ׃
פיוט ויקות קלך כמוך ליליך תשיב יקל
שבחיך ׃ תמם חמל בלולמיך ׃ שחו למי ׃ וכנפ
עולם ׃ תביא מולם מי העולם ׃ זכור זבר ׃
ישמח לבי כך ונם כוחי ׃ למעת נעים ׃ ואה
נעים ׃ אלון שושים ׃ תעלה וביל ׃ ותם עלי
כנך ושבותי ׃ הלוך קשות ׃ שב עם תוכים
לישועתיך ׃ תהללך ותכהך את שמך ׃ נשמת כל חי ׃
פיוט אנוש הלא תיבוש ותכלם ותשן עד
אור בקר ותאלם ובחזונך תשמע

נשקתי

צעקת עם מתאוניים לאל כלב שלם ::
פיוט ישקובו ישראל ושאנן ישב יעקב בטח
ברוב בטח במושבותיו :: יבא איש
משה :: בתוך ענן לשמוע דבר חי ואוקותיו
ותורותיו :: ישמענו אמירותיו ולמדנו אורחותיו
נשמע קול חן חן בשפתותיו אשירה באז
נשיר כמה הל עם :: נשמת כל חי ::
פיוטים לשועת אם יהיה אספ וירותיו
המנצחים ומודים או
כהמן בפיו נתון שיר [illegible] צמודים ::
ואיתן יחד ישיתון :: זמר עם הפקודים וימי
באנוש אחדים :: היכלו שבחיך :: קטנתי מכל
חסדים עשית את עבדיך :: שועת ::
שתי עיניך צבייה :: המה כספיהם :: ופנייך
יפיפה כזוהר מזהם :: מהר אנאלך
בת הוהם :: מצר צורר מורה מתלהלה זקים
יורה :: עם נוזלייך נורה :: שועת ::
יפה היא אומה טהורה חסדך עליה נבר ::
עוז הדר תלביש כראשה עטרת פז
ודר :: שועת ::
דוד למה תישן :: עורה אל האזינה צרכי
עמך מרובים :: דלו למרום עיני

הושיעה

הושיעה נא :: כי סבבוני כלבים :: שועת ::
יפה בנשים ונעימה :: איך בגלות זה כמה ::
מהר אנאלך אימה מתחת יד כן האמה ::
צה ואויב אנהם ובמותם אהרם :: כל כב
עליך רע חוהם לא אחייה כל נשמה :: שועת ::
קרב אלוף קץ ליונה צח מאנה :: עיניה
דלו :: ואל תשקץ :: אל תבזה ענות
עני :: נלכד בפחי עמלו :: שועת :: לדוד שיר ::
יה מלא כל משאלי :: דגל ישראל תהם ::
זה כמה שנים נולה :: מדלג על ההדים :: שועת ::
מי ידמה לך :: ומי ישוה לך ומי יערוך לך ::
האל הגדול הגבור והנורא :: נהללך
ונשבחך ונפארך :: ונעומים את שם קדשך ::
באמור לדוד ברכי נפשי את ש :: וכל קרב
את שם קדשו :: שועת ::
פיוטים להמשיח
מעפר יצר אדם :: וישלב ויודם :: ועזרו בשר
ודם בשש בשבת :: ראו כי ש נתן
ולנו השבת :: חזק את זרועי :: ביום השביעי
ויצו להרגיעי זכור את יום השבת :: המשיח ::

שיר

שיר לך ילת תהבים יעלת חן בת עלבים
היל ותניה לבבים משבבות זהב לבושה:
חיים יחיש וכח יעזבם על עביבל מהלך
תעבי משלחה לפניכם ויחם יום בשוה יהי
זמר ושיר ומהללכי ישועה יום ושלם נפק
שיר ותוק בעוד שמו לעולם יהי המשיח
לבבי עוזיך יפה טלך כי הש מלכיך בעוז
לך יתמוני עם יפה עין ומוב גלי
מחמד עין יכבן פורת עלי עין יטן לוה
נבבתי לך יהמשיח
נרתי ואשלמה תולות למל עלי נומר
יום הרוה פני מלמה יוהמויה כל
יצר חומר יהודע מלם ובהמה יוקולך תנשב
מומור ומומה ומפרק יכלבים תמוננה
מלו פינו מלא שיוה כים ולשוננו רנה יהמשי
נעל ישוחל תנים יחלבים יוצר הים יהשמים
מוביבים מכזים יכמעין יה יהמשיח
שלי בעה יעם מובול יכחותו מבין
למה עזה עם מובול יכחותו מבין
מי נשוח יהמשיח
אלי הקשיבי שמי יחשר לך קוהלת יעד מן

ר תהיה תוצתו כחץ יוה
כרו על זמלי יכל מיום בוקר ישמות נפ
פנים וכלוכבי יהמשיח
ה חביבי יהן לעולבים ונחל עם יושלח
תעבי יכמה צמא לפגות עם יהמשיח
פיוקרים לקליפ
פורנן
נוזה יכמוך מקום פני מלוני יחת
הקלבים לתך זרלו יהמשיח יקנמוני יעת כי
פתחתי לי כפי יוהשכל מיש לחשר כמוני
יערוך שלח כלשמה מלך מלכים תוניני
הני צורה
פרוש יעלך כלה ונלך נברה יעמנו נל
שחי נוחלמי יפן צר לי צר נוח שבבה
מלך מובמני ונוול יושלח השר לי יוה שמוה
התך כמוה לבי יוד נחשר ונפשו קצרה
לכל כפחי עמלי יהוא יקר מיוכל לחמוה
פשי ורוחי ומוה לי יחסיני ולוה יתן נגל
ך נכלם זכור נא יהלי יעני נחלם יקבץ
נרת יויתקלש תוך קהלי

פיוט לשבת וה הוה ברוך מעוטף לכל עם ... וק
מור בנוך יזלת ... חיים והכל נעם ... צור
מהר ינון יפעת ... קבוץ פזורם ... חכמת כל
נויס תפארת ... מעון בעשרם ... קוב שם נב
ומויב יכל וכנה מולה ומעלל ... לת שמך יע
פיוט לשבר תפלות לכל ויקרו לעת מנוח
עתר כבודך ... נעלה על כול ע
הדרו ... אל חי קדוש ונורא ... אל כולם
נכללו בזכרו ... לעת מנוח ... וכל פעלות נ
מלכי הוא לבדו נמצא קדם כל יציר נב
רחום גדול העצה ... רם פעלו ותשגרה ...
אמיתתו מה יקו ... תקנ מצות התורה ...
כולם כפיני מלפיו לאמרו ... בקדושה ובטה
ופעלת תקניו של כל נבחו עונה בכל עת
פיוט עם זל שכון בקדוש בבית הבחיר
זה כתה נפחד ... ועול נלות זה
כמה תבכל ... מהר חיש ונל צוה לפדות את
כן בחילה ... מתחת יד זר ... ומנחה למנוח
עי ובכל ... רחם צוה על מולה לשל היל
עדורך ... כנלות היור תחת לחום תשר את
חזק על כול שמך צוה בעוז ובגבורה ...

ובהוד

ובהוד והדר ... ועל הכל שמך יתעלה ... וזה הנוך
ת לת שם לשמחתה ושלקדש ...
פיוט וה רב בנה בית עלין בצדקה תקלתי
עמך תשקוה כחור ישמח ובתולה ...
צמח תבית לעין ... נחמן כעך תלחה ... וכת
וה תפלה לחנה ... תקהב מנחה מף עולה ...
פיוט לשר חמל על עמו ... ה ... שפע נתן
לבנן חביבו ... ושכב על גרו ... נפעו
תשקה חובו תמנק ... לעיר קודשך מלכי
ם יכן ... נבר על חפלו ... לים נבר הושע ...
ן לך לחילה כי נבר פשע ... תן לו מחילה
ילו נעול נעומו בן צר לו השבית מעל
בלו נעלה ...
פיוט נקם בבוצרה עשה חביב פזורתי תן
תחבתי שולה ... עמך ירב בעזרתי ...
בנה לך לחולה מקדש תוך עיר הלחתי ...
פיוט איך כן הבזוים לשוש עיט מעופר ...
ה לחש כמוני ... מכל חסיר נשתי ...
לב ים שיר נזהם ... לשון זהב חופר ... לחלה
לשונותם כחר נכשתי ... רון עלמות
בזהם ... ולחלה לנבי עופר ... יפה כבכות השיר ...

לבסוף נרכשתי׃

ברוך יה מושלי מן ״לבי ׳ונעט ״ימים אך תקי
ישר פעולו לבב חוקר לבבה בעני ועק
לרכן הפללת חפללתי׃ כחוש

ליונתן יום קדוש תנא׃ לבעוה בזולה תהיה ״ ו
נאום׃ בעך בעזיב תנך מלכות ״ הלו
הקם תנך מחודלה בן נאוה נגוד לת יחטאות הח
נולת ״ וענן לפות לזקנן ״ הת׃ כחוב
פיונתן אל דם ונשלח׃ לבוא עולמו סובל ״ תפלתי ק
הת עחות ״ נוך לך מסם ״ נפשי דם מחולל
נת יקר מחולל ״ תלבי לת נב כות ״ ותוס אל עי לם
צוה אל תלום ״ נוך החישה ״ לפלות בן לל שומ
נת כבוח ואל ״ מלבין זנוח ״ כרוב
ל ל כולך עה תלין כבן זה ״ שם החיך הטוב על
תניפהו ״ מנת מנוע ״ מה זה נמות נולך ״ כלם
ופיפה ״ כי תמלוה אלי שלחה ונחלן ״ מנת מנוע ״ כרוע
מלוך זמנו מבחוק ״ מועלות זמנים שברן תם
תנך עוני מתעשק ״ ומנים מזי מה יקרו ״
כרוב ״ הוב כלה בית עליון מן ״ ונך תמוה בת מלך
פיונתן לקהת אל חי כולנו ״ ונתמר חי חנ
כי לת ונתנ מלנס וחי ״ כלת
כל כמוכמוה כועת נכמוזמוה מולך ונעלמה
מנוע כול חי ״ ים על כול כבודו וכל פק
מוחלו כרוך תמר ״ פילו נפש כל חי ״ הכלל

ולאת מנוחה הזך והול ״ ה לת מאוך תמוך בבולי
עמוח ה מעבול ״ לך לך מהולכה תמחז שר לי ״
ארוך נבול ״ ובעת סרוכה תשוב לוכלי ״ לכי
הולך וחלם שישי ועלי ״ כי כך הרוחה
ליונתן יקה בבלוח רוע לכלי כי בת חמולך הע ורוי
נעלם את נעלמוה ״ הלת ונכך טהור
ק׳ נעי כי כן מהזרה את ומלה ״
תיך עוני כי מתעשק ״ ומנים מזי מה יקרו ״
מועזלה אתך בחיי תיך למל חו ״ ובמשר רות
נעלם את נעלמוה ״ הלת ונכך טהור
ני תם ״ וחוקים להורותם מעך ועשה מותם המנם

תפרת ותלמוד תורה ומוד ״ חי ״ מלכי עולם ״ הו
ימלוך לך תעל ״ ולכיות קולסל תעול ״ זכות שמ
במערת עולם חומר מעזעו נכרל ״ כתר מלכו
נחל ״ קדוש הוא וקדש בסוד נעלם נעל הכל ע
שמו ויתגדל ״ קול שיח למלך כפוגון מחך ויכוך אל בנפ
פיוסן אל בעפרך ״ תמהה ונאיתי כי תקפני נחל
לקין ״ מס תענייך ״ תכובי פרותן ״ תקיש מ
לקין ״ מחיר מחיר לך פתחו קן ״ בן יעקב וש
וקקט ״ ה לו יה מנשות ענותו אל תבזה אל תשק
מענני קול כי ״ מני כלבה עמך תוך מקומקם
מקים סלי מולים צבאתי מעך ״ מרוש
ומך ״ שים לנייה ופשיך עם נפשי ״ נס מני מפ
לתופשי ״ תעבלי חותם ומעני ״ תשיבך לעצמך
נאור נוחת ״ הקם ובך ״ לעם לך ומרולל
והמומרה אות אלוהיך תהל ״ מחך נבול
יהפכו לעין יקון ״ פניה צמוק יצמוקון ״ בשוב
תיקון ״ מובב ומעבל ״ לעם לל ״ מן יקעל
פיוכן מעלה חשת ״ בשר משכ לחל מי נשת
צור מחולל ״ נקשי וס יס לשמקה ״ תאהב
כלתה נבמיפה ״ אל מסכנותו אעופה בשל נע
משתוקפה ״ קה סתר לי ״ שיש חיש לרוץ ״ כנ
תורת בן יפי ב ״ מטהו יברח ״ כיוצאת
ירח ״ על תוכבו ״ הע ובנת ״ ועל עמון כל ה

מפוזר ״ הכס ילך והוסיף מזולל יקר וברוב
תחתי קרבן ועולה ״ רוח ולקוב טרח ותחת
קרוס עלה לעיר בכוכב עיר הלכו ״ שם תעבוד
ועמה ״ כשיר ובהלכה ״ הפיקי חן ועיה
בי ילי לכבל שוב ״ משוכך ״ ושם לוי מרכבה מחילה ״
ובחתון ״ הלה צון ובחון ״ בגות יהודה
בחון יעבן לבנות ״ בחון ״ ובמיתי פישון ועיתון
לוס ונעזה לוי קבץ קבץ ״ ושבים בתישון מל
ה מלכון ״ בשל ״ ועלבון ״ תמור פתחו סעה
בון ומלאו משוך קלמון ״ מל משוערתם ״ ובלון ״
עמלו ומשם בשמון בתוך ומחולי ״ בנוך בוש בוש
ת שמי קוה ״ ראון ע לעמשם קולם ערוך ״ ישמח
לבינו מז ״ מלכי מחוק קינו ״ וקול רנה לשוננו
ת ״ תמרון נוים פתחיהם ״ ולבשות עמנו
נעבל נלחל
בות וכולו נלו ״ תרשישים ״ עזר
ללה לחל שוי ״ תוחם על לב ושמוט ״ שמלחל
חת למחשי ״ עמוץ תחבקון ״ שת בית מקדשן
קוכה ״ ולחת בזוכחו תמלמשם ״ תעבל שמוך
בלי ״ יתקעם בור נעבל
ונעבל ועלתם ״ ולפיכך תלמידי קומי רוני
ועמה ״ כשיר ובהלכה ״ הפיקי חן ועיה
בי ילי לכבל שוב ״ משוכך ״ ושם לוי מרכבה מחילה ״
קרוס עלה לעיר בכוכב עיר הלכו ״ שם תעבוד
תחתי קרבן ועולה ״ רוח ולקוב טרח ותחת
מפוזר ״ הכס ילך והוסיף מזולל יקר וברוב

חמלך המל קיים לבר ׃ בית תשמחי ׃ לא ע
תהיה דוה אל תחנתי ׃ חרם בן וחרוק קולו
פתחו ׃ קליע למחוה נאוה לשמוה הבת בעל
פיוט תוע תוי חוך הלעג תנוח ׃ נוחת ו
רעתי תערב ׃ שע ומאור ׃ מאנתך
יקוב ׃ נחס על עניה ׃ כי לך אל אחיר י
עס לל ׃ משר ביתי שבויה ׃ נחום כביר מוע
אל תחול ׃ ושלח מתת מלי ה ׃ נח אלי לבשר
עס נבלל ׃ בשר לעמק אל חסין בונה י ה ׃
מהולה מהר קיום לבר ׃ נח לעס נעזוב חסי
אתה ונאה יה ׃ ולבי שמוח אב הך אויב נב
מהר לך לל אב חון ׃ ובחר אל מיום סוני ׃
לבר עבלך אל תהון ׃ זכור עני ומרוח ׃ ה
אל נחום וחנון ׃ אותי משחת תפלחי ׃ נאזר
ונאשון ׃ מהר לרוף חוקי ׃ גאר נח לי בחשון
יזרח כאור נקי ׃ חנון אלי נחם על ׃ בנך
תפלה מבור נבחי ׃ זמירותיו מעועל ׃ ועשה
עמנו לטובה לותי ׃ קול מבשר ׃ תשלח לנ
עד מה יתגלל לעד מהר ׃ שמיה רבח נעלמ
פיוט קרב פלות ורמן ׃ שע תמהר ׃ נצח ׃

לשמה

למה ׃ לבקשה ׃ לבקשה

ולמה בבור נאמן ׃ אשב ואתה עוזה ׃ אהמ
נאה לאמן עס גל ׃ לשכון בחון צבי ׃ וכבוו
אוס יגל כי ׃ יס למלכיו אוהבי ׃ נח בוחך
על ׃ ביום ויתגל ׃ ובימו אומר וכבוד מושל יעל
פיוטן יפה נאוה נעימה שושנת הנעמק מה
לך ׃ שבת שוממה ׃ ולוחך מתחמק
מפת ינון נחימה ׃ ללבי הנעמק ׃ שובי אל
בהך תמה ׃ מפניך לו הענק ׃ הסר מעלי
בול מרמה ׃ וכל חבוח תעלומה וקומי לך
תומה ׃ ועלה לנית הביתן ׃ מקום מעונך
תובה ׃ וסס הלה לך יתן ׃ ונתני בת צור חטובה
בוח לך מלכיך כחתן הזור אשל מרכבה ׃
מיף לך מוהר ומתן ׃ ועלת חן אהובה ׃ וכלתי
ירוב תמה ׃ כיני וכיבך ונאוה כי לא עוד תהיה
רוך ׃ הפך נצון נא עליה נאותך להתיר בקומה
כי לא עוד תהיה לחוי ׃ תענגך על כל חומה ׃
בית קודשך תכך כניה ׃ מאת שובן רומה ׃
בבי אמת ופף חליך ׃ ובוח לך הענומה ׃
בן מכרתם תמיתי ׃ בזכותו תחבה תולעתי
ותקבץ את עמי ׃ לבוא להר קודשי ׃ ועלו
אתח להם שנה ׃ צוך תפארתי ׃ ונחלו כל

הנקרא בשם עבד .. וחיל העמים ישאלו כי
פרעה המצה .. כל דל ורש ישכח עמלו .. בע
אקום כאה .. אשים אותם לדגלים .. על מי
מנוחות אנהילם .. ויש עולמות אנחילם ..
נורא ואדיר ומפואר .. נצחי ולו הממשלה
קדמון כאין גוף ותואר .. המציא לעמ
תעלה .. וכן אמה מהר יואר .. הנשמר לאומה
נעולה .. אלוף קינז ואלוף אומר .. יהיו לחר
ולבלה .. ישע קרב ופדינו .. מלכנו משיחנו
יבוא עם אלייה נואלינו .. אזק לעם דל ומר
צוה והרם קרנינו .. יזכה ישיש ונם עולל .. בם
משיחנו .. ובנה חומה ונם מגדל .. ואז ירום
קרנינו .. קדוש נאמר לך במהלל .. ולך יאות
צוהנו .. נאום יהודה הקטן .. בעינך אל יוקטן
יזכה לראות גן ביתן .. בכלל כל אחיו ישראל
עת יעלו ביד רמה .. יתגדל שמך האל ..
ויתקדש בעצמה ..
פירוש יפעירו שפתי תהלה לאל קדוש נ
עלילה .. בקול רנה וצהלה במקהל
עם תגולה .. דוד .. צרור המור דודי לי .. צוה
עזה ומפלטי לי .. ועדב לו שיר מהללי ..

X ירצה X

ירצה ניבי כמו עולה .. דוד .. חשתי לקום מבית
מלוני .. כרון יחד כוכבי מעוני להודות לאל
ין לו שני .. הנה שפתי לא אכלא .. דוד .. קומה
בעוז ידך רומם מרכת דוד עבדך תקומם .. חנון
בית מקדשך השמם בנה בחמלה .. דרשתיך אל
יחום .. לעבדך תן ניחום .. שוב למכוני .. ובנה
בית אדמוני ציון עיר ההוללה .. כרוב
פירוש יה צוה רפא את מחלי .. דוד .. כפר לי
פשעי ומעלי ובחסדך תרצה את פעולי
לא יגם דוד .. עד יכין צעדו ..
פירוש מה טובו צבייה דודייך לדוד .. בלתיך אין
שנייה יפהיפה מלא .. מכתם נקייה ..
דדייך חן והוד נשגבה בחומה יפתה נצבת בקומה
תמר דמתה .. אסיני ודוד .. חון עד דך נבלם ..
דוד נא יהיה .. עם נאלם קבץ את נדוה
לרביר ואולם ויתגדל אל חי ונורא ..
ניוכן יעלה בצר וידך נברה .. שמע נא שיחי
נואלי .. הן צר לי צר ורוחי שברה .. חסדך
מבטחי וחילי .. ושלח השר ליונה שמרה .. בדתך
מהללי .. דוד נאמר ונפשו קצרה .. נלבד בפחי
מלי .. הוציא יקר מזולל אמרה נפשי ורוחי
מה לי .. חסיני לעילי ..

X פיוט X

עלה

תהלל כל הנשמה שלה מרחם
פיוט עכין נוס חוכיב להביס שר מתי
משמח בין מויבים להית שמיך בלבי
שוב לי להת לה כס שובי נת לבת נויס ס
ותעלסה בחכיס חלה לי רעיה עב
תביה לך לתן עשיה לכי ועני שוהם מ
תליר לי מחוהם נתתי כוח קן לבוהם
לבם עוז תשת עוהם שיך בשני עוהם
צופים מהבה נשמם פבחי קול צהלה נ
קוים עם סגלה מבסר תיתעם נו שומר
תמוניס מוש ישיב בנתוניס לב תבות ש
כעס עוני תלוה לב לבוש כי תחוש ה
נור הלחוים ונתן סנה מבחר לוהים צת וח
לבוש כהים וקם פולו מחמדים וקומי לך
עוה לוהים על פתחינו עם כפים ש
עליס מכון לשבתך תוס ובנה מקוס ש
הקוס תני לת שמך נקוס מהר חבנה לנ
כית מקוס ואוב בחרוב ונוס ושמו תנל
תקוס מנוניס לשולה

תיוך מלס בשפוי תהס תרומה מל זה
תהלל כל הנשמה שלה מרחם

מוסיבה

תלבר כל חיל סיפרתי לכל נגלי ונוכב עות
בת וזמן על מוכה נבוה ותשמון
תחסר כל כה ישיבה שתה הנשיאה נכונה
זכו למתן טובה ומחבה מלהיס בקובה לת
נוס נבר כל העס הילוהים כמוכני
ערוס צוה יהושעת שבר הילן לשוב למול
ת נתעכבה ותכרות שלבת בנה בנור מלבה
מלאך ובלעו שם על יכך מת נתה לפוה
מן לו ענך עת מיתר מילת כנו כוך בת
לאל עוה תמיד מה ומהובה כל כוער נתמן
מון נוים בשמחה קבל עלון ונקוים בזכותה
תגל ויתקלס שמיה נבח נתן כבתו למב
עולת השבתו ותבוך ויתנומס כתהבה
השלה כי חוסה הילת לבו צינו למול
נתיבת אל אמון בנשותו לטוהבו מעין
מיכס וי מי כעבס על התלמה יג
נעלה לעבדו הן אז מרחם קוים יהוו הפלת
והגיל מל מי בחסדו זתת מות יסגרו מוד
תעלומה זכר זכותו נתן עליכס ותהי
בהתו חותם כבשלבס הנה לחוגן יגבו

מכל לשון ותורגמה ׳ מהולל שמו בכל את
עם קדרת מלך ארכן נומה ׳ הבלילנו
ציון תפתח פי היום בשבח עשי מה ברוב
ציון בשירה ׳ אז ומאז מנוס בשה
הולך בת ושב ׳ על ום תתימה ׳ ושוב לחשר
נשמות תפ בכוח ׳ פון ונשבו ׳ נשב בכוח
זכותם ׳ על יי מבלהם נאמן ביתו ׳ תנצן תשב
נפשו מן הטובה ׳ שפונה לבלי קם עולם הב
תון יה על ׳ בלי זה נצנים בבחתך ׳ זכרו לב
חסם כתורתך ׳ קדשהו לעבוד עבודתך ׳ וי
שלם בכל מלה טובה ׳ ין למלותך כתהב
רבה ׳ לבי ובשה ירננו לך ׳ על בלי זה נמ
בעלותיך ׳ כיום השמיני עצר ׳ תוזיך ׳ וח
כעולה בבית המקדש ויזכה לעשות נדבך
הנקים תתקבל במהלל ובשיר חדש ׳
תתגדל לעד לעולם תתקדש ׳

כיוכו אל משר ׳ בנוי בחכמה לחכר ׳ וסר
יסוד מלחמה ׳ כי גלבים בלבה
הנני מה ׳ צייר נלחמי ציור בקימה ׳ נפתב
נשמות לתפ בכוח ׳ פון ונשבו ׳ נשב בכוח
הולך בת ושב ׳ על ום תתימה ׳ ושוב לחשר
ציון בשירה ׳ אז ומאז מנוס בשה
כיוכו אל משר ׳ בנוי בחכמה לחכר ׳ וסר
יסוד מלחמה ׳ כי גלבים בלבה
הנני מה ׳ צייר נלחמי ציור בקימה ׳ נפתב

נשמות לתפ בכוח ׳ פון ונשבו ׳ נשב בכוח
זכותם ׳ על יי מבלהם נאמן ביתו ׳ תנצן תשב
נפשו מן הטובה ׳ שפונה לבלי קם עולם הב
תון יה על ׳ בלי זה נצנים בבחתך ׳ זכרו לב
חסם כתורתך ׳ קדשהו לעבוד עבודתך ׳ וי
שלם בכל מלה טובה ׳ ין למלותך כתהב
רבה ׳ לבי ובשה ירננו לך ׳ על בלי זה נמ
בעלותיך ׳ כיום השמיני עצר ׳ תוזיך ׳ וח
כעולה בבית המקדש ויזכה לעשות נדבך
הנקים תתקבל במהלל ובשיר חדש ׳
תתגדל לעד לעולם תתקדש ׳

כיוכו אל משר ׳ בנוי בחכמה לחכר ׳ וסר
יסוד מלחמה ׳ כי גלבים בלבה
הנני מה ׳ צייר נלחמי ציור בקימה ׳ נפתב

נטימה הנונה " בעת על מוביהם שבעה
ענינה : הקטן הנמוך הזה ינקה " למו בעב
ושלמים למשה ואהרן ולמוך תוכח
מעשה בחלמה בעת ההוא עם בתבונך בחוזן
בנות יהודה תגילנה : נצו ימור אויהוה כל
חמוה שבעתיים בעוך שלכן נמשה תשלח
נכונה למילתן תמה שמותו תכיו נעימו
בנה " ולעון הטם בזה מבת נפ " מעולם
שמו בכל עת זעונה " ועתה כח יגדל נ
פיהן אל בנוך נגול נעשה יחיל לזן זולתי
בשיר תקם לבזונה " משיש עלי תמו
מלות מילה ופרעה " נלה עם מרעיתן
להכניסו בבריתן של מבוקם מביניהן נלעש
לנו חבב " על מעל יתנה " בעוה ובמה
נוכה תוך בבית טהורה " נוחה היא מלוה
רבה " שבעת החמוה ויצעת נשביה ישבור
והנה לניהן : ויך מבטן קלם " אל תי נשוב
לאלהין בבית קלם נתעלים
כל זכר בה יתקלם " כן שמונת ימים ולהתע
כעמים לא נוכל כי חרפה היא לנו :

מלות מילה ופרעה " נלה מילה מעלה "
על נגול ישה " כן עושים עם ילודים "
על שם יה לתורתו :

ור לנור ספרו " נלה היא מילה " אב המון
בת בשרו ערלה לילין נגלה " ולאיש משה
בתירו על"ה לא נתלה " עת במלון תחלה
נתעסק ולא מל את בנו : וקבלו היהודים "
בשלחה מלותה " עול אנו מעותנים
לשוע בעזותה " מלת מביתי עבדים יצאנו
בזכותה " זרע קדם מלבתה היא שעמוה להבותנו
רוך מלך ישלחל " משנשיו יבוה נגר פרה
ונאחל זה שמו יקות מושם בן עמיאל "
עי כתובו מוהב ובזכר זמת מזוה " ישלחל
ום יקבלנו : תוסה יה על שלחתי " נחלתך שה
לבית " קבץ את עדר "
אכור הב כו
קרנים תשח על תבבית " אמור לצרות ה " מספו
מי מסיה " כותתי בהתי עלי זבח " תתרוממם
ישתבח יתגדל שמך לעד מלכנו : תם
יסון מערך שיר ותהלה לצור משר מין כלתנו "
בחר בעם מנלה קולם נחלתו " תתם
חותם חותם בבשם אות בהתן " וכיום השמיני
מול ערלתו : נכבד זה היום נעשם " לפני
בל נגול ישה " כן עושים עם ילודים "
מלות מילה ופרעה " נלה מילה מעלה "
על שם יה לתורתו :

יחיל סובין שמים ׃ נצה להכילנו מכל שמר
העמים נחילת עולתנו ׃ לעף ונחשב
כעולה ׃ לפני צור עזבה תעוף ׃ ופני שמלה
כגלה ׃ מיכן כאור תנוה ׃ נמיר ׃ נביר יזהיר ׃
כשמש גבורתו ׃ וכזכותה יקבץ ׃ ישמעאל נו
משנבי ישלם לנוף מלבץ ׃ לאת עמו
לעיר צבי ׃ ונבית חפצי יפצה ׃ תוני שחת
עלתן ׃ לוה חזק אתך בלק ׃ וכוה מהר זכולי
ש מנת חלקי אתה תומיך גורלי ׃ למעול
חמול נמול ׃ בשיביהו לקומותי ׃ לחזי שמץ
יתגל ׃ ותובר מעלתו ׃
פיוכו תומר ליש מחסי ומצודתי ׃ אלהי אבי
נכסיפה בלתך נותי ונשמותי נפשי
תוך קלבי ׃ ׃ מוגך תעזב בעלתך ילעתי ׃ כי
תפצת בי ׃ ׃ יבוא טוב ויקבל טוב מטוב לטוב
נעוב נן נעוב אליהו הגבית זכור לטוב ׃ מה
נעים מה טוב ׃ מוכוה מהרון לחמו צון נתפאר
הדור בלבושו ׃ תוכה מופוחה בכלי מפוחר ׃
נאר על נאשו יפה ציח ינען פה תלאר ׃ פתו
ועלו ׃ הגילו צור מושיעו ׃ אור הפציעו ׃
עוד ציונו מלכנו ׃ כי הגליות לפוש
אות על יהנו ׃ מרכע פגשותי כחוקם

נכתב פס טוב ׃ אליהו ׃ סוד נפש קוסת מוס
אמצון הוא ׃ ציר כפיים ׃ תג פלני נגופת
אחר הולת ׃ סוד הגיים ׃ אוכה זרת על נלב
אבי הולת ׃ נפש שניש ׃ מי ילע פגולתן וקוסתן
עוז תבחרתן ׃ פאר חבוש לנאשן כמו מתן
ון מולת הטוב ׃ עת נתעלמה הלבה מרכו
תגלומות כוול מוניות קנניס פוגנים בו
לנקוס נקמות ׃ פותחת למלו אוב בתרכו ׃
תגלומות ׃ הגע אף ׃ צהח נפ קפיח ׃ חויב
נוהח ׃ ולכל בני ישמעאל אור זרוח ׃ נוסחה
צון ׃ אור המנוה ׃ ציהלת עילמה נאוס
נאשון ׃ כו נתעבה ׃
פיוכוים לתפלן
פיוכו תשיוה בקול זמוה בתוף ומנלתיים ׃
מלות ׃ בוה מאוות עיניס ׃
ה תוקר לב וכליות ׃ צוה מל יהוס ׃ לשוס
מוצע ׃ קת על כתפי כשכס ׃ לכותס
לחות ונלוות ׃ כמרכעה עוים ׃ כל מלותין
בזכוה ׃ ונאולת מלהס ׃

מנין צ׳ית חוליות יג במספר משקל
הלולן כלמור ושלישים על כולו ׃ ועלה
בחסד הם עב נשפם ׃ וחוליות משלשת ׃ וכי
יגע מספר יג חוליות עם חתם קשתם ׃ נגול
על מורות טולון ׃ כשלים ג׳ ל הנב עליון ׃
ותשונות ומות הא קשר במעונות ׃ יש לחר
קיא כאין מומר ׃ ברוך על כמלוי עם ׃ שלש
מלוה ברה ׃ כטלית צמר ותולת ממת
הובן בחסד שורש ושנף ׃ נגוע כי
פיוכו משה נוח נתן לב על צ׳ית הכנף
עבורת מלון שמים ׃ בשמחה מך לא כעלתים ׃
קרקפתת ולק מנח תקלן שתיים ׃ והש עהפ
מחבותיים ׃ ושלם כמעשה וכשפתותים
רשו נן גזול ונתב ילים ׃ שמוד תם נתה
שר ׃ מפיר יהלום ׃ כי תקוה ומחתת לחיש
בלום ׃ צור נחם עיר הקדש ׃ ושלח מחיה צוע מחם
במון עשתרות קנים ׃ ושלח מחיה צוע מחם
לחל מחניים ׃ ויתגל חל מחור עינים ׃

X פיוט X

X המלות X

על לבנו ׃ נעלם מעין כל בהות ׃ ולבנך על
קשות ׃ כעב שפתיים ׃ מלות ׃ קוש מות נעזי
לחש ׃ צוק נוך קעדופות ׃ לשומם
כתר לחש ׃ עה ומוטפות ׃ עיני כל לך יחל
עת יגיו כם צופות ׃ ושית להם לוב מוגת ׃
נם פיק ברכיום ׃ בזכות לחלה המלוחי חל
חי חיש מפיע ׃ זוגו לבו לרוחי ומפנ
טוב ים פיע ׃ שבחיו לחי לחוות ונגותי חסט
יתגדל שם חל נורחי ׃ חל חרך חפיים ׃ חקלס
צור עוטה חוגה ׃ נכב בשמים ׃
פיוכו משה נוח נתן לב על צ׳ית הכנף
הובן בחסד שורש ושנף ׃ נגוע כי
מלוה ברה ׃ כטלית צמר ותולת ממת
קיא כאין מומר ׃ ברוך על כמלוי עם ׃ שלש
ומשונות ומות הא קשר במעונות ׃ יש לחר
כול מורות טולון ׃ כשלים ג׳ ל הנב עליון ׃
וע מספר יג חוליות עם חתם קשתם ׃ נגול
בחסד הם עב נשפם ׃ וחוליות משלשת ׃ וכי
הלולן ׃ כלמור ושלישים על כולו ׃ ועלה
מנין צ׳ית חוליות יג במספר משקל

X המלות X

טבע לחנן למשתה
פירוש אתה אל שמע נא וגו' ואף כי נעשקה
ותשפוק לך למנה אותה אין עושין
במהבתך את נפשך ותלין לבבי חשקה ועיין
לא עוד תלחב אתאילך מדרבר הענף מאבל
עם לי תלחב עם כחר:
פירוש יונק שוכן כרובים החל עוף העלה
פרה שה מזמיכים כיל עסם ומוסה
יונה תמוה בת מלך הנך שושנת קוכיך
בימ תעוב פעולין פרוחיך חיש לתאשה
פירוש על מה הפתה נביוה שלה העבות
מהר קמלהת עולם הפוך נאתי
עבל ימלוך שפחה תירש נביוה מיכה
ועשתה זאת היתה למשית מחהת
עבל ישות הלא בנת כרת למכהם עתה
השרה מ פינו מה עשתה ו שפחה כנע
נבדתי היא לה זאת לומרת לא כי כע
המת וכע החי הוא לחמות קל קטנה ועש
כי פלתה כבניב תמה מושקת המחות עשות

במשך הוא עם עבה לחותב שנה חין מלח עם
בחרה בן בן לגשת לה מבטן נקרת קץ
תתם עות בלת לה פנים בן שנוחה ולהבזל
בן מחלה לטבוה מה נשמת יפית כת מלך
בעמה קול מלפלפת לח יעם בן המוה
פתה נחלפת עליה קול כלמה קול מנער
מע מלי זה כע זה שמועלמלו תמוה
נה זה נפוסת ושנעו הלמן הנפרתי חולה ונשבות
נפלו מחין לשה לח מלמו למס מועה
ה פזוה קול מבשרת קול שמחה וקול שמון
בחתבלת למן פן יקום מחמון עם זר מעברת
חל כחב עם הלמן על יד נושב נלמון מים
ן בלי השומן עין שחה חזק נקומתי מכל
ולחכי השרת שבעה פורתי כהתי מחל כפוך
תסי וגול אתה ונול שמך כנבורה
יוכו רעתי הנך יפה חשקתי ללחות פניך במפיבי
שפתותיך פנ יזוב לת לב חושקיך ופח
חפלו והלנו קיות לבבי כלמות לת מקומך עזוב
פשי בלתה נבמיפה לחזות לת יקר תפלתך
תרבי תחנה במנוה תשוב ינן עלי
לבנה תחשבי דעייה גלת לחשיך מעורב

כה צבאיה ורקתך כשמש על מהמן היה: לוי
נפשי שחפה. תשע מהלכי מחרתך בהלכו. ו
בשילה לך ינוב: כי מכי חיש תלוקה. לעבדת
ונתך קלבה בשפתי. שובי השולמית שובי.
פירוש תורה לכל שיר ושיר בתוך התורים ש
את נאולתו הכל יודעים בניהם מהקדמ
שיהיה. נתן לנו סוד העבור ונאל ית מצר מחיק
ומשפ נלה תורתו. והשיגו ישועתו. ית לאמתו בספרו
עליונות המשלות. עשר ספרות לחכמה
וביונה כלת. ומזון הגאול כתר. שעל כל מכתוב
מכתיבו. שלמי ביעה שתיר. ושנים הית מעלתה
תור חסד לכי יהוה. נבוה ישתק נלה. תקבלות
ומי מעלה נאול נבור ונתלה. כנעלה לך חתקיה
רכי. ספת הוד היה. ספול לכבי חיית. ונתונן תמוכ
תוזה. נחל תמלכת כרוב. ומי למלכות קדוב
טוב שכן מחת קדוב הות שיזה הנת הלורה. היה
עולה לשמי מרום. על חסל נקהת לרום. עולי
שכלה לרום. כמגל לן קבלו תורה. מתור
שחיים תלמוד. כיוה וגבורה נמוה. נעלם ום
עצמה שבעתים שיעורה. חי יך קיים נעלה.

השמר תומה נשולב תתנל למעלה. תתקוש נוזל
פנימך שלם לך נל"ך מולכ עם ישחפו. מהר
מוקה לכשר עתת. לפלות השכויה.
תשמח בו כי מה ומן. כוח יבלת תלייה לתנן חמות
מעוזך כבהיה. כן עוזבה תשר תכפו. הומת
זכנו מלה. עישה ומעשת. הן עכרך בהיה. כן
נגיס תוכס שלפו. פניהו משמליות. שמר חוק
ות. כבונה ולויה. תחזיר עיך כך נפן לבית
פיפיה כרוב עם הלת.
פיוטן מעך חמלכת קונן והשב. קמת הבה. עתה
נכך כשביה. נלות צור נחון. ועורן מויכי
רה לי. ישמעון לי. פתח בהיה. יק בשר המוע. על
יל מלייה הנביא. תשר בן הלהתית החייה. יחיש
מיהר וקנה. הרג מת זמה וכזבי. עשה בהם כליו
ילן כיון כעכר תכרות נשיח ונקבי לחשה בת נתם מלין
היה. ונבה שוכן סנה. נתן כו כת לבבית נעל
אותם בומתית. ממשה נעלם נסתר בן זה עת
אשר הביח. לפנינו כהן כחיר יק.
פירוש שור כעך נעוים. כיל צר נלכל נמסר.
הוגך כטוח כשמך מתפני. לם נשח עין
הר תביה נחתב בכעפו. יחל יתנון.

לסיר הנחשת. גלה לנמס נתיכה. בגלות והיה
נפי. ותושבה יונן שלח. ויעלם ומכופה
כנ"ל ועלבון. מיד לחוש חמתם. תכיל עמיך עשר
מלך עם ושב על כפתי. נבה חתן ונפתח. לבן
יהיר נפשי שנה וכון. הפר כל בעת מלכי. מהר
יחפה. מי. תמר לך תוך תענשה. רחום וחנון הוי
לשבחי בלית מבטחה. שוו לבלעם. הכבדן בין מעבים
חיש תמים וישר. וזכה לבלות בית מקדשי
בשמחה ובשלום וגיל. ישמח יתעשה בן יפי לפון
פיוט עם לא ישכון בקרוב בבית הבחירה. זה
נפזר ועול גלות זה כמה חבל. מקר
חיש עת צוה לפצות אתבן נבירה. מתחת יל זר
ומנחה למורת שי ובכל. נחס צוה על תומה מעד
היח עלורה. כגלות המר. תחת לחוש מעך
ותבל. מתי תרחם על. תומה עניה ותכשר
אותה בכוחת חליה ושלח את ונן לפצות השבוה
תזק על כל עמך צוה בעוז וגבורה וכהוד והדר
ועל הכל שמך יתגדל.
פיוט מהלל עם צור עוטה אורה. חתל בגדוה
נחזר. נחקת קבין אל חוש ונוח מזון

ואחר. ועלה קיץ ונחן נחתם בחביוה
ככרי בביוק עוף נחבר. חי. חל ומלפה ליום בשוה
חלף קיץ חוקם עברי. חמוך אל חנון תמיד נעת מחכה
ואחוק בחי טוב מוחחר. הקף מעבר נאנך
הנפוח מלבני כי. לך לא תקלב. תלחני חבי לחשוה
עבוה. תחזיר ותחתות עם עבר. זכור לי זכות
שיי. ועבוה ועבוה בחקלון ים עבר. קוב שת לוום
הבוחים בחוחה. ושמר שם כמנוחים לך.
נוכע למשחה חכמה
לפנך אני נחשב בעיני כחלבשת קטנה בחומה.
מלכת נוולם חשר אין קץ לגדלו
הכמוני והלכך נכבוה
פיוט חור כית על נחל זר. חומל העוה יסודו.
גולן חומר חבחר. כסה שחוים הודו.
חם בנך נשכר. ונעזב כמלכר חמור נשקו כר.
כן. חנם והלבדו. לי זר שבור חילו. מחק
לחכלו בישלו. המל חשר מלכו. כל העולם עבדו.
אי מהלל. חות. נעשה בכוכל פחות לעושה נפלחות
נדולות לבדו. לבבות נחלו. כחקדש ישחלל
בכל השמינו הללו. נחל ושלחל עבדו.
פיוט יה חמול חס שעה עם לך חקת. יה פתח

שער אורה ״ והיה כי לעזרה ״ לבן אמה [illegible]
לך צור אורה ״ יום כי מצר תפרה ״ ורחה צור
כעוני ״ יהי ״ רפא ארון חוליו ״ ושא עון מהו ״ יה
משוך חסדך לו ״ רצה את פעולו תקשלום בחילו
פירוש יה רם אל תאמר ״ כאר עלי פיה כמה רוה
אויתי היום ״ אנא חוני ״ אנא פוקדני ״ אנ
זוכהני ״ פלא יה פשע לכל שבי פשע ״ [illegible]
כי חילי ״ קויתי היום ״ יבוא התשבי ישמח לבבי
ויסיר את עוצבו ״ וירפא כאבי ״
פירוש שוב לקהיה האל מועדי ונביא ״ אז תפרג
עד אנא חולה וחולה ״ לעם אחר כמה
שבחת והוא גולה כן כחורה ישיר תוך ערת מגלה
פירוש צור חילי ״ כי אתה אלי ואתה חבלי נואל
למה תישן ״ יך רמה ומרוממה ״ העיר
לנקמה כי כן האמה ״ הממני ״ הגלני ומלעונ
השביעני ״ הרווני והפלא ״ ובזוכה ימי קדם
ששוני ״ ינדל יגוני ואראכה ״ כהן ונביא עומדים
לימיני ״ וכל רחוק אזי אקרבה ״ כי לעם ״ וממה
נלות כו קועם ״ על ישעם ״ ויהי נועם ״ הוא
הבא לשמך יה כחיל וצבה נשמת חי תברך

יתגדל שמך בשיר ורננים ״

פירוש אל נערץ בקדושה אליו תכרע
כל ברך נאל אומה קדושה
מתחת עבודת פרך ענעים במתיצה תקיף
אותם בדרך לעובדו ולדובקה בו בחר
מכל העמים כעין תדורו תשבו בסוכות
שבעת ימים ״

נבוני דעת שמעו נא הלכות חג בחג
בחבה אשר צוה דר מעונה ״ למשה
על כל חוהבה עשו סוכה נכונה ״ צלתה
תהיה מרובה ״ ולא נבית מעובה לראות
בת כוכבי מרומים ״ כעין

ר״ מעודות כהלכה שם נאכל באהבה
לילה ראשונה צהכה שאר ימים אינם
חובה המחמיר ישא בוכה מים לא
ישתה כי אים בה שמה וירחה

דומיא לך תהלה מלברך עת עשייה
עת שעת האכלה אזי ברכתיך ״
רצויה קדוש היום בתחלה ״ אחהו סוכה
שנייה ברכת זמן שלישיה על שניהם
יחהו תמים ״ כעין

ולקחתם בראשון לכם ״ לולב מכפות
תמהם ״ נזול שנא אלוהנים ״
נם שאול מאחהם ״ מלבד מתנותכים ״
חף אם לכם יהיו חוזהם ״ להללן יוצר
ההם על גבורות הנשמים ״ כעין

דבוקים לו בפתיל צמיד ״ שלושה בה
עיץ [illegible] עבות ״ והוא בן החדסים
עומד לפניו שתי ערבות אתרוג דר
באילן תמיד ״ ארבעתם יהיו נקרבות
דרך שפרות ורבות לפניך בלב תמים ״

בן חסון במצותך חזק בעל הכוליר
יניל ישמח בבנותך ״ סוכת דוד

את שמך ״ ״ חי אני נואל אביא לכם ״ אעלה
אתכם מכור גלות ״ זמר זמרו ושיר בפיכם
אעלו לארצכם בגילות ״ קבל אקבל תפלותיכם
אמו שלמים ומנחות ועולות ״ קהש אתקבל
אמרו בולבם ״ כנעים זמירות ותוף ומחולות ״
ברוג אספר תהלות וברוג אשירה נאי
פיוטו נגדך רם ונשא ״ אפצחה שיר מהלל ״ אשירה
לך בלב טוב בעוה ״ תוך עדתך אספר ״
חסדך עלי מאד כי נכר ״ לעה עד בעוה ״ נר
לרגלי בחשכי ״ אתה סתר לי מצר מצרה תצילני ״
אהה ״ צור ממכון שבתך ״ האזין לשועתי תחיש
בישועתך ״ ותהי לעזרת תמיד בקוראי לך ״ תענה
עתירתי ותכלה בחימה ״ אויבי ונם שוטני מה
גדלו מעשיך ״ [illegible]
פיוטו אני לדוד ובלבי ״ קיתה אש אהבתו ועלי
תשוקתו ״ שה מאז משכני ״ בעבותות
אהבה ״ יום מגלות הוציאני ובחיות המרכבה ״ ״
מסיני בא בא ביום חתונתו ״ ועלי תשוקתו ״ כרוג
פיוטו יחשוב לבי אעיר ניבי במהללו לצור
ישעי משגב לעתות בצרה ״ עזרו אדרוש ״
עדו ארוצי ״ וממולי ימי חלה ״ הוא לנגה בצר
נזרה ״

תוקו זה כך מחמי נת הות לבן נר

כ הפ ק ו כ

קיבי עגה "ומי מעה" תהלותיו נעיין שלמה "נפ
ישנו תומה נעה" בבליותי מחסבותי" לן
משתוכן ומתבונן "ופשלם נעשה לת קלה"
"ויהם נעטוב שלי עשור לזנה" ובשבל ובנוך
מעגה" כו מבטח נפ יעל כבוה" ובנ
מהבתו מחנך "נפ כו משכמה שוה ונוה" ומבטו
בעות שוכן מעה "כי שבי ועיני לי לעדות"
מעגה לבך כו מלחלה" ברוך
לעך מרוממך מלכי" פי חסדך עדול ועלי"
נצמי כך "מלי תשביעי פי מהיב קנוב
מלי "שלבה מסלסלה עד בי יתפיב שבות
כב מקהלי "מלי עזנה עשרותי" הסיע זמן
שוערתי "שם מזכמה יבשו" קת נת לך
את כרכתי"
כוכבי למשתה תנחז"
פיוט לביר מוני חוש נעלי תבנה מובה השלה
תקים מוני עמר" לשלום עמה נפש
נולה כית לשחוק "כל המוני ירפוני כמעו
פוכל מכיתי מל נם מוכי עוני בכנים
לקחי חכל המנוב" וזה מנת "מפלה
בתה נת מעלני "וזה מנת" ערך חזיז תנעה
את מני עלוב" וזה מנת" ה מן הט" יהי יה מן

כ הנ כ

ה פה קו" חום תם שלח מי לעבנה תעלה בליק
בי עלי כברן צורה כוערתי "שחקו" שוה לנם
בעם מקוים היום מל המשיעה נפ" כהן ונבים
עים זמירות ומתקו" ברוך
יון מל נם נתר כני מכ ימכמו "מ שוערתי
כם הקשובה" שרתן בית נעוני מוכי
שמו ושוערתי הקהבה" לסלוס נחה עמך נעלמו
הה "מל עיך קדש יצבת" מעלמל מו
נמל "תפלה לנם "שחפו" השכן כמה ושמל
תף שמוני טל ושרפו" השמיל נלע "ומעמל
ניני עלי ובורפו" כביר תנחל נלו נם נעלמו"
נעשה מותם חטובה" המל נחמן תבנה לו מולמו
יון בלנון הטובה" נפ חום תעבי יקח בעמו"
בקנו מנון ומהבה" חזק חומה מבלה" נבנה כיתה
בין" זמרות מוב קפלה "למל בקדושה נעלם"
רבן מומה נלוה תנבל תשמות תעלם"
יון ויטב יפרח בצלה זמני "וזה מנת" בים
לקחי חכל המנוב" וזה מנת" מפלה
בתה נת מעלני "וזה מנת" ערך חזיז תנעה
את מני עלוב" וזה מנת" ה מן הט" יהי יה מן

כ הנ כ

לט יהוה יוה לון היט מבשת חלוקה לא כי תו
חוק במוקש תפול לא יפה רעייה שרה נו
לא עשה הרור לה מסיב שמול ולא תלי תפו
ותחלי פה לא כל נולוף לא ונבלו למבול
תירץ הפה מרומס תקיץ משר הות רומס טמו
לי הפח כרמייה קחיש קנב תיוה צופה
מביטו וקייס יכרוב
יה קיים לכה כך חפייה לא עול תשמע בעה
קול מבשר לא נכוב הלב היה כעץ שחול
לא עלון עיני ביים תקל לא חנון לתיבי מהנה
לו תקטול לא לחלוף היה לחותי הוול חבל לא
בתי עוש ומכלו כלך ויטול לא ולך כת יונה תעו
מטעמו עת ושפל עשיה כת נס תיוש שלט לא
פיונו לו כן צוקי כפיד עני ועך לו נגר פוש
יה לחור עיני זמון ומזמן עבר ומני תחת
לו מוכה ומעונה כפי ובשפתי ולשוני תחור
להכתי לחת לחרוני ובדעתו כי כן תוהן תני מבל
נלנו לעבוד קונו תוכר חבר ולחב לם מחץ
יה נופה כל ונס ויום ובלחב ונפש כוחו נפה לחן
לנו כי לם לחב ותיל ככול נופה לא לחסור
תעלתי מחני לפניו לא לשיב מענה ולו

לא יש משר כמוני תשמח בו לם יהיה לחנוני
עשת לחלי לבי ועיני לן לחיחל לם וקללני
לכל מוחנו לתוך תעשו בעני ועזור נלם נלו
לחזוב תפש עליהם ועזר לחוך יקיה נזור
לא יהיה לו לחוך לא יש לחל לעשבתני לך טוב
חסר יוקונו
פיונו יה כמוה לבי תשפיל לעוכי משר ולם ישופיני
קהם לך לחת קרבני יכבד לחתעוני ולבי למת
לבנו תביל יקוח בן לוד לחלי חוה עיני
רוה לבנו מלויב נבר לום יוונים עליו עבד
מתי תרחם לחת עם נבל הן לחוה צורף נב
לביל שנהם ונפוץ הבוץ פעמיו
פיוט חביב תביב שוכן עליה תמיד כן מובח
יה עזתי קבץ משביה קרוב ולת ולחוק
היטה לשר בית הלביה ונכרך יבוך
ולוה לחתך פתח עולמיו קבץ לת פזוהם תקמיו
הללו לחת שם יה בונני תמיד ונברכו שוחי
טבע למשתה פיוט משיחך לך נולחי
כפי כוחי ותילי שיוה נני מה מעלה שחק

ניב שפתי תקבל ׃ זור תולה עולם תוכיל ׃ עט
כלימה ברוב תענוגיך ׃ כבך לשון וכבו
תני וכותי נפלו ׃ חסר שמה ׃ תיך תנור פלחך
ורחתי וזחלתי ׃ ומומך ובהלתי בושת בלמה ׃
להם פני מליך ׃ הוך מוזה ימפר ׃ תני עפר
ולחפר ׃ תולעה ורמה ונבל לפניך ׃ קלמון לכל
קוממים ׃ וחמין מלמ נחמיס ׃ ושב שמימה מה
נללן מעשיך ׃ טוב ומלח לוביס ׃ לתה מוקבל
שביס ׃ לך כלימה ׃ שמוקן מחשבותיך ׃ שור
ישתך וחויה ׃ כן המומות כזויה ׃ לכה ענומה
תוכה לישועתיך ׃ למעשה נתנוה ׃ תוקפה ובוז
שמוה ׃ כבי המומה למוה כעליס עיניך ׃
פיונו כב הכי יה בחזוה ולבכה לבר זועמה על
שפתי שס נגר נחיש נפ ילך קולר ׃ צוור
עלה נחמנה ׃ מלכי חוס וחמול ונעשה מונו
שמומה ׃ מלכי שב ועובר נחיש ולכר ׃ שבר ׃
והיה מעשב ושניה ׃ שמוע מת קולי מוהר שוכן
שמימה והשמיל חובר חבר ׃ עובר ומתעבר
זאת לקח לו למונה ׃ הרס ירך מלכי ותעשה
בו נקמה ׃ לכנו כלמן ערר ׃ על מחר טרפו

נוי

בר ׃ מחות לנו קטונה ׃ חומות לוש סביב תהיה
בור לבית ונגומה ׃ ולמוה לחל המהיר ׃ הנתיה
השר ׃ שחר כמות ענונה ׃ לך מלפה כל יום
ענורכת מלחמוה חיש תנביה לה מכר ׃ ובר
ובל לקבר ׃ לת תהיה לו תקנה ׃ למה מני מה
ויו למוס להבל למה ׃ ומיון הס כבל עובר כיולה
על משבר ׃ משר היה כסבונה ׃ העלה לחתנו
בור מכין לומה זעומה ׃ ולת עוד תרוה ערה ׃
תכנף לנצחן למר ׃ מקומה ותימונה ׃
ינכן זה מה ליוסף הומה ושפה ושוממה ׃
מלכנו ונלותנלחה ׃ וכון לת קיתה ׃
ער מותי לחל לחתה לת תחס עד מה ׃ ׃ה
ת נלוה פיסיה ׃ היח כזויה ולמויה ׃ ובית מקום
שלויה וה יתק לשמה ׃ ׃ה ׃ רפח שבהה מל ׃
עלח מלאך הנומל עם השר הוח מי כמכל ׃ ׃קין
מת נומה ׃ הנה מל ישועתי ׃ מכטח לער קוותי
תביע מת עיר נוותי ׃ ומעלל וחומה ׃ ׃ה
ומלכנו רוחת מנו ׃ ׃ה ׃ הושיעה נת ׃ מעשה
ונפונה נקומה נומה ׃ ׃ה ׃

פיונו יום מביב נפתר מור עיני הלר עד מן

תחות

תיקות עוף עמוד תבלה צוה תחיים מוביל תזמ
אליה תשלח לבשר לבוא זמן על מה ונתן מ
כין מוביים תשר שמון מותק תנך מבמור ינן
עמלק מחה ומנחלל ותימן יהו מעל ושנה
יכשו יכלו עם הלומה לחמור ינפליתן רעה מ
עמיך מב הרחמן נפש דמן תנלנה יהונו ומש
סיר ומושור ינ
פיוכו מת עוחב כהן נין צר מעלו אל בשתו תנ
הור אל נחזר זובחה נורא כיתמלא
נת הקשב לעקתן ונעשו כעיניך תיקר
והוליח מחולל יקר והשמר מוב וקלקר שוב
עיקר עד יהיה כיקר כהם ותעוב עתנתו כעוי
תולדות נפזר ולהיחון לכל כשר ינפה מנ
יפי נבר חוטר מה כוב מעמנו לפני שמש
יכון שמון כלחמונה יהן עמנו נתעלומנו נם
עליתון כנופת צוף תקוף מלחו כי כמלכו
נעזר אל לחלהים עוזה כלך ינשב שמים
עך מה כוך כשר מתחולל עור יקן יונק
עולל כיר צר סוכות ונולל נב מחולל

אל מתפלל יתחנן עתר כן ממתו יקבץ
באון נפזר נכם עבור מלך ומר על עמוס
במף יגרה כרות פון קול ומנית בעט שבטו
מובלים מוקה רשע חומת נם כונע כעט
נות את נפשם מבטן פשע מלמוך נפתון
תורתו לכן למען מוזר נאון ותקים הפצר
תינבו יה נוזלי חפש הלוני לוה עשוק במיות
כופר עיני מה נמוי נחם כחמלך מלוך
בעוזך קוב לי קץ הנחתם נקום נקמות מומה
עניה מולה מוכה ורוייה כיר צר
היות שבוייה יקר עוה החהב מושכע כנפשה
ה לא היה חטאתים יתמו מתי תרחם מת
בני מים תם עוה צוה ולמה תעמן להשון מצר
השן חמיתך בו תעמק לעוה ונחם הנוון
ני שמע שליה תחמחה צור את שמו יתם
ב שכות עמך מעבור נלותם זכור את נועיש
מרוש לוביהם צוה הקמתם ונם פלת כבלם
קבץ את עוה נאף מי כשה היה לבויה
כור ורוש את למו
פיוט השמיש קולך תהר ונלוך פלמת לחוה

יה אלי בעור מותי ׳׳ אוכלה ישמעו ׳׳ מה רבו
על כבר ׳׳ ואני כשלקיתך למען הצבי״ך ׳׳ יה
אלי אכן נרכס כאל למען ׳׳ מה ״לוה ׳׳
מתי תניר חקך לבני אדום כי עליך צור תתי נשי
להתם בני בגדון ׳׳ ולשקר אתך כאל נאום ׳׳
ונם לפנען ׳׳ צור השקם לנון עך ׳מנשנו בעור
כאפילה ׳׳ יה אלי לנחו אתם זו צור כוקם תאכלנו
ואתי שוחשם נשקר ׳׳ עתה מוקך יבנון ואיל ׳׳ אחזתי
שבור זרועם ולשוחך תנה פחוס ברחמיים עלין
תופיני ׳׳ קרקשנים תנבינו ׳׳ לשוקת לא תקשיב
תושיעני ׳׳ כמנשע ׳׳ תחיים תושיעני ׳׳ ואח ׳שמאחן
ואתמרון הללוקה ׳׳ יה אלי למשהנו תלך ׳׳ עמון ׳׳
ואח נקהב כן כקרי ׳׳ על מוכחך אלי ותנצה
אתי למען ׳׳ הנעני כיוך עמוק ואיום אל תפן
לרשיעין ׳׳ אל תשפוך חרונך עליעו ׳׳ תחוול על
עולליעו ׳׳ ועל טופנו אל מושיענו ׳׳ תושיעם ונחלתך
עוקב כמו לו יה ׳׳ יה אלי הסר אלהי מעלי מסבב
כמעון ׳׳ לאל ער ולאל יה יה לומל ער ׳׳ כנלל
אתת כי לאל יהושיע ׳׳ עמון ׳׳ מוב ׳׳

פיוכו מרוע ער מן כן מרוס מנת שחל ׳׳ קום

חנה בין מוכיחים ׳׳ ונמוח עוני אלייה ׳׳ שכון עיר
בי מבטוח כך אל פן היום כתהלה לך עניה
תור קור על צביה ׳׳ יזוח בעוז הוכה יה ׳׳
מקשיבילי ׳׳ יזך תבנה יה ׳׳ נשלחה בה נתונה חייה ׳׳
תשתי יהך כל חפצה בעוב אוזל ׳׳ תהם למען
במה ורחביה מתוך שמיולי ׳׳ לבית עמי תחוק
תנהם בשופר בעה תתעופ כת לוה צוה תבמוף
עלה לבית נצוף עות נוף בלה תשרוף ׳׳ חשקה
ברבה כניה ׳׳ אבי ולולי נבמיפה תבנה היכל ׳׳
קומה לי תקנה בעת צרה ולנפשי עניה ׳׳ מביית
אמסור תעלה עם עמוס כתי תחשוק חנה
מעתניה עך מה חופה עליה ׳׳ מוב ענה בוזיה
בוטניה הם חלקה ׳׳ מי נם עבה בחפ״ה ׳׳ ונתי
תפרה אביה כשן תנחל״ה אתה חבוש למיזוה
תשמעי נהיה ׳׳ הדר הזונה נלה מוך ומעם ׳׳ שוב
ה לוה למה תעוב ׳׳ מבל צבה תפלינ ׳׳ מור עוני
צבה חני ׳׳ משכנ עתק תבנה ׳׳ כבשונה נפשי
קומייה אתת עמך יחד למורה ׳׳ עלה תשחל מחלי
ה כמה כנפשי עתה לא נהיה ׳׳ הומה נהמה
על כית העשם ׳׳ היום משובי כיל עזה ׳׳ מלוף

תבונע ומזה נכה ש"ב בזה "עליזה לוה תזה "תש
כקהל לנוסיולו "תהוכי עזובנו נפסק כנחל "נול
מסופה בנוון תן לה ניחום מעלייולו "תרוץ "כלב
תזכה לך עשיק בשלם "והכה עמך עיר כעזה
כיום זה נגיל בזמרה "יום תפלה עם הנולה "כוכ
מרה למום זנה "תשקוה ולך ונהיה כשמך תבעי
עיר הבתי עיר רבתי כמהלל מעלתה תקים
כנזוה מכסלך יה "תרוץ "הוהל מלך מנע וכנ
כשם "לנגר תפרח נלה תחוב "לויביה לת עור
יקוב כנעימה קולי וערב "לל נעזב "פלה נלב
תלוץ לכל "רש יה "נעלה יקוים "קויס מסגר הולם נעל

טכע למשתה

פיוכן זך פולה כרוב תלוה יפס קולו מנוב
זעפו "צלחות יוצ יפה נלוה "ומרוק שינו
יטרופו "ורשתו כומן לה מוה "על צהה הס (ה)מ
למלכי זך כנעוה "וחשבו כוכבי נשפו "ולויבים
כני נעוה "על עצמותיה נתפו "נשלה עיניה לך
מוקוה "שוב שבותם יחליפו "כרוך
פיוכן כנול עמה תעוך יה מלייה לעם לל המל
נטה עלייך לתל תביזה משולל "נת חוש
תכנה בית שלוחה "נם חומה ומוצל "מלכי לתה

נעלם "עם מסתי קהלך יתבוך עם לתל חי נעלם
בקול הלר מלך "
פיוכן יעלת חן הנעלמה לתל תלחבי כי בת שלוש
הסר מומך כל בעמה "וקומי לך נעלת יהלום
צאי לקראתיך מומה "ושמח כבנן בית עולם "
הור והדר עוז תנחלי "ענוה וכבוד ותומה "כתר
יקר פז וחלי "כסף וזהב ונקמה "שמש ומגן
נעלה "נלוף כלחייך מומה "לבב זמירות צהלי
כי לת עור תקיף ותומה "וכל מויבים הצוענים "
מתה מים ללת מלוח "מלה שנב לחם תרעם "והיו
בקע לפני נוח "ישתחו מיס הנעים עלי כנוף יעלה
חוח "דור ומהוב כם ומביב "עד חן לוענך הומייה "
עיני עלי לחם ועתיף כלב מעוחל ליהלי "מלכי
צמח חיים וקנב "והיו כנבן פוחית "שיחה וזמרה
תנובב "עלה נלב ועניה "הודית המור הנחתם "
לנעם מקוים יום ולילי "המר נת נר לעשתם "זכר
כולם בני ישמעאל "הזמר ומחר כל נעתם "וכלו
כולם בני ישמעאל "תמול עלי ולחם צור "כפר
פשעי ומעלי "חומה מלות לנעם עזעזר "נתת עיה
ומחלי "זכור לנו זכות לאות "ושלח מכשר קהלי "
קהש נלחמר כמקהלות "נשיר כשיר מושי ומחלי "

כוחו למשיר עוזך ומוזה שמך ׃ ופנינו אפתי תהלה
על חמדך ושבלמותיך ׃ לך ׳י הגדולה מי
לל ושמה כתעוזיך ׃ מעשמות חתן וכלה ׃ גלוף
ונהלל שמך כי ילתך ׃ כוחת עולם ובר מעורות
מלה ס מושיב יחידים ביתך מוניח לחמיהם בפוסר
נשנות מוניר ושיר מחביבה ׃ עלי נבל ועל עשור
פה שפתי תקהבי תשוקה ׃ ותיטב לי׳ מש
לבבור חתן צחות תפלחה ׃ בתה בתך לחן קשור
כי כן צוה צור ובבר כל הידור לחל עליון קונה
שרתם לורות ׃ יתברך קדוש ונוחת שמו מובבון
לחץ הלילה ׃ הכל עשה יפה בעולמו ׃ לקילוסו
לכבודו כוח ׃ נס ובר מתת הלמס בצלמו ׃ והתקין
לו תומנן עזרה ׃ בה בראתם שמם לתף קלח ובבן
עליהם לרבות לפרות ׃ ובבר לב של בתון לחל
תיבוש ׃ משר נקלת שמך עליה ׃ תשיש עקרה
תגיל בקבון ׃ בשמחה בבנה לתוכה בחתן פר
ובהן יחבוש ׃ וכבלה תעוה בליה ׃ נחם תנחם מ
חדבותיה תבוה שהם הבאורות ׃ ובת צור רעיב
בלה בלולה ׃ ושלת תן לי׳ילת מהבוש ׃ עם מים
נומי חתן נעלב ׃ לקולם מביהם מקשיבים ׃
צור שהשמחה במעונו תלה ישמח העשים מלו

בתופים ומחולות ועוגבים ׃ ומוב עצם ושבות׳
ך שמים ושבן בקדושה ׃ משר ברת משון ושמחה ׃
חתן וכלה רנה והלה מהבה ואחוה ומנוחה ׃
בלום והשנות מהר יתישק ׃ ושמ ינון ומנחה ׃ בשימנ
בבת והבלחה ׃ לשמונות חובבות ולבשורות ׃
ינוכן לשך מרוממך מלבבי כי חמלך נעול עלי ׃
נאחי בך ואיר חשבי ׃ כי תהיה קרוב חלי
גלה לחמלבך שך כי ׃ תשיב שבות בל מקהלי ׃
לי עוזה עזרתי ׃ החיש ומן ישועתי ׃ שם לזבחה
בחי צלך ׃ קח נח לך לת כוכתי ׃
ינוכן שוש בחבר ׃ ועה כי ישחקה ׃ לך לח תקבר
חחה מונת חלקה ׃ לך ׃ לוכל עשב ׃ תמיר
בשמן ה׳קה מבנו הבר ׃ בית לויב נלקה ׃ מלכי
בבר ׃ ושמחה בי זנקה ׃ לעיר מובבר ׃ תבנה בחזקה ׃
לל יהה ׃ כוכן חומייה ׃ בהן תמוך נפשו שחפה ׃
קהב תמוך בעיר בניה ׃ בבוך
חים וחיש ובח משעבם ׃ על עב קל מהוה ׃ תשבי
משלחה לפניהם ׃ תכשיום בשוה בי לח
לעה בלתיכם ׃ עיני הביה ׃ בכוך

תזכור קוס ״ נעלו לאכתי כל שנה ״ מעל צוה מ
עזה ״ סלקה כר המן מלכה נת ״
פיוכו שה כמעה ״ ינן כעה ׳סיר מת פחו ״ מל נ
לעמך תפוה מלך בן ילדה ״ וזכור את ח
הקור ״ מלכי לך מוה ״ כל וס כעה ״ תקבוץ
נזוה ״ מכין קור ״ המלך כחסלו ״ וס התחייה ״
יחיש לעבדו ונון ומלייה ״
פיוכו מל כם מזבחי ״ מכין נעקו ״ ילך מנוס
וה ״ שלח התעבי ״ לנעם ׳צעקו ״ מממרוס
תשלמת וה ״
פיוכו מזכלה כל חסה ״ למוחתי נכתי נס ״ שלח
מגד זוה ״ ופלה נעמי צר כעמס ״ לתת
קוש עבה ״ תמות לבי מעם מוס ״ למבר מותו
מתנה ״ עלת מלוס עלו כטלה ״ השבן נעמן
עיני ״ כבן שובה תך קהלה ״
פיוכו שמון ניקר ׳תלתר נעת תחיש נת קן ׳ילי ״
לנעם מעב תמלך שמר ״ תנבה זרעו יה ונתנם
מתי ׳ישלן כנס מתר ״ ויסעו מל כית זוד ״ לס
קבלו לת עלייה ״ כבר מעו הנעם תור ״ הקים
פעת תלייה ״ כבן ׳לבשם כבה שלו ״
פיוכו זמר ומיר ומהלל ״ לבוה כם ונעלם
נפח נעם ומזק כבוך שמו לעולם ״

פיוכו זה כלה עם מסבול מלכים מעבוה קשה ״
למה עכה ״ עם מובול ״ בחרתו מעבו מוענלו
מותי ׳עמתך צר תסבול ״ מור פנין עליון נפה ״
הוכך תפלה של מתפלל ״ תלביש לו המל כבו
בכר ״ כבן צדיק נפ מתולל ״ קולן תשמע מל
חור ״ ׳ביוו הלח עת חננך ״ מהכבת נעוכם
עכירו מקבת תכמים בכבו ״
טובע למוצתה
כבוח לוה למעמוי׳למה מעו כצבי כבח ״ על
מי נבוש מעכו צמנו ״ ולכוס מעבוחתו מלח ״
ה שלח לוד כית מלוכו ״ ועם לי מעניך זמם ״
שלח מבכר המעכו ׳חיש כבכור לבעו מולת ״ כבוך
פיוכו שה נתוכה כיה צר כוצמו עלי חנם ״ למור
זוהר עיני עם פקקי ״ צור לנת ״ נס ״
למלכי עוזי כך מבכותי ״ השמעו מוכם העזרו
זור בתיבה ״ וכת נשוה קולכ הקשיבה ״ כבן
שוב לביתך הכוכה ״ הופת חנם ״ שבח עופר
עופר קניית חנה ״ לכיר הולל מבלבל ׳ופו מלין
לקנת ולת נעך לכו מתחנן בעמו תי ׳יבוא נעם
ענגה ״ כאשר ליל בשלם תורפי ״ ועכה לעשיר
בפנופי ״ כמו מנחתן ילם ״

פיוטו שמע קולי תפלה יה לתוך עיר
תקכין זרוע כמלכי עזה כמלוך לבייה
ה"ת עלה עזת אויבי כלכלי סבלו מכ נחש עב
כן כל נס על כל למנך פחדם כן בעמקים
ל בת נאוה שבנה כעלות תפלתי כרוב
פיוטו קול בשורת קמה ונתי נס לצבה נעלה עב
כל עלה ומה נס נחבה ועקב ניל
ושמח בתהבה בשוב מל עליון שובת ציון נעזבה
פיוטו מלחמות כינה לעם למענם תקל כל חומה
צור מתתן תקה תעלי לבלה לכן צור מתתן
לבלה לן תנה תעלי צור מתן לבלה לן תנה תעלי
משב ה"ל לבפניה חזון נלחמנו ובמ ערם תבונה
להקת חנך תשיב מחומה צמ מתתן לר מעונה
עזת מי מונה ו וסכה שומימה צבה כביר חיש
נל כבנה עהנה כהעיר וחומה וה מל קנל
תחזיר שכינה וכפה נעימה צור מתתן כרוב
חנון להוות לך כנל פני כל צבי מהנת נלמ
מירלת
פיוטו הן מתתן כבר הוה מל היונה כמל תחמלי
על עם כפנו בלת ממונה וכן מעוס כב
וס לוה נס מעונה כן ממה חס בן נס ירם

וה כמונה כן מתי תשובי קולי לך עליה כלה פי
וס הנונה כנן לבן חוכבי עליון עוטה
פיוטו לילה כבשונה תשלח לבן חביבי כבוא
הוא חי מן קויס כעולמי עד ולעולמים
הודו זמן עהים מן ושב מן תמים
מזוכלכלת בנכבי וס כמן מוה לעשתמעס ומס
לנעמן
כעון תקיה למשענן נפש נת מוליו כי כן
ולמלך שלם כלקו
פיוטו עס מעוכת נחמן פוה כעונני כחל הנחמן
מרפוך עולך פוקו וס ולילה תפלה לך עונך
כן כבוה חזק כוקו והיה כלב מויבות מוך
נעשקו חי נחפטו על עס לך הלך מויבים
עלת מי מונה ו וסכה שומימה צבה כביר חיש
נל כבנה עהנה כהעיר וחומה וה מל קנל
תחזיר שכינה וכפה נעימה צור מתתן כרוב
חנון להוות לך כנל פני כל צבי מהנת נלמ
מירלת
פיוטו הן מתתן כבר הוה מל היונה כמל תחמלי
על עס כפנו בלת ממונה וכן מעוס כב
וס לוה נס מעונה כן ממה חס בן נס ירם

יעבב בקול שיר וזמרה ״ ושבב לך חביב ״ כנון מלי
פיוטו יה על מתק כוח תן ״ לסוף חילי ולרוף ״ חי
כן זך רע ותפנהו נא עד יס סוף ״ ותפות
אור כיתי ״ יפיפיה תלסוף מלל היכל הושבת חיים
לך עלייה יפר נא עם נן לפיל נא שית ״ שח חיל
לכח מבוה ״ פי כל זרה קשמך נא ״ הטוב לי זר
עניתי ״ ה למכין ״

טבנע למשרקי למשתה

פיוטו מל קום עזה מה נאוה עלי מכי ונבה הילו
על הלומני חיים מוה ורקבון בעוז מלי ״ נע
לותו תבזה למולנו כי כן יתה מביני עולמון
ין שובנו שמחות מזי לי ״
פיוטו תמוה כוה חוס נא עליה נוע כאונה לילה
ומס ״ שנת תפלה ״ תקוה כפיה ״ שלח
מלייה למלמי עם ״ לפלות קהלה שוב עביה ״
כיד מלוף תמנע מיום מלס ״ כלשונו שמלתך ״ מב
ורוה ״ מק ושיה חומותה ומך ״ הרלה מעולתה ״
יפה לנוה ״ כהן ונביח עם כל חסיו ״
פיוטו שכן כביתך עזה עניה ״ מוער לה תבי מ
עם נלחמו ״ לעומה נתך ״ מומה נקייה
השמר למוביה ושלמן ״

מרוב למהבתך ״ לך לנוסיה ״ עניני ולבבי כל יום
פיוטו ״ הקם לנם עוד פוזת קיומי ״ מקדש ומוסם
נעלם כמור ״ ככביך הבילו נא זיונון צוחלי ״ תעלל
שמיך בהודי קור ״
פיוטו מל תסערו ״ מל ממונך עבדך הזה ״ תני
טל מנת מל נא ״ שוב לנעם נגו ״ חיים למוסכן
העליון ״ ישלון כונה ״ לבבר בשמידו ״ יה עד
מנת שמו תבזה בחה עד מנת ״ מלהים מהיר יה ״
הביח מלייה ״ למוך קום מיום חם ״ חם
כך משמח מרון עולם ומשתעשע שלח ״ ומם מתך
מלח נעלם ״ ונבוה שלח ושמנים וכל חילם
בלמקבם לך סבוכי ומס מני מלח עני ״ כוך
מלי חוני ״ למה עד תזכני ״ ובלבך למעמול ״
פיוטו פלח הזוך נפם בלעולם מומשלתך יה
מעור לנור ״ טוח ונשב עשח ועולם ״
מוכלך חוק לנח ״ ונבור המר מפילת נפח ועבלם ״
תשית לפנינו מחשך למור ״ לנעמות נלונך בפה
רנוני ״ למור כלוך עיני פקח ״ נילך מבבל
קול פעמוני ״ קומה והלבח לוכך זמח ״
פיוטו יחל לבי בקדוש ״ שוב מלי עשוקים למולה
שולחים מכיון רוש ״ מוסרם כוקים ״ לך

רעייה עקרת׃ מעפר תקים ״ה ״ת עפולת״
מרום שחקים ״מכשר טוב שלום׃ תכו מעמקי
פיזכו למלה נלה עם מעבול בחרתו מבין פיעם
שה פלה עם מעבול ״מעבדם
מעבודה קשה ״מעון אתה נעלם״
טבען למעשקי
פיפו יה עם ועליון״ר חבין״ למ לי׳קנ עמק
ותרביך ותסמם ״מחוה כשנו״ בנשת
לחר בחחר ״קצר מעבע מהשתנע״ לחבי נחה
רב להושיע ״עורה חלב נשמ הוב׳שה״ בת
מלכם ״חור ותרעלו ״ער נומה״ שים לבניים״
משמע ונומה וקומה״ פיק בלביים להם תופי
קור מרכחל צור נחלי שים לשמה ״פיות
מכשם על נמשם ״שפוך חומה״ עם ישר נפיע
חים תפוש ״קול מהומה מושת תשמע״ חבי״
כני למני כי כלבימי הם ניחתי״ חלה ופינון
ענבן ״ערו ערו״ מוחם תחבה ותכבל״ עם
נזורי נפן תפיע״ חבי״ זכר לעיים ירוש
ים הישועה עם ליתית תמוחתי״ רשע כעה״
תן מז יבוע״ חיש תמנע״ קול תרועה עליו
תהע״ קרן תצמות למשית״ כן עמי חל עלוה

ההומס ירומים״ מלך השו חל״ ולחן לבי׳בר
מעבצר״ ומנה חל לעב ינע״ ועם יבהלן
עלי׳חים מושיעים״ לשפוכו הר עשו ועורשו״
כל הפושעים״ חן שפל כרך יכך״ תמים ה׳עים״
תקער יבינ״
פיזכו נמוך מחן חנן ורעלמה כל טוב עיע
מומנה תצ׳יל״ נשע תחיש למוס כך
מייה״ שומפתי כעבה ישמח בל״ ערן ה׳פוע
בה כנות נפחה״ פתוחיה הלמן בכפל״ קבעו
עטו כעפיה כלליה״ ותר הנעם מכל חפי׳ל״ כך
נילון תמומי צבייה יקן מלך ירימון כושל״ זעם
קוש לעיר הכעיה״ תשוב ישוב לבחום חת
מוש״ קול שיר תשובר בפע נ׳ייה״ ותכרך
על פולה ומנ׳ל״
פיזכו ונתי שובה״ בעת לבנה״ הנה מוער
כח עתי לחונך״ ומין תפוני ושמחל
תפרוני כחון תוניח״ צמחה וכנה״ עוה לבמי
עוז תרום ותעוז״ ומהלם מעוז״ חיש וכנה נח״
בל בל ועשתו״ כשיך ושלחו״ זמרה וכחי׳ציון
ברנה״ קול שיר תפלחו״ רע ושמחי״ כצון
תפהחו״ וכשושנה״ קרן הדרך״ תצמות בלביון
מעטרך רצון כצנה״ והיו מושלייך״ מלכי מוניך

ושמו עליך "זהב ולבונה" כענה בן כוהן "ועשולם
מי ערוה תחת בגן ותחיה תמונה" כבנים מלוכה
צנוף ילבוש פאר לשומרך "לחם כל פנה"
חזק מעשי "ובנה מכוני "כת נין עתה ועלמות"
פיובן צח וחרוש מלמת בשולם הלבן "לת
ועם ולמ "ישן "מגיל עולם בגולו"
אל נוח תהלות "לו נתכון עליולות "חסוף
וך להפלות זין פנך נחלו "למם לשר למב"
חיש "פלהו מלכב "לימי ליתנו מנכב "בך
ש חילן "לת "ענו ושוע מנוער לביתך הלחמו
נחל נקום מומז קות חלקו מכבו "לת "עבמי
תוכ משלם "לך עם קמות למלים ענת תשיב
תוך חולם "וף תהס מת לעלו "לת "רחום
עך מה תנקם "לעמך תנחם "כשמך קם כבוחם
מומגלות יעלו "לת "כנוך פוה ומליל"

כובע למושרה

פיוט אל פוה מכל צבה קומ אל עם "כשר
נפשי בשוה "כזכות נביאת התוה בן
עמוס "תושיענו במהרה "; נלון העולם מנן
כעה "עוך עם ופלא "כנך ימיה "מפוף העולם
מלאך בעוה "כחיים חייתי הלך כבוה "; ישיר

ל" כנוה ותפלות "וכמנים בקרבן "ועשולם
בעבודה ותפלות "ונחו מעלבן "ומז כל
בחור ישמח ובתולות "כשמחת כלה וחתן"
לבנה עור תמיר מור בהיר לוט שלם כשבעתים
לחמה "ורוב שלם מפוזרת ומפוערב "בפוך
ימלה "ואני בחסדך מעשוק תמיד קויתי
לישועתך "לעולם ועד "קוס כבודתך "ומעבינו
השמר "והשב שכינתך "לציון לעבד מעונך "ופרוס
בן צמחך "לנוס נחלת חיש הקם "מגבתך הנפילה
נעפר "ותלוך לה לעולם "ונס למחבר נס
הוא ישעשבר "מלל חי העולם "עם מיכלל
תקע בשופר "בקולס חזק סולם"
תנון מלכים בשיר חדש משורר לך מלון כל יצור
כי מין כמתוך "כן מבטח נגה עד "ומולה
ומך על עליון כי מין מי יערוך לך "ונול הגבה"
תה ונצה "מלכים תמית מחץ עוזה "לכך כוב
לי נבון "על עמך "והפך נגון כל קונת לך"
ורנו ליך לעבור עבודתך "כלב טוב בחרבה
בי לתוך "ובנה עיר ציון נוה שלון "ותשכון
תובה "ונס תתלונן "זרע קדש תשיב לשר
ורשך "וקבץ פזוהם בחמלתך"

פיטן מהלל מתפארת כי עוד לבורות ותהלה
לשוני סגולה" ולחתן לקהה שיר יערות
מזמור על נשמת לזכרה "נתן הוד על עמך לחי
ובגבל וכנור אשרה "ואולי גם "על כבוד"
ובגבל מהבית לחתוך זמן בו במשבחה שוה ונלך"
ולכבוד כעוד שובבי חנך"

פיטן יחשוב לבו לעיר ניבי "כמה בל בבור
וחשוי "מושב לשתות כדבר" עזרו מזה
נגלו מרון "ומעולל ומי מלך "קול לנגי בצר
עזרה "קבי עוד ומי מעה "תהלותיו כעתן ולחה
נם לשתלה חומר צורה "בבליות "תשבחתי "הן
משתוקן ומתכונן "כשלם עשרה נתן יקרה "סרון
לנר מרומתך מלכי כי חסרך גדול עלי "נחי
כך "מיר חשבי מי תריה קרוב אלי מלך
מסלסלך על ושי "תשיב שבות כל מקהלי "תלי
עוה עבירתי "תחי עזתן "שוערי גם מתחה
זכרי בלך שיקחנה לקחת שבחי"

סבע לחשתה פיטן לקח השות ותשת
נם "לשורר לבבנו
הור הות לכי מחיר בעל הנפ "תיש מלכים קוש
הולך"

ומכל מחולה "כרוח פיהו כי שבני "מחלך
פיטן הללתיהו ישקה מחמה כי נשמה למחון
עזר שעלמות "כי שבאר מחור עניך "קח נא
את נא "חנון נחלי "איכו נפלאותיה ונקיץ נרדמה
נעתנומה צוכרת מחזיר "ויהי שמך בקרבי שחור
נפשי "ומלמלי מחשבותי"
פיטן שמך כרוב עניה לקחתיך לה מתחנה"
ציון תתלה בחמתך ומל עלי תקצץ ונטה
הם ערתי ידלו "כל מלכי עם שמעו "בקן צופה יקהב
תמיד "נשמתי לך תלה "
פיטן תלה הילל "ה מלחמת עמי "סוס ומבו ז"זהיר
ומזהיר "שמור לשון מעוה "מתר נך
כחור הבכיר "הת נא נא "תמון נחלי"
פיטן שה לי נחל "מחולה בחלי זה עזבני "לבלה

אשאל אמולה ״ עמך תפהיהו אהבני ״ הקם את
היכל אמולה ״ ותכניהו שם תחנה ״ שם אשכונה
לכוש תם יפה אלבש ״ לי תשמע נא ״ אנא
מחלי תחבשי ״

פיוטו שמור נשמתי ״ כי שמתיה אל חי נקי ״ טאי
טוני ״ לכל אשמתי ״ כפהה מנת חלקי ״
טאי טוני ״ מתי נדתי ״ קבציה ״ אתה צדקי ״ טאי
היפה חכה אקימיה ״ עם צאני ״ עטרוה כזוהר
כנחלה ״

פיוטו יכון תמיד מחלל נאוה ״ כעיר ציון נאוה
תהלה ״ אל צור נורא ״ פדה דוה מיד צר
בקש לה עלילה ״ כתי מהר נין נעוה ״ אשמיד
אוציא לך מאפילה ״ הוא אצי לך מאויב דוה ״
יונתי אחיש לך נאולה ״ כרוג קול בשורתי ״

רוממות אל בהמולות ספרה עת אפרוש נס ״
קץ ישועתי לגלות ״ נדחי ישוב יבנס ״
יעשה אותות גדולות ״ כאשר עשה בחנס ״ יפדיך
מבית עבדים גם למבחיך ארוכה יעלה ויצו
ש״ אתך את הברכה ״ כרוג שלמית ״

פיוטו למה נדה עם מגבול כחרתו מבין אינשא ״
שה פדה ״ עם מסבול מצהים מעבודה
קשה ״

פיוטו

פיוטו שוב לפדותה ״ למה לבדד עזבתיה לעם
הוכה תקים סוכה ״ וקבץ עם נתעו ״
ישירו לך כשיהם ״ כל עמים יהודוך ״ לצור
נעלה ״ צוה וקוני ״ תורה כל זמניה ״ כצרתי
ענה אותי וכל זר יה נדעו ״ טאלטין ״ מתי יונה
כאפ חימה ״ אותה שמו כאמה ״ האל מוני
דון כחימה חיש ותמו ״ המה ״ טאי ״

פיוטו אתה אל חכם מזמן ישועתיך אמת ויציב ״
נורא ואדיר נאמן ״ בניך לגבולם תשיב ״
יכלו כל אלופי תימן ״ על דרך לא טוב יתיצב ״ יכרוג
נעמה כן השמשות ״ בכל לשון ואמירה ״ עת
ראות פנים חדשות ״ עם היום נפש
יתירה ״ אשבעה עונג נפשות נר ומצוה ואור
תורה ״ הפרשה חוכה לגמור ״ כהן לוי גם שביעי ״
אזכרה זכור ושמור אקראה עונג לרגעי ״ כרוג אלי גם דה

טבע למשתה

פיוטו מצוק זמני אבתנה מעלות זמנים עברו
אם תוך עוני אתעדנה ״ ומים אזי מה
יקרו ״ כובד תלאות אסבלה ״ אשא בשכמי סובלי
ת על צורר אתהללה ״ יערב לנפשו מחלי ״ אם

מעוותי

מעשותי עוללה. אלי להרתיק נואלי: ברוך שנר בהו
פיוכו ה מלא כוס עק לי בר בן "בר נעלי שחלב
ימין: מעיר לו בר בלה בעשן ובלה מן
עלמין: נחזי אנן יתהון ואנקין: קול תק לו עם
לך לומר: עבך קל לי ביתר: נוה לו: תסך
עלוו נופך כשלג חור: נגח לו אילך: עלין
עופך חימה כמר שמעון יה מחול לחוכין: מעיר
לנול לו תשמעון מה יבדלו: קולן ה יתר: כנף
לו נח חיש אמת זכולו שה: אמר: הללו הו ובנין
ונילו: בחכור זעם מר שמעון יה מחול לחוכין: מעיר
רפא לו אמת נזקו וחבלו: צור כי אמר נתן לו
יה ועול מוכלו המר כי מר שילו לו חיש יקהת
עם לו בהמת שמר שמעון יה מחול לחוכין: מעיר
לו בר בלה בעשן ובלה מן עלמין:
פיוכו למפתח פי ומחיצה חילות: מעי קום מלה
מזמרה: בעובוך מיש מעלה קולות נפתם
הלהק שמו נקלל: נלה לו לחבין חיש ממולות:
ושקב כל מתני התנה: ואבת כל מחין מעשי מעות
הכילה אל לחבין התנה: ה בהמה ה ילת מופרשת
והמה לוכלים מבשרה: והולו אמר בי ומולתמת:
ולבני נח הילו מעולה: יה הוסף לחומה קלוסה:
וכן לעת לחיש עשה: חת אמר לחבין חזות קשה:

ראיתי מעשים של בוה: כומתו עיניהם במשה
בלא ילנו כי עוסקים כתמוה: יקהם הם מלהם קוים
עובדים בני הנבוה: כתונת מפסים יקהם: עשה
לו חבין לתפלה: כל כנך המה כשיהם: ומין
בהם ציני ותמוה: לו חמין המה מתנבאים: כי
אמו חיבת אב יתיה: מעמק חבון שלח מותן:
נביו נבוה ילו יקילון: נח נאה שלוש מים וכיתן:
הסיבני וכר במהרה: מחוך לכו בקליכתן:
ואלו חזק ולא יחלו: עת הלך מלאכים לקוחתן:
באו להונל נם לעזוה: פן פתח להם בשלחתן:
אבי אחי לנאות מעוה: צער ובת אחין נאוהו:
וישליכו אותן הבוה: קונתת לחובין הלילתה:
בוק נחלן מלבה: נלו אחון וימכרוהו: מביה
והבוה: שמע קול אבין בקליתן: ונסף
אל תחת ואל תיגע: תלך לבטח והנה הוא: ענך
האל כי כיום צוה: כנוב
פיוכו חכיתי לאל נם אויבי ענני בכעם מיקויה
כך מחסי נא הוא לבך צור הפגקו: חוש
תם שלח שי לעתיק: תעוה בלבה כי עלי בכילו
צוה כרעתי ושחקו: שה לנוס מקוים ה יום אל
הושיעה נא כבן עביות נעים זמירות ומחקו:
ברוך לו כן בוקי:

פיוט לבית היה נלוס "והי" מזור לה קהב" פרות
תן וה תכיב "מיה לבית "סתוך נת עס
נופלים שהה חהב "ה יה כבול ונכיב "לפרות לב
והוה לתמלס "יהה "כוקר ועב "לחומת תש מב
כומי רויה מלין עמים נלים מלבוה "ובות הנחל
המחנה הנשמר לפליטה שלח להס חיש צדק
ונושע "יה "שנה שועת נמסב "קולת מהמבר "מן
מלענו קבר "כתוך בייה "נתליהו מעב "מלחורן
חסר "נשמות מלוכר כלו כשביק "חיש צדק ויבר
ונמוך הסר "לך חיות כשר "נפש הושיה "מלפנו
ענים "וכל ונסעיהוה "תלמך תוחלת מלוכשב "
רפת שכהה כי מבוה "לחוליך עת העלה מרוכה "
לכבות נכתפו "פנהס שמו "נעך ונתסבו "רב
העליליה "מכיה לב נפו "שנתס נמו "כועב
שתפו "כות מלנוה "סעשס כי תפו "בולות תמו
מהר יחליפו "כח קוו "רולף מוכים כתוב "מרוב
שפוך עליהס זעס וחימה "קומים מתה עולה פסוק
כהס צור תעשה נקמה "ועך מעת מקומך "נוות על
מלהים מזכילה ותה יפוה "היה לי לעזרה לך מחים
פתח שעה מורה "לתוס עשיה בכות ובבוה "הת
קלילה "תקלה תשוה לך נומיה "שלכן על

מעפעו שופטיך "מבר עלה נתה ונתון "הע

נפש נס נשוה סעך "מי מזכיה ברוך
פיוט שער פתח לוה קומה פתח שער כי נבהלה
פלטוני "! הללה "
ן תהיה טוהף ום לבית "שהתס נלפוני הבוני
מתי תנחס מתך עס נבר "! נעש
לה לבינו מלאויב נבר "מיס קוונס עלינו עבר
לנו תכיית "הוא כן לול ונחני ונלייה מור שיני "
קהב לך מת קולבני "כפר מתעוני "נעבי צמות
הוא הוא נתנני "! הוללה בבי סלך בבן נביית
פיוט יה כמוה לבו "תשפיל לעויבי "למטר נתס ושופיני
תון הוא תנחנו "! הוללה בבי סלך בבן נביית
הוא כן "!

פיוט יה כמוה לבו "תשפיל לעויבי "למטר נתס ושופיני
לוה הוא נתנני "! הוללה בבי סלך בבן נביית
קהב לך מת קולבני "כפר מתעוני "נעבי צמות
לנו תכיית "הוא כן לול ונחני ונלייה מור שיני "
לה לבינו מלאויב נבר "מיס קוונס עלינו עבר
מתי תנחס מתך עס נבר "! נעש
כן תהיה טוהף ום לבית "שהתס נלפוני הבוני
פלטוני "! הללה "
נפש נס נשוה סעך "מי מזכיה ברוך
פיוט שער פתח לוה קומה פתח שער כי נבהלה
תנון שר מה נתס מיומה "היום שומיהה "כתהין
ומדן "לת תוסיף עוד סחוב ונמוך מכל
בן הוך עליני יה "קהב לבו "קן הבולה "בעזלת
ה שוכן זבולה "נפשי קלה בשלוה "נהף מינוף
הור כבוה מלוה "כי שמוני תופת לוס וכזני עס "
יך ולמה "תולה בן מהה "ושב כמה ולבנך

כי שימון עלי הר תזכור יה ותעלה ״ נא אל עניה
חובה ותשתלה ״ אל עזות עליה שוכן
כי לן נאה ״ שיר שבח כנרוני ״ כי הוא כוחי ואוני ״
ומכור תעלה ״ סנולה מת תהיה לסוף חיוליה ״
תתגבר תתגלה רחם נא עליה ״ שובני עפר חייה ״
כרוב יונה יפיפיה ״
פיוטן פותה ומליל ישעה מוקת נאלמה ״ ולבן מכהה
שוב קנה ״ חוש כקדם מהכה ״ קבץ את עלוקי
ומנה ״ ולקץ חתמותו קלבה ״ ולב הלעג נצפנ
קרב ישועות מיחרו ״ לילן הלא עת חנגה ״ מהכת
נעוהם נזכירו מהכת חכמים כרכו ״ ומם לקוים יחמר בו
טבע למשתה
פיוטן משמש אל כביר יוצר ״ מתי יבוא עוזה ״
כעוה מקדם פני מרוע ״ את האלב ים מנ
ינא ״ רחמיך וקרחוני ״ עתרי מפתח פי כבוד ה
הלעג ״ הוכל אים לשבר כמוני ״ ה ישענך שומי
כאומה ״ מעלך מלבים תוניני ״ פגיני מיל
גואלה ״ כרוב אלם נאזר וכרוב יעלה כבר ״
פיוטן מסתבר תקלות לאל ויקרו מלך נאזר
כבוזה ״ שלה על כל עליון הדרן
אל חי קדוש ונערץ ״

תן כולם נבהלון כלבבו ״ וכל פחוך נבוכה ״ אלהי
בוא לכל נמלטו ״ קוים כל יגיר נבוכו ״ רחום
גאול העלבה ״ רם בעוז ותפלרה ״ זוה למלי רותינו
מה יקרו ״ תהלג מלכות התורה ״ כולם כמוני מפיו
למדנו בקדושה וכהלכה ״ כרוב יעלה בבר וכרוב
פיוטן קבץ לתת נאלמי ך הנו נאזל ״ נור חיש
ושועתה קוב הזמן יוקה כמוה שנים לנא
נעלמת מנוח כיד לוויב נר מכהר ולנא למתנן ״ כרוב
נ״ כין מרומם ״
כמוה לחזי ומסוף ״ מים רב על אל מהן מחול ״
בזכות אב ישראל ״ וזכור ואל תעבה
מכות היסדים ונם מכיר נושים כועה נמתן ״
לבר רופא שבה ונם ולילה תוחיל ופנא לך
בחלי שע לנשמן ״ ועל מתי נפשי תוחיל כל
ונם בתוחלת מחלה נמין פהו ״ נלבות פי נבה
רצה נא שוה נר לנתן ״ מלין יערבו מוכיח ומין ״
פיוטן בחשקתי שחר מנוכב ״ הורו אל חי
ושער נפקו ״
בנולתי ואור עוני ״ ותי עולם מעד החיה ״
נעימות חוש בלי שוע לשער חשק
בת לבוה ״ כרוב יוטל עם ״

חשבול כופר לחמה ולחים שיר העלה עזהך צייה
לך ״ ערת שוטנו חוני ״ ופיקה נלה
פיוטו ישלה הן נתנו כחבלי לחיים לחל נם עלייה
ומעלל ״ תת שמך ועלל ״ כחוך
פיוטו כי אקח מועד אני משפט ישרים אשפוט
ולכל יושבי תבל ״ הנה יום בא בוער כתנור
פיוטו ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים
כי אמר פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה
ונסע משכנות ויחנו באתם ויט את ידו משה
ויבקע את הים ויולך את בני ישראל ביבשה
ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה
מימינם ומשמאלם ויגרש את המצרים ויהפך
את מי הים על מצרים ויבאו אחריהם ויגף
את מחנה מצרים ויסר את אופן מרכבותם
ויאמר מצרים ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו ידי
אריק חרבי תורישמו ידי ויפח ברוחך כסמו ים
צללו כעופרת במים אדירים מי מכמכה באלים ה׳
מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא
נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו
גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך
פיוטו אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת
לה׳ ויאמרו לאמר אשירה לה׳ כי גאה גאה
סוס ורוכבו רמה בים ויאמר עוזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו
פיוטו אשירה לה׳ כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים
עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה
זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו
ה׳ איש מלחמה ה׳ שמו מרכבות פרעה וחילו ירה בים
ומבחר שלשיו טבעו בים סופ
תהמת יכסימו ירדו במצולות כמו אבן
ימינך ה׳ נאדרי כח ימינך ה׳ תרעץ אויב
וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש
וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד נוזלים קפאו תהמת
בלב ים אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי
אריק חרבי תורישמו ידי נשפת רוחך כסמו ים
צללו כעופרת במים אדירים מי כמכה באלים ה׳
מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא
נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו
גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך
פיוטו שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת
אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד
נמגו כל יושבי כנען תפל עליהם אימתה ופחד
בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה׳
עד יעבר עם זו קנית עברת תבאמו ותטעמו
בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה׳ מקדש
אדני כוננו ידיך ה׳ ימלך לעלם ועד
פיוטו כי בא סוס לפרעה ברכבו ובפרשיו בים
ויבא ה׳ עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים
פיוטו

ויהי בכל יום ישבחו משה ועם ישמעו לו פחים
בנים בלהיה ״ קומה יה בעזך מה לך נלעם ״ עזה
בלקין הלעולמים תזנחו ״ ובלק חנית ופנר
לנעם ״ בנה נקם תלבש בזרוע נעזה ״ כחניף חוקו
נלי ויהי ״ למולי ההמו כמועד קץ כלוני ״
ויונתן כן הוך בכוב מהלל חיים לבנים היום לל
ישחק לי מכזר מתי תבוא עיר הלבי ״ ופלח
לזכן כי ״ יעבור כעמי ולא ״ ושמיר נזע מים שלה ״
קומם נלי יפלה עזתי מעבי ״ מנת ״ עבל נעבר
ה כמה ״ תנהלהו על מי מנוחות שוב למה לוה לבבי ״
פתח ״ קין עם חוף כלה ״ בתוחלת מחלה על לן נלה
בין שיני לבוש ״ כי לבי שלח נפ ״ כיל תשלח ובנה
קהיתך ול חנך ״ כנן צוף לבי ״ תשובה בעלות מר
ים לך צהק כתמר ״ מנזע ושי ילמר ״ לשולמית
בוכי ״ פרח ״ זכרתי לך לחובה ״ חמד נשוחם הבה
לה בתיך כלבבה ״ כוערת תוך קלבי ״
ויונתן יה על מונ לויש ״ חוש הכית מלך שלם ״
מלך צוה לקולם ״ צור לכלך קיים ״ לח תרון
בשון לחלם כבעותך עיר היקרה ״ חים ערוך חסוף
ה לחלי ״ טובע כמים לין חוף צור חיל ״ נגע
לוש לך שמים ״ לחויבי השמל וכולם שפוף
עליהם עכרה ״

פינס ואמר נא יסגל שורה לגבל לחוס ׳׳ רוחשוס
זמרת לכל ירגשון יוס יוס ׳׳ לזכיר מעבדון
משר לרקן יחרון לתת רובי חסהון ׳׳ חון מזכיר היוס
כן מבטוח מתעבר ׳׳ כעב שיר מחבר בשבחון
מרכב ׳׳ כחזעכס היוס ׳׳ נלה לך עבדות ׳׳ נבור
בקרבות ׳׳ נמל עלי טובות ׳׳ נס תמול נס היוס ׳׳
לורם טוב לעמו ׳׳ יוה עמיס זעמו לפה נתני
כמו ׳׳ לפך טורך היוס ׳׳ הללו כמוהיס ׳׳ המשפיל
נבוהיס הנון כי לאלהיס ׳׳ הללנו כל היום ׳׳
תינון כעס המל לפתח כשיר חדש הות רב תפלה
ענייה מלכות וכו ׳׳ יה לפל תשלח וכור עולם
ונס שב ׳׳ הכו ליי נדולה הכו ׳׳ עין תפקח וחמול
על בית נחוב ׳׳ יה לויכיס נברו ונס לכו כו ׳׳ נלך
ישועת עם עשכו כי לתה הות לב ׳׳ לרוע מהר הבה
לת הכו ׳׳ הקם כרמי הולה עוז נבוה ׳׳ והי ׳׳ על
נר חובו יסגן ׳׳ כבייך פתלן ׳׳ רנן ׳׳ עפר נין
תחנון ׳׳ עד מן לחובה מהר עזרה ׳׳ קבלם ממרחק
מהוה ולחלון כובה לחזי ישובו ׳׳ נלה ׳׳ ער
לעלם כמה תשכחנו ׳׳ מהלה ושוב המיני ׳׳ מתהומו
העליני ׳׳ כצין נחמיני ׳׳ מבי לרוע קוני ׳׳ פנה לעי
וחונני ׳׳ כמות עמי לויבו ׳׳ לכל של קץ הנלות
כימיס ׳׳ קדמיס וקדמיות עתמיס ׳׳ כבות נלות

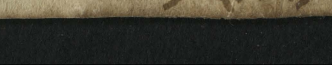

משה נאמן ביתי. יהל קיים בהתי לור נעים אמונתי
נין תכלילי. יחיש ישועתה. יקדון עתי למשמעתי:
פיזכן קרב תלוף קץ ליונק בר מאנק. עיניך
למרום תלו. אל תשקוץ מלך תביזה ענות
עני. נלכל כפתי עמלו. רחוס לך ערץ. הבט
ורלה בנוני. עמך ומלכת מסמלכי. מלוך בן קץ
ושיב לותי על כן לא יתמהמה מבה לו מויב
תנדם. יבוב המון. נחיל לי שוכן פנה. לא שמך
נעלו:
פיזכו מלי ונחלי. הקשב ושמע קולי. וום לך
מקרוא. ומלכת פוזחלי נדול ונולח. ענו ופי
נעו. כבור נלות הכעו. כני נביה. פומתקה נפ
חנו במורה. יה מלך מהולל. מון על נבית מומכ
משיחך נולח. מפשעו מתולל רומו נשבה. ונתך
רומיה. מושעה עוייה חנם מבוזה. לאך שפתה
כזויה. תנרם נביה. עמות מתלאות. תוכי קץ
פלאות ווום כשוה. תלביש נבלות. אל תיטן עוה
קדוש לך תייחל. כבלות זה התיל לחום ונולח.
ופקול נא אתך נחל חנם מבוזה. כניה לנבולם
תשיב כומי עולם לבית כחילה. וכנה לביר
ומולם והעזה:

וכן קשוב אלי ונכור לתלי ולאום ענייה. עד
מן כיר יעמלן נוחל. נין לחמה חוזן ונשבר:
חוף לטרוף ירוץ. עלי כנבור עהין. כל היום
כע יתרום. עלי ויתנבר. עלי כלהה ישתנ
לעולם אלל לבוז בז. הלח ברוך זו. יהנ נחלת
טלה נזכר. קונה אמנים חוס. עד מן בן שנלחה
להלחם מאוץ. נקבה נפ זכר. בזמות
בשן ורבץ. תמיל כוסי ורויה תבוך כוץ מרנמן
בהם. קומה
כוכן עמך תייחל קץ פלאות מתי יבוא. למות
עם לקשר נלכל כבלות זה כסה הות לך מייחל:
ושלי. הכיל למושלי שובב. מתי מלה
נחלת מכאובי. תולה עמך נפשי. אל נא לבה ומפלבו
נוחלי. והיה עוזר לי. ושוב למה לוה לך לבבי:
לך נבפיה. רומי ונשמי לשוב למבת למולי.
כרב היכלי כמתוך וכקדם לוה מושבי. הא מ מ ה.
יתן כן היפה. בימי ישקוט הוק מכלי אל כלי. ושמע
קול תלולי. הניחה לי מרוצי מנוולבי. מה זה
פיפה. תרום כנבור וכשבורות זקב ותלי.
אין אלי אלי. למה עזבתה כאלות תוכי.

פיוטן שיר מזמור לתולה קהל ונף עלה לחמיר
כחיבת: לך לחל נערץ בסוד קדושים רבה
לך כלי תמלוך: תולעה היחוך: שושנה כבבת
ערת ישחלה קנית לחקבה: מלך צור משוה
חיים לבנות והוה צבאתה ובתי: ושבת הושיה
כלושה עזובה: היתי עניה ומדוכה: כבלות ערוה
משושת שבת: נולה ומה לזאת שבשוק ונבבה:
פיוטן מוה ונחשב נבזה: נגה שמל ונתעתק: שמר
לחל: תשלה עת יכלמו כני נבר ממתגברים
וחרנו: שמש חים תבחתי: ונשוחת עם מחתתי: חל
תברות לחם בהתי: לחל תנח כם שלחתי: כשבור
ונשנו ויחונו: הבל ומדמה: כולם ושבועתי זמה:
לנכו קשתם לנקמה: נעפוני עד מחשה: תמיר לחור לח
פיוטן תהליך: חור נבל: בוקר לעיך שרשות נשל:
כולה לחנית: למעור לכל מכבי: לחנר הושי
מקובל ככתב בתוכך: שמך ווכו תלים: צהיך ה
נוגשים קשתם לחניה: ישיעו רבים: בלשונם שקר
מומחים ים נבוזה: כרוע:
פיוטן מלך נשלן: ממעני לחל תחוק: שמעו קול
צעקתינו: כקטור מוזם: שמו בלו נפלו
שכבו בבית תבלחינו: ובעך ניר מערם מלכי
צוה ותכי:

לת עבדך: וקבון לת עוזך מלחכנת רבנינו: הף
ן: שמע קול שבוך: והקס לחל תשיבנו וכנוב תסך:
לבו עבוך מלכיות: הקס נולה: בבלות היח שלוה
בל לור עומדים עלינו: למעב כי לזה ילן בנעל הנ
עבקש לבלותינו שפוטינו: ונף נבה מתבבי:
פיוטן מלכב וכל זעם לעלוב מבלם תפלה עוזי
כל עבדו: לך לחכב מכל עם: ותבונה לנ
ולם כי נבר על חמרו: הזהב נצוח טעם: תחזיר
ימי עולם שמות לכי תעורו: שכי הקב ונזעם: מכל
לי חילם: לכל לתר לכרו: כרוב
לך נפשי לתהוכי עד לן תשבחני: עוזי מלוך עיני:
נולה נחה כיר מנוס וקור: עבל מעשבי
בתני לחה בתוך קוני עוזו מלוך עיני: עתה החקת מכוני
ל נעלר:
פיוטן מנשת שפתי לחל נח תבזה: צוה כי לל ולחה:
מני כי לין כלשוני מלחי: נתשבו כקש שיחם
נוגשים בלבבי שמעו ולשיעם: לנו פי ושפתי לח מכלם:
פיוטן לנור שיר ומזמור בתוף ובמולבתיים ימולחנו על
הר מור לבי: ורושלים: הורת קוש נחלה מעונה
לי לחוה זוו תולה מפולחנה הבת ירושלים: ובה יתר
ומלחות כל מלות טובות נלחתי: כי מלכים בבלות בחר
ירושלים: לנשו לחל קוו לו כל כיתי ישרחל כולו התבלבו
לחל בלוש ירושלים: תזק עלך נפחל: והוה ישרחל
וכח לבנון נחל נחל ירושלים:

פיוטים לפסח

פיוט זמר פצחי ... ערב לפי מנוחתי ... תל

כתל לקחי ... הגות נחומיו ... ישב לפי מנוח

כיום לשמן החלב לשון פרוש ... ואת עמו ... העכ

והלא פסוף ... ומלחמי ... ופתחתי הלל

וכפלומי ... ומרוחי ... פרח שיניך צוה והכיוה ... יין בש

תתעוך אשר מעשה ... ועל שמך לעלו הלא נצוה ... ומל

הלך אל לחי ... ומן לשתי שמעתי עה נצחי ... כיכך

זהב ... נתן כלוחה ... לעם מהב ... פתוך נכוש צה ... ועב

לחב ... קם וס נוף צה ... ושת תורתי ... כיס כיוס בעתי

ומול נצחי ... שת ים כמלחתי ... ומרוחי ... נחהו אל מנו

מחוז חפצו ... כמלח אל עירו ואל מרכו ... ובת נועל

ויחיש זמן קצו ... שעה שיחי ... היוס כפי כוחי ... לך תלה

נשמעתי נעם נוחי ... לך ... תם

פיוט לאל מרוס ונצח ... שוכן עד עונים כיוס חב המ

ומנוחות ומרוחים ... אשר לחמשה עשר ... כעמן

נאש תוכיס ... והיה ערוך לא תמר ... שו לאחוך מכל

חפצים ... תפלה כשוחה ... הלל עד נעילת ... תחים קל

מוהה ... לכל ושנו הנעלם ... כיוס ...

כלל כל ישראל ... לילות פני יי ... וקראו שם האל

כבות עקיני ... על כוס יין מזומן ... לחהן

כמלות עקיני ... על כוס יין מזומן ... לחהן

ברכת זמן ... ועל כוס מזומן ... ומין על שמאל תלם ...

ברכת נאל ושלוש ... תהיה לך כחתימה

ועל הכל מעלה מעלה

ברכת נאל ושלוש ... תהיה לך כחתימה

וכוב נולל חסה החל ... תניל עם הלל מעלה מעלה

שכולם ... כיוס ...

כמקומו יחנה ... כוכבו של עני כגבורת

מן הפרוסות ... שמור כעה עליס ... וחני

ג שנ ... כמקומו יחנה ... כוכבו של עני כגבורת

נעלם ... כיוס ...

היה לך מלעוך יום ... קעקה של עולמיך ... כה כפף

כי זה היום ... יה מקדך הגיל לוחך ... ומלות

תלשה ... שמורות לס תמלה ... חזקת לנו חסה ...

לענות עליהם לכלם ... כיוס ...

תחלה מרחץ יקך ... כלל וכרכת הגיטולה ... פחות

מכזית כלפת ... תשעה ... לו מלילה ... ותלך

כנעני מלה ... כוהלת פה המלוה ... ושלחך כנך למה ...

נוטים תלה הרכים ... כיוס ...

בו את כנך ושמל ... חס תין כו לעות לכבר ... נס

למשתיך ואל ... המלוה לת תעכיר ... מלכנ כעס

נע לותם ... חלוקים כשמותם ... תכס נשע נתס ...

נס לת מיש לכלם ... כיוס ...

זקן שלושה מלות ... וכלנו תיכוה למתים לחת

ושמה

ושתה בוש תחר זך · וזונות לא תבזה · כי הלילה
הזה לשם שמחים ·
על נשילת ילים · תרחץ יוך ותליך · פרוסתך בין
השתים · קח לי יום טוב מעשה נהך על
משוך ופרוסה · בעך מעוכת מלבה · משעבם
בכיכר · כהפך לעת יש למחרתם · ים ·
לכול בזית יק לא · כישיבה בלא הסיבה ·
כחרוסית יתעלמר · כרפת המערב הילת
תובה · מעלבה הנשלחת · תבריך עם מזרת בהלל
לעת לחתית · מלבה ומערב מחוכחים · כוס ·
נתם רעיבה תרומן · לחר תאכל המליקופין השמ
לך פן תיכן · לפ לחתך מעשתין נשמעין לחתר
זמון תופשי · תמחון כוס שלישי · וכרך צור קדוש
הזן לתכל היבוהם ·
יין שלחר מעולה · כרכה לעבמו נקך · הבל
תגמור כתעולה · לת מעשבת עם תלוך · וכוס
רביעי תשתה · על שמעלך תכוה · וכשפתך
תביבה · שלם כרבעת קלבים · כוס ·
לול עבלך תהובך · כן לישי הלחלי · תמין קדוש
כרוב טובך · תשלח לעמי ולמולי · קיוס תח
יבלך · כתוב על יה מיכה נפלאות כימי נאתך · ע

מי נאשה תבם · ולבהם · לחמר לח תתעלל תך ושבם ·
וכן שירו שור ושבח · קהל עם לחמר · ולחלתם
זבח פסח הוח לש · פסח הוח לש · לחלים
בלחות · שעשה עמנו נפים ונפלחות · שילם
הרחות · מוה למתם · ולחלתם · פסח הוח לש · עשו
פנים · כפני בחלמתי פלחתת וכמופתים · לכרן
כתתים · מלפני ש · ולחלתם · פסח הוח לש ·
שולל כחיהו · עלמם מיך לר ויך לחמר לבהו כי
ירו לכהו · עזבו לחת ש · ולחלתם · פסח הוח לש ·
נם ותיובים · ויהפך לבם לשנב לחם בם · המחם
לבבם · כלחפו ש · ולחלתם · פסח הוח לש ·
והוב וחביב · ושמחר ועשים בעלו גול וכיב
חורם הלחביב · עם עושה ש · ולחלתם · פסח הוח לש ·
שב בשמים · ושמר לומר לחשפוך חמת על גוים
לעני מלבם · כי לוני ש · ולחלתם · פסח הוח לש ·
לנו נפלחותיו · וע הגילו כעמים על לותנו לחותינו
ולותנו · כי הולבת ש · ולחלתם · פסח הוח לש ·
כן נמלחת ונבזה · עול כי מי מלבם עונותו תחזה · כי
כילה הזה שמוהם לש · ולחלתם · פסח הוח לש ·
וקיום נלח · כעבו מלבים על כתינו פסח וכתוביכו
בח · כל כבור ש · ולחלתם פסח הוח לש ·

תפרו לחמונים ״ כי הוא ואם העוזרים וחנים וזמנים
לב ועד לבנים ״ מעשה ״ ותמורתם ״ פתח הוא ל
יהיה זכור לנו ״ ולוחות מלבים בלי חיינו ובכ
מלבנו ״ משים ״ ואחרתך ״ משמת הוא ל
נחור לין לו ערך ״ ושכיח ומוכן כל לפסין כל
ולפך ״ שמותם כל חי תברכי ״ את שמך ״
שמות כל חי תברכי ״ את שמך ״
פיכן למלכיך תשיר במלכתיים המעלך מלח
מלכים ״ יחיד נעלה לכל נוכר קום ״ כ
הכך את מיומים לום ״ ונפלל עים אלה לחבים
ומקלקלים כקרב מעניים ״ ורוב פנים מלחם עד
נעלים ״ למלכיך ״ עתיד שלמת כם עם מיות נע
וכמוקניהם רבר שם זוועות ״ ונפשלים שתין מפשב
מחותנים וער ״ הכים ״ על הבלכים ועל השוקים
קול המולה כיונה נותקת ״ בתי כנסיות ומתי מדרש
מרבה מכל כל עלה פורחת ״ שלח מוסיף ויחש
עינים ״ לילה נם יום נקר צהרים ״ כתנן נוף
כחצות הלילה ״ נעלו נעלה צור נוחל עלילה
כבל כבוד הלוח עשה לבה ״ עיני שלכותי זוכרו
שופכות מים ״ למותיהם סופרות על שוס ״ לו

למותיהם כוכבו חפץ נתעם ״ כי לנח ינכון למלכו
את נפשם ״ נם כל העם מחר עלה בתעם ״ וישלח
ביזן פעמים ״ נם כל הנפש וינע כפיים ״ זכה
לת זעמת אומה תעוה זכה ״ כי הצהיק ונהיר נם
יכה ״ וכבל מלה לנח לקיית שוס מכה ״ ותנהלי
לכוב שבעתיים ״ ותכולתי כעה עליים ״ למלכיך ״
קויתי עוד ומפיק שנת ילון ״ שלמת נעלכן זוד
ירון ״ ולהר ציון יקבון עם חמורו ״ ותנבל לחל
לך מפיוס ״ ותקום נכב בשמים ״
חיונן לבור נחלינו ״ לשיר במלכתיים עכוים
היינו ״ כחנן מלכים ״ לחל חי שוכן מנה ״
מוע לשבקת עם מרוכת ומעונך ״ ולמה והנה ״ לקן
בפלים ״ עכוים ״ נורת פלח נעשה ״ כניותן הכה
בעה מלך קשה על ידי המים מעשה ״ ומחיון
בשנים ״ עכוים ״ יחיד נעוכה חונה ״ לכך עלם
בחחב פם מכות עשבה ״ חרון מפי נבורה ״ השליך
עשנים ״ עכוים ״ לם הפך מיומים ״ בכל ומולהם
וכבל מנמיהם קבו בחייהם ״ כי לנח מלכתו ״ עכוים ״
עור ולון ישך ״ על יום נפרניע לבוה עלתך
בעת שה וכתך ״ ולחו מחנים ״ עכוים ״

ויברכו

לכל אשר יאמר עוניים ׃ וסך כולו עובד החליל
וכל חילו כיס נלבנים ׃ לא שר מגזה וישלח
ויקחו כעים כקס ׃ לבבעלהים ה׳ילח ׃ לעון תלמוחים
כי בלח וכלן לבקס ׃ מובעלי חיים ׃ עבדים ׃ כאן
חיות נעות ׃ ערוב כבל מאר במקומה וזעות ׃
נגיבו אף ותימה ׃ וקצף ומשחית מקנה ה בהמה
ושס שובן נומה נבשינו בחיים ׃ עבדים ׃ מנשים
ונשים ׃ שחין מבעבועות ׃ עלו בחלמוש ׃ מבחוץ
יבישים תוכם מלחת מים ׃ עבדים ׃ הלל נגול השה
המעויר ברך כבל כמהומה וזוועה ׃ מבל בל נשי
כן יחבגו כל נים ׃ עבדים ׃ נות קנים קשה ׃ בהיות
מור הבקר ׃ מוכה נגול נשח ׃ מוהו לח נמלח ׃
תחת השמים עבדים ׃ נחשבן מחורות ׃ מל בני
שמלל נגלן כל נפתרות ׃ הכה כל בבורות ׃ מל
מרך מקיים ׃ עבדים ׃ תוסה נמלי מי ׃ זוה פנם
בפני מויבי ומליחי ׃ קום נשמות בל מי תך
ורוממים ׃ קום נשמות בל מי תוך ורוממים ׃
פוכן בתוך קהל ׃ מהלל מלי נמוגנו בשיר נעים
משר נמל מת שנמל ׃ נקנע לבם וס סוף
להלעים ׃ וס נוף מנומל ׃ בכח ומל ׃ פרשה
וכל חילן כיס נלבנים ׃ לא שר מגזה וישמל ׃

ויעמדו כלב היס ויבלמו כל נשי חיל ׃ תוך ביוה
קחה מהם ׃ שוורו שיר למל נמור בכוח ׃
וקבית מותם למי רות מסבלות ׃ וס שביעי
ממחו כי מלמו מנוח ומויביהם בללן למבן
מלולות ׃ חן מעורר יערב כבית ניחוח ׃ ובקובן
בשלמים ועולות ׃ למל מי לס ונשק ׃ שמח מת
כל קהלי ׃ ולעיר ליון הקדושה ׃ ועלו בנך למי
בפרותם מהר חוסה ׃ וכוחשם נומל בן וס ׃
לת בחבזון וכמרובה לחסוף פחוה עלי ׃ הקב שביע
מכוע ׃ ועבודה לבוהבו ׃ ומז לבוע ושפתי ׃
עירו בנשימת כל חי ׃
בונן מלבי מקדם לחלהים ׃ מלבותו בבל משלה ׃
נבוה על כל נבוהים ׃ מביטן בנפש שפלה ׃
נלה בנים מעוביהם ׃ בבון ובחרוה ובנילה ׃ בפעם
זה בם שללן ׃ ויולפוס חוש מלהה ׃ מרכבות

כעומדין ׃ ויט מבוקו על ומה התחיל להתום
כנגדו ׃ בטוענת אין הקומה עד נתן ידו על
ידו יי׳ מוש מלחמה ׃ ומין יי׳ רומיעה ׃ כי כה
נתן לנו תורה ׃ מנבואת ׃ וכשוב מים למיתנו ׃
מלהם לקולתו נמוי צור המעבית נחונו ׃ ומה
כו רוכב ומסמו ׃ עם פרעה שבר נחונו ׃ והעם מש
כתנגן ׃ כולם בתוכו נמוגו כמובים כתוך
קונה ׃ ומתוך שפחה על היס ׃ כמחות מעבה
מים נחמן כבור המל חי וקיים ׃ וכל נפתך נכ
נמון כמים כחור נעלה כים ׃ וכתיני כזקן
נתמן כתוך מרכבו מרונמן ׃ מין לו שוע׳ עם
תמורה ׃ לנוגר ים סוף לנזעם ׃ שולה שבחו
נחולים כנפול כמים מהמה ׃ שהם נכים
כחוללים לנוגעים קלמו שהם ׃ נלחו מבוקים
מלמילים כי עליהם הם מעולים ׃ לעם ותקלה
ותחלה ׃ לחקן מלאכי מעלה ׃ לומר שוכה
למלהינו ׃ לחר שוה הכלולה בנוגו וכין נשוב
השתיק מותם צור נעלה ׃ נעלילות מלין
נתכנו וישירו וונגו למתוך כולם השיה ׃

ונס

פלוס מהלל בקול תוקה למל פ צור תעולה ׃ תחזיר
ונה כבולה ׃ למור הזוכר ׃ מ"ת
נחוק בלה כחמה׳ילמו לך יפה נשמה ׃ כי מת עלית
מומה ׃ כבכוש ותלכר ׃ מ"ת
יה מל נוגת תהלות ׃ שבחתני בעלות ׃ כוכבתני כמעולמת ׃
וכתוך הקוהל ׃ מ"ת
נך שמעתי קולך ׃ מע מחוש מלמלך ׃ מוהר מהם נעליך ׃
בנס על הכר ׃ מ"ת
למל עור ושומתי ׃ הקשיב נא לבשמתי ׃ כל יום מזיל נמעתי ׃
כמעון הנכר ׃ מ"ת
נוה לך ונה כוכה ׃ בשמיך מין כמוך ׃ מעלה לך מוכה ׃
ומולך ונכר ׃ מ"ת

לוי תבוא עיר קדש " כי כך תשקה נפשי " עם יזח מאור
שמנו " בחור במקרי " לית
קדוש הוא לבבך " לבבי אל " חלב לך " שוב אין למעונך "
ועל ינקר " לית

היום לחי הוא משחר אל תוש " ויהי ימלא פנוש לבוא
לבב תוכה " ונגע תמונה " תשיר בתוך עוגה לי ובר "
ואוגע פלאי משמעון " אסתר לחי עבדיך " נאמיך לי ומ
ולבלבו " שפתי לא יבלו ובב " בנא לבלי וחלב ונפלו "
אלין מקדב עצמי בשב " ונקמתי בעמי " לשתי " בשר הבי
ועוה " אל מובטחי על שר מובטחי " ומובטחן נוח הוא שבב
קול המלאכים לית כל עבדי נפשי " ענני תיבוש ועבה
רועה אותי עד היום מלאכי " ונותן לית משתי ועמוד " ער לבוא
כ ונפלי ולילי " תושך אם יהיה לי נאום " ענך הקדוש ונשב
שמעני נקשי " כמלאכי ובמוסדו ונמוגה " תם כנו
ויקבץ אם הקהל עלו על נאמי " ין מעל שוב בסגם אל
תבוא נפשי בקהלם אל תחל כבוד "
ועל תוגב הקנושב " בינו מחוגה תוגבה " הענני קו
למחך ענבה " להפוך למוסחית קול " בסגם "
כלתו בכית מוקור ענבו " פב לבם ולא נבינו " מכן
כלויך ידבר " זה נוג וזה הינו " בסגם "
ום מהוגים שמעתי " לשמוע מחן נבהלתי " חשתי
ולא התחוקתי " ענם שמעתי על שמע " בם
נחיתי בחמות הבטן " לית נכיהם בכל ענין "

נאתן

נחמן על הגין " ולמחר לח מתן הוא " בסגם
ון בפה ושפתים " מאמין במלבים חיים " הנה ענך בשמים "
ובמרומים שהוי " בסגם
לחת אל לי תשב " ענם שונים אל תתעב " ואלהים בעת
יקוי " תעודות כל מותי מוך " בסגם
בך שנאה מכבוני " למען תשב לחבבני " בעצת נחש הקדמוני
" מעולי נשתן ענך " בסגם
ח הגיב לבם חלך " וקוי הין מגמיך " נבות לחסיבך "
מלאתי לית גוי עבדי " בסגם
חלום ענוה מגיבי מלח מגבלי " ועזה שגוי מות
למובחה " ענך ואתו היה בסגלי " וקרנים על
חלה שנאה " לוי לית ומגוש " ענך מלכבה "
בלוי זמין חלב ושבע מאות " ושבה עשר אנשים "
עבדת מוכי ובלח מנחות " עבדת מגון למובחים "
על מותי אלהים מוגיב יחולם "
לחם תלחם על שה מוקה " כי שלח בין זמרים לית תנוח "
מלכבים על כל שה עשוה " והיה שעירת בחוב תוכו "
בלא מלאה ה ועב מנות "
בלעם ומים מגרת ומעוב " מהיר מקבין לית עמיכם " מגמיך
ותלכל מגוש ועוב " כני כי ער לי מוגן עליכם "
לית אל תעבדו " ואל יחר בעיניכם "
כי תזן זכור בנית בלחמות " שנשבעת לבם מי מי עולם "

וקדלתם מושבותיכם כי תציל לבנך כולם מלכים ס מלך
חיים ומלך עולם ׃
פרוץ כלבתך כוה תצא בלתפלון ׃ ותשי מלכו שוב כבן הנום
וכפר לו כל מחלת עלילתו ׃ נקיים כי מלכים שבתשב
פתח יך לך את מלכן הטוב ׃
ויתן לך נחש כל כבודתו שבולכתו מלכים לאבותיך ׃ ומלכו
לך נבות כל מלכתי ׃ וחמל לת מנר מלאכיך ׃
ולא שב כבך מוכך ׃
חיונן תשיר שיה וזמרה וקוה ׃ לשבי לתפלה הנוה ׃
כשומרון לקרוח מלה ׃ בשיר תשת נעי לשבוע ועי
מלכתי ומלוני ומשי שוקן ׃ מלבב נפתלה ׃ רך
הלוב כמעשבו ׃ צמי לבב מעך מיהן ׃ מבקשה מעך
ולבבה ׃ תמיר תקיה לו לעזרה ׃ קלוך נמה כל כוחון ישתפ
עלין ׃ מומר הרוחה מה נמה ׃ מילן זה כלין
תשוקה ׃ מלות כוכבות מעובות לבבכות ׃ תמיר לו נלהבות
עלבות מעם ומבן וקוה ׃ וזרעון זעוע כלך ׃ ומי
ושנים ומלך ׃ בתוס לבב ובלך עבוחה ומי שלם
לעך עולם ׃ ובבה ויובך ׃ בזכות תעות הנבים התשבי ׃
תשיר עולה בשעלה ׃ ירידך נעים קומי נת כוכב ׃ לתן
שוכן מעונה כלך נת הכוחר בתוכה ׃
חיונן תעיר עיה וזמרה ׃ מלך צעול ומקוללי ׃
עלה לעולם ׃ ס כח עת לחננה ׃ זכר

זלתת

ולא לתם מושבותיכם ׃ כן תציל לבנך כולם ׃ מלכים ס מלך
חיים ומלך עולם ׃
פרוץ כלבתך כוה תצא בלתפלון ׃ ותשי מלכו שוב כבן הנום
וכפר לו כל מחלת עלילתו ׃ נקיים כי מלכים שבתשב
פתח יך לך את מלכן הטוב ׃
ויתן לך נחש כל כבודתו שבולכתו מלכים לאבותיך ׃ ומלכו
לך נבות כל מלכתי ׃ וחמל לת מנר מלאכיך ׃
ולא שב כבך מוכך ׃
חיונן תשיר שיה וזמרה וקוה ׃ לשבי לתפלה הנוה ׃
כשומרון לקרוח מלה ׃ בשיר תשת נעי לשבוע ועי
מלכתי ומלוני ומשי שוקן ׃ מלבב נפתלה ׃ רך
הלוב כמעשבו ׃ צמי לבב מעך מיהן ׃ מבקשה מעך
ולבבה ׃ תמיר תקיה לו לעזרה ׃ קלוך נמה כל כוחון ישתפ
עלין ׃ מומר הרוחה מה נמה ׃ מילן זה כלין
תשוקה ׃ מלות כוכבות מעובות לבבכות ׃ תמיר לו נלהבות
עלבות מעם ומבן וקוה ׃ וזרעון זעוע כלך ׃ ומי
ושנים ומלך ׃ בתוס לבב ובלך עבוחה ומי שלם
לעך עולם ׃ ובבה ויובך ׃ בזכות תעות הנבים התשבי ׃
תשיר עולה בשעלה ׃ ירידך נעים קומי נת כוכב ׃ לתן
שוכן מעונה כלך נת הכוחר בתוכה ׃
חיונן תעיר עיה וזמרה ׃ מלך צעול ומקוללי ׃
עלה לעולם ׃ ס כח עת לחננה ׃ זכר

זלתת

152

ואחת מלב חוף ׃ שמך צוה מל קנם ׃ כן לי שוערך עולמים ׃
ן הושיעה נת ׃
חבוב נחמד ומבב ׃ מוחץ ורופת כאבי ׃ וביה חומות מעז
מביב ׃ לקוית כול חוב ׃ זקוך ׃
בנל חמוה תעבם ׃ ושלשים תשלש ׃ ושלחך כמתן ׃ תולת
שמחה וכנעה ׃
לשיבך מת שבותי ׃ ולל מבזה עניתי ׃ שהוה תפלתי
שועתי האזינה ׃ כן ׃ כרון מנת מור עיני ה
חיונן תעיר שיה וזמרה ׃ קוה ׃ לשבי לתפלה הנוה ׃
כשומרון לקרוח מלה ׃ בשיר תשת נעי לשבוע ועי
מלכתי ומלוני ומשי שוקן ׃ מלבב נפתלה ׃ רך
הלוב כמעשבו ׃ צמי לבב מעך מיהן ׃ מבקשה מעך
ולבבה ׃ תמיר תקיה לו לעזרה ׃ קלוך נמה כל כוחון ישתפ
עלין ׃ מומר הרוחה מה נמה ׃ מילן זה כלין
תשוקה ׃ מלות כוכבות מעובות לבבכות ׃ תמיר לו נלהבות
עלבות מעם ומבן וקוה ׃ וזרעון זעוע כלך ׃ ומי
ושנים ומלך ׃ בתוס לבב ובלך עבוחה ומי שלם
לעך עולם ׃ ובבה ויובך ׃ בזכות תעות הנבים התשבי ׃
תשיר עולה בשעלה ׃ ירידך נעים קומי נת כוכב ׃ לתן
שוכן מעונה כלך נת הכוחר בתוכה ׃
חיונן תעיר עיה וזמרה ׃ מלך צעול ומקוללי ׃
עלה לעולם ׃ ס כח עת לחננה ׃ זכר

לעבד השמירון יה מעלין שמעון תבזיה תני טעל מלחמ
עץ חנוך מרוס מגיר יה לחמיש מלכי
לתור יקוס מים תם:

ויכוכו כך משמות מגן עולם ומסתעשע מולם:

ירחל לבני בקדוש שוב מעל עשוקים ממולכני: שולחנם
תבירון כוזב מוסדם כוזקים: לך נעיה עקלקל מעופ
לקיס ממולכני: וה ייתי נשגלת מרוס שחק יום ממולכני:
תעבשר כוזב שלום חבו מחתקים ממולכני:

ויובא תוך עם מעוט לתעיר ציה ונגני תחומתך ש: תסו
ש למקבה בקנינו: בתגרות כית ש: וה מיג
שרגני ציל אותי ובמיב עם מגבי ש: מעשה מסגר הוק
את לעם מעוני: עם מסגה לזקיני:

ויובא אל מכיב לי חיכתי מחלב כלבי בלתו: נפשי ובמ
עם תאכה: לוא מן חנה: מנח ש הושעה נח תלה
צין כי בא עת למענה:

נלול חשקו כי ובשר כאש תבטר יער: עוזה כאות
הלהבה: היתה לי נענע: וה כמוה תנחה: בנ
בשבי ובאה: ומלת מו נשבר מו נשבה: אל נח נפח נח: אש
לכה פנה מלוכיס: צלמן כן שבעים זחכים: כמלה נלוב
כותה של כשבה: כשהם חונה: ומשם נעבדו מתי:
תשוב תבטה תוכחותי: תמחון נאש עשל מרון לפה שוב
מעונה: נעדתי כאוזניו: עד מאחר נעוריתי: עיני מכ

לך אפיל תחיתני בגיל ושלמן:
ויובא שמעה באזל תשבתי בעות נצון:
שמחתכן: כוס שמחתה של תולה: ושפוה
קלב נא קין מעשיתנו: כמוהה ובוח אלינו כיוב זמחה
ניחוס צדק תמים: נגול שמושה של תולה: ושפוה
רע תמות בלחמים: מלוכה בגבורות עשמים: נוער
נקש שיות נחוונות: נעם כחלבט רוחות: קלמה ויהוה
ועבדה ואבוכה: חנח: תמוחה זכר עמלק: כחש ונפת
תעלק: תכרית מחבר עד נקבה: שמם מחה נח: מעשים:
ויובא מי זאת עולה יפיפה חגבה בעגן ותמרוק: ושפוה
שלבבתיה: וכגבולה ואת בתולה: וחמה פנר
עגין חתנם: יסוד צדק על החתנם חומם כתוך חומם
בתנם: חומם מלבות מעשה תוכה: ושפוה
לוכיק נחמנים: מלחמו מכבי החמלים: מם מין כי
מושיב יחידים: ונגול חמל: ונגל תולה: ושפוה
בלה נאך וחפולה: מכית ומחוץ לכ חפלה:
נשך סביב לור תעולה: יקר תפחות לור תולה: ושפ
פה נוך בח בגבורות: לקולמת שק ושל לורות: הלח
הם היו למחורות: וכמחתקים מתן תולה: ושפוה
חתן: ולח לקולמת כלה: לשבח יקר ונגולה: וכותלת
כלחש נגלה: מלך מוכתר כתר תולה: ושפוה
רע תמות בלחמים: מלוכה בגבורות עשמים: נוער
ניחוס צדק תמים: נגול שמושה של תולה: ושפוה
שמחתכן: כוס שמחתה של תולה: ושפוה
קלב נא קין מעשיתנו: כמוהה ובוח אלינו כיוב זמחה
ויובא שמעה באזל תשבתי בעות נצון:
לך אפיל תחיתני בגיל ושלמן:

וקוני

ויונכו קוס חון נח לי ממילה עמי לאל חי מחמה ׃
כשר אלהו להוצחיני לחופשי ׃ ואת בן נפל
לום הכמה וים את נפי ׃ הן בת עתו ותעלמה אתן
באהבים ׃ מעשה שפתותן מונפת צוף על עקבים ׃
מגולל בחיש הוכח יקר ׃ מחוולל לב אתון על כל עקר
בצלחיל חיים ושמול תקע בשופר ׃ מי יחל הגלוח בום
השר ושמול נח לי אשת מין צולמתן וכחן לבבות היה נח
אל ׃ אל שוכן מעה מלאת אתי תפלי ׃ למענך מולכת בבית
מגוני ומלוך בן פרץ ושלח ושבה צור והליני ׃ תובב
נפשי בת מושל קני ׃
ויונכו לרוחי שאפה עם נבחרה שיבו לו בשפה שפה יה
ואה ׃ ונבו אתך ׃ יב שפה לעגי ופה נבו ׃
ויונכו כוכב עזרך הן עלה כשחק וחלת ׃ כון ואבלה
ותקלה הוס עין ונפלה ׃ וזמן התלחות כלת
כעגן ואלת ׃ כתמר חתני יפלח ונ״ל מושיס תבוך ׃
ושתה נוחלים מכוך כי כרוך מקולך ׃
ויונכו למו אתי מלבבה בקול שמחה על כבול התולה
כוכבי יצחק ׃ עין נאתה אותן למשלתן כי הוסיף
תלבים רוח לי צחק ׃ מוהב את התורה הטהורה כי מלאה
ית מוהב כעגיל לחק ׃ ובהן
ויונכו חכם עלה כמולת לבבות תלבה הלוקה כניב שפה
כרוכה מקלמך בשיחה ׃ וגו תשה ולבתן
מנשפחת לם משפחתו מין קץ למעלתו ועל שכמו
המשלה ׃ חי׳ מלכי ובני יתן לך עור מלעיב מלך ובנה

קוני ונאור כנבוה ׃ זרעך כחול ולכה ככוכבים
מחוכה ענך לעור לעד יכבה תעלל מכל עבה ׃
מוש לה ומלוך בחול ׃ וכדוך האל שבחר כישלחל ושב במלכות
ומלה מהוה ובנוך שי נתן בתוכה ׃

ותחיל לכתב פרכנים על תורות

ויונכו חל נעלם בלועזה ׃ חלו תבלנו כל בכך ׃ נחל תומה
לועזה ׃ מתחת עבולת תכך ׃ עגעים כמחלה ׃ הקים
ותם בלוך ׃ לעולמו ולדורך כו ׃ כחר כס מכל הענעים ׃ כעגן
ולורו תשבו כתורות שבעת ימים ׃
בני לעת שמעו עם ׃ הלבות חל כחל כחובה ׃ תשב לבה
לך מעוזך ׃ למעזך על הר חולבך ׃ עשו מעבה עבוך ׃
בלתך תפיק מרובך ׃ ולא כבית מעולבך ׃ לבחות בבך השבו
ולורותם ׃ כעגן תלורן תשבו כתורות שבעת ימים ׃
תעולות כלבבך ׃ שם ונכבל כמקבה ׃ לילה תשוש עלבבך ׃
בחר ימים חוש תובה ׃ מתחמור ושת כובבך ׃ מים לחת ישק
לך כך ׃ שמוך עלמך ועבובך ׃ בל לולות ובומיך ׃ כעגן תלורן ׃
ותלוך לך תקילך ׃ מלבבך עת עשיך ׃ עוך שנות מלי לך ׃
מן בבתך בלעיך ׃ קילוש קוס בתילך ׃ מחמד תובה
עיך ׃ בלבת זמן עלטיך ׃ נעל שנפס יחלו תעלים ׃ כעגן ׃
לקחתם בלחשן לבם ׃ לגלב מכבות תעלים ׃ נחל שנת
מלכיכם ׃ ם שמול מלחלם ׃ מלבבי מתנותם ׃
ם מים לבם יקיו חוזקם ׃ לגלב מל ׃ עבר הנס ׃ על נבורות
שמים ׃ כעגן תלורן תשבו כתורות שבעת ימים ׃

לבקיס לו בתיבל עמלו, שלמה בל עין עבות
קוח בן הלסים עותיאל, לפנו שתי שבות
לרך שפבות נלות, תקחו מותם שבעת ימים: כנען
בן חפן במלכיתך, חזק בעל קיכלתי, על אמתך
בבנותיך, תעיפנו לול קנופלתי, נמצו תמיל לי שועתך
תלמוך ותיחולתי, לבותך מהלילתי, לפנך בבב מלים
נשמות כל חי תבוך, שמעך חלון הנולמים:
פיוכ לולב נתונו, לנעם מתוקים, מכות כם מולך
שוכן מעונים:
לזקיר מפגן לול נפלאותנו, מעיר עם במלכים מותמך
עם קבצנו כמלכותנו, נקיונו עם חלבונך מעונים: כי
נלונת לנו חבוך יתוך, בשעיר נשמור מלכות התנוך
פעבה חל חי נאזר בעבוכה, מל הלוש מעשך
עשם הפעים: לולב:
יקח חוש לולב: כיוכ, תעונו, סם עין קלך בשמחל לנו
עלי הגר חן וכנו, מולפני חלון כל החלוש: לולב:
לנו לכם, שלמל חבוכם, בן תיקו קלך בו מחובכם
עך מלכוך נאור תולך מלחוכם, בעוש והח, שעשם
מעים: לולב:
לנעמות לומלו לת קותמל, כפות תמלכם תוך שעמם
עעב עין עבות, שומר מלכות חל, עלכ:
נחל הם, לחעים הקים: לולב:
לומלך הקלת חל הניעים, ונקונכך לפסחם: לולב
חכמת שלמך בחתונך נקבע, מולכות בית לול נקלחת
כתר שבע, בית חלרוך, מעלים בן מלכיע
חמת בישראל מלפנים: לולב:
נעלה בהם חלם בתבונה, נעבוניס מלסבר, נעמר
נשמונה, בקלחת הלול הולו מתנך, לעשר
קלנות, הנולב פונים: לולב:
נולך נקלל, וק צור נולמים, מעיר בחר בנו מן הנומים
למעור חת מלכותנו כל ימים, לחותנו כוקב שנים: לולב
חן לו שמים צור תעבנו, זכור לנו בחת לחבנינו
רביל בולנו תפלתנו, ותגלל שמך בעור ולנעים:
פיוכ תלכסך נלולב לנעם פנלך, וחל ירונו, שמן
חק לב:
לחל מחלכים קלמתנו, לבכות קולנו בשמעינו, ענני בצול
קך פנו, חלח לבנו כיחות מלכך ומעלה, מרבה:
נעשם לבבן לנו קולנו, מחו כבולו לנו הקינו, קעית
נם לילי, מומר ובינו, לעת יחוך לילה לללך:
שמחי ישלחל עבל מלכתו, ומתופף וחסך, תחת
חבבתן, קשוש בבחבו ובקרחתו, כחבן מלכך
מחסדיו עלך: מרבה:
תן עלמנו רח לולב ומינו, לל מוח וקרו מחלך עשינו,
לחנה בחור לב קשם ומינו, בעול מלכותו המונולך:
עם בן מלבנו בלולב חונך, בחילו קך, פרחנו חמונך
נוכח הלולב למלוך תמנך, חבין ומינו
כצוח עלך: מרבה:

שיר השירים

לדודי וְדוֹדִי לִי הָרוֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ עַד שֶׁיָּפִיחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים
סֹב דְּמֵה־לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בָתֶר׃
עַל מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃
אָקוּמָה נָּא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃
מְצָאַנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם׃
כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד שֶׁהֲבֵאתִיו אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֶדֶר הוֹרָתִי׃
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃
מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימֲרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל׃
הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃
כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃
אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן׃
עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃
צְאֶינָה וְרֶאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃
הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד׃
שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכּוּלָה אֵין בָּהֶם׃
כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתָיִךְ וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃
כְּמִגְדַּל דָּוִד צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כָּל שִׁלְטֵי הַגִּבֹּרִים׃
שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃
עַד שֶׁיָּפִיחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֵךְ לִי אֶל הַר הַמֹּר וְאֶל גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה׃
כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ׃
אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהָרֵי נְמֵרִים׃
לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַּלָּה לִבַּבְתִּנִי בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּארוֹנַיִךְ׃
מַה יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַּלָּה מַה טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל בְּשָׂמִים׃
נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן׃
גַּן נָעוּל אֲחֹתִי כַּלָּה גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם׃
שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם נְרָדִים׃
נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים׃
מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן לְבָנוֹן׃
עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַּנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו׃
בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַּלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים׃
אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה׃
פָּשַׁטְתִּי אֶת כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה רָחַצְתִּי אֶת רַגְלַי אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם׃
דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו׃
קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ מֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל׃
פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי׃
מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת׃
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי מַה תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃
מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃
דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה׃
רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב׃
עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב יֹשְׁבוֹת עַל מִלֵּאת׃
לְחָיָיו כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת מֹר עֹבֵר׃
יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים׃
שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל אַדְנֵי פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים׃
חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃
אָנָה הָלַךְ דוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָנָה דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ׃
דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרוּגוֹת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים׃
אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרוֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃
יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלִַם אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃
הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִבוּנִי שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד׃
שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכּוּלָה אֵין בָּהֶם׃
כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃
שִׁשִּׁים הַמָּה מְלָכוֹת וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר׃
אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַּמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ׃
מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃
אֶל גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים׃
לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב׃
שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה בָּךְ מַה תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם׃
מַה יָּפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים בַּת נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן׃
שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃
שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה׃
צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק׃
רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים׃
מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים׃
זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת׃
אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה בְּסַנְסִנֶּיהָ וְיִהְיוּ נָא שָׁדַיִךְ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים׃
וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הַהֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים׃
אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ׃
לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים׃
נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן פִּתַּח הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים שָׁם אֶתֵּן אֶת דֹּדַי לָךְ׃
הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ וְעַל פְּתָחֵינוּ כָּל מְגָדִים חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים צָפַנְתִּי לָךְ דּוֹדִי׃
מִי יִתֶּנְךָ כְאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֶמְצָאֲךָ בַחוּץ אֶשָּׁקְךָ גַּם לֹא יָבוּזוּ לִי׃
אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ אֶל בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי׃
שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם מַה תָּעִירוּ וּמַה תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃
מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוֹדָהּ תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ שָׁמָּה חִבְּלָה יְלָדַתְךָ׃
שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ כִּי עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶתְיָה׃
מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ׃
אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה נַּעֲשֶׂה לַאֲחוֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ׃
אִם חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז׃
אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם׃
כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת הַכֶּרֶם לַנֹּטְרִים אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף׃
כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי אַתָּה שְׁלֹמֹה הָאֶלֶף לָךְ וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת פִּרְיוֹ׃
הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִינִי׃
בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה לְךָ לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים׃

ילמדך קומו ועלות השער " מחוב ומצחי ונשמרתי
מכרתם תעוור ומחמור " לעבור המור " ו
מחמול עיני ים ושלחך " שכח ש
נגד לשון עפה " כלב " פך " כמוקיל המוט " קבל
נחלה " ואיוך נחל שבחר בי שלחל נשב המוכח ל מומ
מגוף ובדך חל נעמת נתון מתוך "
ילוכב מטיוה נח לגגה " שיחת חן כעולי " כפה היה לע
נפוג שעשועים "
נוח ופרות חשוכותי מעונם טיין עלות " הם שלשה
מכות נביים ושונים "
עקב חוש ישב " במלוך נתקשר " ולב שנם עשר
שבעו יך ילונים "
מוסך נתן " ומוצבי החכון ו מעמת ישורון " מכיוה קמנ
קול שמון יולם " בכנן המוקם " מכנך ניתן ומס "
שמך מוב ונעים "
ילוכב ובעומלך תשמח כין מוקבים מלכך ישלח " כ
כוכבים " עם ילך תעבר " עול חוכים " תלים
ותכלנים שונתך " על ומחרון נעים מי שמך "
נתן לך בחל לחב המן " מלכוה מוטחוך בית נחמן " ס
ום שבה " נעול ונן " שיש ום נעים מותחל "
בכוחר בחולה וקוש זמולה ולך יחתך המוכבה נומנתי
לפנין נחינת מולתי בלבב "
ילוכב לכבוך בול שיר מוכבה יוצש ם הלוך " מזמרת
לחללך ומי ונג תה לחתך "
נ[illegible] לנוסת הכבוית " חשיר ש יתי בתו ולנוס " לחם

ספר בתוך מנגד למולת ה בפיך " מזמוק
לבך בחלות חשוכותי " מחבל פות מרובבות " חמנ
מכות נכבות " שחל לחיך ועלך מזמוק
חלמלך עם שלם נוכה ובבך "
ילוכב על מיר ונמור יחוש ושנותי " ומלך למור " תרחק
בלבתי " מרחק בלבתי ום ירושלים תבוש
נעון כעל עליס שם מקול לחייס מתעל מול
הלותי " ומלך " מרחק בלבתי עיר ציון עד תילך ובילקך
ירום מנוחת כולך מישחת זולך הילך מיוב בלחלנותי
ומלך למור כך עד תולתי " ים
ילוכב יהון לנכון שבחי " וזמירות מובלב שיחי " לבני מל
ועלם מעוני כלחי " הום קוכר נשמת כב מי "
בקולכן משק נח נחוחי " מספר לחי " שמך כב ום הן
נעולנו חי " כי חל שת מכוגב בחלך כומי "
ילמוך זכור מהבב רבבות ישלחל " מלכי שובב חוש ושוגב
קוכב " כנחת ושובב " ורוח עליבב לול בלבנך
עובב מקולבב " יקיב חומת חוש מביבך " לישבי כב "
נתני תשוובך " תמול בבה ונתי הקשיבה לחש כב מבב
ל יחיל מי " בקולבי
חש לבי חחוב " לך מלה קנם מעוש " כוש מלבוך
בחמוש " חבן מלחתי כוש לבחש פוש ביס בהשוש
בב עולך בחוה נבוש " ומלה ברוש בן לול חי " בקרב
חל נעלה " לך מעלה " לך תיחות עלולה " ומלוש לך "
עלה עלה נורח עליך " תן לחקולה " הלוש לך
לוחש חין לך " כלחך חתן חי " בקוב

צור נר עליך לכבי: נתן תורה לתוקף טהרתך. על
יג רעיה תוה מוקף לכבי: ונס שלום צוה תל תנעני.
תל תשיה רב שמני. לא אחבי: מחתל שלנו תוכב ה
ואין תחוקה נפ לת יבלח מוכיכם כנר. שם עבודה זה:
רב לך עשה ושבחת לת תעשה. כבבור ונשבוע. תכ:
מלחב ומם השמר תך תם הם תעלמים כלית תעשה תח
חמול לת תחמול. נפ לת תעמול על נם הע בלא:
זכור תעבור לת תעלם. ונם לת תעשב תחתם. כי ען
צוה תל ואחב. לת תעשב שנלם: הקשבו שם תל נוה
במדוה. שנול בכל התוך תכי. כלך על התוה:
תיובב שחון. ישתל נוה מלוקים. שחנת תהה נעול
שתל: קול לכהו מלכבע מתונים. מומלך
מלבים הוה לתל: נשלו תקים משמני שחקים. עה
תל: שלום כשתל: ובכוך התל:
תיובב בפיתן עוב והלכתה. תביה לעולת נו. ו
ששון נעול שמחה. שמעו בת לבבו. ותזי
תביה הקחה. כבית תת תשיחנו. עין. ושי. ונבל לוש.
שיוב נושי. נם נפלי ותועשי. ונה ניך לתעם.
ינון שמו. תוח עוב נעמו ונחומו עת. יבחו ולחמו
כל הנשים על עמון. יכעיס כשם ה. ניפך נצון תו
תיובב תכיס על תמון. יכעיס כשם ה. ניפך נצון תו
חתוך רבות בנות את עבית על כולנה שיב היופי
הבן קתן: פ נונך

תן ך עוב בן תחיטוב הלל הנעוב תשבוא תוכל זבב עוב.
היה בימו בתן הנוב. תלנו תשיב תלנו תוב: ויפן נצון תוה: פ
תיובב יום תוענתל פינו. עת בתם בתעונ. יה תלנו
מתני צהם ונחלחלק: לצפון יום תל תל. הלם
עוב זחל. הן כל תלוך נחל. תולך בעוב נעלך:
סנן ה שמך תלבי. פתחך באהבי. הלבוב צבוא כי. לת
יכילו תלך: קשות תין להיה נילכך. תי. ועבוך
עולך. כל הנשמה לך. תולה שמך סבלך: כהון שמך יה:
תיובב. ימילה לעיה בן נעול בן כוה הכלל. ולכתך לבבות
תל בוחן. כי נולך עוב נתוחיך עלך תי לת
הבים ונעלתחן.
יפה בעשים כלה כבילה נעמת תוחל תוכל כבי חמוך
תוהב תפן תוחלם ובבולה בעוני כל כוחיך לת
ושחת חן: כי נולך
לתעות פעך נעוני הן יהמו לבה יקר תשלח בן ונתו
ובכוך התל שבכתן בעולמות בהות עופות
תחור למוכתן חן: כי נולך
לכלם תביקש לך בית מנוחך תוך נוה שלום בהשקט
ובבוחך כבל תכלך תוחל בתנוחך התוב
להשבוך תשבוחות חן חן: כי נולך
חס לת תלנו לך היפה העוב על תי ועל תוה נוב לך
תתוך רבות בנות את עבית על כולנה שיב היופי
הבן חן: כי נולך
נוה בתוי לבני תחותי תל בית תבי ותל תנר פוהני ולתחן
פנו לת תנחתי תם נת כלתתי בעניך חן: כי נולך

תבוך מעבים באוקל הע שוב ונבוא נהל לאה מש
לקחתך בנות לאש עאוך כליל תפלאת
לבאשך יתן חן: פי ונוך
לול המלך משעו מוש: בשיר ושבחוך לך ושבח שיר
למשולשת ושיר למועדה לבוא מזמור לכה פי
מכס חן: פי ונוך בקל
ושלח מושיח זעוו מהרים ועמוה עליך והוך קנוס ונקק
ואשתחוך לחל מפוס ויתבלך מאור טוניס: פ
פיוט אתבר נא בשיתי לקחל: פי מנופיף תיל
כבול תמותי ויך: כאשר בת ונפיף:
נקלה בפי נבשוע לחל אל ויטיני כאשר הות נצ
תולדות יעקב ונפיף:
קום נא מהר בעזרתה כיתך עזה עני מה ובתך
עזה תמוך תולדות יעקב ונפיף:
מהר מולך מושחנ תן שלום בתקלו והלוב את
נבולו כין פוך ונפיף:
חנון יתחון ותשמח עמלי בשיר מוחח בתפילה כרון
ושבח תולדות יעקב ונפיף:
ברכה תצוו לן בכול לאשר יתן לו מוכר הגוה
פתח לו בצפון ומבוב ונפיף: פ
פיוט צור למה תישן עזוה קול מחזיק עזכי עמך
מרוניס: כלו למונום עיט קושיעך כי
מבצוע זקפים ועם תמליכ נמל בכל תשלה עזמוע
וזב כבלה: לחי: מלכו לחמון חוך בשמש נעלו:

ני כעל חמון חוך כשמש לה: כרוב

ן ונוע לחי לצוך ובלבי קיותך חש לחבעו ועלי
תשוקתו:
ך מוחץ מוסלכי בעבוותיך להבה ה מעפיני בחצים
כיום חגיגתך ועלי תשוקתו:
פיוט עני הבית הי זנך: מעוית לעות זוכרך: מעפי: ה
הומלב לך לחלמרים עזוך: תשלח מת
מלוך לך בית מוחה ולבה: מוכבת שפחוך מוך
ור עשב כי: מולוך:
נעות לעות זוכרך: לך בית עולם שהתך: עוכה
מלכים בוליך ובקולה מוחמלה מוחך: מעוי
מעוך מכתים לחבל חוזלך: כמוחך שעתך מוך
ור עשב כי: מולך:
ונוע ה עוז שמות מלחם רט עמלט: לכח לחים
מיחי שחו ומלחם שמוני: זיל: יכיר לין שתו
לחתי לחונן עשו קלאמוני: מחמה שפחיים עוכל לב
בב לך הביטו: בחך ובטל מת ה נולל מולך מוסמוני: כרוב: מ
ך לחלך כרוב
כל מקלב מוכה פ ום: ותשוב למוחלן לעוני מוכה לך כי
לי: כפ מולה ולא מוענך: עבוות פי לכה לחל לכל
שבקיו בוחר כשיבה ס על כל המים מחך מעוכו מוך:
פיוט מכמרום לכה לחת נפש יחידה זה כמיה
לחבה עוד עם זו חל נא:
שכן באוח לבטוח:

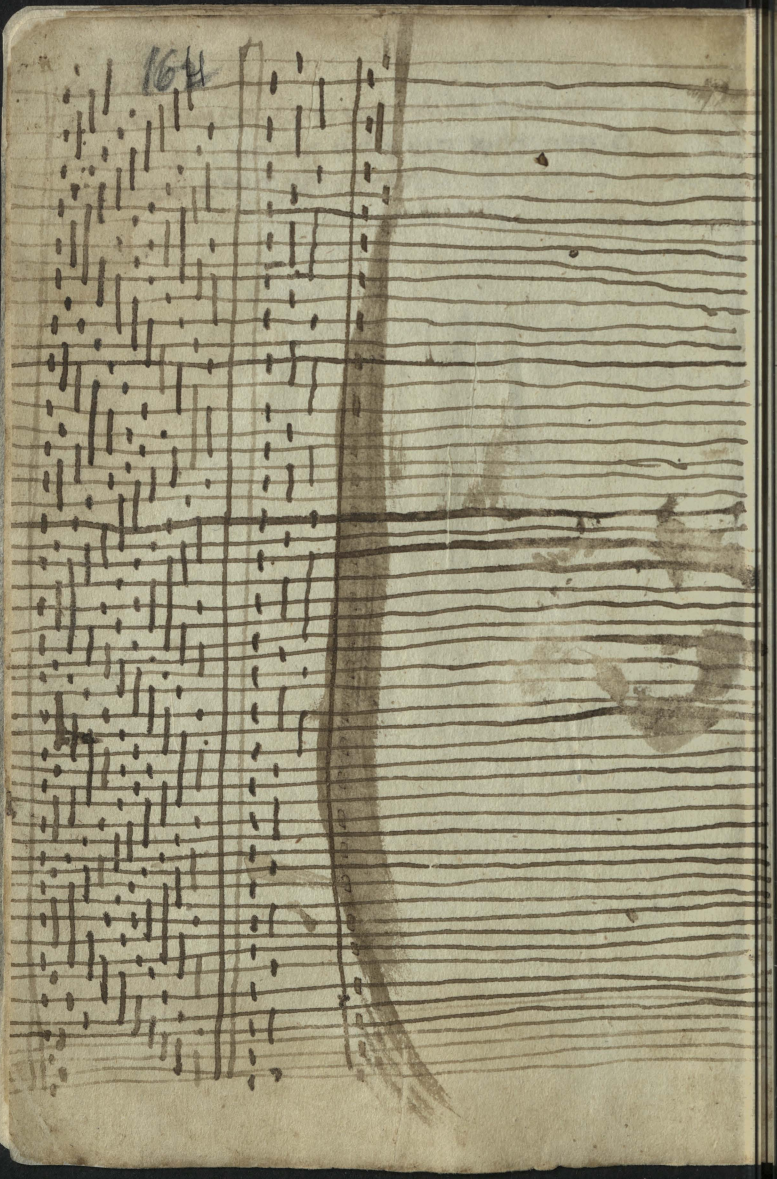

שבהה בשמשא קשה משמשא: שינה בשבת תעגוג
שלהי בקייטא קשה מקייטא
שינה לרשעים הגלה להם והגלה לעולם
שקרא חד ברעא קלי: שאלו כחטים והוגה לו בשעורים
שאלו כגי שמן והוגה לו בקנקנים: שאלו לחכמה חוטא
מא עונשו אמרה חטאים תרגף רעה: שאלו לגשואה
חוטא מא עונשו אמרה הנפש החוטאת היא תמות
שאלו לתורה חוטא מא עונשו אמרה יביא
שכון ופנה לשש נתבוונו: קרבן ויתכפר לו:

רחמנא לבא כני
רשעים אומרים הרבה ואפי׳ מעבו אינם עושים
רשעים אפי׳ מתוכה של ניפנם אינם חוזרים
רוב הבנים בזמים לאחי אמם

166

נדבחו מטייבין בלפלפל וזעפראני פליל ינמעו
פצלא פי שעא יקראיו למנלה בטרף נשמעא
ויעיטו בלפסוקים גלישועה וישכרו ויחמדו ללאה
לואחדאני :: רשע זי המן אוקת ידרבוה פיואצת
למנלה בלחזאר ירזמוה דראה סגאר בלמטראק
ושחקוה הווא ואלדו מעלקין זמעאני :: אמא
עזיז אנא ענד נאס זמעין שראב ומחייא תזה
פחאל למא דלעין אנאש לכל זמיע מוזוד שמיד
וטחין באש יעמלו לעאדא בכראני :: אשדא וזיקא
פייא תהיין ירטאבו ויצפיו לקלוב לחנן לוזה מזיאן
ולקלב פרחן בכתרת טבייך וקוות נעמאני ::
להוואל ונבאד פייא יבעאדו לכל נאס חבאב
מא כאיין חתא עדו ישכרו ללאה לוואחדאני :
אוחדו פשמא ופלמא לא מאבק ולא תאני הווא
מא עמרו מא כרז מן גאר פייא יתסראיו גיילר
נאס לכבר ישכרו כבאר וסגאר יזיה יתעמרו
בקוות לחפאני :: מואכל לדאד כיף למאן מא
יבחו פייא גיר דזאז שמאן ישכרו חתא מא יערפו
כין אדור המן לברוך מרדכי זדנא לוולאני :: לכרשוף
למתפון פייא יציבו ולגנמי ולפול לכדר פייא

X יזיבו X

תורה היא ולמודיה אנו צריכים
תיתי דונג ותשקינן
ו קבים יופי ידו לוולה ט ויטלו כושים ולא כל העי לם בוא
תרעא ולא פתיח למצותא והי פתיח לאמיא
תפשת מועט תפשת תפשת מרובה לא תפשת

ניר

ולבזל ומת וכרז מן נתרו ושעת לזירתו ונתי
ולחל כשחל מן שחל כת ותשמת ניר בקבעת
נתתי חעת מוליך. ונתי ולחל נעלבך בזהר ג עזת
שומן פוס כתה שריק כתת ועמל שלוס כתין בוחתו
ולקובן נקוב לו ולחל ג מת מולו תתני. שומל
כתנו מזמעין כולבוס ולמעתם ילרנ שמש עלי הוס
ולכמות כמעת תכבחר פוך מעבוס ולמן יזחל
פלבחתם בבוחני: חולני שתת ותלתתן בומת

ענבוס

ניר שתשי מן זמן חתת לוס ושלת תפות ולחעתיוה
תלוס ני תכל עלת בעתוס חיבו מהלוס וחנת
יתכחלי עלת לוה החמתני: תשתש ותעלבו
זמיוע נחת פחלוך לקללת פחוחזבתך ומוחר
נהוך פזהך יתחכו ופקפחתך יקולו פחוחלך
מת יכון פקבילתו יל רב לחחמתני תכת תעתיוה
יל קלל מוחל ופיוח ונחלו לבוחתי נלכלוע
ושוחב ונפקחת עלת חבחתי ול מת עשו שי נפ פולו
כלי ה יכון בוחני: וזכות ולחלוות ופעיל לפתילה
מיוח ונלהת וישעלהת כול לילך ובוע חולחלו
כבחר וחבחוס לקבילך וזות יכון לחפו פחחל חוע
לעיוחני: קוכן לשבעוס ונקחיו פיוחתי לקלל
וספר תורה כול נהחר בישחתי חתחיל וחולחלו
מת יכלין חתת חולחתי מן זהעת הזון נזרחני:
חנורוח הלח שי תעמול לחרון ושלחן ולחנורה
ישעלהת חהרון ולכבוא יתכבר בתם יתבעל לחרון
ולקובן נקוב לו ולחל ג מת מולו תחני ישולל
בחנו חזמעין כולבוס ולמעתם ילרנ שמש עלי הוס
ולכמות כמעת תכבחר פוך מעבוס ולמן יזחל
פלבחתם בבוחני: חולני שתת ותלתתן בומת

ניר

ולבזל ומת וכרז מן נתרו ושעת לזירתו ונתי
ולחל כשחל מן שחל כת ותשמת ניר בקבעת
נתתי חעת מוליך. ונתי ולחל נעלבך בזהר ג עזת
שומן פוס כתה שריק כתת ועמל שלוס כתין בוחתו
ולקובן נקוב לו ולחל ג מת מולו תחני. שומל
כתנו מזמעין כולבוס ולמעתם ילרנ שמש עלי הוס
ולכמות כמעת תכבחר פוך מעבוס ולמן יזחל
פלבחתם בבוחני: חולני שתת ותלתתן בומת
יזיבו ושחבל מה מן קלב לו למן וכתרת לבעך
וקוות לכבץ ולמחלחתן מעמר בלחנוז ולוז ותייחפס
מעמון זלבוז ולחות מסומל מקלי עלת שהוחני:
כוות למקליין פולבו סעוזה ויקולו לקחבל יכון
החעלת בן לול יפבעת ועבונו החעין קלא שי מת
יעמלו ניר תעוזה ופלבחק ומבלו ניר בובובת
בזבעת ולחלוות לטוחבי סבחר כל נחני חחבס
פילו נעלך ומבלו וישיוחו ול בחקי ועמלו פלוחני
בקלב פרחן יצחבר החוק להחוה תביך ג ועמלו
פי חולבו סעוזה ולמסחבין יציפלו ולוקו לעוחת
שוות חביב שוחת ברחני: נחת יזיבו מן החל נחר
להלחי וקוות לביר מעחל עלת למיוחלי מת בת
ובבס פי נחך לוקת לחת לקחיוו ולחת קחלי בליך
וזרת צחחבו מת עליה שרשחני: החלת בלחס שחי
פוחס בתחקיק נזרחת חעבה עייוע מן פרוק וזרת
שוחן פוחס בחה שריק בחת ועמל שלוס בחין בוחתו
ונתני חעת מוליך. ונתי ולחל נעלבך בזהר ג עזת
שומן פוחס בחה שריק בחת ועמל שלוס בחין בוחתו
ולקובן נקוב לו ולחל ג מת מולו תחני. שומל
כתנו מזמעין כולבוס ולמעתם ילרנ שמש עלי הוס
ולכמות כמעת תכבחר פוך מעבוס ולמן יזחל
פלבחתם בבוחני: חולני שתת ותלתתן בומת

ענבוס

ועגדהוס תמנייס ה׳ מא כאיינא תי לכדמא
ניר תנחזהוס כרבע לכלמא יבדרו זבאל
ויעוזו לוטאני ׃ כיך יבדאו יא שיפת לאמה
תיי תעיירני מותך תשבאק פאין לחמך
ותייאפרך פיוצט אתבאק אולאדי תעאייר יא
לאלת נסוואני ארוב דשמיד פייא ינפתלו ושפנייו
כלעסל פייא יתכלו ולכזל נאס תזברהוס
יחתאלו עלא חנכה ור״ח תנייאני ׃ ונתי מא
פיך ניר טמע דוניא פליל יאכלו מליח ופצבאח
תצבאח כרסו כאוויא לוכאן תעמל פיהא
ואחד דאוויא תשיר פי שנה פחאל לעידאני
דאוו פיך פקלב לבית למסכין בקא ניר יכמס
פיוצט סעודה ה׳ מא ענדו באש ילקא לילת
להנדה באש ישה לנפן ולקמח לכלווני ׃ וחסם
יא פוהם ושיר פחאלך לא נחאל פמי כלבחר
קדם זיראנך ניר רבט פמך לא תזיד תוואזבני ׃
חנא פוהם עלא דאכו וכשר וקאל לחנכה אנא
דאסר שמח לי וקלבך עלייה לא יתכשר חשב
פי באלאך נתי כיר מני זראת חנכה ובאשת

בראשו

בראכו ובאס חתא הנוא בהשהא קדאם נאס
ותסמאו ונלסו ועמלו נהאר כביר בזוז תנאני ׃
קאלתלו חנכה נתי כאי שקיק מן זמן חתא
ליום ונתי ענדי ניר צדיק מתתיא ואולאדו ומנדכי
צדיק ה׳ רחבאונא בזוז תנייאני ׃ כס כס כס ׃
ואוי ליה לה לעמא דאזיל בלא דבנא
ואוי לן דמייתנן ואוי לן דמייתנן
ואוי לה לספינה דאזלה בלא קודביתא
ומי חסידנא בעיניכו ׃ ומי קבה דינא בלא דינא
וכד חנפ״ה על עמיה מסרן כיד דעיא תסמיא

זכה נעטל חלקו וחלק חביבו
זכה רעיבו של יעקב לא זכה נעיבו של עשו
זקני נעמי החרצנית כל זמן שמשקיעים נשתם
זמזמנין קמוח בגיל ולא כגיל: מעונפת עלבם
זמזמין מקרמיים למעלות: זרוק מנה בתלמגם:
זקיפי תורה כל זמן שמזקיפים נשתם מתיישבת עלי
זכוך חומרת לחי ירח עקיה קלי

זה זוית מובאר לה תעזה ה זכרת חותב קפסל

יחוק ל לעברו ב ב ב

ARHIVA
NORD
TARA

Restaurálta
Szabados Györgyné
1987

Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

Restaurálta
Szabados Györgyné
1987

